

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
சிவசுந்தரத்தேவசன்னை-20,
புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்
என்னும்

வயித்திகரன்கோயிற்புராணம்.

காத்தியாயனிருப்பு
வடுகநாததேசிகர்
அருளிச்செய்தது.

இஃது,
திருக்கைலாசபரமபரைப்
பொம்மையபாளையம்
ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதினத்துச்
சிதமபரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிககப்பட்டு,

ஷேசுவாமிகள்மாணக்காகனிலொருவரும்
சிதமபர சைவப் பிரகாச வித்தியா சாலை
உபாத்தியாயருமாகிய
சு - சொக்கலிங்கமுதலியாரால்

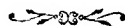
சென்னை:
ஜீவரக்ஷாமித அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1886.
Registered Copy-right.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திகழ்சிவ ஞான தேசிக னருளாற மெளிநதுளஞ் ச
காத திரமும், புகழ்பெற வுணர்ந்தோ னட்சய லிங்கப்
ணிய முனிவரன் புகல, வகழகட லுலகில் வடமொழி
ஞர்ப் புராணநதென் மொழியினி லருளி, மகிழ்பெற
தேற றினனெழில் வடுக நாதன்வாழ் வளளிநா யகனமு

சிவசுண்டுகள் றுணை.

சருக்கவகராதி.

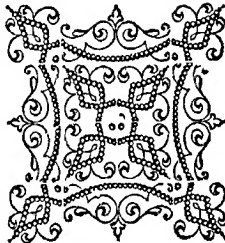
ம்.	சருக்கம்.	பாடற் றெகை
ச	அங்கசந்தானசசருக்கம்.	கந
ரு	அங்காரகனருச்சசுணையசருக்கம்.	உக
ஈ	அசரீரிவாககனிததசருக்கம்.	கக
க	ஆதிகாவிரிசசருக்கம்	எ
க	ஆதிததனருச்சசுணையசருக்கம்	உ
க	இந்திரனாபந்ருசருக்கம்.	க
உ	இரணியவனமசசருக்கம்.	கஉ
க	இராமதீரததசருக்கம்.	கஅ
ரு	இருடியாமுறைமைகூறியசருக்கம்.	கக
ச	உதவகசசருக்கம்.	கக
க	எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கம்.	க
அ	சங்கபாவநதீரததசருக்கம்.	க
க	கடவுள்வணக்கம்.	கஅ
அ	கந்தருவாசாபந்ருசருக்கம்.	கஉ
ரு	கபிலதீரததசசருக்கம்.	ரு
ந	காலவசசருக்கம்	உஅ
எ	குமரநாயகனருச்சசுணையசருக்கம்	கஉ
ச	கௌதமதீரததசசருக்கம்.	ரு
உ	சடாயுவருச்சசுணையசருக்கம்.	ரு
ச	சுதாரநதசருக்கம்.	கஉ
ரு	சுதநியசுனமசருக்கம்.	உஉ
ஈ	சுந்திரனருச்சசுணையசருக்கம்.	க
உ	சுனாத்தனசசருக்கம்.	கஅ

சருக்கவகராதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாடபெற்றவை.
௫௨	சித்தாபூததீர்த்தச்சருக்கம்.	க௯
௨௦௮	சித்திரகேதுச்சருக்கம்.	க௩
க௩௭	சிவதனமன்பிரமரட்சௌநீங்குசருக்கம்.	க௪
௨௧௬	சீலவிருத்தச்சருக்கம்.	க௭
௬௬	சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கம்.	க௨
௨௧௯	சுவாசினிச்சருக்கம்.	க௩
௬௫	சூரியதீர்த்தச்சருக்கம்.	௬
௧௨௬	சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.	௫
௧௨௭	சேடதீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௦
௧௦௭	சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.	௪
௬௬	தக்கதீர்த்தச்சருக்கம்.	௭
௬௬	தக்கனருள்பெறுசருக்கம்.	௩௧
௬௬௬	தாரகாசுரசங்காரசசருக்கம்.	௨௫
௬௪	தருப்பணபலன் கூறியசருக்கம்.	௭
௩௦	தலச்சருக்கம்.	௧௦௨
௧௪௯	தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.	௧௫
௧௪௦	திருச்சாந்துண்டைசெயமுறைமைகூறியசருக்கம்.	௭
௧௬	திருநகரசிறப்பு.	௧௪
௧௦	திருநாட்டுச்சிறப்பு.	௩௦
௧௪௧	திருவவதாரச்சருக்கம்.	௨௦
௧௭௦	திருவிழாச்சருக்கம்.	௩
௧௧௨	துசீலச்சருக்கம்.	௨௨
௨௨௧	துசீலச்சருக்கம்.	௫
௧௩௩	துருவாசர்பிராந்திரீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௦
௧௬௪	தேவரஞ்சனசெயசருக்கம்.	௧௦
௧௮	நைமிசாரணியச்சருக்கம்.	௬௦
௧௦௮	பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௦
௬	பாயிரம்.	௧௧

சருக்கவகராதி.

பககம்.	சருககம்.	பாடற றெகை
அக	பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.	உச
கக	பிரமதீர்த்தச்சருககம்.	கக
எஎ	புருடனைக்கொன்றபாவாதீர்ந்தசருககம்.	உந
கருஉ	பொரபுரிசருககம்.	கஅ
கூ௦	மாதபலனகூறியசருககம்.	உ௦
கஉ௦	மிருதசஞ்சீவனச்சருககம்.	கக
அக	முனிவாதீர்த்தச்சருககம்.	அ
சசக	வரம்பெறுசருககம்.	கக
கரு	வாலாம்பியைருசசனைசெயசருககம்.	உஉ
கஎ	வித்தியாதரதீர்த்தச்சருககம்.	க
க௦உ	வில்லதீர்த்தச்சருக்கம்.	கஉ
கக	வீரகத்தீர்ந்தசருககம்	க
உகக	வீரசேனச்சருககம்,	உக
அக	வேதமருசசனைசெயசருக்கம்.	க

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௬	க	ச	துரைசகும்	துரைத்த
௭	௭	க	பாரயி	பாயிர
௧௩	௨௨	க	வெள்ளி	வெள்ள
”	”	௨	மருதனன	மருதநன
௧௪	௨௪	ச	கையற	கயற
௧௬	௨	ச	சாரன	சாரர
௩௩	௧௬	௨	பாடனநிர்	பாடநினீ
”	௧௯	௨	னற	நற
௩௪	௨௩	௨	வரையுமி	வரையும
௩௫	௪௨	௩	வுளரன	வுளரகசன்
௪௦	௩௨	௧	நற	னற்
௪௪	௭௧	௧	நற	னற
௪௩	௭௨	௪	தததை	தரவதை
”	௭௬	௪	ஞந்நினீ	ஞந்தினீ
௪௫	௮௩	௧	நற்	னற்
௩௦	௯௬	௩	செயலூ	செயு
௩௨	௨	௨	கணனி	கணனி
”	”	௪	கறி	கூற
௩௩	௯	௩	ரெனனே	ரெனனா
௬௦	௯	௩	செனகான	செனகோன்

பககம்.	பாட்டு	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
கூக	சு	உ	மதற	முதச
கூஉ	கஉ	கூ	மிதபர	மிகம்பர
கூகூ	கூகூ	க	மீனையும்	தீணையும்
எ௦	உகூ	க	டொழிந்த	டொழிய
எகூ	கூ	கூ	திரியும்	நிழையவ
எகூ	கூ	க	முன்னீர	முன்னீர
எகூ	கூ	கூ	பெரவ	வீரகி
அ௦	உ௦	சு	பயட	மூயுட
அகூ	அ	சு	பகதை	டங்க
அஎ	கஉ	சு	தடன	துட
அஅ	கஅ	சு	று	நறு
கூஉ	கூ	சு	மம்	வீர
கூசு	எ	உ	நற	நற
கூகூ	கூ	கூ	புனர	புனல
கூகூ	கூ	உ	புதங்க	புகழும்
கூகூ	கூ	உ	பன	பபன
கூகூ	கூ	சு	சய	செங
கூகூ	சு	உ	பா துரும	பமொததுருவ
கூகூ	சு	உ	பா துரும	சலாந்திடி
கூகூ	அ	சு	க	கண
கூகூ	க	உ	ம மூ	சென்னு
கூகூ	அ	உ	பய	வமாய
கூகூ	அ	கூ	ர	கிடி
கூகூ	கஉ	சு	பய	முலை
கூகூ	கூ	கூ	பெரிய	யெனை
கூகூ	கூ	உ	பு மம்	ருதுப்

பககம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்
கருசு	அ	௩	கயி	சையி
கருடு	கசு	௨	ணருஞ்	ணரிஞ்
கருள	சு	௨	நோ	னோ
கருது	க௨	௩	சிர	சர
கருந	கஅ	ச	டுபா	டியா
கருஉ	கரு	ச	பெரு	பெறு
கருள	சு	௩	வமா	வமவா
கருக	கசு	௨	தென	தன
கருடு	௨ரு	௨	லுமிழ்ப்	லுமிழ்
கருள	(௩)	௨	வீழாய	வீழா
கஅ(1)	(ரு)	௩	னொன்னு	னொன்னு
”	சு	௩	றங்ள	றனள
கஅரு	௩	௨	கொதி	கொழி.
கக(1)	௨சு	ச	பனனாள்	மன்னோ
ககசு	க௨	௨	பெரு	தரு
ககரு	சு௩	க	தவா	யவா
ககா	௨௩	ச	புகுவன்	புகன்
”	௨க	௩	முறை	முமை
௨(1)௩	க	ச	வரற்	வராக
”	ச	க	நற	னற
௨(1)ச	(ரு)	ச	நீங்கு	நீங்கி
௨க௩	சு௩	ச	தியபை	தியைப்
௨கசு	சஅ	க	கு?ன	குமக
௨கக	ச	௩	பனை	பனை
”	௨	ச	னனை	னனை
”	௩	௨	டனைய	டனையன்

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் புராணம்

என்னும்

வயித்தீசுரன்கோயிற் புராணம்.

காப்பு.

ஈங்களுட னெழிலகொழிசுருங் கொன்றையந்தார் தரித்திலரு
வனெங் கோமான, மங்களசின் மயமான வைத்யலிங்கம் விளங்கு
மகிமை யோங்கிப், பொங்குகிறப் பினைமதுரம் பொழிந்திசெந்
திழிநூற புகல வாய்ந்த, கங்கையணி மதஞ்சொரியுங் கற்பகக்குஞ்
த்திருதாள கருத்துள் வைப்பாம்

கடவுள்வணக்கம்.

வைத்திய நாதர்.

சிருமாலும் பதமம்வள ரயன்முதலாக் கடவுளருந் திகழ் மே
னீமை, தருமாலி னிழைபுறையுஞ் சனகாதி யருமுவேளூர் தன்னிற்
போற்றக், கருமாலின் றொடர்பகற்றிப் பதவிபெற மருந்தளித்துக்
கருணை செய்யும், கருமாலே விளம்பிஹேசேர் வைத்தியலிங்கம் பொ
ன்னடியை வணக்கஞ் செய்வாம்.

(ச)

தைய னுயகி.

பன்னரிய மகிமைகிறையானந்தப் பெருகொளியே படிவ மாகி
யுன்னருமங் களநிறைந்து விளங்கியிருந் தெழிலகொழிப்ப வுலகுக்
கெல்லா, மண்ணையா யைந்தொழிற்கும் வித்தாகிப் புவனங்க ளனை
த்து மூய்ய, மன்னுபெருங் கருணைபொழி தையனா யகிமலர்த்தாள்
கணக்கஞ் செய்வாம். (உ)

கரும்புருவச் சிலையும்வரிக் கயல்விழியும் வள்ளைவார் காது முல
லை, யரும்புமிள நகையுஞ்செங்கனிவாயும் பிறைதுதலு மமுத வாக்
கும், பொருந்தியமங் கலநாணு மலர்க்குமுதலும் விளங்கவெழிற் புள
னார் மேவுந், திருந்துமணங் கமழ்சாந்து கழுத்துமைவா லாம்பிகை
தாள் சிரமேற் கொள்வாம். (க)

விநாயகக கடவுள்.

ஏாரும் பிறைமருப்புஞ் சிறதுரச்சுந் தாமுகமு மிலகச் செ
பொன், வாராரும் களபமுலை மாததைய லுமைபளித்த கைந்
னாகி, காராரும் பொழில்புடைசூழ் புளனூரிற் கருணைமதஞ் செ
ரிந்தெந் நாளுந், தீராத கொழிம்பாச வினைதீர்த்த பிள்ளைபதஞ் சிர
மேற் கொள்வாம். (ச)

முத்திவிநா யுகன்மகிழு மன்பனுக்கிங் வுலகினிருண் முழுது
நீக்கு, மத்திவிநா யுகனெனவே யசத்திருனை நீக்குவா மளித்து மன்னு,
மெத்திவிநா யுகன்மேலாஞ் சிவஞானச் செவ்வனிகு னெனவே செய்
யுஞ், சித்திவிநா யுகன்வேளுர்த் குடவழைவி நாயகன்ருள் சிரமேற்
கொள்வாம். (இ)

சுப்பிர மணிபக் கடவுள்.

தாவகுபெரும் புவனமெலாம் பணியுமிரு திருவடித்தீர் மரையு
நீங்காத, தேங்குபெருங் கருணைவழிற் தொழுதுதிரு முகங்களேர் ரா
றுற் தெய்வத, தேங்கமமூங் கடம்பணியும் பன்னிரண்டு தடம்புய
மூற் திகழ மன்னுங், * காங்கெயனைப் பரிதிபுரி வளாகுமர குருபர
னைக கருதனா வைப்பாம். (சு)

அளிதருகிற் தையராந வமர்ப்பெருஞ் சிறைமீள வகிலம் வா
ழப், பிளிதுமயி ராவதமும் பொன்னுலகும் விண்ணவர்கோன் பெற
மே வண்ட, வெளிமுகநி மதிரவெதிர் வருகுர னுளங்கலங்க விளங்கு
செங்கை, யொளிதிகழ்வே லெடுத்தமுத்துக் குமரநா யகன்மலாத
தர் னுளத்துள் வைப்பாம். (எ)

திருநநதி தேவா.

பொடியணியு மேனியுமூப் புரிதூல்குழ மணிமாரபும் புனையு
மின்னற, கொடிதிகமுஞ் செஞ்சடையும் விழிமுனறுங் கரநாங்குங்
குலவு மாணும், வடிமழவுஞ் சுடர்வாளு மணிப்பிரம்பும் விளங்கவெ
ள்ளி வரைகாத் தையன், முடிவரிய திருவாய்மை செலுத்துந்நி நா
யகன்ருள் முடிமேற் கொள்வாம். (அ)

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

பூழியன்வெஞ் சுரநீங்கக கூனியிரச் சமனொழியப் புனித வெ
ண்ணி, நேருஞ்ஞற் தொழுதேத்த வெடுத்தனித்துச சிவசம்பு மில
கச் செய்தே, பூழிகடற் கொண்டிழு ஸ்மினுள்வந் தணுகாதென்
றுரைக்குஞ் செவ்வக, பூழிககர் விளங்கவளந், கழனிபர்தங் குல
மணியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (க)

* காங்கெயன் என்பது குறுக்கல் விகாரம்.

திருநாவுக் கரசு நாயனா.

அருகாமை திருநீற்றி னறைமுதலாக தீவகடியாக கணகா
தென்னும், பெருமையெதி துலகறியக காட்டிமக ரஞ்சுமலும் பெ
ருநீர் மல்குங், கருநிறத்தென டிரைக்கடலிற் கனமிதப்ப வருநாவுக்
கரசின் செம்பொற், திருவடிததா மநைமலரைப் பவககடலின் கரை
யேறச் சிந்தை செய்வாம் (க0)

சுந்தர மூர்த்தி நாயனா.

அரவையார் மணியல்குற் றடயிலக வளருயிள வன்னம் போ
தும், பரவையார் திருமணிககெம பெருமான் னிரண்டுதிருப் பாத
நோவ, வீரவையார் நடுயாமத் தேவலா ளாயத்துதுக் கேவு நல
லொப, புரவையார் தோழனெனுஞ் சுந்தரன்பொன் னடிப்பணிநது
போற்று வோமே. (கக)

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்.

வழுதிமனு நெறிசெலுதது மந்திரியாய்ப் புரவிகொள்ள வந்த
செம்பொன், முழுதும்வளர் திருப்பணிசெய திலகுதிரு வாசகமு
மொழிந்து பாரோர், தொழுதுசிர மேற்கொண்டு துதிப்பநிறை கோ
வையாரத் துறைகள் யாவும், பழுதுபடா தெடுத்தாரைத் த வரதஞ்
ரன்பர்ப்பதம் பணிதல் செய்வாம். (கஉ)

சண்டேசுர நாயனா.

மண்டிபுனல பார்துவரு மண்ணிநதி வெண்மணலின் மாறாக் கா
தல், கொண்டிறைவன் முடிமீது ருடத்துநிறை பால்சொரிந்து கோ
லா லங்கு, பிண்டிசெயுந் தாதைதா டடிகநதுமே தினியின்னிகு மேன்
மைபெற்ற, சண்டியிரு தாள்வணங்கிச் சிவனடியார் மலர்ப்பாதக்
தலைமேற் கொள்வாம். (கங)

திருத்தொண்டர்.

வெள்ளெருக்கின் வனப்பாங்கா விளரியனி யினமுரல வின்
ண ளாவிக, கள்ளிருக்கு மலர்ச்சோலை கவினவகுத தெண்ணரிய
கற்ப காலந, தெள்ளிருக்கு முதனன்கு வேதநித மருச்சனைசெய்
திருச்சு மேலாம், புள்ளிருக்கு வேனரை கினைக்குமன்பா தாள்
பணிந்து போறது வாமே (கச)

வாழ்த்து. வேறு.

வான்வளஞ் சுரந்து பெய்க மன்னவன செங்கோல் வாழக
நான்மறை டவர்கள் வேளவி நன்னெறி வழாது செயக
நான்முறை புணர்ந்த கலவி நுண்ணறி வுடையோர் சூழ்க
மேனமையாஞ் சைவ மோங்கி வினாகு வுலக மெல்லாம். (கரு)

பயன். வேறு.

திருவிளந கியமா நிலந்தனிற புகழ்சீர் செழித்திடு வயித்திய
காத, னருமையாக தலநன மகிமையைக் கேட்போ ரளப்பருஞ் செ
லவரா குவாமேல், வுருபெரும் பகையை வெல்குவர் கலவி மகப்பெ
று குவாபினி பெய்தார், திருமல னுன சிவனமலாப் பாத நிலைமை
பெற நினைதுவாழக திருப்பார். (கசு)

அவை யடக்கம். வேறு.

எண்ணி ரணி கலைஞ் மெய்திய
தண்ம திக்குமுன் ஞானை தானொளிர்
வண்மை யாமவை யோர்முன் வகுத்தியற்
பண்ண கூமததெழு மென்றமிழ்ப் பாடலே. (கங்)

வளங்கொண் மால்விடை யண்ணன் மகிமைதான்
விளங்கு மாதலின் மேவுமென் சொற்குறுங்
களங்க மெண்ணிலர் கைக்கொள்வ ரென்றென
துளங்கொ ளாசை தூப்ப வுரைசெயவேன். (௧௮)

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருதம்-௧௯.

பா யி ர ம்.

நதிபொதியுங் கயிலைவரை நாதனநதி நாயகற்கு நலில வன்
னோன், சதுமஹயு முணர்நதிலரு சனற்குமாரற் குதவவவன நலைமை
சான்ற, மதிக்கெனவியா துணுக்களிக்க வவன்குத முணிக்கருள மதி
முத்து குதன், பதவிபெற வகுததுரைக்கும் பதினெட்டிப் புராணவ
ணிக பகருங் காலே. (௧)

வேறு.

தருபிரமம் பதுமம்விண்டு சைவம்பா கவதத் தயங்குபலி டிய
மகிமை தருமார்க்கண் டேயங், கருதருநா ரதமாக்கி னேயமே பிரம
கைவர்த்த மிலிங்கஞ்சீர் வராகமே காந்தம், வருபெருவா மனங்
கூர்ம மச்சங்கா ருடமே மன்னுபிர மாண்டயிலை வளர்பதினெண்
புராணந், தெரிசுரநதத் தொகைபகரிற் சிவகதைமூன் நிலக்கந
திகழ்நெடுமா லயன்பரிதி செங்கனற்கோ நிலக்கம். (௨)

வேறு.

குணியினந் திங்கட் கொழுந்தணி முத்தட் குரிசில்வண் புதழ்
நிறை புராணந், கவினுறு சைவம் பவீடியம் வுளர்மார்ச் கண்டேய

மலிங்கமே காந்தம், புவிபுகழ் வராகம் வாமண மச்சம் புகலரு மகி
மைசோ கூர்மஞ், செவிறுக ரமுத மாமென விளங்கித் திகழ்பிர
மாண்டமீ றைந்தே. (ங)

வேறு.

கரியமால் புராணம் வீண்டு காருட நார தஞ்சொல்
லரியபா கவத மோரநான் காருமவா முயனபு ராணம்
பிரமமே பதம மாகும் பிரமகை வர்த்தம் வெய்யோற்
குரியதா மாக்கி னேய மொனிரகனற் புராண மாமே. (ச)

வேறு.

எழில்பெருகு சிவகதையிற காரதநிறை கிரந்தமோ ரிலக்க மா
ருந், தழுவிசங் கிதையாறு வளாகாண்ட மோரைம்ப தாகு மிப்
பாற், கெழுமியசங் கிதையாறும் பகார்திசுன்முற் சனிற்ருமரங் கீள
ருஞ் சூதம், விழுமியசீர்ச சங்கரமேல் விண்டிர மஞ்ஞா மென்ப
தாமே (ஊ)

எண்ணியிடு புராணமீ ரொன்பதநிற புள்ளிருக்கு வேஞ ரென்
னும், புண்ணியந் தலமகிமை பவிடியமேற் பிரமாண்ட புராணங்
காந்தம், வண்மைபெறு சைவபுரா ணத்தின்வகுத் தெடுத்தமுனி
வரர்கள் கேட்ப, வண்மைபெற முழுதுணாந்த சூதமா முனிவன்மகி
ழ்ந துரைத்தல் செய்தான். (க)

திருந்துபுகழ் மிகுகடவுள் வணக்கமுடன் பாரயிஞ்சீர் செல்வ
மோங்கிப், பொருத்தியிடு திருநாட்டுச் சிறப்புநவ மணிசொழிக்கும்
பொற்பு வாய்த்தே, யிருந்ததிரு நகர்ச்சிறப்பு னைமிசா ரணியவெ
ழிற் சருக்க மென்றுந், தருந்தகுதி மகிமைவளர் தலச்சருக்க மேற்
நீர்த்தச் சருக்க மாமே. (எ)

சுருதுமிரு டியாமுறைமை கங்கைபா வந்திரந்த சருக்க மாத, வருபலனக டியசருக்கம் தருப்புணஞ்செய பலசசருக்கம் வருது தக்க, னருளபெறுமான் மியமதன்மே விரணியவன் மச்சருக்க மரிய தான, தருமநிறை தவம்புரியுஞ் சதானந்தச சருக்கமினிப புருடன் றன்னை. (௮)

கொலைபுரியும் பவந்தீர்த்த சருக்கமுடன் பாரிதனைக் கொறை பாவம், தொலையுநெறி பகர்ச்சருக்கஞ் சததியசன் மச்சருக்கஞ் சுருதியாய்ந்த, நிலைமைமுனி வர்த்தீர்த்தச சருக்கம்வரு வீரகதந் நீவரும வண்மை, மலரினுறைந் திமிபிரம தீர்த்ததருகு ரியதீர்த்தச சருக்கமன னும். (௯)

தக்கனியற் றியதீர்த்தச் சருக்கமவித்தி யாதர்த்த தச்சருக்க மித்தகத்த ரிசனன்சா பததுரிசு வீடுசருக்கம் வில்வ தீர்த்தந், தொக்கவு தமன்கபிலன் சோமனொடு பராசரனஞ் புகழி ராம னாகிரம மகற்றுது லன்சருக்க மாதிகா வேரி யாமால். (௧௦)

கந்தருவ ருதுசாபந் தவிச்சருக்க மிருதசஞ்சி வனங்க னிரத, ஸ்ரீதையுள சனூர்த்தனன் னன் சருக்கம்வனா ஞ்ஜதீர்த்த தத்தின் மேன்மை, வந்திரெந் செடதீர்த்த தச்சருக்க மெண்டிசைபின் மகிமை வாழ்த்து வந்திரன்சா பந்தவிர்ந்த சருக்கமேந் னுருவாசச் சருக்க மெய்தும். (௧௧)

அருமைபெறு மங்கசந்தா னச்சருக்கஞ் சிவதன்முச் சருக்க மப் பால், வருதிருச்சாந துண்டைசெய முறைமைவருத் திடுசருக்கம் வள்ளி நாதன், திருவவதா டச்சருக்கம் வரம்பெறுந் சருத்தஞ்சே வேறு நாதன், தருமதல மகிமைகாட் டியசருக்கம் போர்புரியுஞ் சருக்க மாய்மில். (௧௨)

தாரகா கரன்றனவதைச் சருக்கமச ரீரிவாக் களித்த தனமை
யாருமெழிற சருக்கமுயர் தேவாருச் சனைசெய்யுளு சருக்க மன்பாற்
சுருதுவா லாம்பிகைவர் தருச்சனைசெய சருக்கமேற நிருவிழாசசெய
பெருவகைச் சருக்கமப்பாற் குமரநா யகன் பூசைச் சருக்கம் பின்னர்.

உருளபெறுமா தித்தனூல வேதமங்கா ரகன்சருக்கஞ் சந்தி ரன்
சோசு, தெருளுமெழிற சடரயுமகி ழுருச்சனைகா லவச்சருக்கஞ் சிததி
ரகேது, வெருளகலும் வீரசே னசசருக்கம் புகழ்சில விருத்தன் மே
ன்மை, சுருளளக மிலகுசுவா சினிசசருக்கந் துசசிலச சருக்கந்
துன்னும (கச)

உணமைபெறு முதனகனெழிற சருக்கமுடன றெகையறுபத
தொன்றும் ஷாயநத, வெணமதியு நதியுமணி வேணிவயித் தியநா
தன புராண மேவும், வணமைபெறு மானமியமிவ வரனமுறைமை
ஷழாதுபுவி யதனை வாழ்வோரா, கணமணியாளு குதமுனி வரனு
ரைத்த படி கருத்தி லமையச சொல்வேன். (கரு)

வலலியந்தா மரைபயிலுங் குறிஞ்சியண்ணல் பூசைசெய்மா நக
ர மாகும், பலலியந்தா மரையிருளின் கண்ணமுறல் காததிரும் பசந்
தேன் பிலகு, மலலியந்தா மரைப்பழனப் புள்ளுளின் மான்மியப்பா
யிரமா ராபந்து, சொல்லியந்தா மரைச்சேரா நலவினஞ்சோ திரு
காட்டுச சிறப்புச் சொல்வேன். (கசு)

பாயிர முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தடி - ௩.௩.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

எலலை காணரு மின்றவனை யிமயமீன் றெடுத்த
வல்லி யககுழ லுமைமகிழ் தலநதோலு மனபாற்
புலவி மிமபுது மலரினாற பூசைதான புரிய
நல்ல மாதவஞ் செபதது சோழநன் னாடு. (க)

கலைவ ளாநதிடு மதிக்குமோர் கறுப்புலந் திருக்கு
முலைய நாடினு மவருளத தொருகறுப் பின்றித
தலைமை பெற்றநல் லொழுககமுந் தக்கபே ரறிவு
நிலைமை பெற்றவர் நிறைவது சோழனீர் நாடு. (உ)

இன்மைபெற்றிதப் பவர்க்கெலா மிருநிதி யளித்துத்
தொன்மை பெற்றநீள் புகழையே பொருளெனத் தொருக்குந்
தன்மை பெற்றபல் பெருங்குடி தலைக்குமென் னுரைக்கு
நன்மை பெற்றது நாட்டினிற் சோழநன் னாடு. (ங)

கறபு மேவிய மனைவியைக் கலந்தாறு காநற
பொறபி னின்வழா துலலறம் புரிந்துதான் புகன்ற
சொற்றி றம்பிடா தரிந்துடற் றசைதுலை நிறைக்கப்
பெற்ற மேன்மையும் படைத்தது பெருகுநீர் நாடு. (ச)

வேறு.

மறுபு லப்பகை வேந்தர்கள் வந்துதான் வணங்கிட மனுநீதி,
பெற்ற டத்துசெங் கோன்முறை பிறழ்ந்திடாப் பெற்றியி னாசா
ட்சி, முறைசெ லுத்தலாற் திங்கண்மும் மாரிமு துலகினிற் பொழிக்
தோகைக், குறைவில் பல்வளங் கொழித்துநா ழியர்புகழ் கொண்டெ
ழின் மிகுமாதோ. (டு)

வேறு.

குவிமணிக்கொழித தருவிகூழ்ந் திடுமுயர் குறிஞ்சி
கலிய மாததிரள் சார்ந்நிடுங் கணுழிசேர் முலகை
* விவித மீன்குவை மேவிடுங் கழியிரு நெய்தல
புவிதொ முமபுதுப புனலபரந் திதம்புகழ் மருதம் (சு)

நீடு காதலகூழ் புணாச்சியி னெறிமிகுங் குறிஞ்சி
வாடி யேபிரிந் திருப்பது மல்கிடு முலகை
யாட வாத்தமை நினைந்நிரங் கிடுமடர் நெய்த
லாடல செய்குத னிதழ்ந்திடு மொளிர்புனன் மருதம். (எ)

பசுநதி னைக்கினி கழுகுவர் கொடிச்சியா பதலை
யுசநத வெண்டயி ராய்ச்சியர் கடைகூவ ரொளிரீ
ரிசைந்த நித்திலம் பரத்தியர் குவியலசெய திடுவா
சசைந்து நெற்பொலி கடைச்சிய ராற்றுவா கொழிப்பார். (அ)

மேவி நலவெறி யாடுதன் மிகுந்நிடுங் குறிஞ்சி
பாவு பானிதம பிரப்புமல் கிடுமபனி முலகை
யாவ லிற்சுறா முள்ளணங் கயர்வன நெய்த
நேவ வள்ளைபா டுதணிறைந் திடுஞ்செழு மருதம் (க)

கார கிறசெழுங் குங்குமம் தடிந்துமேற கமழு
மாரம் வேரகழ்ந் தெடுத்தெறிந் தலிரொளி மணிநற
போரு வித்துழு திடுந்திறற் கானவர் புதிப
வார்தி னைவிதைத் திடுவன மிகுமலைச் சாரல். (க0)

ஒன்று கம்பலக் கொடுமடிப் போர்வைய ரூதங்
கொன்றை வேய்க்குழ லாயர்தம் பாடியிற் குழைந்து

துன்று காதலகூடா தாபவருளு ஈரநெறி பார்த்து
முனறி ஸானகுழக் கன்றுநின் நிரவகிடு முலலை.

(கக)

வெணம ணமபரந் திளநிலா வெறிபபமே வியகீள
வண்ண வார்தகட லிருளபரந் தெனவகி தரமே
ணன்னு பைந்தளித துவாபபினன நெடுங்கொடி நாபபட்
கணவ லைபபெருங் குவியலகூழ்ந் திடுகதழிக கானல

(கஉ)

பிள்ளை வண்மிகூழ்ந் தெழுந்துபாண மிழற்றிடப பெருகுங்
கள்ள விழ்ந்தசெந் தாமரைக் கிடங்கினுக் கயலகூழ
பள்ள ஷோடையின் மறிபடா தகன்றுநீர் பசிய
வள்ளை தினறுகாரா மேதிகண் ணுறங்குணை மருதம

(கங)

மிசைவி ளங்கிய குறிஞ்சியு முலலையும் விரவிப்
பசிய மெல்லிலைக் காந்தளங் கொடிபடாந் திடநின்
றசையு நீனிற மலர்கொள்கா யாவின்மே லமர்ந்தே
யிசையு நலலெழின மயில்கிற கிளைவிரித திருக்கும்

(கச)

கருநி நககட னெய்தலு மருதமுந் கலந்து
விரவு வெணமடற கைகையின் ருதுமேந் நியிர்கதே
மருவு தாமரை மலரினல விளரிவண் டினங்க
ளுருகு மன்பாபோற் செவ்வழி பாடியே யுகையுங்.

(கரு)

புணர்கு றிஞ்சினன் முல்லைபொற் புறுநெய்தன் மருதந்
தீணைம யக்குறு நிலங்களுஞ் செறியுநா னிலத்தி
லணையு நண்பகற் பொழுதுசேர் பாலையு மித்தேதே
யிணையில் காளிகோட் டங்களுஞ் சித்தில விருக்கும்.

(கக)

ஐற லைத்திழிம் வேடரு மலைசுருற வருமா
 னேறு மேயத்திழிம் பொதுவரும் பரதரு யினரு
 சேறு செபத்தி முழவருஞ் செறியுமந் நிலத்தில
 வேறு வேறுதா மிகுதியாய விளங்குவ ராமமா (கௌ)

மல்கும் வெண்முகி னீனிறக கடலினை மறித்துப்
 பலகி மிமபசும பொன்னென மின்னிமேற பசந்து
 நல்வ ளங்கொழித திருந்திடு னசையநல வரைமேற்
 புலகும் வெள்ளிவீ ழெனமிகப பொழிந்தது மாதோ (கௌ)

வளங்கொண் மாமணி யலைநெடுங் கரத்தினால் வாரித
 னுளங்கி வீழும்வெள ளருவிமேற் பரந்துகூழ்ந் தோடிப
 பிளந்து சாரல்சேர் குறிஞ்சிகையப பெருமலைக் குறவர்
 தளாநதி ரைந்திட முல்லையிற் சார்ந்தது தகவே. (கௌ)

குறுகு மததடஞ் சினைமுறித் தெழுந்துகோ ழுரைநற்
 றங்க வாரம்வேர் கிழிந்திடப் பிடுங்கியே சுழித்துத
 தகரு காரகிற குறடெறிந் தாசினி தகாத்துப்
 பொங்கி வெணடிரை கொழித்துமேற போந்தது மருதம். (உ௦)

இடைசெ நிர்திடு பாலைவி னீனிடை தெயதும்
 வடவை வெந்தழ லாமெனப் பரன்மடுத் திருந்த
 விடாபு குந்துபா தலமுத லாழ்ந்துமே லெழுந்து
 புடைப ரந்துகூழ்ந் தாயிடை வெம்மையும் போககி, (உ௧)

வேக மோடெழும் பொன்னியின் வெள்ளிநீர் பரந்து
 நாக ஞாழல்குழ கழிக்கரை மருதனன் னிலம்
 தாக வேயுவர் முழுவது மதற்றியாழ் கடலின்
 சேரு சேர்புலர னுற்றமுங் கடியமே வியதே. (உ௨)

ஒழுகு தீமபுனற் பொன்னிமா நதிசுழித் தோடி
முழுதும் வெண்குடை தீற்றிய மதகிணண் மோதித்
கழனி மேவுகால் வாயிரு கரைதொறும் வழிந்து
செழிய வல்விசை யம்பினும் விரைந்துசென் தறுவே. (உக)

அங்கண் மாநிலத் தமுதெனப் பரந்திடும் பொன்னிப
பொங்கு நீளபுதுப புனலசெழுந் தாமரைப் பொயகை
துங்க வார்கரைக் குளம்பல நிரம்பிடச் சூழ்ந்தே
செங்கை யற்பழ னந்தொறுகு செழித்திட நிறையும் (உச)

துள்ளி வாளைசெங் கயல்பிறழ்ந் திடச்சுழித் தோடிப
பள்ள நீண்மடை யுடைந்திடப் பரந்திடும் பொன்னி
வெள்ள நீர்ச்சிறை செய்குவர் விரைந்தெழுந் தனேக
மள்ளர் மைம்முதிற் குழாமெனப் பரவினர் மகிழ்ந்தே. (உரு)

உழுவ ரெங்கணும் பரந்துநின் றுழுதிடு கருளுசேற்
றிழுதின் வான்முனை வித்துவ ரிரதிர தெயவந்
தொழுது நாற்றினை யெடுத்தினை கோட்டகந் தோறுந்
கழனி வாழ்கெனக் களிப்பொடு கடைச்சியர் நடுவார். (உச)

கள்ள நீள்விழிக் கடைச்சியர் களிமது வார்கக
மள்ளர் தாமகிழ்ந் துண்ணுமல் வழிமதுப் பெருகும்
புள்ள லம்புதண் பணைதொறும் புதுமது துகர்ந்தே
துள்ளி வாளைக யேசெங் கமலமே ஹறங்கும். (உஎ)

உறுப தம்மநிந் துழவர்கள் காட்டவொன் புருவ
கறுது தற்கடைச் சியர்க்கணீள் கழனியி ன்ளின
யிறைபுந் தந்திரு முகத்திணை பெறுதெனப் பிடுங்கி
யெறிவ ராம்பல் வா யிணைபெரு தெனயிதிந் திவிவார். (உச)

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

கரு

தழைநது நென்முதற டசேவெனச செந்நீந்தசெஞ் சாலி
யெழுந்து வெள்ளறி வினரெனச சூன்முதிரந் திலகு
செழுங்க திராதலை நிரிர்ந்துமேன முதிசசெய திறைஞ்சிக
கொழும்ப யனமிகு மன்பர்போற் குலவிய தன்றே. (௨௬)

பரவி கீன்றுசெஞ் சாலியைத தடிவர்பற் பலநல்
வரையெ னப்பல போகன்கட் டிடுவாவண் பகடு
நிரைநி ராமிகப் பூட்டிநெற சூடடித தடுவ
ராசு கொளகட னனித்துமேன் மிகுதிகொண் டம்மா. (௩௦)

எண்ண ரும்பல தானங்க டருமங்க ளியற்றி
வண்மை சேர்மலை யெனமிகக் குவிந்தநெல் வாரி
நண்ணு பண்டியி லேற்றுவர் நன்னெறி யொழுக்க
முண்மை யோங்குநீ றோதோறு மூாதோறு முவந்தே (௩௧)

அம்பியனல் விழிமாத ரணிகலவை கமழ்பொன்னித துறைவ
னான, செம்பியன்செங் கோன்முறைமை செலுத்துதிரு நாட்டிலரு
சிறப்புச் சொன்னேன், பம்பியன்மா வலிமெலிய வெயிலுமிழபன
மணிமாடம் பலகுந் தென்று, * நம்பியநல் லெழில்கொழிக்கு நல
ங்கொடிரு நகர்ச்சிறப்பு நவில்வன் மாதோ. (௩௨)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௯௭.

* நம்பு-விருப்பம்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

திருநகரச்சிறப்பு.

இன்ன வண்புகழ் நாட்டினி லிலகிய மகிமை
மன்னு புண்ணிய வளநகர வயித்திய நாதர்
தன்னை நேரநு மாடமா ளிகைபல தழைத்தப
பொன்னி லங்குவா னுலகினும் பொறபுது மன்றே (க)

தயங்கு சந்திர காதநகன் மேடைபொற் நசம்பு
ரயகை னிரதெழில் கொழிக்கும்வே திகைநவ மணிகள்
வயங்கு சித்திரத் தூணெடு மண்டப மன்னி
யியங்கு நீணிலைச சாரள மெங்கணு மிலகும் (உ)

அன்ன சத்திர நான்மறை வேதிய ரகரம்
பன்ன ருஞ்சிவா கமம்பயின் நிமிடம பலவே
முன்னு நாலவகை யாசசிர மம்பயி ஹறையுண
மன்னு வீதியி னிருபுற நெருங்கியே மல்கும். (ங)

மந்திர தத்துறை வழாதுவே தியர்மனை தோறுஞ்
சிறதை கூர்தரும் வேள்விசெய செழும்புகை கமமும்
பிந்து மூவர்தம் மனைதொறும் பிறங்குற சடங்கு
தந்த மக்கியல் பாம்பீதி முறைதழைந் திடுமே. (ச)

பொன்னும் வெள்ளியு ளவமணிக் குவியலும் பொருந்து
மந்ர லாரணி கலன்களும் வெயில்கொழித் தம்மா
தன்னு தாங்கிருள் கிழித்திடுஞ் சிதைசெய்நன் மரட
மன்னு நீடெழின் மனைதொறு மனைதொறு மரதோ. (ஊ)

வேறு.

திரைதவழ் தலினும் கொடிப்பவ ளங்கள் செழித்தினி திருத்த
லால் வெண்முத், திரையும்வெண் சங்க மிருத்திடு முதன லிலக்குமி

திருநகரச்சிறப்பு.

கள

வாசகன் னுதலா, லுரைசெய்தெண் ணரிய கலன்பரப் பிடுஞ்சி
ரொளிர்தலா லோங்குமாக கடலபோல், வினைகமழ் நெடிய வா
வண வீதி விளங்கியே தழைந்திடு மாதோ. (சு)

வேறு,

அளகை மாநகர் வளமெலா மாவண வீதி
யுளதெ ருத்தனி லொன்றினு ககிண்பெறு தொளிசேர்
நளின மங்கையு நறகலே மடந்தையு நகர்வா
ழிளகு மன்பினர் மனதொறு மினிதுவீற திருப்பார். (எ)

மகர தோரணம் வாழ்முக ரீரிஞ்சியே மலகு
நிகரில வீதியி னெகிழ்செழுஞ் சூதனக கலவைப்
பகர ரும்பனி நோபந் தெழுநதுகள் படியத்
தகர வார்குழற் றையலார் தாநதெளிச திடுவார். (அ)

கற்பி னின்வழாக கணங்குழை மாதாகள கவின்குழ்
சிற்ப றான்முறை மனிகளப பரப்பிவே திகைமே
னறப சும்பொனும் வெள்ளிய நருசுட ரெறிக்கும்
பொற்ப மைநதிடு பூரண குமபம்வைத திடுவார். (க)

புணையும் பொன்மதி லெடுத்தபுள னிருக்குவே னூரின்
மனையி டநதொறு மங்கல மணவணி மனனாளு
சினவி டைப்பிராண சிவகண மாவரந நகரி
னனைவ ரும்முதித திடுவகிரு மியுஞ்சிவ கணமாம். (க0)

செருந்தி சணபகம் பாடலங் கூவிளந தேமாக்
குருந்து தாதகி வகுளமந தாரநற் கொங்கம்
விரிந்து மஞ்சரி திகழ்சரு தாடிமம வெள்ளி
யரும்பு பொன்மலர்ப் புண்ணைநர் தனவன மனேகம். (கக)

கஅ

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

முட்பு றக்கனி வருக்கையின் முதிர்ச்சை கனிநது
விட்பு லத்தினின் ரெமுருசெந் தேனுமென் முகைகள்
பெட்பு வொண்முறுக் கவிழ்ந்திடப் பெருகுசெந் தேனுங்
கட்பு லன்மகிழ் தாமலர்ச் சோலையிற் கவினும்.

(கஉ)

கறைவி ளங்கிய கந்தரக கடவுள்வாழ் வேனார்
நிறைவ ளஞ்சொல ரெட்டிதழ்த் தாமரை மலர்மே
ஊறையு நான்முக னொளிருமா மணிமுடி யனநத
னறையி னெண்ணரும் பிறப்பினை வேண்டிய ரம்மா.

(கங)

இன்ன தொன்னகர் வளமுழு வதுமினி தெடுத்தே
யுன்னி யோதுதற கரியதா லுலகெலாந் துதிகரு
மன்ன மாண்மிய மறிநதவா றுரைததன னளந்து
பன்ன ருந்தவர் நையிசா ரணியமேற பகர்வேன்

(கச)

திருநகரச்சிறப்புமுறறிந்து.

ஐஹி திருவிருததம்-அக.

நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

திருக்கிள ரிதழ்முறுக் கவிழ்ந்து தேன்முளித
துருக்கிய பசும்பொனி னொளித ஹந்திடு
மருக்கமழ் தாமரை மலரின் மேலினி
திருக்குநான் முகனெழிற் காஞ்சி யெய்தினுள்.

(க)

எய்திய விரணிய கருப்ப னேர்மிகு
செய்திகழ் கருங்குழ னிமலி பாகனைப்
பெய்திடு மதுமலர்ப் பெரித ருச்சனை
செய்திருந் தனனுளந் தெளிவு கூரவே.

(உ)

வேறு,

பனிமலர்ப் பொழில்சூழ் காஞ்சிப் பதியில்வெண் பதம மேவுக்
கனியிதழ் முத்த மூரக கலைக னுடணி ருந்து
புனிதனைப் பூசை செய்யும் போதனை வேத வாய்மை
முனிவர்கள் மகிழ்ச்சி கூட முன்னர்நல் வினையாற கண்டார். (ங)

வேறு,

குலகிரி யெனக்குண முயர்நது குற்றந்த
திலகிய வில்லறம் புரிந்தி ருந்துதொல்
துலகிய லாய்ந்துநல லொழுகக முறறிப
வலகின்மா தவரய னடிவ ணங்கினார். (ச)

வேறு,

முகங்குளி ரினிமை கூறி முகிழ்த்தகைத் தலத்த ராய்சின்
றகங்குழைந் தைய கேணின் னடியமில் வாழ்க்கை யாற்றி
யிகந்தனி னகர மெங்கு மிருந்தனந் தவமி யற்றி
மகம்புரிக் தினியா முய்யும் வனமதொன் றருள்செய் யென்றார். (ரு)

விரும்பமும் பரவு வாய்மை வினக்கமு முருகிக் கண்டு
மருப்பயில் கமலத தண்ணல வளர்நதுகூர் னுனிய தான
தருப்பையொன் றெடுத்த னேக தவஞ்செய்நல் வழிதான் காட்டு
முருப்பொலி நேமி யூக்கி யொய்யென வருட்டி விட்டான. (சு)

வென்றிசேர் மறைக னுன்குற விரித்துரை செய்யும் வேதாத்
துன்றிய முனிவர் தம்மைச் சுபந்தரு மமுத வாக்கா
லின்றிது விரைவி னெய்தி யிருநிலங் கிழிய வேடி
நின்றிடு வனத்தி னீவிர் நிலபெற விருத்தி ரொன்றான். (ஏ)

குணதிசை தலிலெ ழூந்து குடதிசைச் சாரும் வெய்யோன்
வணமலி விம்பம் போன்று வளைந்தெழில் கொழிக்கு நேமி
கணமதி லனெகந காத்தங் கடுகியோ டியது கண்டே
புணர்வுகூர் விடைகொண் டனனோ ருளமகிழ்ந் ததன்பின் சென்றார்.

சாருமா தவர்பின் செலலத் தண்மதி தபன னாதி
யாருழ வுலகி லுள்ள வனைவரும வலஞ்செப் தோங்கு
மேருமால் வரையின் றெனபான மிககல வளங்கள் வாய்ந்து
சேருமா ஈணியந் தன்னிற் செழிப்புற நினற தனறே. (க)

நிலங்கொள்கீர் நேமி யோடி நின்றகா ரணத்தால் வாய்மை
யிலங்குமா தவாமுன் னுள்ள விடுகுறிப் பெயரை மாற்றி
நலங்கிளா வனதகி னும நையிசா ஈணிய மென்றே
வலங்கொள்கா ஈணப்போ கூறி மகிழ்ச்சிபூத திருந்தார் மாதோ. (க0)
வேறு.

வள்ளி தழச்செழுந் புன்னையின் செருந்தியின் மலரு
மெள்ளி டறநிட மினறிவீழ் திருந்திங் காட்சி
யள்ளி யப்பொழின் மாதருந் தவாவரு மகிழ்வால
வெள்ளி கறபசும் பொன்மல ரிழைதென விளங்கும். (கக)

புனைத ருககளின் கோடுவண் புவிமிசை வளைந்து
துனைவின் மேலெழுந் தெழுந் ததாழ்ந் திமபொழிந் னோற்ற
நனாம லர்வன மா துநன் பொடிதனித் தனியே
யனைய மாதவ ரடிபணிந் தெழுவது போலுமடி. (கஉ)

திருந்த விகுரன் முரல்வனத் தினிற்செழுஞ் கூண்டன்
பொருந்த வெண்ணிறம் பொற்புறப் புணர்ந்திருந் திடனந்
பெருந்த வதனினா வழிடைப் பேரினைப் பாற்றி
யருந்த ஸ்வததிடு மின்சுழை யமுதென லாமாள். (கங)

வழங்கு மாதவர் தமையுயர் வருக்கைமா வானைப்
பழங்கு விரந்தசெந் தேனபடர் பசுநகொடி வளனிக்
கிழங்கு காயுள தருந்துமி னெனகனொந் தெழுந்து
முழங்கு பாட்டளி முாலவகடப் பிடுமுறை யாமால். (௧௪)

புள்ளெ முச்சிற கடிததுதிா பூங்கனி யுடைந்த
கள்ளெ திர்த்துநீள் கால்கரைத தோடுமக் கானின்
முள்ளெ யிறறரா முடிகொளகுட் டணிமயின் முறைகொண்
யிள்ளெ முச்சியோ நிறவுசெய் மகிழ்ச்சியுண டாமால். (௧௫)

தேனி னம்முரான் ரூமிமவ் வனநதனிற் சிறுகள்
ரூனி னம்புவி சோந்தொரு சுனையினீ ரருந்தும்
வானி டிக்குரன் மதகரி வாலுனை மடங்க
ரூனி னைந்துவந தோரிடந் தன்னினின் நிடுமே. (௧௬)

அசும்பி கழந்துகூழ் பொழிலின்ற கோங்கரும் பவித்தேன்
தசும்பி னின்வழி மதுவெனப பெருகிந் தழைந்த
* பசும்பி டிக்கயல் வளர்ந்திடு பாளைவாய்க் கமுரு
விசும்பி னைக்கடி தளவிட வெழுந்தென விளங்கும். (௧௭)

குளவி கண்மது மலரையின் நிடுங்கொடு வரிப்பேர்
வளர்த ருப்பொலிக் குருளையை மகிழ்ந்துபூத் தளிக்கு
யிளகி ணர்க்குநீ வெழினமிகு பாவையை யீண
மளவில் பொறபினுக் கமதா நைமிசா ரணியம். (௧௮)

வளமை நல்குநல் வநல்கு நரைதிரை வாரா
திளமை நல்குமெண் சித்தியு நல்குமெண் ணரிதா
யுளபி தப்பினை யொழித்திட வுபாயமு நல்கு
மளவி லநீபுதம் படைத்தது நைமிசா ரணியம். (௧௯)

அனந்த லேவிழித் தருந்தவம் புரிமுனி வரரவ்
 உனந்த லேததலை யளிமூரன் றிடப்பண மலர்சேர்
 நனந்த லையொருங் கெய்தினர் நயப்புறு தோற்றஞ்
 னனந்த லையொழித் தனந்தமென் றுதித்தெனத் திகழும். (உ௦)

வேறு.

போது கொண்ட பொழில்வளம் யானையு
 மூது ணர்ந்த முனிவரா நோக்கியே
 யீது நன்மகஞ் செயதற கிடமென
 வோது நன்மொழி யோசை பரந்ததால். (உ௧)

எண்ணி லாமகிழ் வெய்திய மாதவர்
 விண்ணில வாழும் விசுவகன் மாவனைத்
 தண்ணி தாமனந் தன்னி னினைந்தனர்
 கண்ணி மைப்பொழு திற்கடி அறறனன். (உ௨)

முனிவர் கண்டு முறுவலித் திவ்வனந்
 தனிம கஞ்செய திடகதரு சாலேநீ
 யினிது செய்யென வேலின ரனனவன்
 கனிவு கொண்டு கருத்தி னினைந்தனன். (உ௩)

வேறு.

உலப்பை வந்தடை யாமுன முயர்தவம் புரிய
 நலப்பை வாளராத் தாங்குமம் புவிதனி னுழித்
 தலப்பை யின்னதென் றறிவரு மகிமைமா தவர்க்குக்
 * உலப்பை சூழ்ந்தொளிர் சுபதலந களிப்புறக் கண்டான். (உ௪)

எண்ணு மும்பதி னாயிர யோசனை யிலகி
நண்ணு நீளநா லாயிரம யோசனை நலஞ்சேர்
திண்ணி தாயுயர் செழுமதி னூறிகை சூழ
வண்மை யானகை வளமவிளங் கிடவருத் தமைத்தான் (௨௫)

ஏயு மூவிரண் டாயிரம் யோசனை யெழுச்சி
யாயுங் கோபுரத் தமைத்தணி பெறுமுரு விளங்க
வாயி னுன்குண நினறிடு மரகதக கதவிந்
பாயும் வச்சிரத் தாளலாற் பகரரி தாமால். (௨௬)

பகடு பூண்டிழா தொளிர்மணித் தூண்பல நிறுத்தித்
தகடு மும்பகம் பொன்னெளி தனும்புமண் டபழு
முக்கடு வேய்ந்திடும் விமானமு முழுகிலாத் தவழ்ந்து
துக்கடு லக்கிவீழ்த் திலகுமே டையுமகத் துளதால். (௨௭)

வேறு.

சிற்ப னூல்விதி யிற்சிறி தாயினு
முறப கர்ந்த முறைபிற ழாமனந்
பொற்பு யர்ந்து புணையுஞ் சினைகரம்
பற்ப லப்டண் பமைந்து பரந்ததால். (௨௮)

குண்ட மேகலை தண்டில மன்றியே
யண்டர் வந்தவி யுண்ணு மிடமரும்
பண்டம் வைக்கும் பயிலிடம் பறபல
கண்ட மைத்தகண் காட்சி மலியுமால். (௨௯)

லிருக்க வுத்தமங் கண்டு விதித்திடுஞ்
சுருக்குந் தாய சுருவமுஞ் செந்தழ
லருக்க னன்றிக் கடையு மரணியு
மிருக்குந் தாய்மை யிடமு மமைத்தனன். (௩௦)

கோப மாழக் குணமிகு மந்தணர்

தாப வான்கனல வேளவிசெய் சாலையி

லாப தாரு வுயர்நல் விடத்துட

னாப சுப்பந்த னத்தல மாககினான்.

(௩௬)

மணங்க மழ்ந்த மலர்புனை மாலைபுக

குணங்கொ ளும்பனி நீர்குளிர சாந்தமு

மிணங்கு பைங்கருப் பூரமு மெய்திடங்

கணங்கண் கண்டு களிப்ப வமைந்ததால்.

(௩௭)

அன்ன சாலையு மந்தணர் சூழந்திடும்

பன்ன சாலையும் பாசிலைச் சாலையுஞ்

சொன்ன சாலையுந் தாய்மணிச் சாலையு

மின்ன சாலையென் றெண்ணரி தாகுமே.

(௩௮)

வேறு.

வழிமதுத் துளிக்குந் தூய மடலவிழ் மலர்மி டைந்த

பொழிலகத் தமைந்த சாலை பொற்புற முதுரை யேன

லெழின்மிகும் பவைநீர் வார மெடகனிக் குவியன் மற்று

மொழிவது முழுதும் வைக்கு முறைதெரிந் தமைத்தான் மாதோ, ()

மருப்பவில் பதம மேவு மறையவன் வகுந்த வேத

விருப்புறு பலன்க ணல்கும் வேள்விசெய சாலைச் சூழந்

றருப்பையும் பொரியுந் தேமார் தழையொடு சமித்து நெய்யு

மிருப்பதற் கியனூல் சொல்லு மிடம்பிற ழாத மைத்தான். (௩௯)

உந்நியங் கமலப் போதி னுதித்தநான் முகன்பூ மேவுஞ்

செந்திரு மார்பன் மேலாஞ் செம்பொன்வா னுலக ளிக்கு

மிந்திரன் முதலா யுள்ள விணையவர் யாக சாலை

வந்தினி திருக்கும் மீட ம்மைப்பதும் வகுத்தல் செய்தான். (௪௦)

இனையன பலவுஞ் சூழ வியப்புளி வழாது மேன்மை
தனையறி வரிய யாக சாலேன கமைத்துத் தாழா
தனையமா தவர்ம லர்ப்பொன் னடியிணை யிறைஞ்சி னுன்கற்
பனையதோ படைப்பெ முச்சிப் பான்மையோ வெனம கிழந்தார். (1)

விண்மீதே னொழுக வோங்கி விண்முக டளந்து லாவும்
வண்டிளர் மலர்ப்பூங் கானின் வளங்கெழும் யாக சாலே
கண்டிள மகிழ்ந்த தூய கடவுண்மா தவர்கள் சூழ்ந்து
பண்டுசெய் விரதம் வந்து பவிததெனுஞ் சாலே சார்ந்தார். (௩௮)

சுகத்திருண் மயக்கத் தீரந்த சவுனகன் சனகன் கற்க
னகத்தியன் வியக்கர பாத னத்திரி விசுவா யித்திர
னுகத்தினை யனெகங் கண்ட வுரோமமா முனிவன் குச்சன்
சுகத்திரு முனிவர் வாசன் குணிபரத் துவாச னென்போன். (௩௯)

தூசிபன் வசிட்டன் சார்தன் காரத்தியா யனன்ம ரீசி
யாசிகர்த் தாபு லத்திய னாணிமாண் டவியன் றுற்பிய
னாகே தாத்தி ரேய னாரதன் பருவ தாக்கி
தேசில கியத தீசி சிலாதான் வாம தேவன். (௪0)

கிருதிலி கிதன்ம தங்கன் டிளர்குன்ச் சேபன் மேன்மை
தருசுநன் தனன்சி றந்த சனாதிபன் றஞ்சான் டில்வன்
பிருகிறை வதன்பி றங்கு மாதேசன் பினாதி சீர்த்தி
வருமிரு கண்டாங் கீரன் வைச்சிர வணன்சம் வார்த்தன். (௪௧)

பகைத்தெழு புலத்தை வென்ற பார்க்கவ முனிவன் பாரின்
யிகப்பெரு மயக்க முறறும் வெறுததிகுங் கபிலன் வேத
வகைத்திற னங்கம் யாவும் வகுத்தறி நாத சன்மா
நிகைப்பணு காது வாய்மை திகழ்சும தக்கி மேலோன். (௪௨)

புராதன மறைக்கு மெட்டாப் புனிதன்பொற் புறம ணிச்சூட்
டராவணி பரணம் லர்த்தா ளகததனு தினமு நீங்காப்
பராசான் றகுமார்க் கண்டப் பண்ணவன் கண்ணு வன்சீர்த்
தராதலந் தனிமை லாமுத் தாலக முனிவன் சாத்தியன். (௪௩)

கேழ்கிளா குசிக கோத்திரான் கெழுமுபல கலைற கேள்வி
சூழ்சனப புச்சன் ஞான சூரிய னெனதது திததே
யேழ்புவி யிறைஞ்சம் வேதா ரணியனமற் றேனை யோரும்
வாழ்பெருந் தவப்பே றுன மகம்புரி வதற்கெ முந்தார. (௪௪)
வேறு.

ஆய்ந்த நான்மறை யந்தண ரரியநல வேள்விக
கேய்ந்த யாவையு முபகர ணமுமினி தமைத்தே
வாய்ந்த நெய்சொரிந் தாகுதி விதிமுறை வழாது
காய்ந்த னற்சொலித் தெழுந்திடக் கனிந்துசெய் தனரால். (௪௫)

போதி னுன்முகன் பூவைமே னியன்மதிப் புனித
னுதியாகிய கடவுளர்க் கருமறை பகாந்த
நீதி யாய்ந்தவி யருத்தினர் நெறிபிற ழாதே
யோதி வாய்ந்துநல் லொழுநகமுந் றியவுயர் தவத்தோர். (௪௬)

நிரம்பி நற்குண நெறிவழி யொழுநகரன் னிலைமை
வரம்பி கந்திடா மாதவர் மகம்புரி சூழ
னரம்பி சைந்திடும் யாமொலி நானமறை யொலியேழ்
சுரம்பி நங்கிசைப் பாடலி னொலிதொனித் திடுமே. (௪௭)

மேக மண்டலம் போழ்த்துமே லெழுந்தமே வரிய
மாக மீதுலா வியசெழு மலர்திகழ் வனஞ்சூழ்
யாக சாலையி விரவுநன் பகறுமெண் ணரிய
காகு ளம்மணிச் சின்னரல் விசைகலித் திடுமே. (௪௮)

கொழுந்து விட்டனல் சொலித்தது விணமிசைக குமுறி
யெழுந்து துந்தபி முழங்கின விடிகுரான் முழவ
மழுந்து மோசைவிட் டாததன வதிரதன வெங்கும்
பொழிந்து பூமழை நிறைந்திடும் யாகபூ மியினில், (சக)

பாகு தித்திடு மின்னிசைப் பாட்டளி முாலுங்
காகு ளிர்ச்சிகொ டளிமலா கமலமெ லெழுந்த
வாகு திப்புகை நறுமண மகலிரு விசும்பி
னேரு மைப்புயல சொரிமழை யினுகமழந் திடமே, (௫௦)

கொடிசி நந்திடுங் கிழங்குகாய கனிகுளிர் தருநீ
வடிசி நந்தநெய் தோய்ச்சிற நுண்டிவாயந் திபா
லடிசி லின்சுவைக் கருணைவெண சாலநல லன்ன
முடிசி ருங்கநீன் கடவுளான் முறைதெரிந் தளிக்கும், (௫௧)

பொய்வ திந்திடு புறச்சம யந்தனை யொழித்துச்
சைவ சாத்திரந் தததுவ நெறிபகுத் துணர்ந்த
தெய்வ நீறணி யந்தனா தேனமழை கமழ்ந்து
பெய்வ னந்தனிற் பிறவுமவேண் டிவபல வுளவால், (௫௨)

ஒருப லததையும் விரும்பிடா வும்பாகோ னருளால்
வருப லப்பய னிதுவென மகம்புரி முனிவ
ரிருப திற்றின ருயிரஞ் சீடர்பாங் கிருப்பத்
தருப ணைத்தெழு வனந்தனிற் நரும்படி செய்தார், (௫௩)

அணைய வற்புத யாகமீ ராமெனும் வருடங்
தனில ருந்தவர் நிறைவுறச் செய்துதன டளிர்மென்
னணைய ரும்பிடு கறபக நாட்டுறை வேந்த
னணைய தேவரு மவிதுகந் திடவினி தனித்தார், (௫௪)

நலன்செ யித்திடு நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
நிலன்செய புண்ணியப் பேறென நெடிதுபற பலநாள்
வலன்சு முன்றெழு பாவகற கெழினமறை மனுவாற
புலன்செ யித்தவர் பூராண குறிபுரிந் தனரால்

(௫௫)

எழுது தற்கரி தாமறை யியம்பிடும் விதிகண்
முழுது ணர்ந்தவர் முறைசெயது வேள்விமுற் றியபின்
பழுது ருதுநீ ராடியவ் வேள்விசூழ பரப்பிற
றொழுது சங்கியிற் கடன்கழித் தினிதுசூழந் தனரால்,
திவவி னின்றிடு நரம்பிசை யெனத்திகழந் தொளிநு
மவண யந்தெழு நாதமஞ் சுழுமுனை யடுதது
மவுண யோகநன மாதவம் புரிதரு மகிமைச்
சவுண காதிமா முனிவரா மகிழ்ச்சிசொற் றரிதால்

(௫௬)

(௫௭)

பன்ன னூன்முறை பகர்ந்திடு பலதவ யியற்றி
மன்னும் வேதியர் மரபினக கோதிய யாக
முன்னும் வாய்மையா யுருறநின் மொளிர்தி யணிந்த
மின்னும் வேணியன் வீடுறை வழிவிளை வறியேம்.

(௫௮)

ஏது வாமிலை செய்தயா மினியது கிடைக்க
வோது முண்மையா முபாயமு முணர்வில மெனவே
கோது நீங்கிய குணத்தினர் குறித்திருந் தனரப்
போது ஞாதமா முனிவரன் போந்தனன் மாதோ.

(௫௯)

வேறு,

பண்டிசைவு கொண்டபுரி னூலொளி பரம்பப்
புண்டா மிருநததுதல் பொற்புற வனேகங்
கண்டுகை புணந்துசடை கட்டவிழ விண்ணின்
றெண்டுகை விளங்குத்தி ரோனென் னெழுந்தே.

(௬௦)

வண்டொடு மிடைந்துமலர் விண்மணம் வீசும்
விண்டொடு வனந்தனில் விரைந்துகர மீது
தண்டொடு கமண்டலம் விளங்குமுனி சாரந்
கண்டொடு மகிழ்ச்சிகரை கண்டிலர்க ளம்மா, (௬௧)

வேறு.

புனித மாதவர் சூதமா முனிவரன் போத
வினித லாந்த செந்தாமரைக் காங்குவித தெழுந்தே
கனித ருமபல முகமனின் ஁ரைததகங் கரைந்து
பனித யங்குசெம் பொன்னொளிப பதுமபீ டிகைமேல் (௬௨)

வைத்த ருகையங் கொடுத்துநின் வரவுநன் மலரோ
னுய்த்த னுககிர கம்புரி யொளிமிது வனத்தின்
மெய்தத ருந்தவம் வேள்விசெய் பேரென வியந்து
பொயத்த வியவுடற புனிதமா கியதெனப் புகன்றா. (௬௩)

துபய மாதவா சூதமா முனிவனைத் தொழுதே
யைய கேள்படு னெண்புரா ணமுமரு மறையும்
வைய மீதுள கலைகளும வகுசதுணாந் தனையா
முய்ய நின்றிரு வருளலாற பிரிதுவே ஁ளதோ (௬௪)

என்றெ நித்தெநித் துரைத்திரு கண்கணி நிறைப்ப
நின்றெ மக்குமற நேனைய வுபாககுநீங் கரிதா
யன்றெ னைததையு மறைகருமும் மலவிரு ளாகலத்
துன்றெ யினனகைத தவனருள வீடுசோ சூழ்சரி. (௬௫)

யாது செய்தி஁ற பெறுகுவ மெனவுரைத நிரைய
வோது மாதவர் வாயமைகண் நிருகியோரா முருர்த்த
மூது ணாந்தவ னுனந்தக கடலின்மூழ் கினன்பின்
சாது நீவிர்கேட் பனசொலத் தருமென வியந்தான். (௬௬)

உலகு போற்றிடு நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
யிலகு முத்தம சருக்கமீண் டுரைத்தன னிப்பா
லலகு கண்டெடுத றுரைப்பரு மனேகமா மகிமைப்
பலன்வி ளங்குடுந் தலச்சருக் கம்பக ருவனே.

(௬௭)

நைமிசாரணியச்சருக்கமுற்றிறறு

கூட திருவிருத்தம்-௧௪௮.

த ல ச் ச ரு க் க ம்.

கஞ்சநான் மலர்மே லுறையயன் முதலோர் கற்பகா லம்பல
தேடி, நெஞ்சினைத் தின்னங் காணரும் பொருளை விழைந்தனா நிகழ்
த்துவ னெனதே, யெஞ்சலில வளஞ்சூழ் நைமிசா ரணியத் தினிலு
றையருந்தவ ரிலகு, மஞ்செவிக் கமுத மாமெனச் சூத முனிவர
னன்புகூர் துரைத்தான்.

(௬)

வேறு.

விடைப்ப ரம்பொருள் மெய்யருள் விளங்கிவெவ் வினையைத்
துடைப்ப மும்மல வலிதொலைத் தவர்தொகு மிடமான்
கிடைப்ப தற்கரு முத்தியைப் பெறுமவழி கேள்வி
நடைப்ப யின்றநன் முனிவிரகா ணயம்பெறக் கேண்மின்

(௭)

உவமை சொல்லரு மியோகநன் கியற்றினு முண்மைத்
தவமு திரச்சொகாள் சாந்திரா யணமுதல் விரதம்
பவமோ திர்த்திடப் புரியினும் பலித்திடம் பரம
சிவன ருந்தல வரசஞ்செய் யினுமுத்தி சேர்வார்.

(௮)

என்று சூதமா முனிவர னுரைத்தன னிலங்கு
துன்று ரோமந புளகித முறநிடத் துதித்தே
நன்று கூறினை யையநீ நாலவகைத் தோற்றஞ்
சென்று தித்திடுஞ் சராசர மியோகுசெய திடுமோ. (ச)

உண்மை சூழ்தவம் விரதநன் றுஞ்நுவ தெளிதோ
வெண்மை காணரு முயிர்த்தொகு திகட்கெலா மியலும்
வண்மை யேதல வாசமற் றதன்பெரு மகிமை
யண்மை சேய்மையிவ வனைத்துநீ யருள்செயென் றுரைத்தாா. (ரு)
வேறு.

எடுதத ருந்தவ யருள்செயென் றுரைத்தன மிணையிரு விழியென்னு
மடுத்த துமபிவீ ழானாதப் பெருககொடு மயிப்புள கிதஞ்செய்யத்
தொடுத்த கங்குழற் றருகிடப பறபல தொகு க துரைத்தனனம்மா
கடுதத தும்பிய கண்டனமெய் யருள்பெறு கருணைமா தவர்கேட்ப.
வேறு.

அன்ன தன்றியொன் றுரைத்தன ரையகேன் மகிமை
யின்ன தெனறறி வதறகரும் வியாசன்றன் னிடத்திற்
பன்ன ருமபதி னெண்புரா ணமும்பகுத் தறித்து
முன்னர் மற்றுள கிலகளயா வதுமுழு துணாந்தாய். (எ)

திருந்தி டுஞ்சிவ தலவிசே டங்களுந தீர்த்தம்
பொருந்தி நீடுமான் மியமுமேற் புதழ்சிவ தீககை
வரும்ப டிக்கிடைத் திடுஞ்சைவா சாரமு மற்ற
மருந்தி றற்பெற விரித்துணர்ந தனைபெரி தாமால். (அ)

நேர்மை யாணநன் னெறிதனி னேர்மையாய் நிலவுஞ்
சேர்மை யாகிய சைவமான் மியசயந தெரிந்து
கூர்மை யாமறி வுடையயிக் கலிதனிற் குலவி
யார்மை சேர்மிடற் றண்ணல்கீர்த் தனஞ்செய லரிது. (க)

ஆழி சூழபுவி யினிற்சிவ பததிதா னரிது
வீழி வாயுமை பாகனமெயத் தலமபெற லரிதுள்
ஞழி யறகையாய்க கிடைப்பினு முணமையாய் முத்தி
வாழி மானுடர்க் குதவுபுண ணியததல மரிது.

(௧௦)

எனவு மையநீ யோதினை யிளம்பினை கங்கை
மனவு சோதரும் வள்ளலபா தாம்புய மலரை
நனவு வாயநதிபி பொழுதினு மனநினை ணிநிநீள்
கனவு காண்பினு மறுதுநற கருததமைந் தினையே.

(௧௧)

மூந்த ருத்தவ மெம்மனோர்க் குதவிசெய் முறைபோற
பந்த நீத்திம பரமபுண ணியவுரு வெடுதது
வந்த செலவநல வயித்திய நாதமென நெழில்சே
ரிந்த மாநிலத் தொருதல முளதென விசைத்து.

(௧௨)

சயில யாதிபா மகிமைசேர் கண்ணுதற் பெருமான்
பயிலும் புண்ணியத் தலம்புவி யினிற்பல வுளவால்
வெயிலவி ரிததெழு மாடமா ளிகைமிக விளங்கிச்
சயில நேர்பெறு மனையநற றலத்திலுத தமமாம்.

(௧௩)

எண்ணி புககணப் பொழுததிற் பாதியா யினுமப்
புண்ணி யத் தலம் புருவதற் கிச்சைசெய தனர்க்
ண்ணி வாழவாநற் கதியலா துருத்திர னாவா
ருண்ணி னைநனை பெறுகுல ரெனவுரைத் தனையால்.

(௧௪)

அனைய வற்புதத் தலப்பெரு மகிமையை யடியே
நினைய வென்னபுண ணியப்பல னறிகிலே நினது
புணைய ருடகிட னனயாம் பெறும்வகை டுகழ்ந்தளி
நினைய ருந்தவ வுரைத்தரு ளெனப்புகன் னனரால்.

(௧௫)

தூப மாதவ ருரைத்தலுஞ் சூதமா முனிவ
னேய மாகநீர் சிவவழி பாடனறி நீங்காக
காய நனமனம் வாககிணுற பணிதலுங் கனிவு
மேய மாமகி மைததுதி செய்தலு மியல்பால். (கசு)

சம்பு வின்கதை கேட்பவன சங்கர னுவான்
வெம்பு கோபநீர் தருந்தவம் விழைந்திடுக குணத்தீர்
நம்பும வாய்மையா யிடைவிடா நையனற கதையை
யம்பு விசுகனே கேட்பதா லதிகபண பினரால். (கசு)

இன்ன தனமையாக குறைப்பதை யன்றியே றுகத்த
முன்ன வனகதை பத்தியின மூர்ககாக ளிடத்திற
சொன்ன வன்னர கந்தனிற ரேய்வனென றுரைத்துப்
பின்னா புணையினு செய்தனா பெறுவதா மெனான் (கசு)
வேறு.

• வளங்கெழு வெதிரி வனந்தனில் கியாசன வாய்மலர்ந் தருள்
செய வனனோன, விளங்கெழி லருளா லுணர்ந்தநற் சரித மிகுசிவ
பூசையின் பலனா, களங்கெறி முனிவீர் கேட்பது வேணமி மென்ற
னன கனிப்பினு லுணர்ந்து, தளங்கெவற் றினையுந் துரிசறக கடிந்த
சூதமா முனிவரன மன்றோ. (கசு)

தூத்கடற் கரைகண டிலகும் முனிவ னுடங்குதான மாபி
னீர் கேண்மின, பாறகடற் பிறந்த கங்குற் ரமல பராபர பாலநேத
திரந்த, சேற்கருங் கண்ணா பாடவே றுகத்த சிவவே சங்கர குளிர்
கல், லாறகவி விழ மெந்ததற் பரகு நூரண வெஹமது நாவாம். ()

கதைமிடற் றண்ண லாலய நோகக் கடப்பது கால்களா மெ
மூதா, மறைலகுத ததியாப் பள்ளறி சனஞ்செய நிமிமது கண்ண

தா மழுமா, னுறைபரன சரிதங் கேட்பது செவிதா முறுமதே யுடல
தா மினிய, நறைகமழ் மலாக ளருச்சனை செயது நறுமண மறிந்த
நாசிய தாம். (௨௧)

எடுததினி துரைதத வவயவம படைததே யிருந்திடு மருந்தவத
தினிரசோத, தடுததினை பகாதற் கரிதுபூ மியினி லனையநற நலததி
னைக் காணென், கொடுததிடு முததிக் கங்குர மெனறு கூறுவா குண
கடன் மேல்பாற, ஞெடுததயோ சனைதூ ரநதனிற ஈவேத வனயி
டை சூழ்ந்திட மாதோ. (௨௨)

திசுழ்தரு சாயா வனததினுக கனினை நிசையினிற சிரபுர மெ
ன்று, புகழ்பெறு நகர்க்கு நிருதிதன் நிசையிற பொருநதிடு குரோச
மா, திரததி, எனகமுதயர் நீக்கும் வானொளி புதனாக காகுநற நிசை
யதின் கீழ்பா, னிகழ்தருந தெற்கும் வடககினு முபய காவிரி நிறை
ந்திட மனனும். (௨௩)

வேகமாம் பொன்னி மாநதி யிருபால் விளங்கிடு மெலலையி னள
வை, யேகயோ சனைமாத் திரமித னுபப ணிலகிடு மிந்திர தலத
திற, காகுமோர் குரோசம் வாயுவின் நிசையா மநகர் மன்னுகற்
றெல்லைச், சேகரங் கூறிற் கருதமா யுகத்திற நிகழ்ந்திடு நானகுயோ
சனையே. (௨௪)

உரைபெறுந் திரோதா யுகந்தனி லொருமூன் நியோசனை துவா
பர யுகத்தின், விரையுயியோ சனையோ ரிரண்டினிக் கலிதான் வந
திடு முகந்தனி லம்மா, புரைதவிர்ந் திலகு மியோசனை தூரம் பொ
ருந்தநற் பொற்புறு மினிய, தரைபுகழ் வயிததிய நாதமா நகரந்
தன்பெரு மகிமைகூ றரிதே. (௨௫)

இனையவற் புதநற நலநதனிற் கணபபோ தெண்ணிடுங் கணத
தினிற் பாதி, வனைதரும் வாசஞ் செய்தனா பெருகி வளநதிடு சக
லபாக கியமு, நினைவரு கிமலன் பதவியும் பெறுவ ரென்றிடி. னித்தி
யந் தலம்வா, ழனைவரும் பெறும்பே நனேககற பங்க ளளவிட வரி
தரி தாமால். (உ௬)

பண்ணிய தவத்தின் பலனபலித தென்னப் பகி பதி னெண்
புராணத்தின், புண்ணிய கதையி லுததம மாறும் புராதனன் வயி
த்திய நாத, னண்ணிய வனை தலப்பெரு மகிமை யாவது நவிலுதற
கினியா, னெண்ணிடிற் கோடி வருடதது முடியா தென்றன்ன குடி
மா முனிவன். (உ௭)

முந்திய கிருத யுகந்தனிற் கதம்ப வனமிரண டாமுக முறை
யாய், வந்திடும் வில்வ வனநதுவா பரததின் வளநதிடும வருள
நீர் வனஞ்சூழ், தந்திரக் கலிபிற் றழைந்திடு கிம்ப வனமதிற் சதூ
முகன் முருந்த, னிரதிரன பணிய வயித்திய நாத னின்பமுற் றினிது
றை குவனல். (உ௮)

கிறந்திடு மகிமை யுறந்தரு வொன்றே சோநதிடும யுகந்தொ
றும் வேறாய்ப், பிறநதிடும பெயர்பெற் றிருந்திடு மதனிற் பெரியவி
ரேழுல கமாவோர்க், கறம்பொரு ளின்பம் வீழிதந் தருள வமாநதிடு
மையிணப புவி, லுறங்குத றவிரந்தே யொருதரம பாரததோ
ருறைவாபே ரின்பவீ டெளிதாய. (உ௯)

கண்ணகன் புவியிற் பொடிந்ததூள் பருததுக் கணக்கிட லாங்
குவி மணலை, யெண்ணலா மெழுந்து சொரிமழைத் திவலை யினைக்
கணித் தறியலா முயர்ந்த, விண்ணகத் திலகு தாரகைத் தொகையை

விதிக்கலாம் வயித்திய நாத, வண்ணல்கூழ் தலத்தைக் கண்டபோர்
பெறுமபே றளவிட லரிதரி தாமால். (௩௦)

மண்ணினின் விளங்கும் வயித்திய நாத மகாதலஞ் சென்னமத
தியிறற்க், கண்ணினு லொருக்காற் பார்த்தவ ரிட்ட காமியம் பெறு
வாவென கயிலை, நண்ணியே யுபய குலமிரு கோடி சூழநதிட நடு
லிலி திருப்பா, ரெண்ணியோர் கற்ப காலமே லைய னினிதருண முத்
திபெற நிடுவா (௩௧)

வரமகத் துவஞ்சேர் வயித்திய நாத மாநகா பெயாசொலக் கே
டபோர், பிரமகத் தியுத்தாம பிறந்தநாண முதலாய்ப் பிழைபடச் செ
யதபா தகமு, முரமற வுதறி யெறிநதுதம முடலி லுற்றநோய் முழு
வது திராது, பாம்புண ணியஞ்செய யுத்தமா பெறும்பே றனைதது
மே பலித்திடப் பெறுவார. (௩௨)

பெருநதிரைக் கடலி லுளபல புலியிற பிறந்தவர் தீவுக டமமி,
விருந்திடு மவாவந் திறைஞ்சுதற கெளிதன் றுதலா லிருக்குமு ரத
னி, பொருநதியே வயித்திய நாதநற றலதநின பொறபுறு திசைத
னைப் பாராததே, திருந்திடப் பணிவோர் தீவினை யொழிததே திகழ்
தருகயிலைந் திருப்பார. (௩௩)

தூறுயோ சனைதூ ரத்தனி லிருந்து துவலருந் தலப்பெயர்
நனைரது, கூறிமமவரும் வலவினை நீங்கிக குலவுபே ரின்பவீ யிறை
வா, ரீதிலாப பெருமை வயித்திய நாத வெழிமறல் வாசஞ்செய்
வேனென், னுநிடு மன்பா னிதஞ்சொல்வோர் தலத்தி லுறைவர்தாம்
பெறுமபலன் பெறுவார் (௩௪)

மடுப்பொலி கமல மலர்மணக் கமலும் வயித்திய நாதந் றலம்
டராத், தெடுத்தி வைத்துப் போருவ மெனறே யெழுந்தன ரழக்

கடியம்மா, வரித்திடு மசவமேதயா கஞ்செய் யரும்பலன் பெறு
குவ ரனறிக, கமித்தனை துகர்ந்த கண்ணுதற் பெருமான் கயிலையங்
கிரியுமே பெறுவார். (௩௫)

நனைத்தரு நந்த வனமிகும் வயித்திய நாதந றலத்தனை மனத்தி
வினைத்தவந் கணத்தி னீமில்வெங் கலிதோ டநனை நீக்கியே முதலி
தனைத்தரு முலகி லதிகமா மகிமை தான்றரு மன்பருக குதவி
யினைத்தரும் பாரம் வதித்திடு மிட்ட காமிய மியாவதுந் தருமே. (1)

வருதின மைந்து மூன்றுதான் வாசஞ் செய்திட வேண்டுமா மகிமை
தருமுயர் வயித்திய நாதந றலத்திற் றம்முளங் கனிவுகூர்ந் தினகி
யொருதினம் வாசஞ் செயதனா பதினா யிரமுய ரசுவமே தஞ்செய்
பெருமகப் பேறு பெறுகுவ ரனறிப பேரினப வீதிமே பெறுவார். (2)

தருமசிற தனைசெய தனாககதி விருத்தி தானசெய்த் தனம்விழைந்
தோர்க்கு, வருதன விருத்தி கொடுத்திடும போக வாஞ்சைசெய்
பவாக்குமப் படிபா, மொருபலன விழையார் முததியை விழைந்
தோர்க் குளமகிழ் தரவினி தளிககு, மிருகில மதனில வயித்திய நாந்
வெழிறறல மகிமைகூ றரிதே. (௩௮)

புதல்வரை விரும்பு மவர்க்குநற புதல்வன் றனைத்தரும் புவி
விரும் பினர்கட், கிதமிகு மகில புவனமுந் தருமே யெழிலபெறு
கன்னியை விழைந்தோர்க், குதவுமங் களகன னினயயது வன்றி யு
றவர் பிணிவினை தீர்த்துப், பதவிரல் கிடுமவ்வயித்திய நாத மகாதலம
பார்தனி லம்மா. (௩௯)

சாற்றபொய்ம் மாயக் கடலினி லமுநதிக் கிடந்திடு முயிரந்
னைக் கரைதா, னேற்றுநற் பினைதா னுகிடம் பிறந்த இனிப்பிறக கிள்

றன பிறவி, தோற்றமெவ் வுயிர்க்குஞ் சொலற்கரும் பரமா னந்த
நல் கிடந்தொருத் தெழுத்திட், டேறறுமந திரங்கட கிடமதாம் வயி
த்திய நாதமா மெழிறறல மாதோ, (௪௦)

எழுந்துகுழிச்சை யிருட்டினம் குருடா யிருந்திடு மனுக்க
ளுக் கெழுந்து, கொழுந்துவிட் டிலகு தீபமாம் வயித்திய நாதந
றலங்குவ லயத்தி, னழுந்தும்வல் வினைக்கு மண்ணினை மருந்தா யளி
த்திடும் பிறவிலே யறுக்கு, மொழிநதுமேற் கதியுந் தருமிதற கிணை
வே ரொப்பிட லரிதரி தாமால், (௪௧)

திருக்ககன் திலகம் வசுக்களோ ரெண்மர் திகழுருத் திராபதி
னொருவ, ரருககர்பன் னிருவர் புரந்தர னயன்மா லாதியாங் கட
வுள ரன்றி, யிருக்குரைப் பரிய முத்திபெற றிடவே யெண்ணிலாக்
கருளுநல் லெழிறசெம், புருககனற கோபக் கட்பசா சனைத்துமோ
ட்டிமும் வயித்திய நாதம், (௪௨)

வருசன நடந்த போதெழு செந்துள் படினும்வாழ் சுரபிகா
லடியிற், பெருகுதுள் படினுஞ் சுழன்றிடு காறறிற் பிறந்தனன்
வீழினும் பெருங்காற, திருநில மதிர வடித்தனன் படினு மிலகும்வே
ளூர்நெடு வீதித், தெருவிலங் கப்பிர தக்கிணஞ் செய்வோர் சிறுது
கள் படினுநற் கதியாம், (௪௩)

மட்டிலா மகிமை வயித்திய நாத மகாதல வீதியி லெழுந்துள்,
பட்டபே ராச ராயுல காள்வார் பகர்தரு முருத்திர ராவா, ரிட்ட
மாம் வரங்கேட் பவர்க்கிரு மடங்கா மிலகுபுண் னியஞ்செய்வோர்க்
கிரட்டி, ஈட்டும்வா ராம லனித்திடும் வளர்மெய்த்ஞ் ஞானமும் வீடு
நல் கிடமே, (௪௪)

உலகெலாந் துதிக்கும் வயித்திய நாத னுறைதல வாசமுந் திருக்
ககு, மலகுதா ணரிய கலையுணர் மறையோர்க் கமைந்திடு சந்திவந்
தனஞ்செய், யிலகுசோ பான மியலபெறுங் கிருகங் கருங்கண்மா
ளிகையிவை கொடிப்போர், பலகுண மணிசூழ் முடிபுனை வேந்த
ராகிமேற் பரகதி பெறுவார். (௪௫)

ஒத்திடு மகிமை வயித்திய நாத னுறைதலந் தனில்வள ரன்ன,
சத்திர மடம்வீ டிடமிகு மாட மானிகை தழைந்தெழில் கொழிககுஞ்,
சித்திர கூடங் கட்டிவைத் திலகு சிவனடி யார்க்களித் திடுவோர்,
புத்திர ருடனே சகலபோ கங்கள் புசிப்பர்மேன முத்தியும் பெறு
வார். (௪௬)

அல்லணி களத்தெம் மையனல் வயித்திய நாதன்வாழ் தலந்தனி
லன்பர்க், கில்லிடங் கட்டி வைத்தவர் குலமு வேழுட னின்பமுந்
திருப்பார், செல்லமுத் திரந்தான் போதிகை மரங்கல் சிவனடி யார்
த்மக் களிப்போர், சொல்லரு மணிபொன் னுடையா பரணஞ் சூழ்
வாபே ரின்பமும் பெறுவார். (௪௭)

வளம்பெறும் வயித்திய நாதன்வாழ் தலத்தின் வழிநடைச் சா
லையின் மீது, தளாந்தவ ரிளைப்பா றுதற்கமை தண்ணீர்ப் பந்தல்சத்
திரங்கண்மண் டபந்தன், னுளங்கனிந் துறுதி பெறச்செயு நல்லோ
னுயர்குல மிருபதிற றென்றும், விளங்கிடும் விமான மேறியே சிவ
லோ கந்தனின் மேவியே யிருக்கும். (௪௮)

மாடமா ளிகைசூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனில்வள மிலகு
பாடக சாலை செய்துபோற் றினர்கள் பாருல காள்வர்கோ சாலை
யாடக மதில்கு ழந்தக ரதனிற் செய்துவைத் தவர்கள்கோ வுலகந்
தேடரும்பசும்பொன் னுலகினில்வாழ்வர் சேர்குவர்மேற்சிவலோகம்.

அற்புத வயித்திய நாதந் தலத்தி லணிமண மமைத்தசெங் கழுநீர், பொறபுறு நளின வாவினயப் புரிந்து வைத்தவ ரரசராய்ப் பிறந்து, கற்புறு மனையா ளுடன்கலந் திருந்து கலவிசேர் புதலவரைப் பெற்று, நற்புவி செங்கோல் செலுத்தியே யாள்வர் நண்ணுவர் மேற்கிவ லோகம். (௫0)

திகழ்தரும் வயித்திய நாதந் தலநாற நிசைதொறும் பரிதிபங் கடவு, ணிகழ்வெயிற் கினிய குளிரிழ லளித்து நினறிகு தருமிக வைப்போர், புகழ்பெறும் வேந்த ராயுல காள்வார் பொன்னுல சமும் புரந் திடுவா, ரிகழ்விலா விமான மேறியே மகிழுகுந் தெயதுவா மேற்கிவ லோகம். (௫௧)

படங்குனித தாடி மரவணி வயித்திய நாதந் தலந்தனிற் பரிந்து, தடம்புனற தீரந் தனிற்றரு வைப்போர சகலபாக கியம்பெறு குவார்நன், மடந்தைதன் னுடனே யிலலறம் புரிநது வானுல காள்வா மேற் பதவி, யடங்கலும் பெறுவா வைவெறுத திஹசொல லரிய பே ரின்பலி யிறைவா. (௫௨)

மழுவணி வயித்திய நாதனத் தலத்தின் மன்னுபூந் தோட்டம் வைத் திடுவோர், செழுமல ரொன்றிற் கிலகுமைம் பதினா யிரம்வரு டஞ்சிவ லோகந், தொழுதிடுங் கணங்கள் சூழ்ந்திட விருப்பார னாய பத திரங்கனொன றினுககுப், பழுதுறூப் பதினா யிரம்வரு டம்பொற பமைகிவ லோகம்வீற் திருப்பார். (௫௩)

புண்ணிய வயித்திய நாதந் தலத்திற் புகழ்பெறு வாகன மதனைப், பண்ணிவைத் தவரங் வாகனம் பார்த்து மகிழ்ந்தவர் பரிந்துபகார, நண்ணிடும் படிசெய் தவர்கள்வாக் குதவி நல்லனு கூலசா

தகஞ்செய், திண்ணிய வுறுதியுள்ளவர் வாழ்ந்து சேர்குவர் மேற
சிவ லோகம். (௫ச)

புவனியிற புகழ்சேர் வயித்திய நாத புண்ணியத தலந்தனி லம்
மா, சிவகயிங் கரிய விசாரணை செப்தோர சித்தியும் போகமும் பெ
றுவார், துவரித ழரமபை கவரிகா லசைப்பச சொல்லரும் விமான
மே லேறித், தவமிகு தேவ கணமபுடை சூழச் சார்குவா மேற்சிவ
லோகம் (௫டு)

திருநதகும் வயித்திப நாதநற் றலத்திற திருப்பணி செய்திடி
னம்மா, பருததமண ணதனிற் றசகுணந் தாரு பகாந்திடுஞ் சதகுண
ரு செங்கல், பொருததமாங் கருங்கல் லாயிர மடங்காம் புண்ணியம்
புவிமுழு தாளவ, ருருநதகு தேவ விமானமே லேறி யுறைகுவா
மேற்சிவ லோகம். (௫ன)

சங்கரன் வயித்திய நாதநற் றலத்திற றன்மனங் கனிவுகூர்
தமைநத, செங்கலோ ரெட்டாற் றிருப்பணி செயவே னெனத்தி
சை யெட்டினும் வைத்தே, யங்கதற் குப்போ கநதனை நினைபு மவர்
சுமை யெடுப்பவ ரெனினூர், துவகவெண் குடைகு ழரசராயப் பிற
ந்து சூழ்திருப் பணிசெய்து மகிழ்வார். (௫ள)

நிதியம்வைத திருப்போர் நிலைபெறு சிவபுண் ணியநியித் தம்
மன மகிழ்ந்தே, மதிபணி பெருமான் பணிசெய வேண்டும் வயித்
திய நாதநற் றலத்தி, லதிகபுண் ணியமாஞ் சிவாலயப் பணிசெய்
யாதவ ஈருங்கொடு நரகம், பதியவேர் பதினா யிரமவரு டம்வீழ்ந்
தனுபவிப் பார்பல துன்பம். (௫அ)

படிபுகழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திற் பகர்திருப் பணிசெய்யா
திருக்குங், கடினசிற டையர்போயப் பசாசதாய்ப் பிறந்து கணக்கில்

பன் னுளலைந் திடுவார், மிடியராய்ப் போகா திருந்திட வேண்டு
மெனத்திர வியம்புதைத் திடுமக், கொடியாகள் பிரம கற்பகா லக
கள் கோரமா நரகில்வீழ்ந் திடுவார். (ருக)

விஞ்சைய ரேத்தும் வயித்திய நாத வியன்றல மகிமையை
விறைந்து, நெஞ்சொடு சிவகா ரியத்தினுக் களிப்ப நிறைந்திடு திர
விய மதனை, வஞ்சனை செயவோர் மகாரக சததி லமுநதுவர் வள்ள
லுக் கென்று, செஞ்சொலா லளித்த திரவியம் பாது காத்தவர் சேர்
வார்நற பதவி. (சு0)

ஏழிலொன் றுரு மீசனுக் கென்றே யிரந்துசெய் தவர்தமக் கம்
மா, வாழிசூ முலகி லளித்தவர்க் காறு மடங்குபுண் ணியமது சே
ரும், வீழிவா யுமைபங் காளர்கா ரியத்தின் மேன்மைய ரேவலா லெ
ழுந்து, தாழ்விலாச் சிவகா ரியந்தனைச் செய்வோர் தரணியான் டுன்
பமேற பெறுவார். (சுக)

தோன்றிய புகழ்சேர் பொருள்படைத் தோர்க் டொகைபெறு
திரவியம் பகுத்து, மூன்றிலொன் றளிப்ப துத்தம மாறி லொன்றதை
மொழிவாமத் திமமா, வேன்றிடு மெட்டி லொன்றினை யதன்ம மெ
ன்பாபத் ததன்மமே லதன்மம், போன்றிடும் பாதி யதிகவுத் தமமாம்
புண்ணியம் பெறுகுவர் மாதோ. (சுகஉ)

வடித்தசெந் தமிழ்குழ் வயித்திய நாத மகாதஸந் தனினிறை
திரத்தம், படித்துறை மைய மண்டபங் கொடுங்கை பதிந்திடு சுற்று
மண் டபநீ, ளடிப்படை பலமா மதில்சிவா லயஞ்செய் தனர்புவி
யாள்வரிந் திரன்மான், முடித்தல மிருகை குலித்திட விமான மேறி
மேன் முத்திவீ டிறைவார். (சுகஉ)

மன்னிய மகிமை வைத்திய நாத மகாதலந் தனிற்சிவ பெருமா
ன், சந்திதி யினிற்கோ புரங்கொடி மாஞ்சூழ் மேடைசார் நிருத்தம
ன் டபரல், லின்னிசை பயிலு மண்டபம் யாக சாலேகற் றூண்மடை
ப்பளிச்சாம், பொன்னினை யனிததல் செயதவ டிலம் புரந்துபே
ரின்பவீ டிறைவார். (கச)

பாவலா சங்கத் தமிழ்நிறை வயித்திய நாதநற் றலத்திருப் பணி
செய், யேவலாள் வண்டிற் பகடுவை மருப்பே றிவைசெனுத் திடும
வர் வார்தோ, லாவலிற் பதஞ்செய ததுகொடுத் திடுதல் வேலைசெய
தாபுலி யானவா, பூவல யத்தின் புறவர்பொன் னுலகம் புரநது
மேற சிவகண மாவா. (கரு)

அற்புத வயித்திய நாதநற் றலத்தி லையனுக் கமைதிருப் பணி
செய், சிறபனூல வல்லோர சிவகண மாவா திரண்மரத தச்சர்கா
நீரும்பு, நற்பதஞ் செயயுங் கம்மியர் விளங்கு நலமிகு முருத்திர
ராவார், பற்பல பணிசெய் கொத்தர்நெற றியிற்கண் படைத்திடு
முருத்திர ராவார். (கக)

அளிந்துரு கிடமெய் யன்பர்கூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திருப்
பணிக்காங், கினிஞ்சில்கள் சுக்கா னிவையெலா முன்னங் கிடைத்
திடு தவததிலிங் வருவாய்த், தெளிந்ததூல் வல்லோ ரமைந்தவென்
றுரைப்பர் திகழ்கரும் பினியதிஞ் சாறு, பொளிந்தகல் செங்கல் பணி
க்கமை தலினற் புண்ணிய வருவெனப் புகல்வார். (கக)

பவவினை திர்க்கும் வயித்தியநாதன் பரிந்துறை தலந்தனி லிரு
ந்து, சிவகயிங் கரியஞ் செய்யுத யானை சிறந்திடு சுழிகொள்வாம்புர
வி, குவவுகூ னமையொட் டகஞ்சிவ கணமாங் கொழிநுக் கமை

கரும் பொன்கல், லிவருளி கருங்கல் லடித்தமிழ்ங் கொட்டி லீபவ
ருளுசிவ கணமாம். (சுஅ)

வரந்தரும் வயித்திய நாதந் தலததில் வளங்கெழு திருப்பணி
யதனை, யிரந்துமே பிசைச யேற்றுமேசெயவோ ரேழ்கடல் சூழல
கிணிதாயப், புரத்திழ் வேந்த ராகவே பிறப்பர் பூவுல கிணிலிருந்
திடினு, முரம்பெறு தேவ ராகுவ ரதன்மே ஹருத்திர கணக்களா
ருவரே. (சுஆ)

பரவிமெய் யடியார் வறிபடும் வயித்திய நாதந் தலந்தனைப்
பணிந்து, திரவியஞ் சிவகா ரியத்தினுக் கென்று செலுத்தினர் சூரிய
கிரணம், விரவிடு * மருத்தோ தயமகோ தயமாம் வியனறினங் கோ
டிக்கோ தானர், தரவினி தாம்புண் ணியந்தனக் கதிகவ கோடியாக
கயிலேமேற் சாரவார். (எ0)

பொருப்பணி வில்லாய் வளைத்திடும் வயித்திய நாதந் தலந்த
னிற் போந்து, திருப்பணி செயவோர தமையெலா மணித ரென்ப
வர் சோகுவா நாக, மருட்பணி பெறும்வெள ளானைமே லேறி வரு
புரத் தான்முதல் வானே, ருருப்பணித் திடஞ்சூழ விமானமே லேறி
யுறைருவர் மேற்கிவ லோகம். (எக)

* அருத்தோதய மகோதயகாலம் — “மங்க லிஸ்ஸை^{மந்திரம்}சுமோ தத்தி
லாதி வாரத்தி லமாவாசை யாதி யுஞ்சீர்ப், பொங்குதிரு வோணத்தி
னடுவு நன்மை பொருந்துவிதி பாதவந்த மும்பொ லிந்தே, தங்கு
மரு னோதபகா லம்ம ருத்தோ தயமாகு மிம்மதியிற் சோமவாரந்,
துங்கமேதா யுறமுனபோல் வருமே லிணைத் சொல்வர்கோ தய
மெனதூற் றுணிபு ளோரே.” என்னும் இச் செய்யுளா லதிக.

இன்னமொன் றுரைப்பன் வயித்திய நாத னெண்ணில்புண் ணிய த்தலம் விழைந்து, முன்னரே முதனூல் வருணமவந் துதித்தோர் முன்செய்புண ணியத்தினுற் படைத்த, பண்ணரும் பசுமபொன் சிவ பிரா னிமித்தத் தந்ததைப் பணிசெயா தழித்தோ, ருன்னரு மனே க கற்பகா லந்தீ யுறுபெரு நாகிலவீழ்ந் திடுவார். (௭௨)

சித்திரல் கிடுமிவ வயித்திய நாத சிவதல மகிமையை விழை நது, பத்தியாய்த தனதா னியந்தனை யுதவி பண்ணினா பூமிதா னத்தி, னித்திய மாண புண்ணியம் பெறுவர் நிறைந்திடு தானியந தனத்தைப், புத்திபூ ருவமா யழித்தவர் நாகம புகுதுவ ரெண்ணி ல்பல காலம். (௭௩)

தெய்வகே தியர்கூழ் வயித்திய நாத சிவதலந் தனிற்சிதிதேனு, மெய்துகா ரியத்தைத் தவிர்ந்திட விகாத மெண்ணினர் செய்தவர் கொடிதா, முயவிலா நாக மழுந்துவர் தலத்திற் குறுமுப காரமெ ள்ளளவு, தய்யபூ மியினிற் பண்ணினர் பிறவித் துன்பரீத் தினப மே பெறுவார். (௭௪)

தமிழ்மணங் கமழும் வயித்திய நாதன் தலத்தனிற் தடங்கடற் சிப்பி, யுமிழ்குளிர் முத்து மாலைநன் மணிகைத் தொளிசெயா பா ணநல் லாடை, யமிழ்தென வினிமை செய்யபி டேக திரவிய வரு க்கமா சையினீர்க், குமிழ்பெறு காலம் பெருவுடற் பொருட்டாற திருமுனற் கொழுநா குறுவார் (௭௫)

செந்திரு நிருத்தஞ் செய்திடும் வயித்திய நாதன் சிவதல மகி மை, புத்திகூர் மகிழ்ச்சி பெறவறிந் துதவி புரித்திடு திரவிய வரு க்கம், வந்திருந் ததனைச் சிவபணி செய்யார் வாரிலீண் செலவுசெய தவர்க, னூந்தினீர்க் கடல்கு முலகின்ற பசாசாய்ப் பிறந்துபல் னாழி நா ளவைவார். (௭௬)

மகிமைசேர் வயித்திய நாதநற் றலவா சஞ்செய வருபிறப்
பரிதா, மெகினமே முதலாம் பறவைராய் நரிக ளீசிறு விட்டிலு
ரெழும்பு, சிசிதக நிர்திர கோபநாற சிலம்பி சேயமே முதற்பல
மிருக, மகிவிருச் சிக * மூந் துருதரு வளைதது மருமையாஞ் சிவ
கண மாகும். (௭௭)

நறைகமழ் நளின வாவிரூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்தினி லம்
மா, வுறையுமப பெரியோர் மற்றுமவே றுள்ள வுயிர்க்கிட பூறு
செய் பவர்கள, குறைவிலா நரகின் மூழ்குவர் பசாசின கொடியவல்
லுருவெதித தலைவார், பிறையெயி றதுககி யியமனா துவர்கள் பிடி
ததிடும் வேதனைப் படுவார். (௭௮)

ஆரணப் பொருளாம் வயித்திய நாத வண்ணநன் றலத்திருப்
பணிதான், சேரண மான துறுதிபெற றிடவே செய்தவர் பிறந்துல
கனித்து, வாரண வுரிபோர்த் திருக்குமல் வள்ளல் வாழ்சிவ லோக
மேற் பெறுவார், காரணன் சிவகா ரியத்தினி னியித்த மிறந்தலா
கயிலைவீற் றிருப்பார். (௭௯)

நீதிதூல் வல்லோ ருறைந்திடும் வயித்திய நாதநற் றலநதனி
னிறைநத, வேதியர்க் குபகா ரஞ்செயு மவர்கள் வியன்முடி தரித்
துல காள்வார், கோதினமூ வேழு குலத்துடன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்
தொளி விமானமே லேறிச், சோதிவெண் கயிலை மால்வரை சூழ்
ந்த தாயபே ரின்பமுற் றிருப்பார். (௮௦)

நித்திய னுன வயித்திய நாத நிமலன்வாழ் தலத்திலவே தியர்
க்குப், பத்தியாய்ப் பூசை செய்திடின முக்கட் பரன்றனைப் பூசை
செய் பலமாம், புத்திரன் நன்னைப் பெறுவாற்பூ வுலகம் புரந்திடும்

வேந்தராய்ப் பிறந்து, சத்திய வானென் றுரைத்திடச் செங்கோல்
செலுத்தியே சிவபதஞ் சார்வார். (அக)

ஆடக மதில்குழ வயித்திய நாத னறபுதத் தலத்திலந் தண
ரைத், தூடணஞ் செய்வோர் சிவார்ச்சனை செயினுத் தாய்பூ சாபல
னில்லைத், தேடரு மறையோர் தமைப்பணி வோர்கள் சிவபதம் பணி
பலன் பெறுவார், வேடர்போற கோபித் திடினிருப் பூசி விழியிலே
ற நிதததுய ருறுவார். (அஉ)

நெய்தவழ் குல மணிந்திழம் வயித்திய நாதந் தலத்தனி நிறை
ந்த, துய்யவே நியரை யிகழ்ந்தவர் பொருள்சீர் குறைந்திழ் துன
பழம் நிழுவார், வைதவர் நாவை யமன்விடு தூதா வளைததரிந் தெ
றிவரென் ளளவா, வெய்யதி நரகி லழுத்திடப் படுவார் மேவுநல
லுழிநான்மாதோ. (அங)

வேலைகு முலகின் மேனமையாம் வயித்திய நாதந் தலத்தனில
வீளங்கு, மாலய மருங்கி னந்தன வனத்தி லசுசியாய் மலசலம்
விடுவோர், சூலைரோ யுறுவா குதந்தனிற கோசத துளைதனிற் சலா
கையெற் றிடவே, காலகண் டெண்ணற கரியபல் லுழி காலநீ ணா
கில்லீழ் திடுவார். (அச)

பச்சிலை யிழனும் பலன்றரும் வயித்திய நாதன லயம்பயி நீர
த்தத், தெச்சிலை யுமிழ்வோர் மூக்கினைச் சிந்தி யெறிபவர் கோழைகா
ன்றிடுவோர், துச்சிலை மகிழு மன்னவர் காசித் துளையினும் வாயி
னும் வலிந்து, கைச்சிலை யம்பு கோத்தாக் கெண்ணெய் காய்ச்சியே
பூற்றிடப் படுவார். (அடு)

தெய்வநா யகனும் வயித்திய நாத சிவனுறை தலத்துள தீர்த்த,
மொய்புண லதனின் மலசலம் விடுவோர் முடிவிலா நாகினில் லீழ்வா,

சஅ

புள்ளிருக்குவேனாற்புராணம்.

ரையனா லயத்திற் புகும்பொழுது திருகா லலைபுன லாற்கழிஇச் செல்
வோ, ருயவரிந திரபோ கந்தனைப் புசிப்ப ருறைகுலா மேற்சிவ
லோகம். (அசு)

காசியி லிலக்கம் வேதியர்க் கன்னங் கணிந்தளித் திடும்பல னெ
ண்ணிப், பேசரும் புகழ்சேர் திருசசயி லத்தி லொருவருக் குதவி
னர் பெறுவா, ராசைதீர்ந் திடவீ ரிலக்கமத தலத்தி லரியகே தார
மார் தலத்திற், பூசராக களித்த பலன்பெறு வார்புள் னூரிலோர்
கவளநல் கினரும். (அள)

உறுபல னாயிவ வயித்திய நாத வுததம மகிமைசேர் தலததில்,
வறுமைதீர் தரவங் காரக வார மகேசுர பூசைபண் ணினர்தாம், பெ
றுவாப்பூ மியினி லிட்டகா மிபமும் பிரமனமா லுலகமும் பெறுவா,
சிறுபிறை யணிந்த செல்வன்வாழ் வெள்ளி மால்வரை சேர்வாமே
லம்மா. (அஅ)

பிறந்துல கதனில வாழ்பவர் வயித்திய நாதநற் றலந்தனிற் பெ
ருமை, சிறந்திடுஞ் செவவாய்க் கிழமையி னிறைந்த சிவனடி யார்
க்குநல் லன்ன, மறந்திடா தனிப்போ ரன்னமொன் தினுக்கு மன்னு
மா யிரபுக மளவு, சிறந்தரும் விமான மேறியே சிவலோ கந்தனி
னிலைபெற விருப்பார். (அஆ)

சுகித்தல மாயிவ் வயித்திய நாத தூயபுண் ணியத்தலந் தன்னிற்,
பசித்தவர்க் கில்லை யென்றுரை யாத பரிந்தொரு கவளமே பெனி
றும், புசித்திடக் கொடுப்போ ரிந்திர போகம் புசிப்பர்பொன் னுல
கில்வீற் திருப்பர், நசித்திடும் விணைநோய் பிறப்பொழிந் திடமே
னவில்கிவ லோகமும் பெறுவா. (அஃ)

புள்ளிமான் றரிதத வயித்திய நாதன் புண்ணியத் தலந்தனில் வறியோக, களனியே பிடிசோ றனிப்பவர் பெறும்பே றளவிட வரி தரி தாரும், வள்ளிதா கியதண மிலமொரு பிடியத தலந்தனின் மறை யவர்க் களித்தோர், வெள்ளிமால் வரையி லாயிரங் கற்ப காலநா ளினிதுவீற் றிருப்பாரா (கூக)

எத்தலந் தனினு மன்னதா னஞ்செய திறிபவர் பேறுபெற் றிடு வா, ரத்தலந் தனிலோர் கோடியந் தணருக கன்னதா னங்கொடுத் திடும்பே, றுத்தம மான வயித்திய நாத னுறைதலந் தனிலொரு கவ னாந், கைத்தல ிறைய வளித்தவா பெறுவா கயிலைமால் வரையுமேற பெறுவாரா. (கூஉ)

கன்றுழை யேந்தும் வயித்திய நாதன் கனிந்துறை தலந்தனிற் றரும, மொனறுசெய் திடினு வ கோடியா யுறலாற் புண்ணிய கோடி யென றுரைப்பார், பொன்றுயிப் பிறவி யெனநினைந் தினிய தலந் தனிற் புண்ணிய தரும, நனறியாயந் திடச்செய தவர்கள்வாழ்ந் ததன்மே னண்ணிடு வாரகிவ லோகம் (கூங)

நறைகமழ் குழுத வாவிழுழ வயித்திய நாதந் றலத்திலவீற் றிருககு, மறையவா வேதம் வராதவ ரெனினும் வளங்கா தான யோக கியரா, மறையுநால் வேதம் வந்தவ ரெனவன் னியர்தமக் களித்தவப பலன்வீண், விறையமா மதனா லத்தல வாச வேதிடர் மகிமைகூ றரிதே. (கூச)

இதமிகு வயித்திய நாதந் றலத்தி லிருந்திடு சராசர மைந் து, வதனமு நெற்றிக கண்ணுமான் மழுவும் வளங்கெழு நீலகண் டமுஞ்சோ, பதவிபெற றிருக்கும் வடிவுள ததனாற் படியிசை யத் தல வாச, கிதமுள பெயரை மனிதரென நெண்ணி நினைப்பரோ வறிவுதா றிறைந்தோர். (கூடு)

வேறு.

எழுதரிய பசும்பொலு குறையுந் தேவ ரிடுக்கண்டார் திட விமையோர் வேந்தன் வாழக், கொழுதியளி முரல்கடப்பர் தா சேர் முத்துக் குமாரரா யகங்குரன் மார்பு கீறு, மொழுகொளி வேல் வாங்குநெடும் புகழ்சே ருர்பூ வுறைகூந்த லம்மைபருச் சீன செய் ஆர்கூழ்ந், தழையினெனக் காலனரை யாத மூது ரதனாமம் புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (கக)

வட்டமதி போலுமுக மாத ரஞ்ச வந்துபிழை துனைவிட்டுப் போகே னென்னு, ரெட்டுடறபைங் கட்பகுவா யலகை யம்மை நேர்முகம்பார்த் திருந்துதலை சுற்றி யாடி, விட்டுவரத வழிபார்த தே யோடு மேன்மை விளங்குமூர மேவுபெரும் போக நல்கி, யட் டசித்தி முத்தியுந்தர தருளு மூது ரதனாமம் புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (க௭)

எண்ணிறா லாயிரரா னாறறு நாற்பத் தெட்டிவியா தியினுறு நோய் திர்க்க வெண்ணித், தண்ணிலவு சொகியலை மலையி னின்று தயிலபாத் திரமுஞ்சஞ் சேவி வில்வ, மண்மருந்து மெறித்தம்மைத் தையல் கூடி வரத்தழைந்த வெள்ளெருக்கின் வனத்தின் மன்னி, யண்ணல்வயித் தியனாகி யருள்செய் மூது ரதனாமம் புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (க௮)

வளபிருநல் லறுசுவைய வடிசி லன்னம் வகையறிந்து சமை த்தபருப் பொழுது ரெய்தோய்ந், திளகியிடை திருந்தகட்டித் தயிர் பித்தந் சிதமான கனிவடைவிட் டப்ப மற்று, மூளமகிழச் சிவனுடி யார் தமக்கு வாய்ந்த ஓரிதுள்ள மடங்கடொறு மொழியா தென்று,

மளவின்மகே சுரபூசை செய்ய மூதா ரதனும் புள்ளிருக்கு வேளு
ராமால் (௬௬)

உரியதது கரணபுவ னம்பு சிப்பென் றற்பவிக்கு நாட்சிரசி
னெழுததிற் கீடாக், கரியநெடுங் கடல்புடைகு மூலகின் மீதிற் கற்
பகா லங்களினுந் திரா தான, பெரியவினை தீர்த்திடுமந் நகரில் வந்து
பிறந்தாலு மிறந்தாலும் பிரமன் மாலுக், கரியசிவ போகமுததி
யளிககு மூதா ரதனும் புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (௬௦௦)

வேறு.

வளமிரு சடாயு புரிவளர் கத்த புரிவரம் வேண்டினர் தங்க
ளுளமகிழ் தரவே யளித்திடும் வேத புரியுயர் மகிமைகூ றரிதாய்க்
கினர்தரு பரிதி புரியிவை யன்றிக் கெழுமியே யருச்சினை புரிந்தோ
ரளவில ரன்னோர் பெயரினாற பெறும்பே றளவிட வரிதரி தாமால்.

இந்திர திசையில் வயிரவன் வீர பதநிர னிலகுமேற நிசை
யில், வந்தகா ரிருள்போல் வடிவுள காளி வடதிசை துர்க்கைதென்
நிசையிற், சுந்தர நிறைந்த வையனை யென்றுஞ் சூழ்ந்துகாத் திரு
பபர்சொல் லரிய, கந்தநான் மலர்ப்பூங் காமிகும் வேளுர்க் கினை
கரை கண்டுகூ றரிதே, (௬௦௨)

என்றுவன் புகழ்சேர் சூதமா முனிவ னிலகிய தலப்பெரு மகி
மை, சுன்றினி துரைப்ப வுணர்ந்திடு முனிவர் கவிலரு மகிழ்ச்சிபூத்
துருகி, வென்றிசேர் தீர்த்த மகிமையை யுணர விரித்தருள புரியெ
னப் பகர்ந்தார், துன்றிய வுரோம புளகித மல்தத் துயவன் சொல்
லன்மே யினாலுல். (௬௦௩)

வேறு.

சொலற்கரு மகிமை பெற்ற சூதமா முனிவன் சொன்ன
தலப்பெரு மகிமை தன்ன யுரைத்தனன் றானி மீதில்

௫௨

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

விலககரும் வினைக டுர்த்து வேண்டிய வரத்தை நல்கிப்
பலத்தினை யளிக்குந் தீர்த்தச் சருக்கமேற பகாவன் மாதோ. (௧௦௪)

தலச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௫௨

சித்தாமுத்திர்த்தச்சருக்கம்.

செய்தபுண் ணியத்தி னுருவமே யாகித் தெளிந்தசித தாமுத
மகிமை, யெய்தரும் புகழ்சேர் நைமிசா ரணியத தினிலுறை யருந்
தவர்க் கினிதாய்ப், பெய்ததெள் ளமுதப பெருக்கெனச் சூத முனி
வரன் பெட்புயி னூரக், கைதரு நெலலிக் கனியென விளங்கக் கா
ட்டுதல் செய்தன்மே யினனூல் (௧)

விண்ணவர் துதிசெய் திறைஞ்சிடுஞ் சித்தா முத்ததினை விரு
ம்பிடா தவருங், கண்ணினு னாடி லவர்கெடும் பாவங் கலவகியே நீங்
கிடு மெனின்மே, லுண்மையாய நாடிப் படிந் திடு மவர்க ளுனைந்திடு
பாவமன் னவரை, நண்ணிடா தோடு மென்னவே கூறி னயப்புறு
புகழ்தோ வன்றே. (௨)

இன்னமு தாகி விளங்கிய சித்தா முத்ததினை யிலகிய் காதன்,
மன்னிய தூர வலஞ்செய்து வந்து மகிழ்ந்துநீ ராடல்செய் திடு
வோர், நுன்னிய மஞ்சேர் முறைமையா சமன நலம்பெற விரண்டு
செய் தன்பி, னன்னநல் லிருடி யொடுமனு வோதி யமர்ந்துநீ ராடு
தல் விதியாம். (௩)

குலவிய கிருத யுகந்தனின் மகிமை கொண்டகோட் சீரதீர்த்
தப்பேர், மலர்தலை யுலகில் விளங்கிடுந் திரேதா யுகம்வள ரிட்சுசா

ரமதா, மலகில்பல் புகழ்சேர் துவாபர யுகததி லதன்பெயர் சடாயு
தீர்த தமதா, மிலகிடுங் கலியில் யாவருஞ் சித்தா முதமென வெடு
த்துரை செயவார். (௧)

தேன்றுளித் திலகுந் தருநிழ லுறையுந் தேனுமா நிலந்தனிற்
போந்து, மூன்றுகண படைதத, வயித்திய நாதன் முளரிநான் மலர்
பபதம் பணிந்து, தோன்றுதன முலையிற் சுரந்திடும் பாலாற் றாய
மஞ் சனவபி டேகம், போனறுதான பொழியும் பொழுதது பெரு
கிப் பொற்புறு தீர்த்தமே வியதால். (௫)

தெண்டிரைக் கடல்கூழ் தராணியி னிறைகோட் சீரதீர்த் தப்பெ
யர் திகழுந், தொண்டசெய பத்தி யுளனொரு வனுக்குத் தாயசெங்
கரும்பினின் சுவையாயக, கண்டுள மகிழ் விருத்தலா லப்பேர் கவி
னபெற விளகுகிடும் பஸ்கான், மண்டுதிம் புனலின் முழுகியே சடாயு
வசித்தலா லப்பெயா வழங்கும. (௬)

வநதுதாம் பணியுஞ் சித்தர்வா னுலகின் மன்னிய வமுதினை
யெடுத்தே, யநதிவான் மதியுங் கொன்றையு முடித்த வண்ணனின்
முடியிசைச் சொரிந்தார், சுந்தர வமுதம் பெருகிமே லெழுந்து தாய
தீர்த் தம்புருந் ததனா, லிந்தமா நிலததி லனைவருஞ் சித்தா முதமென
விசைத்தன ரம்மா. (௭)

பொன்னிமா நதிகூழ் தீரமீ துறையும் பூசுரன் சுந்தர னென
போன், மன்னும்வெண் குட்ட வியாதியால் வருந்தி மகிமைசேர்
தலந்தொறுந் தீரா, தென்னசெய் வேனென் நிரங்கிமேற் சித்தா
முதநதனைக் கண்டெழிற தீர்த்தந், தன்னின்மூழ் கிணனம் நிவ்விய
தேக மானது கண்டுதான் மகிழ்ந்தான். (௮)

சங்கரன் வெயர்வை தனிற்றிற் நிமிமங் காரகன் நனதுசெவ
குட்டம், பங்குனிச் செவ்வாய்க் கிழமையிற் சித்தா முதபுனல் படி

ந்துதீர்ந் தனன்பின், செங்கழு நீர்நல் லோடையொன் றமைத்துத் திகழும் மலரினை யெடுத்தே, யங்கணற் கென்று மருச்சனை செய்தே யளப்பரு நல்வரம் பெற்றான். (௯)

குருமனை யானைத் தொடுங்கொடும் பாவங் கொலைகள வாதியா ய்த் தொடர்ந்து, பெருகிடும் பாவ மின்தையுந் தீர்க்கும் பிடித்தவே தாளநோய் போக்குந், தருசிவத் துரோகி சற்குருத் துரோகி தன் பிதிர்த் துரோகியே யன்றி, வருவிசு வாச பாதகன் சித்தா முதப புன றேயின்மாற திடுமே. (௧௦)

கன்றினை யிழந்த பசுவனைத் தனைந்து கறந்துணும் பாவம் வீண் செலவாய், நின்றிடு தருவைக் களைந்திடும் பாவ நெருக்கியே குளக்கரையழிக்க, வொன்றிடும் பாவந் தயிலம்விற் றிடவந் துறும் பெரும் பாவமேற் செய்த, ஈன்றியைக் கொன்ற பாவமுஞ் சித்தா முதப்புனல் படியரைந் திடுமே. (௧௧)

முனைத்திடும் பாவக் காட்டினுக் கதனின் மூண்டெழு காட்டுறு தீப்போல், வளைத்துநீ ருகச் செய்திடும் வறுமை தீர்த்திடும் வருங் கய ரோகந், துளைத்திடும் பிரம கத்தியுந் தீர்க்குங் கீழ்மையா கியசுரா பானம், விளைத்திடந் தோட மனைத்தையும் போக்கும் விளங்குசித் தாமுத தீர்த்தம். (௧௨)

பேசிடும் பஸி சத்தினுக் குரித்தாய்ப் பிறந்தவன் கேடுதா னினை ப்போன், கூசிடப் படுறோ டந்தனைக் கூறுங் கொடியவன் பந்திபே தகஞ்செய், துகளைப் பெறுவோன் மித்திரத் துரோகி தொக்கபொய் ச் சாட்சிசொல் வோனு, மேசுற வருதோ டந்தனைச் சித்தா முதப்பு ன லெனினொழித் திடுமே. (௧௩)

விதிமனை வியரை வேறுசெய் பாவம் வேதநூ லோதுவித் தட
ங்கா, வதிகவா சையினற் பொருளினை வாங்கு மப்பவம் வேள்வி
செய் மறையோன், றுகிபெறு மனையா டனைத்தொடும் பாவந் தூய
பொன் றிருடிய பாவங், கதிதரு சித்தா முதப்புணன் மூழ்கி யேறு
மக் கணத்தின்மாய்ந் திடுமே. (கச)

காரிரும் பதனைக் கவாந்திடும் பாவங் கண்டசை யோகபா தக
மிப், பாரினிற கொடிய பாவிதன் னுடனே பரிந்துணும் பாவநிந் திப்
போ, னூரினைக் கெடுப்போன் மலாப்பொழி லழிப்போ னுடன்கலந்
துறவுசெய் பாவஞ், சீர்மிகுஞ் சித்தீதா முதப்புண லாடிந் தீர்ந்திடு மக்
கணந் தன்னில். (கடு)

இருடிய மனையிற் றீயிடும் பவமுந் தீர்ந்திடச் செய்துநன் னெ
றிசேர், தெருளினை யுறவே யனித்திடுஞ் சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்
தமான் மியத்தின், பொருடெரிந் தனயான் புகன்றன னிதனுட் பொ
ருந்திய சரித்திர மான, விருடியா முறைமை கூறிய சருக்க மினியெ
டுத் துரைசெய்வே னம்மா. (கக)

சித்தாமுத்தீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

கூட இருவிருத்தம்-உகஅ.

இருடியார்முறைமைகூறியசருக்கம்.

அளந்தறி வரிய புராணமூ வாறு மருங்கலை யாவையு முணர்
ந்து, வினங்கிய சூத முனிவரன் கமல வினாமலர் வாண்முக நோ
க்கி, வளம்பெறு சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்த மற்றுள தீர்த்தநீ ரா
டக், கினந்திடு காலங் காவலர் முதலோர் கிளர்வருக் கமும்பக
ரென்றே. (க)

௩௬

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

வேறு.

ஒவ்வாபுர நகைசெய்திடு மொருவன்விதி தவறா
வவ்வாபமைநன் முனிவோர்பக ரெனுமன்புறு மொழிகண்
டிவ்வாறென வுணர்க்கரை கண்டெண்ணி யெடுததே
வெவ்வேறத னியல்யாவும் விரித்தோத நயந்தான். (௨)

இத்தாரணி தனிலேழ்நதி யினிலுததம மாசிச்
சுததோதக மீறுமெழு கடலிறசுகி தரலா
லெத்தாபத ருஞ்சுழந்திட வெனமமுதன் மையதாஞ்
சுததாமுத மெனவேதிகை தோறும்புகழ பெறுமே. (௩)

வேறு.

சிகழ்தரு மங்கா ரகன்றனக் கடுதத தென்றிசை யதுதனினை
மிகுநற், புகழ்வளர் வாலாம் பிசையருள் கொழிககும் பொற்புறு
சந்நிதி முன்னர், நிகழ்குளி ரமுத மெனநலந் தழைந்து நிறைந்தித்
தாமுதம் விளங்கு, மகழ்கருங் கடல்கு முலகினுக கினிய வதிகபாக
கியந்தா மாதோ. (௪)

வலஞ்சு முயன்புள் ளரசுகிரு மான்மெய்ப் புகழ்சேர் சுதநந்த,
னலஞ்சேர் கிருத முதனுண்கிற கிருடி நவிலும் விருக்கமெழி, லிலங்கி
யிடும்வெள் ளெருக்குமுன யியம்பு மவரை விருக்கமதை, வலஞ்செ
ய் துவந்து நீராடிந் மகிழ்ச்சி தருநல் லுததமமாம். (௫)

சுருதி தேடி யோலயிடுந் தாயன் றனக்குப் பாங்கணித்தா, கிருதி
திகையி லணைபபெருந் தீர்த்த நிறைந்தே யிலகியிடுந், சுருதி யுலகம்
புகழ்வயித்திய நாதன் றெய்வங் காசினியிற், பொருதி வருதீங் கொ
ழித்திரட்டை புரிவோன் பூயி சுதனம்மா. (௬)

சித்தா முதநற் நீராததமுதற் சேரு மிருப துடனன்காய், விததா ரமுமேன மையும்படைத்து விளங்குர தீர்ததங் கோடிஞல, * முதத் தா ரணம்பண ணிடுந்தெரிசித் தோராகும் பரிசித் தோர்தமகரு, மெ த்தா கமுநதீர்ந திடச்சித்தாக கமுத மழைபெய் தெய்வியதால். (௭)

படிமேற சித்தா முததீர்த்தம் பணிநது முழுது மவர்பாவ, மடி வே ரதற மரமபோலவீழந் திடுமோர துனிநீ ரருநதினர்தா, மிடிவே தனைதீர்ந தளகைநகா வேநதன் மிகுபாக் கியமபெறுவார, வடிவார் கூநதன் மனைவியுநன் மகப்பேற நினையும் பெறுவாரே. (௮)

திசுமுஞ் சித்தா முததீர்த்தந் தனையோர் வலஞ்செய் திடுமவா தாம,புகழு மேருப் புடைகுழும்புவிழு வலஞ்செய் பலன்பெறுவார, நிகழபூம் புனலிற படிந்தெழுந்து நிதிபொன் னனித்து நின்னுள்ள, மகிழு மவரெண் ணரிதான மகஞ்செய் பேறு மிகப்பெறுவார் (௯)

நித்தனா சித்தா முததீராதத நியமம் புரிந்தே யாடினாதாம் பதது தூறு யிரம்பிரம கததி முதற்பா தகந்தீர்வர் சித்த மகிழ்கூர் செல்வமிகப் பெறுவர் சிவலோ கழும்பெறுவார முத்தி வீடும் பெறுவர்தமை யெண்ணி மொழிவ தரிதாமால். (௧௦)

வேறு.

மாற்றரிய பிறவ்வே ரகழ்த்து மேன்மை மன்னிவளர் பேரின்ப வீடு நல்கத், தோற்றியிடு விருடியாதம் முறைமை கூறுந் தாயசருக் கந்தனையின் மிரைத்தேன் றொல்சீ, ரேற்றமுள நகிதீர்தத மனைத் துஞ் குழ விருந்தெண்ணி யெழுந்துகந்த புரியில் வந்து, சாற்றரிய

(௩௮)

புள்ளிருக்குவனாபபுராணம்.

கங்கைமிகு பாவர தீர்த்த சருக்கமினிப் பகர்ந்திவன் நமியன்
மாதோ. (கக)

இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கமுற்றிறறு.

ஆட திருவிருத்தம் - உளக.

கங்கைபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

கொங்கலிழ் காவின் மலர்நிறை குமுத வதியிரை வதியெழிற் குமரி
கங்கைமன் னுவதி கவுதமை கபிலை காவிரி காத்தியா யனிவெண்
சங்குரு லுளைநது திரிந்நிழி யமுனை சரஸ்வதி தாம்பிர பர்ணி
துங்கபத் திரிகோ தாவரி யேம வதியொடு தாயபொன் முகலி. (க)

சந்திர பாகை மலகரி ப்ரமதி தகுபிர யாடையே முதலா
மிந்தமா நதிகள் பராசர தீர்த்த மிந்திர தீர்த்தமீ தன்றி
நந்திதன் றீர்த்தஞ் சண்டிகா தீர்த்த நலமிகு சூரிய தீர்த்தங்
கந்ததீர்த் தங்கண் ணுதற்சிவ தீர்த்தங் கவின்பெறு சக்கர தீர்த்தம் ()
வேறு.

எழில்பெருகு பாதாள கங்கா தீர்த்த மிலகுமுனி தீர்த்தயிவை
யன்றி யின்ன, மொழிதருபுண் ணியதீர்த்தஞ் சேர்ந்தோர காலை முள
ரிமலை ரயன்சரணம் வணங்கி நின்ற, பழிபடுபா வங்களைங்க ளிடத்
தின் மூழ்கிப் பறபலபேர் நீங்கினரப் பாவம்வநது, குழியினமற்
றவைதீர்க்கு முபாயங் காணேங் குளம்பாசி மூடியிடுங் கொள்கை
போன்று. (ங)

நின்றனமென் றவைவகுத்துக் கூற வேதா நிருமலனை யொரு
முருர்த்த நிறைந்து பின்னர், நன்றுரைசெய் தனவென்றே யாசி
கூறி நலம்பெருகு முபயகா விரியி னுப்பண், வென்றிதரு மொருதல
முன் டதன்பேர் கூறின் வேதபுரி யாமதவிற் றைய லம்மை, யென்

யமினி தமர்ந்திடுஞ்சந் நிதிமுன் னாக வெழின்மிகுஞ்சித் தாமுதஞ்
சூழ்ந் திருக்கு மாதோ. (௮)

பொங்கியிடு மசிமைகூ றரிதாய மேலாம் புகழ்பெறுசித் தாமுத
நற் றீர்த்தந் தன்னிற், பங்குனிமா தப்பருவ தினத்தி னீவிா பரிநதுநீ
ராடியெழும் பொழுதிற் பாக்க, ரெங்குநிறை தியிரயிர வியைக்கண்
டோடி யிடுமதுபோ னீங்கியிடு மிதன்மேல வநதே, யுங்களிடத் தினி
ன்மூழ்கி னோர்தம பாவ மொழித்திடுசத் திபுமங்கட் குண்டா மெ
ன்றான (௯)

வேறு

அண்ணலங் கமலப் பொருட்டிறை விரிஞ்ச னவ்வுரை பகர்த
று நதியுந், தண்ணறம் புனல்சூழ் தோத்தமு மெழுந்து தற்பர வயித்
திய நாச, புண்ணிய னமருந் தலந்தனில் வந்து பொருந்துசித் தா
முத தீர்த்த, முண்ணிறை காதல் பெருகிட மூழ்கி யொழித்தன பாவ
ம்யா வையுமே. (௧௦)

சேதவான் புனல்சூழ் நதிகளுந் தீர்த்தம யாவையுளு சேர்ந்து
மேல் வயித்திய, நாசனை வணங்கி யறுமதி பெறறு நற்றல நயம்பெ
றச் சார்ந்த, வாதலாற் சகல தீர்த்தநற் பலன்சித் தாமுத மாடினா
பெறுவர், மேதகு மீன மாதவுத் தநாளீ விளங்கமே லதிகமா மா
தோ. (௧௧)

தவப்பெரும் பலப்பே றெனத்தழைந் தருமை சார்ந்தசித் தா
முத தீர்த்த, நவச்சிர கங்கள் படிந்தெழுந் தனைக நல்வரம் பெற்
றன நீங்காப், பவச்சுழ லுழந்தித் தியங்குமா னுடர்க்குப் பலித்திடு
திராபலன் மிகுந்தே, யுவப்பிணப் பெறவங் காசக னனைக ருயர்
வரம் பெற்றனன் மாதோ. (௧௨)

௯()

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

வேறு.

மடலவிழ கமலப புத்தே ஞ்ரைப்பதை மனததுட் கொண்டு
கடலபுடை சூழும் பாாமேற கங்கைவந திதனின் மூழ்கித்
தீடமுர்ப பாவந் தீரநத சருக்கமீண் டிரைத்தே னிப்பாற
படாபுகழ் மாத மேன்மைப் பலன்பெறு சருக்கஞ் சொலவேன்.(௯)

கங்கைபாவநதீரந்தசருக்கமுறறிற்று.

கூட திருவிருத்தம் - ௨௮௮

மாதபலன்கூறியசருக்கம்.

மன்னும் வாய்மைசூழ முனிவரர் சூதமா முனிவன்
பன்னு கேள்விசேர் செவிக்கமு தாமெனப் பகுத்தே
யின்ன தன்றியித் தீர்த்தமான மியமுழு வதுமிந்
நன்னெ றிககதி யாம்பெற நவினறரு ளெனறா (௧)

வேறு.

பொருந்துநன் முனிவா கூறப் புராணமா முனிவன் மேன்மை
திருந்திய கன்னி மாதஞ் சேரமா வாசை தன்னி
லரும்புகழ நிறைநத சித்தா முதப்புன லாடி னோர்கள்
பெரும்பிணி தீர்வ றன்னோ பிதிர்மநிழ கூர்வ றனறே. (௨)

துய்யநத் துலாத்தில் வாய்ந்த சுக்கில பக்கந் தன்னி
லெய்திய நவமி சித்தா முதநிறை யெழினி ராடிந்
வையக முழுதுஞ் செங்கான் மனுநெறி செலுத்தி வாழ்ந்து
பையர வணிந்த நாதன் பதநிழ லினிது வாழ்வார். (௩)

விருசுக மாதந் தன்னின் மேவிய சோம வாரந்
திருததமா கியநந் சித்தா முதறசெழும புனலின மூழகிற்
நருத்தினி னினையு மிடட சாமியம் பெறுவா வெளளிப
பொருப்புற குவாபே நின்பம் பொறபுறப் பெறுவா மாதோ. (1)

ஓதிய தனுமா தத்தி லுதித்திடு பருவந் தனனி
லாகிறை சேரு நாட்சித நாமுத மாடி னோக
கோகிகந் திலகு தேவா கடன்கழித தாசர் கோவாய
வார்திரைக கடல்குழ் வையம புரநதுநீ ழிழி வாழ்வார். (2)

எவ்வகைப பட்ட பாலி யாயினு மகர மாதஞ்
செவவிசோந் திலகுஞ் சித்தா முதபுனல் செவவாய் வார
மொவ்விய மனத்த ராகி யொருதின மூழகி னோக
எவ்வரும் பாவ நீங்கி யளவிலபே நின்பஞ் சோவார். (3)

வேறு

மகர மாதந் தனிலாதி வாரஞ் சித்தா முததீர்த்தந்
திகழ முழுஞ் மவரறிவு சேரும் புதல்வன் நனைப்பெறுவார்
புகழ்சோ திகிறந் பதினானகிற புனித முறும்பு புனல்படிநதோ
சகல தனமு நவமணியுந் தமது மனையிற சோநதிரிவார். (4)

வேறு.

தகரவார் கூந்தற் றைய லம்மைசந் நிதிமுன் றாய
புகழ்நிறைந் திலகு சித்தா முதப்புனல் பொறபு வாய்ந்த
மகரநன் மாத மெந்த வாரமே யெனினும் வந்து
திகழ்தர முழுஞ் வோர்வாழ் செல்வந் கதியுஞ் சேர்வார். (5)

வேறு.

எழுந்த மகர மாதமுழு தினுற சித்தா முததீர்த்த
மழுந்தி முழுங் யேறமவர் பெறுமபே றம்மா வெண்ணிரதாஞ்
செழுந்திம் புனலம் மாதமதிற் செவவாய்க் கிழமை யுத்தமமாங்
கொழுந்தா ருரோம சங்கைசிவ லோக மகிழ்ச்சி கூர்ந்துறைவார். (க)

மன்னுஞ் சித்தா முததீர்த்த மாசிச் செவ்வா யினின்மூழ்கிப்
பொன்னிற் செயத கோதானம புகழ்மா மறையோக கினிதளித்தாற்
செனம வந்தி யிருதவந்தி செப்புங் கதலி வந்தியிவர்
நனமை மிகுபுத் திரன்றனைநா னிலமு மகிழப் பெறறிடுவார். (க௦)

வேறு.

எங்கண யகமுன் னெழில்பெற விளங்கி யிருந்தசித் தாமுத தீர
த்தம், பங்குனி மாதப் பருவமூழ் கினர்கள பாவமோர் கோடி
செய் திடினுஞ், செங்கதி ரவனைக கண்டகா ரிருள்போற தீர்ந்திடுந்
திருநிலம் புரந்து, பொங்கொளி சூழும் விமானமே லேறிப் புகழ்
சிவ லோகமேற் புகுவார். (க௧)

உகந்தொறும் பெயர்வே றுள்ளதாய் மகிமை யோக்குசித்
தாமுத தீர்த்த, மகந்தனின் மகிழ்ச்சி நலருந் மீனத் தமர்ந்தவுத
தரத்திலா டின்தா, மிகபர பிரண்டி. னெய்துந் பலப்பே நெய
துவ ரிந்தமா நிலத்திற், பகர்ந்திடு மிராச சூயமோர் பதினா யிரஞ்
செயும் பலன்பெறு குவரே. (க௨)

வேறு.

மீன மாதத் தனில்வருநல் வெள்ளி வார முத்தரஞ்சேர்ந்
தான பருவந் தனிற்சித்தா முதந்தோய்ந் திடுவா ரரியகிவ
ஞானம் பெறுவர் கிருச்சரமோர் பதினா யிரந் பலன்பெறுவ
ரீன மான பிறவியைநீத் தினிய கிவலோ கமும்பெறுவார். (க௩)

மீனமாதப் பெளமதினம் விளங்குஞ் சித்தா முதப்புனலிற்
 ருனஞ் செய்வோர் ஞானகுலந் தம்மைக் கரையேற றுவர்களாபி
 மான முடனே யமாவாசை பருவ மதிசூ ரிய * கிரண
 மான தினமப் புனன் மூழ்கு மவர்தாம் பெறுவர் சிவலோகம், (கச)
 மாக மாதம் பங்குனிநன் மாத மேட மாதமதி
 லேக மாதம் பூமிசுத னெழில்சேர் சித்தா முதநீரிற்
 நேகம் புனிதம் பெறமூழ்கி யேறு மவர்கோ குவர்மிருந்த
 போக மன்றிக கிருசசரமோ னாயா யிரஞ்செய் புண்ணியமே, (கரு)
 இடப மாதம் பருவதினத் திணையும் விசாகந் தனிவெழுந்தே
 யடரு யினிய படித்துறைசூழந் தழகார் சித்தா முததீர்தத
 முடனந் புனிதம் பெறததோய்ந்தோ ருலகிற் சகல பாககியமுந்
 திடவிற் பனபுத் திரன்றனையும் பெறவா சிவலோ கமும்பெறுவா,
 வேறு.

விளங்கிடுந் துதிசேர் சித்தா முதப்புனன் மிதுன மாதங்
 கிளாநதிடு நலன்கூழ் செய்வாய்க் கிழமையின் முழுகு வோர்நல்
 வளம்பெறு கல்வி வாயநத புதல்வனைப் பெற்று வாழ்வா
 ரளந்தறி வரும்பே ரின்பப் பேறுமேற பெறுவ ரமமா, (கஎ)
 புவிரிறை தீர்த்தந் தம்மிற் புனிதமாம் புகழ்ந்து கேட்போர்
 செவியினுக் கழுதாஞ் சித்தா முதப்புனல் செழிதது மேன்மை
 கலினுறுக் கடக மாதங் கதிரவ னுதய காலந்
 தவிருறு நிலக மூழ்கிற் சகலபாக் கியமுஞ் சேர்வார், (கஅ)

அற்புத மிலகி மேலா மாவணி மூலஞ் சேரு
 நற்புகழ் பலடத்த செய்வாய்க் கிழமையி னலஞ்சேர்ந் தென்றும்
 பொற்புவாய்ந் திருந்த சித்தா முதச்செழும் புனலின் மூழ்கிற்
 பற்பல போக விற்பம் புசித்துமேற் பதவி சேர்வார், (கக)

தகளற வுணர்ந்த மேன்மைத் தாயமா முனிவர் கேட்ப
வகமகிழந் திலகு சூத மாதவ னருள்செய மாதப்
பகாபலச் சருகக வாய்மை பகுத்துரை செயதே னிப்பாற்
றகவுறு தருப்ப ணஞ்செய் பலனபெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (உ௦)

மாதபலன்கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௩௦௮.

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கம்.

பெருமை பெறுஞ்சித தாமுதரீ தோய்ந்து பிதிாக்கள கடன்
கரைமேற, றரும விதியாற் செயதிடுவோர தனகண் மரபிற் கோடி
குலம், வருபற பலருஞ் சிவலோகம் வாழ்வார் தீர்த்தக் கரைமீதிற்,
பருகத் தண்ணீர்ப் பந்தலவைத்தோர் தாமு மீனய பலன்பெறுவார்.

பொங்குஞ் சித்தா முததீர்த்தப் புனித லீரிற் படிந்தெழுந்து, திங்
கட் கலசே ரமாவாசைத தினததிற் பிதிாதர்ப் பணஞ்செய்வோர்,
தங்கள் பிதிர்க டமைக்குறித்தே தானஞ் செய்வோர் பிதிர்களு
டன், துங்க விமானந தனிலேறிச் சூழ்வர் தாய சிவலோகம். (உ)

திலத்தாற் சித்தா முததீர்த்தத் தீரந் தனிற்றர்ப் பணஞ்செய
வோர், நலததாற கோடி தினங்கயா சிராத்தஞ் செய்த நறபலமாங்,
குலத்தாற் பிதிர்க டமைமணத்திற குறித்தே யாம மிரணியஞ்செய்,
பலத்தாற் கோடி குலததொடும்போயப் பதிய வுறைவர் சிவலோகம்.

பதினான் காநாட் பலமதினஞ் சேரிற் பகர்புண் ணியதினமாந்,
துதிசேர் சித்தா முததீர்த்தந் தோயவோர் கடல்கு மூலகாள்வா,
ரதிமாமோக நவமணிபா பரண மளிப்போர் குலங்கோடி, கதிசேர்ந்
திமிந் சிவலோகங் காணி கொள்வ தெளிதாமால், (௪)

பயனைத் தருஞ்சித் தாமுதநீர் பவும வாரம் விதிபாத
மயன மருததோ தயஞ்சோம வார மாதி சேடனுடற்
சயனத் திருமாற் றுவாதசியே * தந்திச் சாயை கபிலசட்டி
நயமுற் றிடத்தோய்ந் திழறகோடி யாகஞ் செய்த நறபலமாம். (ரு)

நவமாந் கிரகந் தனக்கினிதாய் நயக்கும் பொருளுங் கண்மணி
யுஞ், † சிவநா பமுஞ்சங் கமும்பெருகு சித்தா முதநீர் படிந்தெழுந
தே, யவமே பொழுது தனைப்போக்கா தருமா மறையோர்க் களித
தவந்தந், தவமே செயினுங் கிடைப்பவரி தாகும் பேறு தனைப்பெறு
வார. (சு)

சேரு மிருபத் தேழ்நாளிற் சென்ம நாட்சித் தாமுதநன், னீரு
ன முழுதி யேறினீர் னினியம் பெறுவ ரேழ்ஞலமுஞ், சாரு மரிய
சிவலோகந் தயங்கு மநநீர் நிதந்தோய்வோர், மேரு வரைபோற் புகழ
நிறைந்தே மேலாம் பதம்பெற் றினிதிருப்பார். (எ)

புகழ்சேர்ந் திடுபுண் னியகாலம் புனித யிருசித் தாமுதநீர்,
நிகழ முழுதி யேறுமவர் சேர்வர் னாறு கருச்சாளுசெய், நிகழ்நற்
பதவி யஃதன்றி நிமலன் சிவலோ கமும்பெறுவ, நிகழ்வர் பிறவி
யெனும்பெரிதா யிருக்கும் வினைவே னினக்கனைதே. (அ)

வேறு.

'மிக்கசீர் மகிமை பெற்ற தருப்பண பலத்தின் மேன்மை, புக்கெ
ழிற் சருக்கந் தன்னை யறிந்தவா புகன்றே னிப்பாற், திக்கெலாம்
புகழ்ப் டைத்துத் திறனயிருத் திடவி ருந்த, தக்கனல் லுளுள்பெற
ரேங்கு சருக்கமேற் பகர்வன் மாதோ. (க)

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கமும்பிறா.

சுரு திருவிருத்தம் - ௧௧௭.

* தந்திச்சாயை - கிரகணம்.

† சிவநாபும் - சாளுக்கிராமத்தில் சிவமூர்த்தம் என்பர்.

தக்கனருள்பெறுசருக்கம்.

பூரு வந்தணி னுன்முக னனித்திடும் புதல்வன்
பாரு வந்தருந் துதிசெய்வான் படைத்தன னன்பின்
மேரு வந்தணி பெறவளைத் தெடுத்தவில் வியன்றாள்
யாரும் வந்தனை செய்குவ துணர்ந்தில னிகழ்ந்தான். (க)

இனைய வாரிகழந் திருந்திடு தக்கன்விண் ணளிக்கும்
வனைக ருங்கழ லிந்திரன் முதலிய வாளை
ரனைவ ருந்திறைந் திடும்மும் பிரமபா கத்தின்
வினைவி னைந்திட லறிந்திலன் வெகுண்டிரை செய்தான். (உ)

வேறு.

தாம தக்குணத் தினன்றலை யோடுகை யேந்தி
வாம மேகலை மங்கையர் மனைதொறும் பவியேற்
றேம மெய்திடா தேக்கமுற் றிருப்பவன் நனக்கிவ்
வோம வேள்விகல் லவிகல்கல் விடுமினென் றுரைத்தான். (ஈ)

அன்ன தன்றியாங் கிருந்திடு மமரரை நோக்கிப்
பின்னு மொன்றுரை செய்தனன் பித்தனை வணங்கி
ஸென்ன தாக்கினை பெறுவிரென் றிதுரிகழ் வேலை
நன்ம கந்தனின் வந்தன னந்தியங் கடவுள். (ஐ)

வருதல் காண்டலும் வணங்கின னயன்மனத் தடங்காப்
பெருகு சேற்றமோ டெழுந்தனன் தக்கனப் பெற்றி
கருதி கந்திரா யகன்சபித் தனன்கணத் தமிழ்
வெருவி யென்னதாய் முடிந்ததென் றேங்கினர் வின்றோர். (ஐ)

துள்ளி யார்த்திடு கணம்புடை சூழ்ந்திட வெழுந்து
வெள்ளி மால்வரை மேவின னந்திரா யகன்மே
லெள்ளி யேயவ மதித்துயிர்த் திருந்திநீர் தக்கன்
றள்ளி நாட்பல சென்றபின் வேள்விதான் புரிந்தான்.

(௬)

அன்ன வேள்வியி லவன்றனக் கஞ்சியே யமரர்
துன்னி னராயன் முருந்தன்மற் நியாவருஞ் சூழ்ந்தா
ரின்ன காலை யிமயமீன் நெடுத்திடுஞ் செல்வி
முன்ன வன்றனை வணங்கியே வாடிமுன் னின்றான்.

(௭)

ஈன்ற தாதைசெய் வேள்வியான் கண்டிவ னெய்தத்
தோன்ற லேவிடை யளித்தரு ளென்றன டேயோ
னான்ற கேள்வியில் லாதவ னவமதித் திடுவன்
போன்ற வொப்பினை யிலாதநீ தவிடுவெனப் புகன்றான்.

(௮)

மலர்ந்த தாமரை வாண்முகம் வாட்டயீ னாரப்
புலர்ந்து பின்னரும் வேண்டினள் பொழிகரு னையினும்
கலந்து யிர்க்குயி ராகிய கண்ணுதற் பெருமா
ளலந்த ருந்திரு வாய்மலர் தனையக் தெழுந்தான்.

(௯)

எண்ண ரும்பரி சனங்களுஞ் சூழ்ந்திட வெய்திப்
பண்ணி மீம்பெரு வேள்விமுன் னின்றனன் பார்த்துக்
கண்ணி னைசிவந் துரைத்தனன் தக்கன்வெங் கடுஞ்சொற்
பெண்ண ணங்குதன் செவிப்புகப் பெரிதுவெய் துயிர்த்தான்.

(௧௦)

கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதற் கடவுளே பரமென்
றுற்று னார்த்தான் மறைபுரைத் ததபருத் தனராய்
பெற்ற பெண்ணெனச் சிறுமையாய்ப் பெரிதெனை யிசைச்சி
சொற்ற லின்செருக் சூழ்ந்திட வென்றன திடித்தே.

(௧௧)

வலனசு முன்றி மங்கியில் வீழ்ந்தனள் வாளுர்
புலன்க லங்கிட நடுங்கினர் பொன்னிதழ்க் கொன்றை
யலங்கல் சூடிய வையனல் தறித்துவே ணியின
னிலம்பி ளாதிட வடித்தன னெடிதுவெய துயிர்த்தே. (௧௨)

அன்ன காலையி லண்டகோ ளாகநடு நடுங்க
வெனனை யாளுடை வீரபத் திரனெனும் பெரியோன்
சென்னி யாயிரங் கரமிரண் டாயிரஞ் சேர்ந்து
வன்னி யோருரு வெடுததென வந்துநின் றனனே. (௧௩)

அலகி லாற்றலா னேழ்கடற் சுவநீர் ருகிக்
ருவகி ரீவெடித் தெண்டுகை நிலங்களுங் குலைந்து
மலர யன்பத மாலவன் பதமழிந் தொழிய
விலகி நிக்கணப் பொழுதினிற் செயகவோ வென்றான். (௧௪)

என்ற மற்புய வீரருள் வீரனெம் பிரான்முன்
னின்ற போதுநன னெறியிலாத் தககனீள் வேள்வி
யொன்று செய்தலுற் றனனிது பொழுதவி யுள்ள
தின்று நல்கெனக் கேளிது மறுத்தன னெனின்மேல். (௧௫)

உரிய ராகியே மருங்குறு மொழிந்தவின் னவரும்
புரியும் வேள்வியும் புல்லறி வினன்புய வலியு
மிரியல் போகநீ செய்யென விதைவனீ துரைத்தான்
திரியும் பாரிடந் துள்ளியார்த் திடச்செயிர்த் தெழுந்தே. (௧௬)

வக்கி ரத்தெயி நிலங்கிடப் பத்தினா மருங்கு
மிக்க வெந்திறற் காளியின் குழுஉயிடை தரச்ஞழ்
செக்கர் வானெனச் செந்துகள் பார்திடச் சென்று
தக்கன் வேள்வியெய் சாலையிற் புருந்தன னாம்பா. (௧௭)

வீர னுற்றிடு வெஞ்சின நெருப்புமேற் சூழ்ந்து
கோர வாலெயிற் திடையிடை குருதிகொப் புளிக்ருஞ்
சார தப்படைத் தலைவர்க ணின்றதுந் தன்கண்
ஞராக் கண்டன ரழிந்தது வேள்வியென் றனரால்.

(௧௮)

பாக சாதன னடுங்கின னயன்பதைத் தனன்கூழ்
நாக மேற்றுயி னாரணன் வெளகின ஓப்பண
யாக மீட்டினல் லறிவிலாத் தக்கனின் னுயிர்தான்
போக வந்தநா னிதுகொலோ வெனமுகம் புலர்ந்தான்.

(௧௯)

பாரி டங்கொளாப் பாரிட நாறறிசைப் பரப்புஞ்
சாரி மும்படி யேவினன் றழலெழ விழித்தான்
யாரி னும்வலி யாரிவ ரென்றுநா யகராயப்
பூரி யாரையெண் ணியசிறு விதியின்முன் போர்ந்தான்.

(௨௦)

தன்ம னந்தனைத் தேற்றிய தக்கன்முன் னின்ற
வனமை கூறரும் வீரனை யாரை வீ வந்த
தென்ன வென்றன வீச்சுரன் புதல்வன்யான யாகத்
தன்ன வன்பெறும் பாகநல் குதியது வாகக.

(௨௧)

வந்த னன்னவ னருளிஞ லென்றனன் மறுத்தா
னெந்தை யன்றிமற் றியாரினை யாயுளோ ரென்றே
பைந்து முரயணி முகுந்தனை யயன்றனைப் பார்த்து
அநத மக்கிவ ணிசைவுகொ னுவன்றதென் றுரைததான்.

(௨௨)

ஆம தன்றென வுரைத்திலர் வாய்திற வாம
ஹம ரின்னிருந் தனர்களால். ஆன்னியே வீர
னேம மாமிவர் வுல்லமை யறிஞவ. னென்றே
நரம வெங்கதை யாதுண ஈழித்திட வடிந்தான்.

(௨௩)

அட்ட காசம்வந் தடித்தலு மூர்ச்சைமா லடைந்தான்.
மட்டி லாவிறல் வீரன்மேன் மடித்திதழ் கடித்துக்
குட்டி னுனையன் சிரம்வெழத் திடமலர்க் குமுலா
ரோட்டி நின்றொழி யாதுதண் டனைசெய்வ துற்றார். (௨௪)

அண்டர் கோன்முத லாகிய கடவுள ரவன்கைத்
தண்ட னைத்தனை யுற்றனர் தக்கனைப் பற்றித்
துண்ட மாயுடல் பதைத்திடத் தலையினைத் துணித்துக்
கொண்ட வேள்விவெங் கணற்கிரை கொடுத்தன னன்றே. (௨௫)

ஏடி லங்குதார் வீரன்மான் மூர்ச்சைதீர்ந் தெழுந்து
தேடி யேவிடும் படையெலாஞ் செயித்தன னுடன்கூழ்
கோடி கோடிபா ரிடமெலாங் கோதில்வெண் மிம்பை
குடி வேள்வியை யழித்துமேற் றுணங்கையிட் டனவே. (௨௬)
வேறு.

நங்கிது கிகழ்ந்த தீரே முலகமு மளந்த மாயன்
பாங்கரி னின்ற வீரன் பகரஞ் சேற்றந் தன்னை
நீங்கிடு முபாயந் தேடி கின்றனக் கிணவே றுண்டோ
தாங்குமென் றடக்கை யாழி தானினக் கஞ்சிற் றுமால். (௨௭)

என்றுபற் பலவுங் கூறி யேத்தினன் சினந்த ணிந்து
துன்றுபா ரிடமி டைந்து சூழ்தர வெழுந்து போந்த
வென்றிகொள் வீரன் வெள்ளை விடையுந் தருளு மையன்
றன்றிரு வடிவைய வாழ்த்தித் தலையினால் வணங்கி னானால். (௨௮)

போந்திடும் வானோர் யாக்கைப் புணர்ச்சிவிட் டொழிந்த மூர்ச்சை.
தீர்ந்தயன் முதலா யுள்ள தேவர்கிற் சிலவ ரீண்டிக்
கார்தெரி கனறு நெற்றிக் கண்ணுடைக் கட்டி உண்பாற்
சூழ்ந்துநின் னருளல் லாது தக்கனக் குயிற் புண்பேசு. (௨௯)

உறுதியைத் தெளிந்தா னேனு முணர்ச்சிகூ ரறிவி லாத
சிறுவிதி யென்ப தையன் றிருவுள மறியா துண்டோ
பெறுமப ராதந் தன்னாற பெரியதண் டனையும் பெற்று
னிறுமவ னெழுமவ் ஶண்ண மிறைவநல் கெனவி ரந்தார். (௯௦)

மாறிலாக் கருணை யானல் வயித்திய நாத மென்னும்
பேறுயர் தலத்திற சித்தா முதப்புனற் பெருந்தீர்த் தத்தி
லூறுபட் டிருந்த பாதி யுடன்மறித் தலையி ண்மீம்
வேறுநீ ரெடுத்த வைம்மி னெனவரங் கொடுத்தான் மேலோன். ()

பொருந்திய மாசிச் செவ்வாய்ப் புண்ணிய தினத்தில் வைத்தா
ரகம்புனற் றேய வேற தாமுடல் சிரமுஞ் சேர்ந்து
வரும்படி யாவிபெற்றம் மறித்தலை விளக்கத் தக்கன்
பெரும்பிறை செய்த பாவம் பெயர்ந்திட நிற்பல் கண்டார். (௯௨)

நஞ்சுமுன் டிமையோர் தம்மை நயந்துகாத் தளித்த வையன்
செஞ்சரண் பணிந்தான் தக்கன் தேவதூந் துபிக லிப்ப
விஞ்சையர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்த தம்மா
வெஞ்சினர் யாரு மண்ண லருளினு லெழுந்தா ரன்றே. (௯௩)

ஈசனை யிகழ்ந்த பாவ மிதுவிட வெண்ணில் கோடி
பேசுவந் திடுபா வத்திற் பெரியதோர் பாவங் காணே
ஞ்சற நெடிய பாவ மதனையுந் தீர்க்கு மாற்றாந்
தேசனின் திலுஞ் சித்தா முதநிகர் தீர்த்த முண்டோ. (௯௪)

இறந்தவன் பிறைத்து நன்மை யெய்திடச் செய்யு மேன்மை
சிறந்து மல்கனமாஞ் சித்தா முதந்தரி சனஞ்செய் தோரும்
பிறந்தியிற் திவலை சேரப் பெற்றபேர் தாமுஞ் சற்ற
மறந்துயிப் பிறவி சேரார் மிகுந்திவ லெனஞ் சேர்வார். (௯௫)

இருவரா ஸதிய வொண்ணு வொருவனை யிகழ்ந்து தக்கன்
வருவதை யுணரா னுகி மகம்புரிந் ததனால் வீரன்
பெருகுதண் டனையை யுற்றுப் பேறுமேற் பெறுதல் சொன்னேன்
நருமவவா நிரண்ய வன்மச சருக்கமேற் றமியன் சொல்வேன். (1)

தக்கனருள்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஐ- திருவிருத்தம் - ௩௩௩.

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

தேனவிழ் கடுக்கை குடுஞ் செல்வனைப் பணிந்து வாய்மை
யானநற கணித ரெண்ணி யளவிடும யுகத்து னென்று
மேனல னளிக்குந் திரேதா யுகத்தினமே தினிது திக்கு
ஞானநல் லனபன் சித்தா முதநறும் புனலிற றேயுநதான். (க)

அன்னவன் நனக்குச் சித்தா முதப்புன லழகு வாய்நத
கன்னலின் சாற தாகி யிருந்தது கண்டு பின்னர்
மன்னவ னுடன டநத மகிமையைப் புகன்றான் றாய
பொன்னின்வன் பெயர்ப் டைதத புரவலன் றேரா னான (உ)

சேரதனை செய்வா னெண்ணி யெழுந்தனன் பதாதி துளி
காதல்கூர் திசைக ளிறநின் கவுட்குழி தூர்த்த தம்மா
போதவிழ் வாகை குடிப் புகழ்படைத் திருந்த வேலான்
மாதவர் குழாங்கொண் டேத்தும் வயித்திய நாதஞ் சோந்தான். (ஈ)

வேறு.

வள்ளவாய்க் கமல நறுமணங் கமழும் வாலியின் துளிசுறு வரு
ந்திப், பின்னைவண் டினங்கள் விண்ணின்மே னெழுந்த பெட்புற முர
ன்றுபாண் மிழற்றிப், புள்ளின மாரற்றுந் காம்பூர் - துறையும் புது

மலர்ச் சோலையு நோக்கி, யள்ளிலை நெடுவே லரசர்கோ னுளத்தி
னளப்பரு மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (ச)

மறையவ ரருண னுதிக்குமுன் னெழுந்து மகிமைசேர்ந தில
குநீ ராடித், துறைதொறு நினறு தருப்பணஞ் செய்து தாயகா யத
திரி செபித்தே, நிறையுமன் னவர்த நிலபெறு முறுதி நினறுபாத
ததிசயித் தனன்பின, னறைகமழ சித்தா முதப்படித் துறையி னல்
லெழில் கண்டிபூ ரித்தான். (ரு)

வேறு.

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்த்த மூழகியே
யனித்திடு மனத்தினோ துனிய ருநதினன்
குளிர்ந்திடு கன்னலின் கோதில சாறதாய்
மிளிர்ந்ததி னிரட்டியாய மிருந்தி ருந்ததே. (சு)

மின்னொளிர் வேலினான் மேனி மீதினிற்
றுன்னியே வுறுபெரு வுரோக நோய்த்தொடர்
புன்னிழன் முழுதும்விட் டோடக் கண்டன
னன்மகிழ் கூர்ந்தன னயந்து போற்றினன். (எ)

வேறு.

ஆதலி னிட்சு சாரமென் ததன்பே ரகலிடக் துதிசெய விளங்குங்
காதல்கு ரரசன் கதிர்மணிக் குவையுங் கனகமுந் தரளமுந் துகிலும்
வேதமூ துணர்ந்த பூசுர ருளத்தின் விழைவுதீர்ந திடமகா தானஞ்
சீதள மிலகு தீர்த்ததீ ரத்திற் செய்தான் மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (அ)

நிணக்கமழ் கேலான் காலசெய் கடன்க னெறிமுறை யாற்றி
மே னறிய, மணக்கமழ் பசுந்தே னெழுருசெங் கழுநீர் மலரணி
வயித்திய-ஈத, னணங்குடன் விளங்கு மாலயம் வலஞ்செய் தைய

எசு

புள்ளிருக்குவேளுப்புராணம்.

னைப பூசைசெய் தருள்பெற, நினைங்கிடு மிகுந்த திருப்பணி செய்
தே யிருந்தனன் பற்பக லகைண். (க)

சிகர்பகர் வரிய நவமணி குயிற்றி நேர்மையா யொப்பமிட் டி
ழைத்த, பகராம பசுமபொன் விமானமொன் றையன் பரிவுகூந
தனித்தனன் பரவிச, சகராதொட் டிடுதெண் டிரையெறி கடல்குழ
தரணியிற பகைதனைக கடிந்து, புகாதவிரர் திலகு புகழ்மிகும் வே
லான பொற்புறு தனனகர் போந்தான். (க0)

வேறு.

அன்னதன் பின்ன ரனேகநாட் செங்கோல் செலுததியே யவ
ன்காத் தளித்து, மின்னொளிர் விமான மேறிவெண் கவரி யிரட்ட
வின் ணவர்கள்பூ மாரி, நன்மழை பொழிய வரம்பையா நடனஞ்
செய்திட நறுமணங் கமழும், பொன்னிதழ்க் கடுக்கை யணிந்தவெம்
பெருமான் புகழ்மிகு கயிலேசேர்ந் தனனே. (கக)

வேறு.

அன்பனுக் கிட்சு சாரமாம் பெரு மையைக்கேட் டிள்ள
மின்பமுற் றிடவெ முந்த விரணிய வன்மன் செய்கை
நன்புகழ்ச் சருக்க வாய்மை யறிந்தன நவின்றே னிற்ப்பாற
நனபெரு மகிமை யோங்கு சதானந்தச் சருக்கஞ் சொல்வேன் (கஉ)

இரணியவன்மச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-நகடு.

சதானந்தச்சருக்கம்.

சிறந்திடு சித்தா மூதப்பெரு மகிமைகேட்பவர் செவிதனக் கினி
மை, பிறந்திட வுரைப்போர் கங்கைநீ ராழிம் பெரும்பலன் பெறகு

வரன்றி, நிறைந்திடு தீர்த்த நீர்தனின் முழுதி யெழுந்திடு நெடும
பலன் பெறுவார், மறங்கிள ரியம வாதையை யொழிதது வள்ளல்
பா தாம்புயஞ் சேர்வார். (க)

வேறு.

சித்த முருகு மன்பினுடன் சித்தா முதனீர் தோய்ந்தெழுந்து
* முததம் பசும்பொற நகட்டினின்மான் முதலாங் கடவு னுருவெழு
மதத மலர்தும் பையினறிய மலர்சோத் தளிப்போரூ பூதான [தி
நித்த மிகுந்த கோதான நிறைவேள் வியுஞ்செய் பலன்பெறுவார்.

இப்பூ மியினிற் புதல்வர்ப்பே நிலலா தவாசித் தாமுதநீர்
தப்பா துதைய காலமது தன்னிற படிநது நவநீத
மப்போ துருக்கு நறுநெய்பெய தருமைபெறுமா விளக்கேறி
னெப்போ துதறகு மிகவரிதா யுளநற புதல்வன் றனீப்பெறுவார்
வளமலிந் திலுஞ் சித்தா முதப்பினன் மாதந் தோறு
முளமகிழ தரச்செய் செவ்வாய்க் கிழமைநல் லுதய காலந
தளர்வுற தமர்ந்து மூழ்கி னோர்தருஞ் சென்ம மூன்றி
னளவிடாப் பாவந தீரநதே யையன்வாழ் கயிலை சேர்வார். (சு)

வேறு.

முக்க னாயக னுள்பெறு முனிவரின் முதனமைத்
தக்க பகருவ நன்னடை யொழுக்கமா சார
மிக்க சிலநல் விரதமே தினிதுதி செய்யு
மிக்கு னத்தினுன் சதானந்த முனிவா னென்போன். (ரு)

அன்ன பண்பின னரியசித் தாமுத மதனி
னன்ன லம்பெற முழுதிநீ றணிந்துநான் மறைக
ளினன மோலமிட் டறிவரு மிறையனை மனத்தி
னுன்னி யேசெபம் புரிந்துமேற் தியானமூற் றுறைந்தான். (கூ)

* முததம் - விருப்பம்.

பரந்த தீர்த்தமேற் பயிறும் பசியமண் கே
முரந்து மேலெழுந் துறைந்திடு முனிவனுத் தமமாஞ்
சிரந்த னில்விழுந் ததுதியா னந்தனை நீங்கிப்
புரந்த னையெரித திமிக்கன லெனப்புழுங் கினனல். (௭)

தீப மாமெனச் சுடரெழுந் தினைவிழி சிவந்து
கோப வெந்நெருப் பெழுந்திடக் கொதித்திடு முனிவன்
சாப மொன்றுரைத் தனன்றருந் தீர்த்தமீ தென்று
மேய்ப் சுஞ்செழுந் தவளைக ளொழிந்திட வென்றே. (௮)

அன்று தொட்டருந் தீர்த்தமீ தனையமண் கே
மின்று காறுமாந் கிள்ளைந் நெறுழ்ப்படைத் திலகு
வென்றி மாதவன விளங்கிடுந் தலந்தனைப் பரியா
தென்றும் வாசஞ்செய் திடவரம் படைத்திருந் தன்னே (௯)

இனைய தாகிய மகிமைக ளெண்ணருந் கோடி
யனைய தீர்த்தமெவ் வுகததிலும் படைத்திருந் ததனை
வினைகு வேராதின முழுருவோர்க் கென்றுநீங் கரிய
வினையி னாவருந் துன்பம்யா வையும்விலக் கிடமே. (௧௦)

வேறு,

எதிரிலா திலங்குஞ் சிததா முதப்புன லென்றுந் தோய்வோ
ரதிகமாந் கொடிய பாவம் யாவையுந் தீர்வ ரன்றிப்
பதினைக் கொன்ற பாவந் தீர்த்திடும் பவிக்கு நல்ல
கதியினைப் பெறுவர் வெள்ளி மால்வரை காணி கொள்வார். (௧௧)

உலகெலாம் புகழு மேன்மை யுளசதா னந்த னென்னு
மிலகிய முனிவன் வாய்மைச் சருக்கமீண் டிரைத்தே னிப்பாற்

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

எள

குலவெழிற் புருடன றனைக் கொல்லுமப் பாவந் தீர்ந்த
நலமிகு சருக்க வுணமை நயம்வகுத் துரைப்பன மாதோ.

(கஉ)

சதானந்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௭௭.

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

திலகமாய நிறைந்தகான மீர தேசமீ
திலகுமே மாவதி யென்னு மோர்நகர்
பலவள மிகுநதுபல் காவல் பூண்டுறு
நலமலகே மாசுர னகர்க்கு நாயகன.

(க)

அநநகா தனிலரு மறையு ணர்ந்தவ
னனனெறி பொழுக்கிடு நயமி ருந்தவன்
றொனமறை யவாருலத் துதித்த தூயவ
னுன்னரு மவனபெய ரஞ்ச விர்த்தியே.

(உ)

தொருமறை யவர்குழாந் சூழ்ந்து பார்மிசை
மிகுபுகழ் வேதியன் றனக்கு வேதநூற்
பகுதியின மணம்புரி பாரி யாவினா
டகுதியில் சண்டியென் றொருத்தி தானுள்ளாள்.

(ஈ)

சிறியவா யினங்குல நடத்தை சேருநல்
லறிவுமா சாரமு மின்றி யற்பகற்
பிரியமாய் வலிகதுகை யோகம் பீடுசேர்
கெறியுள பதியுடன் செயநி னைந்துள்ளாள்.

(ச)

உத்திரீக் கருங்கட லுடுத்த பார்மிசை
 யெநதலூ ரினுமிது நடக்கு மோவெனுந்
 தந்தைதாய் சொல்வழி தள்ளி யெள்ளியே
 நின்றனை பற்பல நினைந்து பேசுவாள். (௫)

விரவிய பிதிர்க்கடன் கெடுக்கு மிண்டினாள்
 பரபுரு டரைப்பரி சிக்கும் பத்தியாள்
 ரூவரை நிறைதெய் கொடுமை யுள்ளவள்
 வரனுடன் பொருந்தியே வலிமை செய்குவாள். (௬)

பதினை யிகழ்பவர் பரிவி லாருட
 னதிசமா நல்லுற வாடுங் கொள்கையா
 ணிதிதரு பரபுரு டருக்கு நேசமாந்
 துதிசெயது சூழ்ந்துப சாரஞ் சொல்லுவாள். (௭)

பஞ்சமா பாதகி பதியைக் கொல்லும்வன்
 னெஞ்சடைத் தானவ ளாகி நிததிரை
 மிஞ்சிய வேளைபார்த் தெழுந்து வேதியன்
 றஞ்சிர மீதுகற றாக்கித் தள்ளினாள். (௮)

வீழ்தலு மவனுயிர் விட்டு நீங்கியே
 யூழ்வினைப் புசிப்பின யுற்ற தாயிடைத்
 தாழ்வுறு தவனுட லெடுத்துத் தள்ளினாள்
 பாழ்படு கிணற்றிருட் படாத்தை மூடியே. (௯)

உரயிவர் பற்பல சாதி யாயுள
 பரபுரு டரைப்பகற் பொழுதுங் கூடுவாள்
 விரவியர் தமக்குமேம் பட்ட கொள்கையா
 டாணியிற் கற்பினர் தமைந ளைப்பளே. (௧0)

ரங்கிவட் கிளமைதா னிருக்கு மாயினுந்
தாங்கரும் புருடாசை யோகஞ் செய்தலா
னீங்கின தெழினிகழ தளர்ச்சி வந்தது
வீங்கிடக் கொடியனோய் மிகவி னேந்ததே. (௭௧)

தொட்டணைத் திடுமவர் ஞாந நின்றனர்
விட்டன ரவளுடன கூடும் வேட்கையை
யொட்டியே விடாதுகோ யுடற ழீஇயது
முட்டிமேற் பெருஞ்சன்னி மூடிக் கொண்டதே (௭௨)

இறந்தன ளடைந்தன னியம லோகமேற்
நிறந்திடா நாகெலாந் திறந்த முதநினா
பறந்தழு தனளபல கறபம் பாவிபிற
பிறந்தன ஞாறுபாழ் பிறப்பு நாயதரய, (௭௩)

இழுக்குடைச் சென்னம்வந் தெடுத்த தனறியே
புழுச்சொரிந் திடத்துயா பூண்ட லைந்தன
ளழுக்குளாள் பூருவ சென்மத் தந்தன
னொழுககமா சாரமு முள்ள தந்தையே. (௭௪)

அன்னவன் நன்னுட னடுத்த கண்பினுன
மன்னுகங் காதான மனைத னிறசெயும்
பின்னும்வே னியன்பிர தோட பூசையைத்
தனனிரு கண்ணினுந் தமியள் கண்டனள (௭௫)

இளமையிற் பிதாவுட னெய்தி யன்னவன
வளமனை தனிறசெயும் வள்ளல் பூசையைத்
தளரிடை கண்டபுண் ணியத்தின் தன்மையா
லளவுதொண் ஞாற்றினொன் பஃத கன்றபின். (௭௬)

மனனுசீர் வயித்திய நாத மாநகர்
தனனினூ ழும்பிறப் பதுச னிததனன்
முன்னாபோ ழுயுட லெடுத்து முததுட
லின்னல்கூர் திடப்புழுச சொரிய வேங்கினாள். (௧௭)

பார்த்தன ளந்நகாப் பழைய வேதியன
வரம்பெறு பெயாசுசன மாவென போனமனை த
திரம்பெறு வாசலிற் திரியு நாயுட
ழுரந்தவிர தேயினைத் தொடுவகி நினறதால். (௧௮)

இதினமுனம் வேதிய னெழுந்து போனதுநற
பதனல்கப் பரந்தசித தாமு தம்படிந்
ததனரும் புனலெடுத தகத்தின வந்துசஞ்
சிதமொழிந் திடச்செபளு செயுநத லந்தனை. (௧௯)

தெளித்தன னொருதுளி தெறித்து மற்றதின்
வெளிப்புற மேடைமேல் விழுந்த தண்புன
லொளிகருநாய் புழுச்சொரியுடலிற பட்டது
கனித்தன நாயுட னீங்கக் கண்டதால். (௨௦)

அக்கணம் பாவம்விட் டகலத் தேவரின
யிகநன மாதாகுழந் திடவி மானமேற்
றிக்கெலாம் புகழ்பெற வேறிச் சென்றனள்
சொர்க்கலோ கந்தனைத் ழுய மேனியாள். (௨௧)

இந்திரன் முதலிய தேவா யாவரும்
வந்தருந் துதிசெய மகிழ்நதி ருந்தனன
முந்துசித தாமுத முழுகுந் ழுயவர்
சிந்தைகூர் பலன்றெரிந் துரைப்பர் யாவரே. (௨௨)

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கம். அக

வேறு.

நீதினா லோதம வாய்மை நெறியுள புருடன் றனனைப்
பாதகி கொன்ற பாவந தீர்ந்தது பகர்ந்தே னிப்பாற
கோதில்சீர்ப் பாரி தன்னைக் கொன்றவப் பாவந் தீர்ந்த
மேதரு சருக்க வாயமை விளங்கிட வுரைப்பன் மாதோ. (உ௬)

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கமுற்றிறது.

ஆட திருவிருத்தம்-ச௦௦.

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

ஒதராக கடனல லாடைரு முலகி லுதித்திடு சராசர மனைத்து
மேதநீங் கிடுபே ரினபமுற நிலக விதநதரு பராணமூ துணர்நத
சூதமா முனிவ னைமிசா ரணியச் சூழன்மா முனிவரா மகிழ [னால்.
வீதலா ததிக மகிமைசேர் கதையொன் றெடுத்தரு ஞாதற்கிசைந் தன

வேறு.

ஊர்ந்துரு லுனைந்துசங் குயிர்த்த நித்திலஞ்
சேர்ந்தகோ தாவிரித் தீர மொன்றதிற
சார்ந்தெழி றழைநதநந் தவட மென்னுமூர்
கூர்ந்தபோ தாயனக் குலச்சி றப்புளான. (உ)

வேதவே தாங்கமும் தெரிந்த மேன்மையான்
பூதலம் புகழ்பல புதல்வர்ப் பெற்றவ
ஞாதனைப் பூசைசெய யாதி சைவனந்
கீதமென் சுவைபெறப் பாமிங் கேள்வியான். (௩)

ஈங்கிவை யுணர்ந்தவ னிவைவி நெதுமேற்
நீங்குசெய் கொள்கைய னாகிச் செநநெறி
நீங்கின னிந்தைசெய் தானம் யாவையும்
வாங்கினன் சந்திவந் தனம றந்தனன (அ)

தின்றதாம் பூலவா யுடனறி கழநதெழி
முனமுட புரமெரி செய்த னாயின
யென்றுமா சாரம தின்றிப் பூசைசெய்
தனறியுஞ் சிவததிர வியம ழித்தனன. (ஆ)

விலககிடும் பிரேதஆண் விரும்பி யுண்டனன
கலக்கநெஞ் சிலிலனுத் துணையுங் கண்டிலன
குலத்துணை வியின்மனங் கொதிப்ப வேசிடன
னலத்தினை னுகர்ந்திட நயந்து கூடினன. (ஈ)

அணையதீங் கினனடி வணங்கிப் பத்திசெ
யெனையிகழ்ந் தேபொரு ளிச்சை வேசிபா
ஸினைவுசெய் தவணமனை நீங்கி டாதுவந
தனைமறந் தனையிகழ் தானம் வாங்கினை. (எ)

ஊனமாம் பாவநீ முக்கி ராந்திகோ
தானம்வாங் கினைபிறா தனங்க வர்ந்தனை
ஞானமில் லாருட னட்பு வைத்தனை
யானதொன் றிலைநகைப் பாம னைததுமே. (அ)

என்னுயிர் நாதனை யிளைத்து வாடினார்
நின்னரும் புதல்வர்கள் கால நீடின
ருன்னியே யவர்க்குப் நயனஞ் செய்கிலை
தன்மமோ விதுவெனத் தளர்ந்து கூறினான். (ஊ)

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்த்சருக்கம்.

அந்

இவகிது வன்றியே யினிய கற்பினுள்
பொங்குகோ தாவிரிப் புனலின் மூழ்கியே
சங்கரன் திருவடி தன்னிற பூசைசெய்
தங்கவ னஞ்செழுத் துரைததல விட்டனை.

(க0)

போதுசேர் குழறபொது மகளி ராசையை
யீதுதீங் கெனவிடுத திரங்கு மென்றனைப்
பாதுகாத தருளெனப் பகாந்து கண்ணினீ
ரோதருந் துயருட னுருதது நின்றனள்.

(கக)

அடிததலம் பணிர்தருந் ததியன் னாள்சொல
மடித்திதழ் கடித்துவன் னெஞ்சி னுனெழித்
தடித்தன னுலக்கையா லவனி மீதின்ற
றுடித்துவீழ்ந் தனள்பொறி கலங்கிச் சோர்ந்தனள்

(கஉ)

இரணமுற் றனனாயி ரிருக்கு தென்றுதீக்
கிரணமுற நியனினக கேள்வன் கணசிவந்
திரணிய மேனியாள சிரத்தி டித்தனன்
மரணமா யினள்சிவ கணங்கள் வந்தனர்

(கங)

நாறுபூங் கோதையா ணலகுகொள் கற்பினு
ளேறினள் விமானமே லெழுந்து விண்ணவா
மாரிலாப் பூமழை மாரி பெய்தன
ராதணி யண்ணல்சே வடிய டைந்தனள்.

(கச)

அத்தரு கொடியனா தரவி லாமையாற்
சித்திரத் தெழுதிப பாவை செய்கையை
யொத்தகை வின்றியே யொடுங்கிச் சோர்ந்தவள்
புத்திர ரனைவரு மிறந்து போயினார்.

(கரு)

நன்மைசேர் பாரியைக் கொன்ற தானலிந்
தினனலகூர்ந தெண்ணருந் துன்ப மெய்தினுன
குன்மனோய் வந்தது கொடிய பாவியென்
றன்னமா நகருளா ரகல விட்டனர். (௧௭)

இனியவன் பூசைசெய் திடற காதெனத்
தனிநகர் வேதியர் தளளி விட்டபின்
மனிதர்சஞ் சரித்திடா வனததிற் போயினன்
புனிதமில பாவியைப புலிபி டுத்ததே (௧௮)

உடறின யுழுவை வாய்க் கொடுத்து டன்பிடித
தடர்சமன் றாதுவ ரவனைக் கடடியே
படர்கொழுங் கனரசுடி நரகு பாழந்ந
கிடையிட வருந்தியெட் கிகம முந்தினுன். (௧௯)

பறவையாய்ப் பாவியின் வந்து பாரினிற
பிறவிநூ றெடுத்தனன் பிறககு முன்னாநற
றுறைவழி காததிகைச் சோம வாரநா
ளிறைவனை யருச்சின செய்தி ருந்ததால். (௨௦)

கிறைதரு ஹததாம் பிறவி நீன்பொழி
னறைகமழ வயிதந்நி நாத மாநகர்ச்
கிறைசெய்சித தாமுத தீரத்தத தோங்கிய
துறையகத் திருந்ததொன் மரத்தின் மேலதாய். (௨௧)

புராணம் பிறந்திடு பறவை போற்பிறந்
திராவுநன் பகலினு மிருக்கு நாளினிற
கிராதன்கண் டம்பினு லெய்யக் கேதமூற்
றராயொளிர் தண்புன லுள்வி முந்ததே. (௨௨)

வேறு.

கதிதரு மாசி மாதம் கவினுறு மூன்றாஞ் செவ்வாய்
முதிராசுவ நிறைந்த சித்தா முதப்புனல பட்ட போதி
னதிகமாங் கொடிய பாவ மனைத்தையு நீங்கித் தீய
விதிதரு பறவைத் தேகம் விட்டுநன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே (உஉ)

ஒளிமிகும் விமான மேறி யுயாசிவ லோகஞ் சோந்தான்
மெளிபுன னிறைந்த சித்தா முதச்செழுந் தீர்த்தம் தோயவோ
நனீர்கட லாடை சூழு நல்லுல காளவர் யாவ
மெளிதினிற் பெறுவ ரெனறே யிசைத்தனன் முழுது ணர்ந்தோன்
பததிசெய பாரி தனைக் கொன்றிடு பாவந் தீர்த்த
சுததமாஞ் சருக்கந் தனைத் தொகுத்தெடுத்த துரைத்தேன மேலா
முத்தமா தமையி கழ்ச்சி யுரைத்திடு கொடிய னுன
சத்திய சன்மன் செய்கைச் சருக்கமேற் சொலவன் மனனே. (உச)

பாரியைக்கொன்றபாவநதீர்த்தசருக்கமுற்றிறது.

ஆத் திருவருத்தம்-சஉச.

சத்தியசன்மச்சருக்கம்.

இலகிய சூதமா முனிவ னெண்ணிலா
நலமிகு கைமிசா ரணிய மேவிய
வலகினமா தவர்செவிக் கமுத மாமெனப்
பலனுயா காதையைப் பகர லுற்றனன். (க)

முத்திமா நகர்தனின் முதன்மை யாகிய
வுத்தம மதுரையி லுயர்ம றைக்குல
நித்திய கணமவே தியரை நிற்த்தெய்
சத்திய சன்மனீள் கொடியன் றன்பெயர். (உ)

சைவநிந் தனைசுதூர் மறையி னிந்தனை
தெய்வநிந் தனையந் தினமுஞ் செய்குவ
னையன்மான் மியஞ்சொலும் புராணத் தன்பிலன்
வைதுது டணஞ்செய்வன் சொல்து வராதமை.

(௩)

அன்னபா னுதிக ளனைத்தம விற்பன்மேன்
மன்னிய சிவத்திர வியம றைப்பன்மற்
றினனவா றன்றியே யிழிவு செய்குவன்
றன்மமன் றென்பது சறறு மோர்கிலன்.

(௪)

அரசர்பே ரவைதனி லரிய கல்விசே
நிரவலர் மறையவர் யாவ ராயினும்
வரினவர்க் கொருபொருள் வழங்கி டாதுமேற்
பரவிய கெடுத்தான் செய்யும் பாதகன்.

(௫)

மிகுந்திடு புசிப்பினர்க் காணின் வெஞ்சினம்
புகுந்திடு கண்ணினன் புவன மீதினிற
றகும்படி யன்றிநீ யுண்ணுந் தன்மையாற்
பகுந்தெவ ரிடுகுவ ரெனப்ப ழிப்பனே.

(௬)

உருத்திடு கோபம்விட் டொழுதி லன்றினக்
கிருத்திரு வஞ்செயுங் கொடியன் கீழ்மையாங்
கருத்தின ருடன்கலந் துறவு செய்குவ
னிருப்பிட மாகுவ னெண்ணில் பாவமும்.

(௭)

கங்கைநீ ராடிய பலனைக் கைப்பிடித்
திங்கிது தந்தன னென்று விற்பன்மே
லங்கவன் செய்திடு மந்தம் யாவையும்
பங்கையா சனன்பகுந் தெண்ணந் பாலவோ.

(௮)

புன்மதி யினன்றனக் கெழுவர் புத்திரர்
கன்னிய ரெனவெழில் கொழிக்குங் காஞ்சினி
பென்னுமோர் பெண்ணிவ டனைக்கொ மித்தவன்
பின்னரா றுயிரம் பொன்னைப் பெற்றனன். (க)

சேர்ந்திடு திரவியஞ் செலவிற் போகுதென்
ரோர்ந்துதன் வயிறறினை யொடுக்கிப் புத்திரர்
சோர்ந்திட நெருப்பெனக கடுஞ்சொற சொல்லுவ
னோந்தவன் கெடக்கய நோயநி றைந்ததே. (க0)

அனையநோய் நிறைந்திட வவன்ம ரித்தனன்
றுனைவினிற சமன்வியிற் றாதா கொண்டுபோய்
நினைவரி தாம்பெரு நரகி னீந்திடா
தினையவே யவன்றனை யழுததி யிட்டனர். (கக)

கொடிற்றினைக் காயச்சியே கொண்டு வந்துடன்
றுடித்திடப் பிடுங்கினர் துள்ளி யார்த்தெதித்
தடித்தன ரிருப்புமூட் கதையி னுலணுப்
பொடிப்பட வரிந்துவாய் புழுத்தி யிட்டனர். (கஉ)

நங்கிவன் மனுவொரு மூன்றின் காலம்த்
திவகுறு நரகினிற் கிடந்து தேம்பினான்
றுங்கிடா துடைக்கிவ நாபந் தன்மையா
லோங்கிவிற் றனனிரந் தொருவன் கெட்டனன். (கஃ)

தரித்திர னானவே தியன்ற னக்கவின்
மரித்திடு முனமனத் தொடுகொ டாமலே
யுருத்தன னெடுத்திடு ஈடவென் ரோதினான்
பிரித்ததப் புண்ணிய நரகம் பின்னிட. (கௌ)

உற்றபுண் ணியமடுத துதவி செப்தலான்
மற்றவன் வயித்திய நாத மாநகர்ச்
சுறையர் சோலையிற் றாய பாகிரி
முற்றிய விருக்கமேன் முனிய தாகியே (கடு)

திருந்துசுத தாமுத தீர மீதினி
லிருந்தன னெடிதுநா ளிருக்கு மேலவையி
னரும்பொரு ளாமிரு கண்ட ருந்தவன்
வருங்குகன் திருவிழா மகர மாதநாள் (கசு)

வேறு.

கிளர்ந்திடு நான்காஞ் செவ்வாய்க் கிழமையி லுதய காலம
விளங்கிய தீர்த்த மூழ்கி விதித்தவெண் ணீற ணிந்து
வளம்பெறு மண்ணல் கோயில வலஞ்செய்து வந்து விண்ணை
யளந்தபா திரிரி ழற்கீ முருஞ்செபஞ் செயகி ணைந்தே. (கௌ)

குண்டுகை யிருந்த சித்தா முதனறுங் குளிரீ ரள்ளி
வண்டிசை யிழற்று நீழற் சுசிபெறத தெளித்தான் மன்னு
மொண்டினி யதனி லொன்று தெறித்துயர் மரத்தின் மீது
பண்டிறைந் திருந்த தீய முனியுடற் பட்ட தன்றே. (கஅ)

வேறு.

எழும்புகும் பிரம யட்சதா முடல்விட் டிலகுதிவ வியவுரு வா
கி, யுறுபெரும் பாவ மனைத்தையுங் காணு தொழிந்துநல் லாடையா
பரண, நறுமணங் கமழ்செஞ் சாந்தணிக் திலகு நவமணி மகுடமுந்
தரித்தே, மறுவின்மா தவனைத் தொழுதனன் முன்னம் வந்ததந
தீர்த்ததம் புகன்றான். (கக)

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கம்.

அக

தேறியே தெளிந்த முனிவர தேவ ருலகம்யான் செல்குவ னெ
ன்றே, யேறினன விமானத் திலகுபூ மாரி யிமையவா மிகப்பொழிந
தனாவென், னீறின யணிந்த சிவகண மனேகா நெருங்கிய கவரிகா
லசைத்தார, நாரிருந கூந்தற் கன்னியா மாம்பை நனனடம புரிந
தனண மாதோ. (உ௦)

இந்திர னெதிர்கொண டெழுந்தன னிவ்வா நிலகுமவிண ணவ
ருல கதனைச், சுந்தர விமானத் திருநதுசென கமலத் துணைவிழிக
கடையினு னோகி, புந்தியந கமலத் துதித்திடும விரிஞ்ச னுலகமா
லுலகமு நீங்கி, வந்துமேற் சிவலோ கதனைச் சேர்ந்து மகிழ்ச்சி
பூத திருநதனன மண்ணே (உ௧)

வேறு

உயர்ந்தவர்க கிடையூ றென்று முறைத்திடு தீமை தீராதே
யியங்கிய சத்ய சன்மச் சருக்கமீன மிரைத்தே னிப்பா
னயந்தருந குணத்த ராகி நானிலம் புகழு மேனமை
தயங்குரன் முனிவர் தீர்த்தச் சருக்கமே லுரைப்ப னம்மா. (உ௨)

சத்தியசன்மச்சருக்கமுறநிற்று.

ஆஹ திருவிருத்தம் - சசக

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கம்.

மன்னிய மகிமைசோ சூத மாதவன்
பன்னரு முனிவர்கள் பரிவு கூர்ந்திட
முன்னரோ தியக்கைத யதனின் முற்றறப்
பின்னரு மொருக்கை பேசன் மேயினான். (க)

நற்புகழ் வயிதகிய நாத மாநக
 ரிறறகு முனிவர்தந் தீரத்த மெய்துநற
 பொறபுறம பூருவ மதனிற போறறியும்
 விறகிடை மூன்றினில் விளங்கி யெனறமே. (உ)

இந்தநற றடவிரட் சகனபுள் வேந்தனமேல்
 வநகிடு முயாமிரு கணடு மாதவன்
 சந்தர விருடிதொன மரமவி ருக்கமாளு
 சந்திர சேகரன றகுமெய்த் தெய்வமே. (ங)

வடலிருக் கந்தனை வலஞ்செய் தன்னவர்க்
 கடன்முறை கைதொழு தியறறி யாவணித்
 தொடர்புறு மூலநாண மூழ்குந் தாயவ
 ரடர்வினை தவிரிவ கணங்க ளாகுவார. (ச)

விரவுநன் மகரமா தததின் மீதினிற்
 பரவிய சுககில புக்க பஞ்சமி
 வரமிஞ் சுககிர வாரங் கூடுநா
 ணராபடிந் திழறகிவ னுருவ நண்ணுவார. (ரு)

அன்றியு முனிவர்தந் தீரத்த மாரிவேரா
 வென்றிசேர் மிகுபரி மேதஞ் செய்திடும்
 வன்றிறற பலன்றனைப் பெறுவா மறறும்வந்
 தொன்றுபா தகமெலா மொழித்துத் தளளுவார். (சு)

புகுங்கொடு நரகுசேர் * புருண கத்தியு
 மிகும்பிதிர் கததியும் வீர கத்தியுந்
 தகும்பதி கததியுந் தாச கத்தியும்
 பகுந்துபாற் ரிடுமுனி தீர்த்த நீர்ப்படிந். (ஏ)

* புருணகத்தி - கருச்சிதைத்தல்.

வேறு.

அகழ்கட லுழித்த பார்மே லளப்பரு நன்மை நல்ல
யிகலகடிந் திலகு மேலா மெழிறழைந் திருந்த நல்ல
புகழ்பெறு முனிவா தீர்த்தம் புகன்றன னிப்பா லென்றுந்
திகழ்தர வீர கத்தி தீர்த்திடு சருக்கஞ் சொலவேன. (அ)

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கமுறறிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - சருசு.

வீரகத்திதீர்ந்தசருக்கம்.

இததகு தீர்த்த மேன்மை யினனமொன் றுரைப்பன் வீர
பத்திரன் யாக முற்றும் பாழபடச் செய்து செங்கைச
சத்திர மெடுத்தத் தககன் றலையினத தடிந்து வீர
கத்தியை யடைநது பூமி யந்தாஞ் சவாககங் காறும். (க)

திரிந்தனன றீரக் காணுந் நிகழ்தரு மேனி யெல்லாங்
கரிந்தெழின மாறி வாடிக் கயிலைமால் வரையை நண்ணி
விரிந்தசெஞ் சடில நாதன் விரைகமழ் மலர்த்தாள் போற்றிப
பரிந்தியா னெனசெய வேணிப் பாதக மகல வென்றான் (உ)

உரைசெய்த வீரன் பின்னு முன்னியித் தனைய தென்று
கரைதனைக் காணுந் துன்பக் கடலினுட் பழந்து யானித்
திரைதனை பொழிந்தே யுண்டி தீர்ந்தன னென்றான் கொன்றை
விரைகமழ் தாரான் வீரன் றனக்கிவை விளம்ப லுறறான். (ங)

வாரிசு முலக மேததும் வயித்திய நாத மென்னும்
பேரினைப் பெற்று மேலாம் பெருமைசேர் தலத்தின் மீது
நேரினை யரிதாய் மன்னி நிறைமுனி தீர்த்தந் தனைச்
சேரினவந் தடைந்த பாவந் தீர்த்திடு மெனிகி னென்றே. (ச)

உரைத்திடு மையன் வாக்கி னுறுதியை நயநது மேரு
வரைத்தடந் தோளான் வெள்ளி மாலவரை நீங்கித் தீர்த்தக
கரைக்கணற் றவஞ்செய் காற்கியன காசிபன் வீதி கோத்திரன்
தரைக்குண்மே லாம யிந்தன பராசர னகத்தியன் றக்கன். (ரு)

நலமிகு முனிவர் மூழ்கி நறறவம் புரிந்து மேலாம்
பலணினைப் பெற்ற வாறறா பகாமுனி தீர்த்த மென்றே
யுலகினிற் பெயர்பெற ரோடுகு முணமையு முணாந்து வீர
னிலகிய தீரத் துள்ள வெழிலவளம் யாவுங் கண்டான. (சு)

தூயதா மகர மாதச சுககில பககந் தனனின்
மேயபஞ் சமியின் வெள்ளி வாரமென ணரிய வீர
நாயக ன்ணைய தீர்த்த முழுகின னடுங்கி விட்டுப்
போயது பிரம கத்தி பொறபுறு மகிழ்ச்சி டூத்தான. (எ)

சூழ்நதுமூ வலஞ்செய் தையன் துவாரபா லகனைய நினறான
வாழ்நதிடு கலியி னன்னோன வளரநூள் பெறறுப பின்ன
ராழ்நது மூழ்கினர்க ளெண்ணி லாவரும் பாவ மெலலாம்
வீழ்ந்திட வெளிதி னின்ப வீழிமேற பெறுவ ரமமா. (அ)

லிறலபடைத திருநத வீர பத்திரன் வெகுண்டு நீங்கா
மறமவளா தககன் றன்னை வதைசெயய வந்து சூழ்ந்த
திறன்மிகும் வீர கத்தி தீர்த்தவா றுரைத்தே னிப்பாற்
பெறலாம் பிரம தீர்த்த மான்மியப் பேறு சொலவேன். (க)

வீரகத்திதீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

கூஉ திருவிருத்தம் - சகக.

பிரமதீர்த்தச்சுருக்கம்.

மங்கள நிறைந்தே மலகு மகிமைசூழ பிரம தீர்த்தந்
தினகல்வேணியன்றன் பாங்கிற சேர்தருந் திசையோ ரெட்டி-
லங்கியங் கடவுண் மன்னி யமரந்திடு திசையி னெனறு
பொங்குமா தவாகள் கேட்பப் புராதன முனிபு கன்றான். (க)

இலங்கிடு மிருடி வேதன் கதிரவ னினிய தெய்வ
மலாந்தபா டலமவி ருகக மிரடசகன் வருசுண டச
னலம்பெறு மிவாகள் செய்ய நாணமலர்த தாளவ ணங்கி
வலஞ்செய்து விருக்கந் தனனை வானபுனற் படிவா நலலோர் (உ)

மருமலாப பொருட்டின் மேவு மறையவன் வந்து நின்னு
நிருமிதஞ் செய்து தீர்த்த நீரினால வயித்திய நாதன்
நிருமுடிச் சபிடே கருதான செயதருச் சனையுஞ் செயதே
யருமக மொனறி ரண்டை யாயிர வருடஞ் செய்தான். (ங)

செப்பிணை திருந்த தென்னத திகழந்திடு தனத்தான மின்ன
லொப்பிடு மிடையா ளன்ன னடையினு ளாலக மீதி
லொப்பெரி யோருங் கலவிக னிறைஞ்சிடும வாணி தனனோ
டப்பெருந் தீர்த்தம் பாரததே யனேகநல வரங்கொ மித்தான். (ச)

சிறந்திடு தீர்த்தஞ் சூழந் தீரமேற் செயத மேனமை
யறந்தரும் வேள்வி முற்றி யையன தருளபெற் றப்பா
ஊறைதமிழ் பசிய பொற்குட் டோதிம மூர்த்து பாரிற்
புறந்தரு மவர்கள் போற்ற வெழுந்துதன் னுலகம் போர்தான். (ரு)

அணையகா ரணத்தான் வந்த வரும்பெருந் தீர்த்த மூழ்கின்
வினையொழித் திடுவர் வேத விக்கிர யஞ்செய் வோனு
நினையுமவ வேதந் தன்னை மறந்திடு மவனுநீங்கா
தெனையமா பாத கஞ்செய் திடுமவர் தாமுந் தீர்வார். (சு)

மன்னுமா வணியின் மேவி வருமமா வாசை தன்னி
னனமைசேர் பிரம தீர்த்த மூழ்கினற் றுனஞ் செயவோ
பணிரண் டாண்டு மேலாம் பரன்சிவ நிசியிற் பூசை
தன்னையன புடனே செயவோர் பெறும்பலன் றனைப்பெற் றயவார்.

மட்டவழிந் திலகும் பொற்ற மரையுறை விஞ்சன நீர்த்த
மட்டமி சேர்ந்த செவவாய்க் கிழமையி லழநதி மூழ்கிற
சிட்டரா குவர னேகம் வேளவிசெய பலனைச் சேர்வா
ரெட்டரும் வேத பாரா யணவெழிற் பலனுஞ் சேர்வார். (அ)

கண்ணிரு நான்கு பெற்ற கடவுளின் நீர்த்தத் தன்னை
வண்மையாய் வலஞ்செய வோர்கள் புவிவலஞ் செய்த பேறு
நண்ணுவர் மூன்று கோடி குலநலம் பெறச்செய தென்று
மண்ணறன கயிலை நீங்கா திருந்திடச் செய்வ ரன்றே. (ஆ)

குருமனை யானைத் தொட்ட கொடியபா தகமுங் கூட
வருசகோ தரன்றன் பாரி மலர்க்கரம் பிடித்த ணைந்த
பெருகுபா தகமு நண்பன் பெய்வனை யிதழி னூற்ற
பருகுபா தகமுந் தீர்க்கும் பகர்ந்திடும் பிரம தீர்த்தம். (க)

மங்கள கரமா யார்க்கும் வரநதரும் வயித்திய நாதற்
கங்கிதன் நிசையின் மேவி யருடரும் பிரம தீர்த்த
மிங்கிதன் பெருமை யென்னு லறிந்தவா நிசைததே னிப்பாற்
பொங்குரு ரியன்றன் நீர்த்தச் சருக்கமேற் புகலவன் மன்னே. (கக)

பிரமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

சீட திருவிருத்தம்-௪௪௪.

சூரியதீர்த்தச்சுருக்கம்.

ஒங்குசீ ரிராம தீர்த்தத் துரைபெறுந தென்பான் மனனும்
பாங்காவிற் கிடையி ரண்டிற் பரிதியங் கடவு டாதத
நீங்கரு மகிமை பெற்று நிறைநகிடுங் கிரக தோட
மாங்கதின மூழ்கி னோரை யணுகிடா தகன்று நீங்கும். (க)

கூரிய சாணை வாயிற் கொடுத்திடப் பட்டு வெய்யோன்
சீரிய வுடன்மெ லிநது சிறப்பொழிந ததனமேல வந்து
வாரிகு முலக மேததும் வயித்திய நாதரு சார்ந்தே
யாரினை மலர ணிநத வண்ணலைப் பூசை செய்தான. (உ)

இறைவன தருளான முன்ன மியலொழிந திருந்த மேனி
நிறையெழில் கொழிப்ப வாய்ந்து நிரம்பின ததனமே லனனோ
ஹதைரு மிடத்திற் றீர்த்த மியறறிமே லொளிர்வ ரங்கண
முறைபெறக கொடுத்த வாற்றான முதன்மைதான மிகுநத தம்மா. (ஃ)

கண்ணுவ னிருடி. தெய்வங் கதிரவ னந்தி கேச
னண்ணியங் கதனை நாளு மிரட்சைசெய நலனை யுள்ளோன
விண்ணுய ரரசு வாய்ந்த விருக்கமே லிவர்தான் போற்றி
வணமைசேர் விருககந தன்னை வலஞ்செயது மூழ்கின் வாழ்வார.

முந்திய வருக்கன் வார மூழ்கிநீ றணிநதே யன்னோன்
மந்திரஞ் செபித்துப் பம்பி வளர்க்கிடு மரசி னீழ
லந்தணர்க் கினிய தான கோதுமை கிருத மாதி
தந்தமக் கியன்ற தானஞ் செயிற்பலன் சதம டங்காம். (ஔ)

கதிரவன் றீர்த்த மீது கனிந்துமால் வருணத் துள்ளோர்
அதிபெறுங் கடக மாதச் சக்கில பக்க மூழ்கி
லதிகநற் பலன னிக்கு மாதிவா ரததின் மூழ்கி
னிதிமிகப் பெறுவர் கங்கை தோய்நெடும் பலனுஞ் சேர்வார். (ஈ)

மங்கள கரமா மிந்தி ராஜிபர் வாழவு நல்கு
மிங்கிது வன்றி யிச்சை யுற்றன வினித ளிகருந்
தவகு கோ கததி யாதி பாதகந் தனைவி லக்குஞ்
செங்கதி ரவனறன ஸாய திரத்தநீ ராடி னம்மா. (எ)

திகழ்தரு மிராம திரத்தத் தென்றிசை தன்னின் மனனி
மிகுதிறல் வரங்க ணலக விளங்கிமே தினியின் மீது
புகழ்பெறு சூரிய திரத்த மான்மியம் புகன்றே னிப்பான்
மகிழ்பெறத் தகக திரத்த வண்மையை வகுத்து ரைப்பேன. (அ)

சூரியதிரத்தச்சருக்கமுறற்றிற்று.

௯ திருவிருத்தம்-௪௮௨.

தக்கதிர்த்தச்சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகம் போற்று மகிமைசேர் வயித்திய நாத
னிலகுபூங் கோயி னின்று மெழின்மிகு மீசா னத்தி
னலகிழற் குரோசப பாதி யெல்லையி னமுதம் போனது
நலமிகுந் தக்கன் மூனன நயத்துசெய் திரத்த மாதோ. (க)
வேறு.

இருடிகாத் தியாயன நிலகு தெய்வநல்
லருணமிகும் விநாயக னதனி ரட்சகன்
கருதருந் கந்தன்வாழ் விருக்கங் கூவிளம்
வருமவ ரீவாதமை வணக்கஞ் செய்துமேல். (உ)

வளர்நதி தருவலஞ் செய்து வார்புனல்
விளங்கிய கன்னிமா சத்துண் மேலிய
விளமபிறைப் பக்கநா ணவமி யெய்தியே
கிளர்நதியிற் குந்தின முழுகல் கேண்மையாம். (ங)

தாமசங் கனிவுற முழுசிச் சார்திடு
மாமறை யவர்மன மகிழப் பாறயி
ரோமநெய் தணடில முதலிற் செய்பவம்
போமருஞ் சிவத்துரோ கமும்பின போகுமே. (ச)

வீடணை சைவசாத திரம்வி பூதியைத்
துடணஞ் செய்திந் துரோகி யாகிய
கேடணை யப்புனற படியிற் கேதமாய்
வாடணைத் திடச்செய்து வறுமை தீர்க்குமே (ரு)

அன்பொடு தககனற் நீர்த்த மாடின
பினபிதா தருப்பணஞ் செயயிற் பெட்டிதந்
தனகுலத் தினரொரு கோடி பேர்தமை
யினபுது சிவபத மெய்தச செய்யுமே. (க)

வேறு.

உலகெலாம் போற்றும் வயித்திய நாத வும்பர்கோன் விளங்கு
பூவ கோயி, விலகுமீ சான திககினிஸ் விளங்கி யெழில்வர மெளி
தினி லளிக்க, வலன்மிகப் பெறற தககனற் நீர்த்த மானமியம் பகர்
த்தன னிபபா, னலனமிகும் வித்தியா தரரபெருந தீர்த்த நலந்தனை
நவிலுவன மாதோ. (௭)

தக்கதீர்த்தச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஐ. திருவிருத்தம்-சஅக.

வித்தியாதரதீர்த்தச்சுருக்கம்.

கதைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுடன் நீர்த்த
முறைதெ ரிந்துணர்ந்தருமா முனிவரன முகிர்ந்த
நறைம லர்ச்செழுந் தருயிடு நையிசா ரணியத்
துறையு மாதவ ருளமகிழ் கூர்ந்திட வுரைத்தான். (க)

வந்து வானவர் நிதனதொழும் வயித்திய நாத
விநது சேகரன் கோயிலின் விளங்குமீ சானத
தைந்துவிற் கிடை யளவையின் வித்தியா தரார்நத்
சுந்த ரதநிருத் தீர்த்தம்வின் ணமுதெனச் சூழும். (உ)

என்றெ டித்தெடுத் துரைத்தன னிதுமுனந தக்கன்
வென்றி சூழபெருந் தீர்த்தநேர் கீழ்த்திசை விளங்கு
நன்றி சோந்திடு மிருடநத் குணமிரு கபிலன்
வன்றி றறபெறு தெயவம்வாழ் கந்தவேண மாதோ. (ங)

வருகொ முங்கன லிரட்சகன் வளர்நதிமீ வில்வம்
பெருவி ருககமாம பேருல கந்தனில் வாழுவோ
ரருகி ருந்திடு மிவர்தமை வணங்கியப் புனரோயந
துருகு சிந்தையோ டியாமறை யவர்தமக கம்மா. (ச)

கலந்த சார்தநத் புதுமல ரணிந்து * காற் பாசந
திலஞ்ச ருககரை தண்டிலந தககிணை சேர்ததே
யிலங்கும் வில்வமு லந்தனிந் கொடுத்தவ ரெழிலசேர்
நலங்கொண் மங்கல நிறைந்திடு செலவநண னுவரே. (டு)

ஆடி யென்றுநத் பெயர்பெறு மயனமீ தனைய
நீடி ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீ ராடினார் நீலகாக
கோடி பாதகந் தொலைந்துநாற் றெருகுலந் தன்னைத்
தேடி யேகரை யேற்றுவர் சிறப்புடன் வாழ்வார். (சு)

இடப மாதமீ தெய்திய விசாகநா ளிலகு
தடரி றைந்திடு தண்புன லாடினார் தம்மைத்
தொடரும் வல்வினை தொலைந்திடுந் தொல்லுல காளுந்
திடயி ருந்திடு புதல்வினைப் பெறுவாளு சேர்வார். (ஏ)

அகம்பெ ருங்கட லாடைசூழ் காசினி யதனி
 னிகழு நலலெழி னிறைந்திடு கண்ணியா நிரம்பித்
 திகழ்த ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீ தோயந்திடிற் திருநதம்
 புகழுகொள் சுந்தரக் கணவனைப் புணர்குவர் மாதோ. (அ)

வேறு.

அககணிக் திலகு மையன தருள்பெற் றவனிய் தினிற்றிகழ் தரு
 மென், டிக்கெலாம் புகழுங் வித்தியா தரந்தந தீர்த்தமீண் டிரைத்தன
 னிப்பாற, ரெக்கவெஞ் சாபம் பெறுஞ்சுத ரிசனன் சொலறகரு மத
 னைவிட் டொழிந்து, தக்கசீர் விமான மேறிவெண் கயிலை தனின்மகி
 ழும் திருந்தவா ஹரைப்பேன். (க)

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆட திருவிருத்தம்-சகஅ

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கம்.

விளங்கிய சுதரி சனனெனு மெழில்சோ வித்தியா தரன்மிகுந
 திடுநல், வளம்பெறு மமுத குணத்தினுள் குமுத வதியெனுந் துணை
 விதன் னுடனெ, கிளர்ந்திடுங் கங்கை மாநதி யதனிற கெழுமிமூழ்
 கிடுஞ்சலக் கிரீடை, துளங்கிடு மினிய துகிறனை நீத்துத் துணைவிழி
 சிவந்திடச் செய்தான். (க)

அன்னகா லையினிற் றேவல னென்னு மரியமா தவன்வரு கங்
 கை, நன்னதி யாடப் போர்தன னன்னோர் நற்றுதி லின்றிக் காடு,
 மன்னிய வினையா டலையரு வருத்துக் கண்டனன் வளர்வெரு ளியி
 னுந், நன்னேநே ரரியா னுழுவையாய்ப் போகத் தக்கதென் னுரைத்த
 னன் சாபம். (உ)

ஆங்கது செவியிற் புருதுமுன் னடியே மையசின் சாபம்விட்
டொழிந்து, நீங்குநா னெந்நா ளருளசெயென் திரந்து நின்றன னெ
டியமா தவன்பின், பாங்கரி னின்ற வித்தியா தரணைப் பார்த்தநீ பாரி
தன் னுடனே, யீங்கிது வுரைததா யென்பெருந் துயரங் கேளெடுத
துரைபபனென் நிசைததான். (க)

ஆர்த்திடுந் தரங்கக் கருங்கட லுடுதத வவனியிற் றம்பதி புணர்
ச்சி, பார்த்தவன் செய்த புண்ணிய நசிக்கும் பாய்புலி கரடியாயப
பிறப்பன், போத்துடுத் திடுநல லாடையில லாமற் பொறகொடி நீயு
சிற் றலையான், நிர்ந்தநீ ராட வநதிடு மிடத்திற் றிட்டியாற் கண்ட
பா தகததால். (ச)

செய்திடு தவங்கள் யாவையு மின்று சேரண மாயின வன்றி,
நையுநன் மனததா லண்ணலான் வயிறின் வருமவா நநதிசங் கரன்
மே, லுய்தர வுபதே சஞ்செயுங் குரவ னுண்மைசேர் சேடனின் னோர்
க, ளெய்துநல லிடத்தி லிடைசெலு மவர்க ளியற்றுபுண் ணியமு
ம்வீ னுமால். (டு)

முற்றிழை கணவ னுடன்றனி யிடத்தின் முறுவல்செய வதுத
னைக் காண்போன், மறறவாக கிடையூ நியற்றுவோ னீரின் வளர்ந
திடு செருகமா குவனே, யுறறிருந் துழல்வ னெனவிலை யெடுத்தே
யுரைத்துநீ வயித்திய நாத, நற்றலந தன்னிற் றும்பிரபரணி நன்னெ
டுந தீரநன் னிடுநாள். (சு)

அவனுறை கங்கா தரன்றனைப் பசினோ யகலநீ பிடித்திடப்
போவாய், சிவனுரு வான மறையவ னனைய தீர்த்தநீர்ப் புரோட்ச
ணஞ் செய்வா, னிவளுட னீயும் புலியுரு வொழித்தே யெய்துலை
கின்னுல கென்றே, தவமிகும் வயித்திய நாதநம் றலத்தைச் சார்த
னன் றன்பவந் தீர்க்க. (ஈ)

தெண்டிறை சுருட்டிச் சுழித்தெழுந்தோடித் திகழ்ந்திடு கங்
கைமா நதிமி, னெண்ணிறை யதனி னெண்ணி பெண்ணி னுருவமை
யுழுவைய தாகித், தண்டகா ரணியந தனிறபல ஞான்று ஈஞ்சரித
த தனபினஞ் சிறைநல், வண்ணிறை பொழில்சூழ் வயிததிய நாத மா
நகாச் சேர்த்தனன் மாதோ. (அ)

உறைநதிமீம் வயிததிய நாதனுக் கீச திசைதனி லொருகுரோ
சத்தி, னிறைந்திடு மனைய தீர்த்ததீ ரத்தி னியதிசெய மறையவன
றன்னை, யறைந்திழுத தருந்தப போந்தனை பாததே யருமறை
யவன்புரோட் சணஞ்செய, நிறைந்திடு துளிபட டதுபுலி யுருவ
மிரண்டும்விட் டொழிந்திடக கண்டான். (க)

தாங்கரும புகழ்சோ தாம்பிர பரணித தண்புனல் பட்டவக்
கணத்தின், வேங்கையா யுறுமப பாவமு நீங்கி வேதியன் விரைகமழ
நறிய, பூங்கழல் பணிந்து விமானமே லேறிப் பொறபுறந் தன்னுல
கணைந்தா, னீங்கிது நிகழ்ந்தே யிருத்தலால் வித்தியா தானெழிற்
நீரத்தமென் றனர்முன். (க௦)

வேறு.

பத்தி பூருவ மாகவே பாரினிற் பிறந்தோர்
வித்தி யாதா தீர்த்தநீர் முழுக்கிழன் விளங்கும்
புத்தி ரன்றினப் பெறுவதும் புகழ்பெறு வதுமோ
முத்தி வீடுமே முழுவதும் பெறுகுவர் மாதோ. (க௧)

வேறு.

கலந்துகண் பிலகு பாரிதன் னுடனே கரைபொரு கடல்புடை
சூழ்ந்த, நிலந்தனிற் சுதரி சனனெடுஞ் சாப நீங்கிய சருக்கமின்
கிரைத்தேன, வலம்படைத் திருந்த விசுவதே வர்கணன் மகிழ்ச்சி

பூத தெழிலவர நல்கப், பலந்தனை யளிக்கும் வில்வதீர்த் தத்தின்
மானமியம் பகர்குவன மன்னோ. (கஉ)

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆஹ திருவிருத்தம்-டுகரூ.

வில்வதீர்த்தச்சருக்கம.

சொல்லரும் புதழ்சேர் சூதமா முனிவன் றொடுகட லுழித்ததொ
ல் லுலகி, னல்வள மிகுநத நைமிசா ரணிய நலந்தர மகம்புரிந் திரு
ந்த, செல்வமா தவர்கள் செவிககிணி தான தெள்ளமு தம்பொழிந்
தெனச்சூழ், வில்வதீர்த் தத்தின் மகிமையை யெடுத்தா விரித்துரை
செய்தன்மே னினனாள். (க)

வேறு.

அறபுத வயிததிய நாத வண்ணா
ஹறபூங் கோயிலஞ் முதத ராதனிற்
பொறபுறம் புண்ணிய திரட்சி யாமென
விற்குடை மூன்றினில் வில்வ தீர்த்தமே. (உ)

வியன்புக டிருடியாம் விசுவ தேவர்தன்
னயம்பெறுந் தெய்வமிந் திரனற பாலகன்
பயங்கர வருவுள தண்ட பாணியே
புயர்ந்திடும் விருக்கமேல் வில்வ முண்மையே. (ங)

சொல்லிய விவர்தமை வணங்கித் தாயதாம்
வில்வமு லந்தனி லன்னம் மேதரு
நல்லகோ தானமே நயந்து செய்திழற்
பங்கிடு மொன்றினுக் கனந்த மாம்பலன். (ச)

இசைதரும் விசுவதே வர்களி லங்குமென்
முசைதொறும் வில்வம்வைத திடையிற செவ்விதாய்
நசையுறந் தீர்த்தமொன் றியறறி நாதனை
யசைவறப் பூசைசெய் தனர னந்தநாள், (௩)

ஆதலா லதன்பெயர் வில்வ தீர்த்தமா
மோதநீர் சூழ்ந்திமி மூலகில் வாழ்பவர்
காதலால் வலஞ்செயிற கயிலை மால்வரை
மேதகு விமானமே லேறி மேவுவார், (௪)

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்த்த மூழ்கியே
பளிங்கெனத திருந்திய மனத்திற பண்புட
னளிந்திடு மனையவ ரையன் பூசையை
விளிந்திடா திலருகல் வில்வ மேந்தியே, (௫)

நித்தியஞ் செய்துநன் னியம மாகவே
சித்தியாம் வில்வநற நீர்த்த தீரமேன்
மத்தியா னந்தனில் வந்த ருந்தவ
முதகிசேர்ந் திடமுயன் றியறறி நின்றனர், (௬)

சிலபகல் சுழிநதபின் றேவ நாயகன்
பலனுறும் வரந்தனைப் பரிந்த ளித்தன
னிலகிய தீர்த்தநீர்க் கெழில்வ ரங்கொடுத்
துலகின்மே லாம்பத முறறி ருந்தனர், (௭)

அழகிய வில்வம்வாயந் தருகி னீன்றிடு
நிழறனின் மூழ்கினர் நெடிய கங்கைநீர்
சுழன்மிக வருபிர யாகை தோப்பல
ஹழல்வினை யொழிந்திடப் பெறுவ ருண்மையே, (௧௦)

இத்தகு தீர்த்தநீ ராட்டி யீசனை
மொய்ததிலும் விலவமுக கிளையி னுனிதம்
புததிகு ருவமதாய்ப் பூசை செய்தவர்
சுததரா குவர்வினைத் தொடர்ச்சி நீங்கியே. (௧௧)

வளர்ந்திடு மாரிலந் தன்னில் வண்புகழ்
விளங்கிடு விலவதீர்த தத்து மானமியங்
கிளந்தனை கௌதம தீர்தத மேன்மைமே
வளந்தனின் மகிழ்பெற வுரைத்தல் செயருவேன். (௧௨)

விலவதீர்த்தச்சருககமுற்றிற்று.

ஆட னிருவிருத்தம் - ௩௨௨.

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கிடு மிராம தீர்ததப் புறந்தனிற் புகழ்சி றந்த
வங்கியங் கடவு டிககி லைந்துவிற் கிடையின் மீது
கங்கைமா நதியிற் றாய கௌதம தீர்த்த மன்னுந்
தங்கிய பவமான் காடி தனககதின் நீப்போன் மன்னோ (௧)

சேருநல் லிருடி மேலாங் கௌதமன் நிகழந் தெய்வ
மாருதஞ் சோமன் மன்னும் பாலகன் வளாவி ருக்கஞ்
சாருமா மிரமம் மூலந் தனிற்றில தானஞ் செயலோர்
பாருதம் போகந் துய்த்துப் பாகதி பெறுவ றம்மா. (௨)

கைதரும் பலனா யுள்ள கவுதம தீர்த்தச் சூழந்
கொய்யுனைத் துரகங் கைம்மாக் குளிப்பகம் பொன்னின் குப்பை
வைதிக மறையோ ருள்ள மகிழ்ந்திடத் தானஞ் செயலோர்
செய்தரும் போகம் யாவு மெளிதினிற் பெறுவர் மாதோ: (௩)

எண்ணிடு மிடப மாத மெய்தபூ ருவநற் பகக
நண்ணுபஞ் சமியில் விண்ணோர் நயந்திடு மழுதம் போனது
கண்ணினுக் கினிய தான கவுதம தீர்த்தந் தோயவோர
மண்ணுல காள்வா நீங்கா மதுதுகா பாவம் போமால். (ச)

வேறு.

கல்விசேர் கவுதமன நீராத மான்மிய
நலவள முரைததன நயமி கும்பெருஞ்
செல்வம்வாழ்ந் திடததருங் கபில தீர்த்தமேற்
சொலதுவன் றாயசொற பொருளவி ளங்கவே. (ரு)

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட இருவிருததம-ருஉஎ

கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கயல்விழி யுமைக்கோர் பாகங் கனிந்தருள வயித்திய நாதன்
புயன்மிக வுறைபூங் கோயிற் பாங்கரி னிருதி பாகத்
தியல்பெறு குரோசப் பாதி யெல்லையிற் கபில தீர்த்தம்
வியனுறு மழுதம் போனது விழைந்திட விளங்கு மன்றே. (க)

வேறு.

தகுதிசே ரிருடி கபிலனற் றெய்வஞ் சங்கர னிரட்சக னென்
போன், மிகுபுகழ் நிறைத்து விளங்குசுண டசன் விருக்கமா மலகநீ
ழலிற்றீழ்ப், பகுதிபெற் றவர்தாள் வணங்கியம் முனிவன் பண்புறு
மந்திரஞ் செபித்தோர், புகுபெரும் பாவ நீங்கிமே லான புண்ணிய
போகமும் பெறுவார். (உ)

அலகிடின மீன மாதமீ தபர பக்கவட் டயிதனி லனைய, நல
மிகு தீர்த்தந தோய்நதுகோ தான நறுமணங் சுமழத்தி யயனக், குல
மறை யவர்கட் களித்திடி லொன்றுக் கணந்தமாம் பலன்கொடுப் பே
னென், றுலகினிற் கொடாதோன் சுவானமாய்ப் பிறப்ப னெழி
குவன் முழுநின் பாவம. (௩)

பெருமைசோ கபில முனிவான் வளர்வெண் பிறையணி யண்
ணலைத் துதிசெய், திருநிலத் தெவாக்கும் விழைநதன நல்கு மெழில
வாம் வாங்கின னதனா, லருமகப் பேறில லாதவ ரனைய தீர்த்தமாங்
குறைசெயுந் தினத்திற், கருதிடு முதய காலமும் கிடினற் கல்விசேர்
புதல்வனைப் பெறுவார். (௪)

வேறு.

எந்தைதான் மறவா தேத்தி யெண்ணருந் தவம்பு ரிந்து
சுந்தைகூடர் கபிலன் தீர்த்தச சிறப்புரை செய்தே னிப்பால்
வந்துமூழ் இனர்தம் பாவந தீர்த்துநன் மகிழ்ச்சி நல்குரு
சுந்தரச் சோம தீர்த்த மகிமையைச் சொல்வே னம்மா. (௫)

கபிலதீர்த்தச்சருக்கமுறநிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௫௩௨.

சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.

இந்துவாழ் வேணி வயித்திய நாதற் கெழின்மிகு மருத்துவன்
பிசையி, லைத்துவிற் றடையிற் சோமநற் தீர்த்த மமுதமா மெனத்திக
ழ்ந் தொளிரும், வந்ததின் முழுகு வோர்தமை பொழிந்து மன்னுபா
தகமகன் றோடு, முந்தைகூட் சித்தர் முதப்புன றோய்து முழுமதி
தவம்புரிந் திருந்தான். (௬)

மன்னிய குருவின் மனைவியைப் புணர்ந்து வரும்பவர தீர்த்திட வன்னோ, னன்னெடுந தீர்த்தக் கரைதனின் மூன்று வருடநற் றவம் புரிந திருந்த, பின்னெழுந் தருளி வயிததிய நாதன் பேறளித் தரு ளினன் பிரிந்து, துன்னுபா தகங்க டுர்ந்தனன் மேலாந் தூயநன் மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (உ)

தொல்லுல கதனின் மூழ்குந ரிட்ட காமியம் பெற்றிடச் சூழ, நல்வரங் கொடுத்துத் தன்னுல கதனை நண்ணின னன்றைநாண முத லா, வெல்லைகண் டதன்பேர் சோமநற் றீர்த்த மெனறுரைத் தனரி தற் கம்மா, வல்லநீ ரிருடி வருபரத் துவாச னவிராமி தெய்வமா குவனே. (ங)

பாலக னிரிட னெனுமுனி வரன்கூழ் பலனறநம் விருக்கமந் தார, மேலதா யிடப மாதமுந் பக்கம் விசாகநாண முழுகிழிற் பிதா னை, யேலவார குழைல லன்னையைக் கொன்ற பாவமற் றெனைய பா தகமு, மோலமிட் டோடு மிந்திர னயன்மா லுலகம்வீற திருந் துவீ ருறைவார். (ச)

வேறு.

மறையவாக கன்ன தான மன்னுகோ தானந் தீர்த்தத துறையகத் திருந்து தீரத தோங்கமேல் வளர்ந்து நின்ற நறைகமழ் விருக்க நீழ னயந்துசெய தனர்கள் பராமே னிறைபெருஞ் செல்வம் பெற்று நீழி காலம் வாழ்வார். (ரு)

ரான்மைசேர் பலன ளித்து நவிலரு மகிமை பெற்று மன்னிய சோம தீர்த்த மான்மிய முறைத்தே னிப்பாற் பன்னரும் புகழ்ப் டைத்த பாரசர தீர்த்த மேன்மை தன்னையிவ் வுலகிற் கேட்போர் தமக்கருள் பெருகச் சொல்வேன். (.)

சோமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட நிருவிருத்தம்-௫௩௮.

பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்.

அங்கசந் தான தீர்த்த மதித்திந் தென்பான் மாது
பங்கினன் றனை யேததும் பராசரன தீர்த்த மன்னு
மங்கள ஞான தீர்த்த மாகமுன மறம் மேலோன்
பொங்கவே செயத வாறறற் பொறபுறு மப்பேர் பூணும். (க)

வேறு.

பகர்த்திடு மிருடி பராசரன தெய்வம் பண்புசேர் சண்டிநா
யகன்சோ, புகழ்ந்திட வரிய விரட்சுகன வருணன பொலிவுறும் விரு
க்கமா மிரமா, மகந்தனி லனபு கூாநதிவர் மலாச்சே வடிபணிந் தா
மிர நீழன், மகம்புரி பலனும் வெண்ணிறக் கோவை மறையவர்க
களித்திடுன மாதோ. (உ)

புண்ணிய தீர்த்தம் படிநதுநீ றணிந்து பொறபுறு கந்தவேண்
மனுவை, புண்ணிறை யனபாற செபித்திடி லொன்றுக கனநதமாம்
பலனகளுண் டாகு, மணயிசை மன்னா திரவியங் குரவர் மனைத்திர
வ்யமப கரிப்போ, னண்ணிமம் வேதம் விறபவன முதலோர் மூழ்
கினு நலன்பெறு குவரால. (ங)

நினைத்தவக் கணத்திற பாவகோ டுகளை நீங்குவா நவநிதி முத
லா, மனைத்தையும் பெறுவ ரட்டசித திகளு மவந்தமக் கேவல்கேட்
ழிருககுந், தனைத்தகுந் தெய்வந் தேடினுங் காணச் சங்கர னுருவ
ரெண்ணி, யினைத்தென வளவாப் பராசர தீர்த்த மதினொரு பொ
ழுதுமூழ் கினர்தாம். (ச)

ஐப்பசி மாதச் சுக்கில பக்கத் தமர்த்திடு தசயிபி லிணைய
பொற்புறு தீர்த்த மூழ்கினர் பதினா யிரமரும் புரலியா கஞ்செய்
நற்பவன் பெறுவ ரன்னது மன்றி னுலகுங் கயிலைமால் வரையைக்
கற்பகா லத்து நீங்கிடா திருந்து காநன்கு நின்றமூழ் நிடுவார். (ஊ)

வேறு.

வார்கட லுலகினினை மகிமை பெறறெழிற்
பேருறு பராசரப பெருஞ்சி றப்பெடுத
தோபெற வுரைத்தன னிராம தீர்த்தநற
சோபெறு சருக்கமேற றிகழக கூறுவேன். (௬)

பராசரதீர்த்தச்சருக்கமுறறிற்று.

ஆக திருவித்தம-௬௪௪.

இராமதீர்த்தச்சருக்கம்.

அலகில்சீர் வயித்திய நாத வண்ணலவீற றிருக்குந தானத்
திலகிடு நிருதி பாகத தெய்தும்விற கிடையோர் மூன்றி
னலமிகு மிராம தீர்த்த நவியும்வா னமுதம் வந்து
நிலமிசை யிருந்த தென்ன நிறைந்துதான் விளங்கு மாதோ. (௭)

மதநாண மலர்சேர் வேணி வயித்திய நாதன மன்னு
முத்திமா நகரின் மேன்மை முறைமையை மறையோரா கூறச்
செதகர்தா முணர்ந்து வாசஞ் செய்தகா ரணத்தான் முன ன
ரத்திருத தீர்த்தஞ் செத தீர்த்தம் தாயிற் றமமா. (௮)

வேறு.

இனையவற் புதமாஞ் சித்ததீர்த் தததிற் கிராமதீர்த் தப்பெயர்
வரவு, தனையுரைக் குவன்முன் றசர்த் தனரிமாத் தாங்குபொற் றவி
சின்னீற் றிருந்து, புனைமணி மெனல யரசர்வந் திறைஞ்சப் புகழ்
படைத் தயோத்திமா நகரி, னுனையென வருள்கூர் துலகளித் தன
னோ ரறுபதி னுயிரம் வரு. (௯)

வேறு.

திங்கண்மும் மாரி பெய்யத் திருநிலம் புரந்து செங்கோல
பொங்கிய மகிழ்ச்சி வாயந்து புரவலன் செலுத்து நாளி
னங்கண்மா நிலம் ளிக்கு ம்ரகிளங் குமர னினறித்.
துறகநல் வேள்வி வேதஞ் சொல்லுமந் திரததாற் செய்தான். (ச)

புத்திரன் றனனை வேண்டிப் புரவலன் செய்யுமா கததி
லுத்தம மான தாய வோதனம் வந்த வாற்றாற
சித்தநன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து தெரிவைமூ வருக்கு மீந்தான்
பத்தினி மராக னுன்கு புதல்வரைப் பயந்தா ரனறே. (ரு)

அரசசெய யுரிமை வாய்ந்த வனையின் மூத்தோன் சேடன்
பாவுபாற் கடந்து யின்ற பைநதுழாய முருந்தன் வந்து
தரணியிற் பிறந்தான் றேவா தந்துய ரகற்ற வனனோற்
குரமிகு மிராம னெனறே யுலகெலா முறைப்பச் செய்தான். (சு)

ஆங்கவ னினையர் தம்மோ டாயுதப் பயிற்சி யானே
யோங்கிய குதிரை யேறற முரமிகு மிரத மூரும்
பாங்குறும் வீத்தை வெல்ல வல்லமல் லுயுத்தம் பார்மே
லிங்கிவற கிணையே நிலிலை யென்றிடக் கற்று னம்மா. (எ)

விறன்மிரும் விசுவா மித்திரன் செய்திடும் வேள்வி தன்னை
நிறைவுறச் செய்து நீண்ட கலலுருச் சாப் நீங்கி
நறைகமழ் குழலசேர் மாது தன்மனை நண்ணல் காட்டி
முறைமையான் முனிவன் பின்போய் மிதிலைமூ துரைச் சேர்ந்தான்.

வளமிகு மிதிலை யென்னு மாநதூர்ப் புரக்கு மன்ன
னளவிலசீர் மகிமை பெற்ற விண்ணினை யரசர் மைந்தர்
தளர்வுறு தெடுத்த நாணேற் றுநாணுமக் குரிய னின்ன
விளநலம் பெற்ற மாதென் திசைபெறுவாரைத்தி ருந்தான். (க)

இனமுறுஞ் சிலைகு னித்தோர்க் குரியளென் றிசைத்த வாற்றாற
கனயிகு தனுவைக் கையி லெழிததுநா ணேற்றக் காணு
முனமது முறிந்த வாற்றான் முழுதுல காணும் வாயமைச
சனகனவண் புதல்வி தனைநைத் தகும்புக ழிராமற கீர்தான். (க0)

எழினிலம் படைத்த சீதை தன்னுட னிராமன் போதும்
வழிதனிற பரசு ராமன் வந்துவிண்முறித்த வெறறி
பழுதெனப் பகாந்தென் விலலைப் படியிசை வளைத்தி யேனீ
முழுதுவில லாளி யென்றே மொழியவக் கணங்கு னித்தான். (கக)

மன்னவன் றனது மைந்தர் நாலவரின் வேத வாய்மை
முன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் முடிதரித் துலக ளிப்பத
தனனுளத தென்னும் போது தயங்குரை கேசி வந்தே
யெனனினைர் தனையென் மைந்தற் கெழின்முடி சூட்டு கெனருள்.()

வரமுனங் கொடுத்த வாற்றான் மன்னவன மறுத்தல செய்யான்
விரவுபே ரின்னல் கூடாதான் வினைந்தவா றறிந்து முன்ன
மரவனைத் துயின்றோ னன்பு மிகுயிலக் குமணன் சீதை
தரைவரப் பன்னாட் போததான் றண்டகா ரணியத் தம்மா. (கங)

ஆயிலை யுபய காவே ரியினடு விருந்தே யம்மா
வேயும்வல் வினைதீர்த் தானா மிறைவன்சூங் கோயிற் பாக்கர்க்
காயுவெங் சோபச் செங்க ணிருதிதன் றிசையிற் கங்கை
தோயுமப் பலன னிக்குந் தீர்த்தஞ்சூழ்ந் திருத்தல் கண்டான். (கச)

வேறு.

மன்பதை புரக்கு மிராமனுத் தமரல் வன்யிகு தீர்த்தரீ ராடி,
மின்புனை வேணி வயித்திய நாநன் விராமலர்த் தாளினை வணங்கித்,
தன்குலப் பிழர்க டருப்பணஞ் செய்து தன்னுள மகிழ்ச்சிகூர்ந் த

என்கும், துன்பநீங் குவாபே ரினபமும் பெறுவாரா தாயநீ ராடி
னா மாதோ. (கரு)

இலங்கிடு மிருடி சுதிட்சணன் றெயவ மிராமன்மற் திரட்சக
னென்போன், வலங்கொளசீ ரிலக்கு மணனவளா விருக்கம வன்னி
யம மூலமீ தினினன், னலம்பெறு காரான் வருடைகுங் குமங்கோ
ரோசனை ததிரவ நீதந், திலங்கணி மறையோர் செய்கையிற் றுனளு
செயிறபல னென்றுகோ டியதாம. (கரு)

வேறு.

அன்னதா லுலகினி லிராம தீர்த்தமாம்
பன்னரும் புகழ்ப்பெயா படைத்த தோபெற
வின்னுமித தலநதனி லிராமன் செய்திடு
நன்னெறி சடாயுமான மியந விறறுமேல். (கரு)

இலகுசீ ரிராம தீர்த்தத்தின் மேன்மைநன்
னலநவின் றனனினி நன்னெ றிக்குணம்
விலகிய கொடியனாந் துசில வேதியன்
பலமுறு சருக்கநற பண்பு கூறுவேன். (கரு)

இராமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-ருகஉ.

துசீலச்சருக்கம்.

பண்டரு மரம்பையர் நடம்பயில் பசும்பொ
னண்டருல கத்தினு மனந்தநல் வளஞ்சூழ்
தண்டலை யுதித்திசை தழைத்தெழில் கொழிக்குங்
குண்டின புரப்பெருமை கூறவரி தாமாள். (க)

வேறு.

ஒண்மிறைச் சுதைசெய்வாய் மதகி னூமிபோய்
மண்மிதீம் புனறவழந் தேறி வாலவளை
தண்டர ளமுமுயிர்த திலகுந தண்பனைக்
குண்டின புரத்திலவாழ் மறைசுரு லத்தினுன்.

(உ)

பதிபடு சிந்தனை யொழிந்த பண்பினுன்
வழிபடு பன்னெறி யொழுகும் வாய்மையா
னெழின்மிகு மெககிய சீல னென்றுதா
மொழிசுவ ரனையவன் முறைமை யாமபெயா.

(ங)

எண்ணரும் புகழ்நிறைந் திலகு மன்னவன்
பண்ணிய தவப்பலன் பலிதத தாமென
நண்ணினன் மனைவியந் நலத்தி னுளபெயா
புண்ணிய வதியெனப் புகலவர் யா வரும்.

(ச)

உத்தம குணத்தினு ஞ்நமயி டத்தநந்
பத்தியுள் ளவள்பதி வீரதை கேளிர்கண
மித்திர ராகமே தருந லத்தினுள்
புத்திரன் றனைச்சிறு பொழுதி னீன்றனள்.

(ஐ)

தொட்டனைத தன்னவன் றனக்குச் சூழ்பெய
ரிட்டனர் துசீலனைன றிளமை யெய்தினுன்
விட்டுயிர் நீங்கிமே லுலக மெய்தினுர்
திட்டமா முத்தரக் கிரியை செய்திலன்.

(ஈ)

ஒவிய ரெழுதரு முருவி னுளொளிர்
காவியங் கண்ணினுள் வயிற்றிற் காய்கொடும்
பாவியந் துதித்தன னென்று பாருளோ
ராவியோர்ந் திடத்துடித் தழுதி ரங்கினுர்.

(எ)

கானையாம் பருவம்வந் தெய்தக் காமனல்
வேளைபார்த் தாசுகம் விடமெ லிந்தனன
வானைநேர் விழிப்பொது மகளிர் வேய்சிகர்
தோளையே விழைந்தனன் றுசிலன் சாலநாள். (அ)

பொருடனக் கின்மையாற் புருந்தி ராவினிற்
நிருடாபோ னீள்கடைத தெருவி நிறறனந
தருகிறே னென்றுதாம் பூல மாதியாய்ப்
பெருகிமும் யாவையும் பேசி வாங்கியே. (ஆ)

ஏவண விழியினுட் கீந்து மற்றைநா
ளாவணத் தோன்பொரு ளடித்துக் கேட்டபின்
றுவணக் குரங்கெனத் தாண்டித் தந்ததுன்
டோவணக் கஞ்செயா துரைத்தி பென்றனன. (ஈ)

இல்லையான் வாங்கின னுண்டெ னிறகணக
கொல்லை காட்டி யுறுதி யாகவே
யெல்லையன் டென்கைல லெழுததுங் காட்டிட
வல்லையேற் சொல்லென வழக்கு ரைத்தனன். (ஊ)

கொடுத்தன னென்றுபொய சொல்லுங் கொள்கைதா
னடுக்குமோ வாணிகஞ் செய்யு மறகிது
கெடுத்தி நினைவென வறியிக் கேடினி
விடுத்தி வெனக்கொடு மொழிவி ளம்பினான். (உ)

இல்லறம் புரிந்திடு மியலவி னுருறை
வல்லரன் புகும்வழி பார்த்து மற்றைநா
ளல்லிடைக் களவுசெய் தனித்து வேலையைப்
புல்லியே பற்பல பொழுது போக்கினான். (஋)

மன்னுபுண் ணியதினம் வந்த காலையி
லிந்ததி படிந்தொரு நாள தாயினுஞ்
சென்மமத் தியிறசெபஞ் செய்தி ருதினன்
புன்மதி யினரைநன் புற்று நின்றனன் (கச)

அடுத்தவர் வறுமைகண் டிரங்கி யன்புடன
கொடுத்திடு மவர்தமை யிகழ்ச்சி கூறினன்
கெடுத்தனன் பலரையா சார னீனன் வா
தெடுத்தாரைத் தந்தணர்க் கிழக்கண் செய்தனன். (கரு)

வேறு.

கன்மனக கொடியன் காலங் கழித்திடு நாளிற் றீரா
வன்மைசேர் குமர கண்ட வலிப்பெனும் வியாதி வந்து
துன்னிய ததனற் றேசந் தொறுமபுகுந் துயிராதது மாழ்கி
யின்னதென் றெண்ணிக் காணு விடந்தொறும் விழுந்து நொந்தான்.

உபத்திர வசத்தாற நேக மொடுங்கியே மெலிந்து வாடிக்
கபத்தொடு கூடித் துன்பக் கடலிடை முழுகிப் பன்னா
ளிப்ப்பரு வனத்தி னெலலை கடந்துபோய வயித்திய நாத
சுபத்தலத் திராம தீர்த்தத் தாயதீ ரததைச சார்ந்தான். (கௌ)

உற்றது மீன மாத வுத்தர பருவஞ் சேர்ந்த
நற்றின மதின மிங்கி விழுந்தன னனைய தீர்த்தப்
பொற்புறு முன்னர்ப் போழ்ந்த கரையுதை பட்டி டிந்த
தற்புதப் புனலிற் பின்ன ரவனுட னனைய வீழ்ந்தான் (கஅ)

வல்வினைப் பயனால் வந்த வலிப்பெனும் வியாதி நீங்கி
யொல்லையி னமுத முண்டோ ரொளியிரு முடலின் வாயந்த
நல்லெழில் கொழிப்பக் கண்டா னுன்மறை யவர்கன் வாக்கா
லெல்லகா ணரிய தீர்த்த மிதிமைகேடி டுன்ப முற்றான். (கக)

அளிந்திடு மனத்த னான துலேனுக் கற்றை ஞான்று
தெளிந்திடு ஞான சித்தங் கிடைத்தலாற் றிருந்தி வாய்ந்த
பளிங்குவெண டிரைகோ ழித்த பாவைஞ முலக மீதிற்
குளிர்ந்திடு சித்த தீர்த்த மெனப்பெயர் கூறு கின்றார். (௨௦)

வேறு.

பகர்பதி னாயிரம் வேள்வி செய்பல
னிகமதி நிலங்கிடு மிராம தீர்த்தநீ
ரகமகிழ்ந தாடினர் பெறுவ ரன்றியும்
புகழ்சிவ லோகமேற பொருந்தி மன்னுவார். (௨௧)

குலவிய மறைக்குலத் துதித்துக் கூறநங்
கலதிருழ் துலேவே தியன்செய் காதையி
னலாபுக முரைத்தன னாதி காவிரிப்
பலமிகு சருக்கமேற் பகுததுக் கூறுவேன். (௨௨)

துலேச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆஃ திருவிருத்தம் - ௫௮௪.

ஆதிகாவிரிச்சருக்கம்.

பொற்புறு வயித்திய காத புனிதனுக் கிலகு மேல்பால்
லிங்கிடை யிரண்டின் மன்னும் விளங்குகத் தருவ தீர்த்த
முறபக ரிருடி வாய்மை மொழிசொல்பார்க் கவனஞ்ஞ தெய்வம்
பற்பலர் புகழ்கோ பால னிரட்சக னிருதி பார்மேல். (௧)

தழைந்திடும் விருக்கம் வாய்ந்த சண்பகந் தருநல் வாச
மிழைத்தசந் தணந் ரந்த மிலகுருங் குமம் நித்து
விழைந்திடு மனத்தி னோடு விருக்கமு லத்திற் றுணங்
குழைந்துதான் செய்யி னென்று கோடிய தாகப் பங்கும். (௨)

துதிபெறு மேட மாத சுக்கில பக்கந் தன்னில்
வதிதிரு திகையிற் சுக்கிர வாரமுஞ் சேரு ஞான்தின்
விதியுட னனைய தீர்த்த முழுகினர் வேண்டும் போகஞ்
சதூபெறப் பெறுவ ரையன் சரணமும் பெறுவா சாற்தின். (க)

அதிததிந் துலாமா தாந்த மாந்தின மூன்றி னுஞ்சீர்
மடுத்திந் தீர்த்த மூழ்கின் மன்னிய வயுத மாண்டி
தொடுத்திந் கங்கை தோய்ந்த தொருமபலன் பெறுவ ரன்றிக
கடுத்தனை யுண்ட நாதன் கைலைமால வரைமேல் வாழ்வார். (ச)

ஆரணம் புகழ்ந்து போற்று மனையநற் தீர்த்தந் தனனைத
தாரணி தன்னி லாதி காவிரி யென்பர் தககோர்
காரணங் கூறிற் கும்ப முனிவரன் கையி லேகது
மேரணி கொண்டு வாய்ந்த குண்டுகை யினைமுன் வைத்தான. (ஞ)

நண்ணிடு மவணிற் தீர்த்த நாயகி யாங்கா வேரி
யுண்ணிறை காதல் கூர்ந்தே யொருதின மகிழ்ந்து வாசம்
பண்ணினன மறறை ஞானறு பதிர்த்தகுண் டிகையெ டித்துப்
புண்ணிய முனிவன் சைய மாலவரைச் சாரல போந்தான. (சு)

வேறு.

கோதி லாப்புகழக் கும்பமா முனிவனால் விளங்கு
மாதி காவிரிச் சருக்கமீண் டிரைத்தன் னன்னோ
னோது சாபம்வந் துறறகந் தருவர்கள சாபத்
தின நீங்கிடு சருக்கமேற செப்புவன் மாதோ. (எ)

ஆதிகாவிரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-நுகக.

கந்தருவார்சாபநீங்குசருக்கம்.

அன்னமா முனிவன் பின்ன ரநேகநல் வளந்த ஹைந்து
மன்னுமவ் வரையி லேயன் மலரடி வணங்கிப் பூசை
தன்னையன் புருகச் செய்தான் தமனிய வுலகி னின்று
மின்னிடை மடவார் சூழ விளங்குகந் தருவர் வந்தார். (க)

கருத்தமை காத லோடு கடமுனி வரன யந்து
மிருத்திகை யிலிங்க பூசை செய்வது கண்டார் வீணு
யிருப்பதே யன்றி மண்ணி னிலிங்கமேற நெய்ய முண்டோ
வுருக்குறைந் ததுநி தஞ்செய துனக்கென நகைத்தா ரம்மா. (உ)

அவஞ்செய்து பொழுது போக்கு கின்றனை யென்றன் னோர்கள்
சிவன்றனை யிகழக் கண்கள் சிவந்தன கோப வெந்தி
நிவந்தெழு பொறிகள் சிந்த நின்றிடு மவரை நோக்கித்
தவம்பெய முனிவன் வாக்காற் தனித்தனி சபித்தான் மாதோ (ஈ)

உத்தம வெழில்கொ ழிக்கு முருக்கொள்ளார் தான்சிறந்த
சித்திர வருணன் மேனமை திகழ்மனோ காரி யன்றிச்
சுத்தமாம் வனப்பு வாயந்த சுவற்சுகன் றாய வர்க்குப்
புத்தமு தனைய சித்தி ராதனைன் புகழ்ப டைத்தோன். (அ)

நங்கிவ ரைவர் தம்மை யேகநேத் திரம்வி கர்ண
மூங்கைகான் முடஞ்ச ரீர முழுவதுங் கராள மாகித்
தாங்கருந் தயரின் மூழ்கக் கடவதென் றுரைத்தான் சாப
மேங்கியம் முனிவன் பாத மிறைஞ்சியே கேட்க லுற்றார். (இ)

அழகினைப் பெற்ற தன்றி யறிவினைப் பெறாத யாங்க
சூழலுயித் துயர நீங்க வுனதரு ளலது காணோர்
தழல்விழி யையன் செய்ய தாமரைத் தாளின் வாய்ந்த
நிழலினைப் பிரியா நெஞ்ச நிறைந்திடு முனிவ வென்றார். (ஊ)

என்றவ ருரைத்த லோடு யிரங்கிய ஷுத்த னாகிக்
கன்றுழை யேந்து நாதன் கருணைசெய் தளித்த லால்யான்
றென்றிசைப் போதும் போது திகழ்ந்திடும வயித்திய நாத
வென்றிருத் தலத்தின் முன்னம் விருப்பமுற் றிருந்தே னோர்நான்.

அப்பெருந் தலத்தின் மேல்பா லற்புத மாகி யொன்றிற்
கொப்பிட லரிதா யாதி காவிரி யொளிநு நீவி
ரிப்பொழு தெய்தி மூழ்கி லெயதுயிச் சாப நீங்குஞ்
செப்பருந் திவ்ய தேகந் திருந்திடப் பெறுவி ரென்றான்.

(அ)

வரமுனி வாளை யேத்தி வயித்திய நாதஞ் சார்ந்து
சுரநதிய தின்வி ளங்கித் தூயதாந தீர்த்த மூழ்கி
புரயிகு பாவ நீங்கி யொளிசெய்நல் லுருவம் பெற்றார்
பரவுகந் தருவ தீர்த்த மென்றது முதற்ப் கர்ந்தார்.

(ஆ)

வேறு.

தெய்வ நாயகன் வயித்திய நாதன் செந்தளி ரடிபணிந் தேத்தி,
யைவ ருந்தனை வியருட னலங்கு பொன்னுல கிலின்னமு தென்
னத், துய்ய நல்லிசை பயின்றகந் தருவர்கள் சூழ்ந்த தம்முல கின்
கண், னெய்தி யின்பமுற் றெய்தரி தான பேரின்ப மேற்பெறப் பெ
ற்றார்.

(க)

வேறு.

கந்தருவ தீர்த்தமொரு பொழுது மூழ்கித் கண்ணிழந்தோர்
செவிடர்கைகான் முடம தானோர், சுந்தரமான் தறுப்பெறுவர் செங்
கோல் வேந்தர் துணைபிரியா நண்புசெய்யப் பெறுவ ரன்றிச், செந்
திருமங் களம்பெறுவர் கல்வி வாய்ந்து திகழ்ந்திடுபுத் திரன்நன்னைப்
பெறுவர் சீர்சா, லந்திமதி யணிந்தபிரான் கயிலை யென்னு மரியமால்
வரையின்பம் பெறுவ ரன்றே.

(கக)

வேறு.

பிறங்குதன் லுலகந் தன்னிற பெருகெழின் மேன்மை பெற்றுச்
சிறந்தகந் தருவர் சாபந் தீர்ந்தது சொன்னே னிப்பாற
கறங்குதெண் டிரைகொழிக்குங் கடலுடுத லிலகும் பார்மே
லறந்தழை மிருத சஞ்சீ வனநல முரைப்ப னம்மா. (கஉ)

சந்தருவர்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஐ- திருவிருததம் - சு௦௩.

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கம்.

நிருமல வயித்திய நாத னீன்புகழ்
பெருகுபூங் கோயிலின் பிறங்கு முததாத்
தொருகுரோ சந்தனி லுலகம் போறநிடு
மிருதசனா சீவனத் திராத மேவுமே. (க)

இருடிகா சிபனதற் றிலகுந் தெயவநேர்
பொருவருந் னூர்க்கைமேற பொருந்தி ரட்சகன்
வருபுகழ் வீரபத் திரன்வ ளர்நதிடு
தருவருச் சுனமெனச் சாற்றுந் தொல்லுதால். (உ)

நங்கிவர் தமைவலஞ் செய்தி றைஞ்சியே
யோங்கிய தருவினப் பணிந்து யர்ந்திடு
தேங்கமழ் நறும்புனற் நீர்தத மூழகியே
யாங்கமர் தருவணி நிழல கந்தனில். (ங)

சீரணி தாம்பிரத் திலகி வாய்ந்திடு
பூரண கும்பம்வித் தருமம் பொற்புறம்
வாரணி வனமுலை மடந்தை யாகியாய்த்
தாரணி தனிற்செயுந் தான முத்தமம். (ச)

பரவுசீர் விருச்சிக மாதம் பாக்குற
விரவிய பருவநீ ராழன் மேன்மைசூழ்
தரணியிற் சந்ததி விருத்தி யாநதனந்
திரமுறப் பெற்றிடுஞ் செல்வ ராகுவாரா. (௫)

ஆதிமத் தியார்ச்சன நாத னென்றதிற
சோதிசூழ் ழிலிங்கமொன் றிலகுஞ் சூழ்மனம்
பெதியா தன்புமேற பெருகப் போற்றுவோர்
மேதினி புரந்துபே ரினப மேவுவார் (சு)

வேறு.

விடம்ப்டு வேதை தீர்த்திடுங் கலுழன் விளங்குமித தீர்த்தமீ
தமுத, கடந்தனை வைதது வயிததிய நாதன கமலராண் மலாப்பதம்
பணிந்து, நடந்தன னெடுத்து வேகமாய வினதை நண்ணிய பயந்
தனை நீக்கத், தடந்தனி லமுத மிருததலா லமுத தீர்த்தமென் னுரை
ததனர் தக்கோர். (எ)

மலக்குரம் பையையித் தியமென நினைந்து மாநிலந் தனிப்பழி
பாவந், கலக்குநீள கொடிய பாதகஞ் செய்யுங் காதகன் முதறபல
தீயோ, நிலக்குமி முன்ன மியற்றுமித் தீர்த்த முமுகிடி னீவகுமெண்
ணருஞ்சீர்க், குலக்குண மனைவி தன்னுடன் வாழ்வாரா குறைவில்பே
ரின்பமேற் பெறுவார். (அ)

வேறு.

இருநிலந் தனிவயி ரிறந்த யாககையை
யருமறை யவனெடுத்த தழுந்தத் தோய்த்திட
வொருகணந் தாழ்த்திடா துயிர்பெற் றுய்தலான்
மிருதசஞ் சீவன மெனவி ளம்பினார். (ஈ)

தககசீர் பெறுதது மாதஞ் சார்ந்தமுற்
பககநற சதுர்த்தியிற் படிந்து மூழ்கினோர்
மிக்கநோ யொழிப்பரா வணியின் மேன்மையிற்
புக்கினோ சதுர்த்தியின் மூழ்கிற போம்விடம். (க0)

வேறு.

வளங்கொண்மா நிலத்தளோர் மகிழ் மான்மியம்
விளங்கிய மிருதசஞ் சீவ னந்தனைச்
கிளந்தனன் சனூர்த்தனச் சருக்கங் கேண்மையி
னுளங்கலிந் திட வகுத் துரைத்தல் செய்குவேன். (கக)

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருத்தம்-ககச.

சனூர்த்தனச்சருக்கம்.

தேசயர் காசிப கோத்தி ரத்தின்வாழ்
பூசர னுன்மறை யுணர்ந்த புங்கவன்
வீசும்வன புகழ்மிகும் வில்வ நல்வனம்
பேசமூர் சனூர்த்தன னென்று பேருளான். (க)

மருக்கமழ் வில்வநல் வனத்தில் வாழ்ந்துநா
னிருக்குநான் வயதொரெண் பதினெ ழிற்புகழ்
பெருக்கிடும் புத்திரன் பிறந்த னன்பரி
அருக்கமு மிரக்கமு முரைக்கற் பாலவோ. (உ)

இந்தமா நிலந்தனி லிருக்கும் யாவருஞ்
சிற்தைகூர்ந் தழைத்திடச் செவ்வி வாய்க்நிதி
சுந்தர னெண்ப்பெயு ரிட்டுத் தொல்புக
ழந்தன னருமறை யோதி வைத்தனன். (ங)

வளர்ந்தனன் வருடமீ ரெட்டின் வண்புகழ்
விளங்கிடு மந்நக ருறையும் வேதிய
ரிளங்கும ரர்க்குபுடை சூழ் வெய்தினான்
கிளர்ந்தெழு வனந்தனிற் கிருக நீங்கியே. (ச)

தொல்லைநான் மறையுணர் தூய் வேதிய
னில்லறந் தனினித மியற்று மாகுதி
பலகநற சமித்தொடு பசுந்த ருப்பையு
மெல்லகண் டொடித்தெறிந் தெடுக்கப் போந்தனன். (ரு)

நலம்பெறு கானகத் திருந்த நற்பலா
சுலங்கிடு சமித்தினையொடிக்க வேறினான்
புலன்கலங் கிடமரப் பொந்தி னினறெழுந்
திவங்குமுள் ளெயிறறராத் தீணடிந் நெனசெய்வான. (சு)

விடந்தலைக் கொண்டது புவியில் வீழ்ந்தனன்
ரெட்டர்நதுவந் தவரெலாஞ் சூழ்ந்து நோக்கியே
யடைந்தன னெனப்பதைத் தவனபி தாவுட
னடந்தது பகர்நதுதம் மனையை நண்ணினார். (எ)

வாய்புலர்ந திரங்கியே மனைவி தன்னுடன்
சேய்க்கிடந் திழிமவனத் திற்சென் றெண்ணரி
தாய்மிகுந் திடுமருந் துயர மாழ்ந்துகண்
பாய்பெரும் புனல்பார் தோடப் பார்த்தனன். (அ)

அந்திவான் பிறையணி யண்ண நன்பதஞ்
சிந்தைசெய் திருந்துபின் நேறி னுனிவன்
முந்தைநா ளீனிரு விழியை முன்னினு
னொந்திடக் குத்தலால் வீணாத்த நோவென. (க)

சேருமிப் பிறப்பின்முன் செய்த கோவதை
பாருளோ துயருதப் பாம்பின் வாயின்முட்
சாரும்வன் கொடுவிட மாகத தாக்கலா
லாருயி நிறந்தன னெனவ நிந்தனன்.

(க0)

பண்ணிய பாவமீ தொழியும் பார்மிசை
வண்மைசேர் வயிததிப நாதன் வாசமாம்
புண்ணியத தலந்தி லென்று பூசுர
ஊண்மையாய விளங்கிட வுற்று ணர்ந்தனன்

(கக)

வேறு.

நிறைபுகழ வில்வ வனத்தினுக கடுதத நிருதிதன் நிசையினி னி
சைகண், டறைதரு குரோச மூனறினில விளங்கு மறபுத வயிததிய
நாத, னுறைதருந் தானத திலகுமுத் தரத்தி னொருகுரோ சத்தின்
மூன் னுரைத்து, நறைகமழ்ந் தொளிநு மிருதசஞ் சீவ னநதினை நண
ணிடை நயந்தான்.

(கஉ)

இல்லற மியற்றும் பாரிபின் வாழன் னிறந்தமீம் புதல்வனை
யெடுத்தே, யொலகையிற் போந்த மறையவ ன்னைய வொளிர்நறும்
புனறனை நோக்கித், தொலைவல வினையால் வந்திடு காயஞ் சுசிபெ
றத தோய்ந்துசெல குவனென், மல்லலகூ நாயரத் துடன்முழு
கிணனாக் கடைந்தசே யுடையுந் தோய்ததான்.

(கக)

பயில்செழுந் தீர்த்த நறம்புன லுடலிற் பட்டவக் கணந்தனிற்
புதல்வன், றுயிலொழிந் தெழுந்தோ னெனவெழில் கொழிப்பத்
தேற்றினன் றாயமா மறைபோன், வெயில்விரித் தெழுந்த பரிதி
யைக கண்ட விரைகமழ் தாமரை யெனநன், மனிலியன் மனைவி முக
மலர்ந் திடத்தன் வாண்முக மலர்ந்துபூ ரித்தான்.

(கச)

வேறு.

ஆதிமத் தியார்ச்சன வண்ணல் சேவடிப
போதினப பணிந்துளம் பொருந்து மன்பினுத்
கோதில்வண் மிருதசெங் குவளை நாண்மலர்
வேதியன் சாததிவே னூரின் மேயினுன. (௧௫)

கல்விசோ புத்திரன கற்பு வாயந்தெழின்
மலகுகா தலியுடன் வரங்க ண்கிடு
நலலசித தாமுத தீராத நான்மறைச
செலவவே தியனவலகு செயது மூழ்கினுன (௧௬)

வேறு.

மனனம வலகுசெய் தருள்பழுத திருநத வயிததிய நாதனை
வணங்கி, பன்னையா யுலக மளித்திடுந் தைய லம்மைசெந் தளிரடி
பணிந்தே, பின்னுமப் பாங்க நுறைகட வுளர்தம பிறங்குபொற ருளி
ணையேத்தி, ஈன்மைசோந் திலகு கூவிள வனத்தி னுனமறை வேதி
யன் போந்தான். (௧௭)

வேறு.

அருந்திற லுலகினி லதிக வண்புகழ்
திருந்திய சனூர்த்தனச் சருக்க நற்சிறப்
பிருந்தவா ரென்றுரைத் தனனி னிச்சொல்வேன்
வரும்பெருஞ் சூலதீர்த் தத்தின் மானமியம். (௧௮)

சனூர்த்தனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௧௩௨.

சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கல்வியறி வினருள்ள மகிழ்ச்சி கூரக் கணிதநூல் பகுத்துணாத
நுங் கறபந்தோறு, நல்வளஞ்சேர் மகிமைகிறை வயித்திய நாத
னலந்தருபூங் கோயிலினுக் கனிலன் பாக, வெலலையினிற் சுவேதா
க்க வனத்தின் மன்னி யிலகிடுமீ ரேழுலகி னினிய தாகிச, சொல
லரிய புகழுகிறைந்த சூல 'தீர்த்தந் தூயவழு தெனவிளங்கிச் சூழு
மாதோ, (க)

வேறு.

இத்தகு தீர்த்த மேவு மிருடிசுக் கிரனற் றெயவ
நித்திய வயித்திய நாத னீழரட் சகனே ரம்பன்
கொத்தில கியவி ருககங் கூறிடின் வகுள மென்பா
சத்தமி விதிபா தஞ்சூழ் தனுமாதம் விசேட மாகும். (உ)

கவின்கொள்வா னவர்க டார காசுரன பொருதும் போரிற்
சூவிந்துமோ இதராய் மூர்ச்சை யடைந்தனா சூலவுஞ் சீவன
றவிந்தனர் சிலர்க ளன்னோர் தமக்கருள் செய்வா னெண்ணி
நவின்னிட வரிய சூலப் படையினு லமைத்தா னுதன். (ங)

அனையகா ரணத்தாற் சூல தீர்த்தம தாயிற் றென்றுந்
தனையொழிந் தோடாச் சூலை நோய்தவிர்ந் திடுஞ்சா வாத
வினைகளும் விட்டு நீங்கும் வேண்டிய தனைத்து மேவு
நினைவரு முத்தி நல்கு கிறைந்தநீ ராழன் மாதோ. (ஈ)

வேறு.

சூலதீர்த் தப்பெருஞ் சிறப்புச் சொல்லிய
கோலமான் மியந்தனைக் கூறி னெனினிச்

சேலநல் கிடும்பெருஞ் சேட தீர்த்தமெக

காலமு நிறைபுகழ் கருதிக் கூறுவேன

(டு)

சூலதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-சுரு௭.

சேடதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொருத்தமாஞ் சூல தீர்த்தப் புறத்தின்விற் கிடைதா னென்றின்
மருததுவின் றிசையிற சேட தீர்த்தம்வான் கவகை மானு
முருகினார் திலகூர் தூய வொளிமிகு மிருடி யென்போன்
சுருத்தமை தவஞ்செய் நன்மார்க் கண்டேய முனிவ னாகும். (க)

சிறநதிறஞ் சேடன் மேவுந் தெய்வமா மிதனைக காப்போன்
கறங்குதென டிறைச ரூட்டுங் கடறனை யுடுத்த பார்மே
லறந்தழை கல்வி நல்க வமைநதி புதனே யாகும்
பிறங்கிய விருக்க மெனதும் பெருங்கடம் பென்பா மேலோர். (உ)

தோய்தயிர் நறுநெய் நென்மாச் சூழ்சருக் கரைதாம் பூல
மேய்துணு கிழைநல் லாடை யிலங்குகம் பலநால் வேத
வாய்மையந் தணர்க்குத் தான மன்னுந் ராடிச் செய்வோர்
காயபசி யதனூல் வாடாரா காசினி புரந்து வாழ்வார. (ங)

வேறு.

பரவிய சேட தீர்த்தநீர் முழுதிப் பரிந்துவெண் ணீற்றினை
பணிநதே, யரவர சுகந்த மனுவினை யீரை யாயிர முருச்செபித்
திடின்மேல், விரவிடு மனேக விதவிடந் தீரு மேவுருன் மாகிரோய
நீங்குந், தரணிகண் முழுதுங் கோன்முறை செலுத்தித் தகுதிகேர்
புகழ்படைத் திடுவார். (ச)

வேறு.

துதிபெறுஞ் சேட தீர்த்தந் தொடுகட லுலகின மீதின
வதிதநூந் தநுநன மாத வளாபிறைச சதூர்த்தி மூழகி
னதிகபாக கியநக ஞுண்டா மடுத்தபஞ் சமீரீ ராடி.
னிதிமிகுஞ் செங்கோ லோச்சி நீழி காலம் வாழ்வார். (டு)

நேத்திர மொருமூன் றுள்ள நின்மல னருளிச் செயத
சாத்திரம் புராணம் வேதந் தகுதிபெற றுணர்ந்த தூயோர்
சூத்திரன் சாலை யனனந் துய்ததிட லாகா தோங்கு
தீர்த்தநீ முழுகிற நீருஞ் செய்யுமப் பாவந் தேயந்தே. (சு)

மனைவிதன சேட முண்டு வைத்திடு மகவின் சேடம்
வினைசெய்குத் திரனறன சேடம் விதித்திடு சிராததச் சேடந்
தனைதுகர் பாவஞ் சேட தீர்த்தநீ தனனின் மூழ்கி
வினைவினிற் காணு தோடி நீங்குமக் கணத்திற் றுணே (எ)

கூறிடுஞ் சேட தீர்த்தந் கொடியபா தசங்கள் மூழ்கி
யேறுவோர்க் கொழிகுஞ் சாந்தி ராயண விரத மெண்ணி
நூறுசெய் திடினுஞ் சேட நுகாபவந் தீரா தோங்கி
வீறுமப் பவமுந் தீர்க்கு மெனிலதந் கிணவே றுண்டோ. (அ)

துன்பமே வருதல் காட்டுஞ் சொப்பனந் தொடர்ந்து வந்து
வன்புலி பாயக் காணு மனப்பய மதன்கொள் யானை
தனபுழைக் கரத்தாற் பறறித் தரையினி லடிப்பக் கண்டு
பின்பயந் தெழுதல் சேடன் பெயர்பெறுந் தீர்த்தந் தீர்க்கும். (க)

வேறு.

திருந்துவண் புசுழ்சேர் சேட தீர்த்தமான் மியந்தெ ரிந்த
பொருந்திடப் புகன்றே னிப்பாற பொருவருஞ் சிறப்பு வாய்ந்தே

எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கம்.

கஉக

யிருந்தவென டிசையின மேனமை யிலகிய சருக்கர் தன்னை
யருந்தவ னுரைத்த வணமை யறிந்தன பகாவ னம்மா. (க1)

சேடதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-சுசள.

எண்டி சைமகிமைகூறியசருக்கம்.

சிறதைகூர பலனசோ சித்தா முதசசெழுந தீர்த்தந தனனி
லிறதிரன நிசையி லிற்கிர தீர்த்தந் ரிலகுந தென்பாற
சந்ததி தனைய ளிததுந தழைநதிடுஞ் சருவ தீர்த்தஞ்
சுந்தர மிலகு மேலபாற சூழதரும் பிணை தீர்த்தம். (க)

வேறு.

அதிகக் கொழிந்த வடநிசையி லமரு ஞான தீர்த்தமவளா
பததிப பிரத மெனுநதீர்த்தம் பரவி யிடும்பா வகனநிசையின்
முததி தீர்த்த நிருதியினினை முறைமை பெறுமா ருத்திசையிற்
சித்தி தருமங் களதீர்த்தந் திருநது மமுத மெனத்திகழும். (உ)

ஈச திசையிற் றருவாச தீர்த்த மிலகி யிடுமிருநான
காசை யினுமித தகுதீர்த்த மமையுஞ் சித்தா முதமகிமை
பேச வெளிதோ விவைசகிருடி பெருமை பெறுநற சதக்கிருது
வாச மலாவா முயனகபிலன வளருங் கந்த வேண்மாதோ. (உ)

வேறு

வயிரவக் கடவு ணநதி வானவன மாணி பத்திரன்
செயிரோழித் திலகும் வாயமை திகழ்பரா சரணா தெய்வ
முயிரினை யடிமை கொள்ள வுரியவன் வயித்திய நாதன்
றயிரிய வனந்தன் காவற் பாலக னென்ப தக்கோர். (ச)

மலர்சுவே தார்க்க மனனி வளாநதி விருகக மாமிந்
 நலமிகு தீர்த்த மூழகி நானமறை யவாககுத தானந்
 திலதருப் பணம்பி திர்க்க டிருத்திபெந் திடவே செய்வோர்
 பலன்றனை யெண்ணி யாவா பகுத்தநிந் துரைப்பா பாாமேல (ரு)
 வேறு.

ஆரும் பிதிர்க்க ளமாவாசை யடுத்த பருவம் வளர்பககரு
 சேரு மிருமூன் றலகுபெறு திதிமேன் மாதச் சிவநிசினி
 சாரு மகர சங்கராநதி தருமா வணிமா தப்பிறப்புப்
 பாரு ளோர்கள் புகழயன மிரண்டும் பலனசோ தினமாகும் (சு)

ஏழிலசோ தீர்த்த முழுகினரென சித்தி பெறுவா வசுக்களெனம்
 ரொழியா வாட்சை யினராகி யுறுகிக் காம தேனுவினை
 விழிநீர் தனும்பப் பிடித்திழுத்த மிகுதோ டத்தின் றொடககொழியும்
 வழிவா னவாதந் குரவனருள் வாககா லுணர்ந்து போந்தனரால.(எ)

போந்த வசுக்க ளெனமரும்ப் புனித தீர்த்த மெட்டிஹும்போ
 யாழந்து முழுகு மக்கணமூன் னடுதத பாவம் விடக்கணடா
 சாந்தங் கமழு நறுங்கூந்தற் றையல பாகன் றுளின்மல
 ரேந்தி யிறைஞ்சிக காதுல னினிய துதிபற பலசெய்தார. (அ)

பேச வரிய மகிமையினைப் பெறுமா முனிவ ரெழுநூநன்
 னேச முடனே வலன்பெருகி நிறைந்த தீர்த்த மிதினமூன்னம்
 வாசம் புரிகா ரணமதனால் வழங்கு மவர்பே ரிஃதனற்த்
 தேசமுழுதும் வசுக்கள்பெருந் தீர்த்த மெனப்பேர் திகழ்ந்தொளிரும்.
 வேறு.

வண்மைசே ரென்டிசை மகிமை கூறிய
 வுண்மையாஞ் சருக்கமீண் டெடுத்து ரைத்தனன்

விண்ணுல காளுமிந் திரனை மேலைநா
 ணண்ணுசா பரதவிந் திரந லனசொல்வேன். (௪௦)
 எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.
 ஆட திருவிருத்தம-௬௫௭.

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்.

இந்திரனதுரு வாசமா முனியிடுஞ் சாபம
 வந்து வாஹுல கதுதனை நீங்கிமண னுலகிற
 சரத நான்மலர்ப் பொழிலபுடை சூழதல மெங்குஞ்
 சிந்தை வெந்துயா கூர்ந்திடத் திரிந்தனன மாதோ. (௧)

ஒருத லத்தினுந் தீரந்திடக் கணழல னுரிய
 குருவ றுககிர கஞ்செய வுளங்குளிரந் தெழுந்து
 மரும லாபபொழில் சூழந்திடும வயித்திய நாத
 னருமை யாம்பெருந் தலந்தனை யடுத்தன னம்மா. (௨)

அடுத்த வாயிரங் கண்ணினுக் கரியபே ரினபங்
 கொடுத்தி லங்குசித் தாமுத குணநிசை யதனி
 லெடுத்த ரைத்திடு யியன்முறை மூழ்கினன் சாபம்
 விடுத்தொ ழிந்தது விளைந்தது மயிர்ப்புள இதமே (௩)

மன்னு நற்புகழ் பெற்றிடு மாகமா மாதந்
 தனனின் மூழ்கியே சாபநீங் கிசசத மகவான்
 பினனா மண்டல மொன்றெழுத் தைந்தையும் பிரியா
 துனனி யேயருஞ் செபம்புரிந் துறைந்தனன் மாதோ. (௪)

வேறு.

அத்திமுகத் தண்ணன்முதற் கடவுளரை வணங்கியன்றோ ன
 னைய தீரத், துத்தாதிக்கி கிளைநோக்கி யுறைந்துசெபம் புரியுமிடத்

அமையோர் பாக, நெத்திசையும் புகழ்வயிததிய நாதனெழுந் தரு
ளிமனத் தெண்ணு நின்ற, வுததமநல் வரமனைதது மளிப்பனெனக
கருணைபுரிந் துரைத்தல செயதான. (டு)

ஐயனுரைத திடுமமுத வாககதனை யுணர்ந்துமல ரடிமேற ருழ்
நது, பையரவப் பணிபூண்ட மார்பாயான் பகைவருடன் பொரு
தும் போரில், வெய்யவசு ரரைவெல்லும் விறலவரமும் யான்விரும்
பி முழுக்குந் தானம், வையகயிந் திரநீர்த்த மெனவழங்கும் வரமு
மகிழ்ந் தருள்செய யென்றான். (சு)

அடியேன்மற நருசசனைசெய யைங்கரணநன் கமலமல ரடி
யை வாழ்த்திப், படிமேவுந் துவாரபா லகாதம்மைப பணிந்துபுகுந்
துனது பாத, முடியாலவந் தனைசெய்வோர் மொழியரும்பூ ரணபல
மு முதனமை யாக, மிடிதீரப பெறலவேணும் விரும்பாராநிட் பலம
பெறவே வேண்டி மென்றான். (ஏ)

புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததென வாயிரங்கண் பொலிந்து
தோன்றத, தண்டனராககற் பகநறுநதா ரணிநதிலகு மகபதிதான சா
ற்று மாற்றங், கண்டிறைவன கருணையினு லவையனைதது மரித்த
னன்பின் காதல் கூராதே, யண்டருல கததனைந்து பகைவரைவென
றரசாட்சி புரிந்தா னம்மா. (அ)

வேறு.

உநதிரார் கருங்கட லுடுதத பராயிசை
யிந்திரன சரபநீங் கியச ருககமென்
சின்னையி லமைந்தன தெரிந்து கூறினேன
வந்தனார் வாசன்மான் மியமவ குப்பன்மேல். (க)

இந்திரன்சரபநீங்குசருக்கமுற்றிறறு.

ஆக திருவிருத்தம்-சுசுசு.

துருவாசர்பிராந்திதீர்த்தசருக்கம்.

ஆதலினிந திரதீர்த்த மெனவகில முரைத்திமிழ் நவனைச் சீறி,
யேதமிகக் கொடுஞ்சாப மிட்டதுரு வாசமுனி யிலகு மஞ்சொற்,
பேதமுற வேசிததப் பிராந்தியா யினனதறை பிறைசேர் வேணி,
நாதனுறை தலநதோறும் போந்துபுகழ் சோவயிததிய நாதஞ் சார்ந்
நான

(க)

இசைநிறையு மகிமைபடைத திலகுசித்தா முததீர்த்தத் தனிலீ
சான, திசையதனின் மூழ்கியே நினனபிடித்த பிராந்திதான தீர்த்த
தறறு, ஸசைவிலருந் தவமபுரியுந் துருவாச தீர்த்தமென வகில மெ
னகு, நசைபெருகு மகிழ்ச்சியிக வுரைத்தனர்மற் றுத்தனைதது நல்கு
மாதோ.

(உ)

கருத்தமைதது காதல்கூர்ந திலகுசித்தா முததீர்த்தத் கரைமே
லாறு, கிருத்திகைபபெண் ணிருந்தனாமற நவாகளறு வருவகிளர்
பூம் புனலின் மூழ்கித, திருத்தமிகு மனையசித்தா முததீர்த்தத் தனி
லாறு தீர்த்தத் தங்கள், பொருத்தமுறும் பெயரதறை புகழ்பெறவே
யமைததுவளா மகிழ்ச்சி பூததா.

(ஈ)

கன்னனங் குதலைமொழிக் கார்த்திகைமா தர்களமைத்துக்
கவினுந் தீர்த்தந், தன்னின்முழு கினரிடட காமியம்பெற திருப்ப
ரது துணைக்கண் டோருஞ், செந்நெல்வயல் வளந்தருபார் முழுது
மொரு குடைநிழற்றிச் செங்கோ லோச்சி, மனனுபுக ழாசாட்சி
செலுத்திநீ ழிநான் வாழ்வர் மாதோ.

(ஐ)

வேறு.

வண்மைசேர்ந் திடுந்துரு வாச மாதவ
னண்ணிய பிராந்திதீர்த்ததுந வின்றன

னண்ணலா ரங்கசந் தான தீர்த்தநல்
ஆண்மையை யினியெடுத னுரைததல் செய்குவேன். (௫)

துருவாசாபிராந்திதீர்ந்தசருக்கமுற்றிறம்.

ஆட திருவிருத்தம்-௬௭௧.

அங்கசந்தானதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கெழில் கொழிக்குஞ் செம்பொற் பொருப்பினுக் கரசியான
மங்கைதான் மகிழ்ச்சி கூறும் வயிதறிய நாத மென்னு
மெங்கனா யகந்தீ சான திசையினி விலகி யோங்கி
யங்கசந் தான தீர்த்த மாரமு தெனவி ளங்கும். (௧)
வேறு.

இலகிய விருடி வசிட்டன்மேற் றெயவ மெழில்பெறு சங்கர
னிதனை, நலமிகக் காப்போன் மூவிலைச் சூல நாயக னத்திர தேவன்,
பலனருள் விருக்கம் வெள்ளின்மற் றிதன்கீழ் பானிறை கஞ்சபாத
திரம்பொன், குலமணி கரும்பொன வெண்பரி தானங் கொடுத்திடி
னென்றுகோ டியதாம். (௨)

அல்லணி களத்த வண்ணல்வா னவர்கட் கடைந்திடு சோகமோ
கத்தை, யொல்லையிற் றீர்ப்பான் திருவுளத தெண்ணி யோங்கொளி
வெள்ளியங் கிரியில், வில்வமூ லத்தின் மிருத்திகை யெடுத்து விரி
* சர காண்டமா வனத்தி, னெல்லையி லன்னோர்க் களித்ததின் மிகுந்
தே யிருந்திடு மிருத்திகை யதனை. (௩)

சேரண மாகி யவர்புவி வீழ்ந்து சிதைந்திடு மங்கம்யா வைபுஞ்
சம், பூரண மாகச் செய்வதற் கிலகிப் பொற்புறு மூவிலைச் சூலச்,

* சரகாண்டம் - நாணகூட்டம்.

அங்கசுந்தானதீர்த்தச்சருக்கம்.

கருடு

தேரணி முனையா லகழ்ந்தொரு தீர்த்த மியற்றியம் மிருத்திகை யினை
வைத, தாரணி யண்ணல சேர்த்தலா லதனபே ரங்கசுர தானமென
அரைததார். (ச)

இனையந் தீர்த்த மிருத்திகை யெடுத்தே யெழில்பெறத் திரட்
டிவைத ததனை, வினைகடார் திடவே விரும்பின ரருந்தின் மிகும்
பெரு வியாதியே முதலா, மனையனாய் நீங்கு மஃதலாற தீரா வினை
யெலா மககணந திருஞ், சினவிடைப் பெருமான திருவடி சேர்ந்து
திருந்துபே நிற்பமுற திருப்பா. (ரு)

சித்திபெற் திடவே திரட்டிவைத் திருந்த திகழ்திருச் சாந்தி
லொன் றதனைப், பததியில் லாத படிநருக களித்தோர் பாழ்நர கத
னிகை வீழ்வார், குத்திரம பேசி யிகழ்பவா கொடிய நரகினி லழந்
துவர் குளிகை, முததியைப் பின்ன ரளித்திடும் போக முழுவது
முன்னளித திடமே. (க)

புதல்வரைப் பெருத பூங்குழன் மாதர் பொற்புறு தீர்த்தரீர்
முழுதி, யுதவிசெய் திருச்சார னுணடையைக கரைத்தே யுண்மை
யா யருந்திடி னல்ல, பதமுத வனைய பாக்கியம் பெருகும் பரிவுறு
புதல்வரைப் பெறுவாரா, கதமிகு பகையை வெல்லுவர் குளிகை கை
யினி லிருந்திடி னம்மா. (எ)

உறுபய னுன குளிகையைக கடல்கு மூலகினில் வாழ்பவ ரரு
ந்தின், வறுமைதீர்ந் திடுந்துன் னியித்தமாங் கனவும் வாய்ந்திடும்
வலியவே தாளங், குறுகியே நடுகி யோடிநிங் கொடிய குனியங்
குடியிருந் திடாது, பெறுமிடம் பார்க்கு மரியபே நிற்பப்பெறுமேற்
பெறுகுவர் மாதோ. (அ)

கொங்குலா வியபூவ் குழன்மடந் தையர்கள் குளிகையை யருந்
திடிற் றீர்க்க, மங்கலி யத்தைப் பெறுவாபன னிரண்டு வாரம தருந்
திடிற் பெருளோ, யிங்கினி யிருக்கு மிடமிலை யென்றே யெழுந்துதா
னடசுருமூப் பிணைநீத், தங்கையி லதனை யைந்தின மெடுத்தே யருந்
திடி னனைததையும் பெறுவார் (க)

இன்பமே யளிக்கு மிடபநன் மாதத் செழினயிகு பருவநீ ராடி,
மின்புனை வேணி வயித்திய நாதன் விரைமலரத் தாளினை வணங்கி,
யன்பொடி ததியோ தனநிவே தனஞ்செய் தவரரு வினையெலார தீர்
ந்தே, நனபுகழ் மிகுமங் கலம்பெறு குவர்மே னன்னுவா கயிலை
மால் வரையை, (க0)

வேதமோர் நான்கும் பிரளயஞ் சூழ் மேதகு தினம்பல முழுதி,
யேதமுற் றிருந்து சிதைந்திடு மங்கத துடனெழுந் தெண்ணரும் புக
ழ்சேர், சிதநீ ராடி வயித்திய நாதன் றிருவடி உணங்கியொன் பது
நாட், காதல்கூர்ந் தருச்சித தங்கமவாயந் திலங்கி கவினுறக் களித
தன மன்றோ. (கக)

சேவான் புனல்கு முங்கசந் தான தீர்த்ததி ரந்தனி லுள்ளங்,
காதல்கூர் தண்ணீர்ப் பந்தல்வைத் தவர்பூவ் காயிக வைத்தவா மறை
யோர்க், காதர வாகு மன்னசத் திரம்வா முகரமன் புடனமைத் தளி
ததோ, ரேதநீங் கிடவே யெண்ணில்பல கோடி குலங்கரை யேற்றுவ
ரெளிதின். (கஉ)

வேறு.

செங்கதி ரவனைக் கண்டகா ரிருள்போற் செறிந்திடு பாவநீக்
கிடுநல், லங்கசந் தான தீர்த்தான் மகிமை யறிந்தன புகன்றன னி.

சிவதன்மன்பிரமரட்சசுநீங்குசருக்கம். கருள

ப்பாற, பொங்கிய வெழிலசோந் திடுசிவ தன்மன் பொருந்திய பிரம
ரட்சசுதா, னிங்கொழிந் தோடு மானமிய மதனை யெடுத்துரை செ
யகுவன் மாதோ. (கரு)

அங்கசந் தானச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருததம்-சுஅச.

சிவதன்மன்பிரமரட்சசுநீங்குசருக்கம்.

அங்கசந் தான தீர்த்தமுன னினரு மளவிலா விற்பமே பெறு
வா, ரிங்கிதன்மகிமை தனிலொரு கதையா னிசைந்திட வியம்புவன்
கேண்மின், நங்குபூ ருவத்தின வயித்திய நரத தலநதனிற் பிறநத
வன் றரைமேற், பொங்குமா மறையோ தியபரத துவாசன புகழ்
பெறு கோத்திரத துதித்தோன். (க)

அகலிடந் தனிற்ருழந் திலகுமா சார மனைததையு மறிந்தவ
னன்றிச், சகலசாத திரமுந் தெரிந்தவ னெழுதாச் சதூமறை முழு
தூணர் பெரியோன், புகலுவ ரவனபோ சமதியென றனனோ
பொருந்துமவை சாகமா தஞ்சோ, பகலினீ னிரவி னிருளகடிந் தில
கு பருவநாட் பரிவுகூர்ந் தெழுந்தான். (உ)

திலகவே தியன்மே லங்கசந் தான தீர்த்தநீ ராடியே வெள்ளி,
லிலகுமூ லத்தி லைந்தெழுத் தினையு மியல்பெறச் செபம்புரிந் திரு
நதா, னலகைபோற பிரம விரட்சு துகர வடித்தலி னச்சமுற் றன்
னோ, னலமிகு மனைய நறும்புன லிறைத்தா னனைந்ததம் முனி
யுட லமமா (ஈ)

அக்கணம் பிரம முனியுட னீங்கி யணிமணிக் குண்டலங் கீரீட,
மிக்கநன் மணஞ்சூழ் கற்பகத் தெரியல் விரைகமழ் சாந்தநல் லா

கூட அ

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

டை, திக்கெலாம விளங்குந திவ்விய தேக மிசைதிகழ்ந் தொளிசெ
யச சேணர், புகழினம் பரிதியெனவிமா னததிற பொறப்புறத் தோ
னறினன மாதோ. (சு)

அருமறை யுணர்ந்த சுமதிமா மறையோ னத்சய மிதுதவிர்ந்
துளதோ, வருநெறி யறிவ னெனவவன் கமல மலாமுக நோக்கிநீ
யார்நின, பொருவரு குலம்யா தெவவுழை யிருந்து போந்தனை
போக்கரும பாவம், பெருகிடப் பிரம ரட்சசா மாறும் பிரிந்தொழிந்
ததும்பக ரென்றான். (ரு)

வேறு.

திகழ்சவு ராட்டக தேச மீதினிற
புகழ்பெறு பூசரா குலத்திற் போந்தளே
னிகழ்பெயா வளாசிவ தனம னென்றுதா
னிகழ்செயா துலகுளோ ரெடுத்திக கூறுவாரா. (கூ)

சுந்தைவே றுகியே திரிந்து நானமறை
யந்தணா செயகட னனைத்தும் விட்டியா
னிரதனை பேசி நன் னெறியொ ழித்தனன்
வந்தனை செயசிவ பூசை மாறினேன். (எ)

வினைவச மென்கொலோ விரும்பி யான்பெறுந்
தனையர்க ளாயுள்சீ ரணம தாகியே
யனைவரு மிறந்தன ரரிய கற்புள
மனைவியு மிறந்தனன் மண்ணி ழந்தனன். (அ)

திருந்துசெங் கோன்முறை செலுத்து மன்னவ
னருந்தன மனைத்தையு மபக ரித்தன
னிருந்ததி லொழிந்தன யாவுஞ் சோரர்தாம்
பொருந்துநள் விரவினிற் கொண்டு போயினார். (க)

சிவதன் மன்பிரமரட்சசுநீங்குசருக்கம்.

கநக

எள்ளின ருறவுகொண் டிருந்த யாவருந்
தளள்ளின ருரினிற நலைமை பூண்டவா
வெள்ளிடி விழுந்தியா னிறநது வெநநர
குள்ளன பொழிந்திடா தழுந்தி யூறினேன்.

(க0)

வேறு.

எண்ணருங் கால நரகினிற கிடந்தே யேறினன் கறையினமே
லதன்பின, மண்ணினிற பிரம விரட்சசா யினன்முன் வாழுகாட்
சிவநிசி யதனி, லண்ணலகண் மணிமா லிகையின மறையோக கபு
ததிபூ ருவமதா யனிதத, புண்ணியப் பலனா லினையதி ரத்திற போந
துணைப் பிடித்திட நினதேன.

(கக)

தீர்த்தீ ராளித தெளித்தலா லிலகு திவ்விய தேகம்யான பெ
றறே, னூர்த்திநீங் கினனின னருட்கிட னுனே லையனற சிவகணங்
குழுமிப, பார்த்துநின் றனரென வரவீன வெள்ளிப் பருப்பதகு செ
லகுவ னென்றான், வேர்த்திடா தமபொற கவரிசா லசைத்தாரா வி
ண்ணவா பூமழை பொழிந்தார.

(கஉ)

தெண்ணிலாத தவழும் திருமலை மன்னோன் சோர்தபின் றிரு
தம்வான் புகழ்குழ, மண்ணுல கதனிற சுமதிமா மறையோன வளங்
கெழு தீர்த்தமா மகிமை, யுண்ணிறை காதல பெருகிட வுரைத்தா
னுயர்செழும் தீர்த்தநீர் கண்டோ, ரெண்ணில்பல் யாகப் பலன்பெறு
ருவாமே லெழுந்தழுது கினர்பல னெனினோ.

(கங)

வேறு.

அரிய மாநிலப் பரப்பெலா மலைந்தலைத் தோடித்
நிரித ரச்செயும் பிரமரட் சசுசிவ தன்மன

பிரியு மான்மியச் சருக்கமின மிரைத்தனன் பெருமை
யுரிய நறநிருச சாந்தனுடை யுண்மைமே லுரைப்பேன்.(கசு)

சிவதுமனபிரமரட்சசுநீவருசருக்கமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருதகம் - சுசுஅ.

திருச்சாந்துண்டைசெய்யுமுறைமை

கூறியசருக்கம்.

இலகுநர் நினதலை வலஞ்செய்து முழுதி பெழிலகொளவெ
ண ணீறணிக தெழுதா, நலமிதும் வேத முழக்கொலி திகழ நலங்
கொளவாத தியமெழுந தியம்ப, வலகிலா மகிமை யங்கசந் தானத
தடத்தமை மிருத்திகை பெடுத்தே, திகைபாத திரதலை வைத்து
மேலையன நிருததமாஞ் சநிதி யதனில. (க)

எழிலபெற வுனைய பாத்திரத் தனைவைத் திலகுமைந் தெழுத
தையுச சரிததே, யொழில்லோர பதினா யிரமுருச் செபஞ்செய்
தொளியிரு விபுதிருண் டத்திற், பொழிதரும் விபுதி யெடுத்திற்
சேர்த்துப் புண்ணிய தீர்த்தநீர் வார்த்து, விழிமகிழ் திருச்சார்
துண்டைசெய் துமைத்தான் யீதுசார் றுவதுகல விதியாம். (உ)

உத்தம வருக்கொண் டிருந்திடு முமைதன் னொளிமல ரடிதனி
ற் சாததி, வைத்திடு திருச்சாந் துண்டையை பெடுத்தி மரத்தினுற்
செய்தபெட் டியினைச், சுத்திசெய் ததனில் வைப்பது விதிமேற
சுபதினந் தனிலதை பெடுத்தி, பத்தியீ னுரு மன்பர்கட் களித்தாற
பலித்திடும் போசுருத் தியுந்தான். (ங)

உரமிஞ் குனமங் காசனோய் பெருநோ யோங்கிமே லிடுஞ்
சனி வாறம், பரவுமவெண் குட்டஞ் சார்த்தலை வலநீ ரிழிவுபா ரிதூ

திருவவதாரச்சருக்கம்.

கசுக

தெழும் பிளவை, வீரவிறம் தீரா வினையெலாந் தீரு மிககபே ரின
பழு மளிகுருங், கரமதிற நிருச்சார் துணடையை யெடுத்திக் கனி
வுட னருந்தினாக் கனறே. (சு)

எண்ணிடு நியம யினறியே குளிகை யெடுத்தருந் தினாககெ
லாம் பலித, முணமைபா யிராது கொடியவெம் பாவ மொழித்திடு
முடலபுள சிதமா, நண்ணும்வே தாளம வநதனு காது நலமிகு சித
தியுண டாகு, மண்ணலா நிருச்சார் துணடையை நியம மாகவே
யருந்தினா தமககே. (ரு)

தேசறு குளிகை மகிமையை முழுதுஞ் செப்புதற கரிதரி தெ
வாககும், வீசுமவண புகழ்சே ரங்கசந தான வைபவம வியாசாதன
னிடததி, லாசதீர்ந் திடயா னுணர்ந்தன னதனபே ரவனியிற புகன
றவா கேட்போ, நீசுர னெனவே மானமமூக் காள கலாடமூக் கண்
னுமெப் துவரே. (சு)

வேறு

கொழித்திடு மகிமை வாயநது குலவிய திருச்சார் துண்டை
வழிசுகிறப் பெடுததுச் சொல்லுஞ் சருக்கமீண் டிரைத்தேன் மாறாச
செழிப்பறு சரகாண டததிற் திருவவ தாரஞ் செய்யு
மெழிறநிருச் சருக்கர தன்னை யினியுரை செய்யகு வேனே (எ)

திருச்சார் துண்டையெழுமுறைமை கூறியசருக்கமுற்றிறறு.

ஆட திருவிருத்தம்-௭௦௬

திருவவதாரச்சருக்கம்.

குழைத்துவிண் படருந் கோடுகுழ தருக்கர் குலவிய ரைமி
சா ரணியத், திழைத்திட வரிய தவமபுரி முனிவ ரிருந்திடு ராப்

பணி நிலகித், தழைத்தகண் டுகைவெண் ணீறறொளி நிறைந்த சவு
னக முனிவர னெழிலசே, ருழைக்கரத தண்ண லுரைத்திடு புராண
முணர்முனி வணைத்தொழு துரைத்தான். (க)

அயயசே னெமககுச சிவபெரு மான்றன் னருள்புரி சரிதமாத
தொகுத்தே, யுய்யுமா றுரைத்த காதையில் வயித்திய நாதனென்
றுமையொரு பாகற, கெயதுகா ரணமு முலகமீன் றளித்தாட் சில
கும்வா லாமபிகை யெனும்போ, யையகந் தனனில் வரதகா ரண
மும் வகுத்துரை செய்யெனப் புகன்றார் (உ)

அவவுரை செவிககின் னமுதமாய நிறைபே ரானநத மாநியே
நீங்காச், செவ்வியாய் திருந்து தெளிநது லுணர்நது திகழ்ந்திடு
ருதமா முனிவன், கவவைவெண் டிரைகு முலகினுக் கிதமாயக கை
தனி லதிரக சியமா, மிவ்வகை யெடுத்தது வினவமுன் னியறறு புண்
ணிய மெனகொலோ வென்றே. (ங)

முனிவரை வியநது வயித்திய நாத முதல்வன்மான் மியமுழு
வதும்பா, னினிதநிந திலகு தலப்பெரு மகிமை யிதுவொளிர் தீர்தத
மற் றிதுமேற், புனிதமா மூர்த்தி மான்மிய மிதுவென றறிந்துபூ தல
ததுள வனத்திற், றனியிருந் தனேகந் தவம்புரிந் திடினுஞ் சாற்றத
லரிதரி தாமால. (ச)

தன்பெரு மகிமை தானறி யாத தற்பா மறிவனோ வறியே,
னென்றனக் கமைந்தே யிருந்திடு மறிவுக் கெட்டின துரைசெய்வே
னிதுதான், முன்பெருந் தவஞ்செய வியாசன தருளான் மொழிகுவ
னென்பதே யன்றி, யின்பவா ரிதியா மையன்மான் மியமா லயனு
மின் னமுதநிந திலரே. (ரு)

வேறு

பூரு வந்தனிற் றூரகன் புரிநததன் டனையான்
மேரு நோபுய மெலிந்தனன் மகபதி விண்ணோர்
யாரு மோலமிட டெழுந்தன ரிரகிதக கிரிஜயச்
சாரு முன்னிற படுநதுயா சாறறரி தாமால (சு)

அனைய ருற்றிடு மெலிவுகண் டபயமீந் தனன்யின்
புனையும் பொன்னிதழக கொன்றைவே ணியனபுகல பிறிதொன
நினையி லாதவ ரிருந்தன ரிதற்குமுன் னசுர
னினைவ ருந்தவம புரிநதுநீன் வரகிறை நாளின். (எ)

அண்ண நனவடி வனநதமென றநிநதிலை மனத்தி
னெண்ணி யேகிது பிரமசா ரியைநிக ரிருந்த
* வண்ண மறவன் வாங்கின வரங்களில் வடிவா
கண்ணு தற்பிரான புதலவனைத் தவிர்வது கருதான. (அ)

இறந்தி டாவரம் வாங்கின நெழுநதுபோர் புரிந்தான்
மறங்கொள் கண்ணினுன செம்பரு தியரன்றி வலிய
திறந்தி கழந்திடு படைதலை வாகருடன் நேவா
புறங்கொ டிபபது கணிபுன் னகைபுரிந தனனே (க)

நாது நிறகமற றையன்வா னவரிட ரொழிப்பான்
ருது சூழ்மலர்க் குழலுமை தனைமணம் புரிந்தே
யோது தற்கரும் பறபல நாட்புணர்ந் துறைந்தான்
யாது செய்வமென் றிருந்தொரு சூழ்ச்சியென ணினரால். (க0)

எண்ணும் வானவ ரங்கியங் கடவுளை யேத்தி
நண்ணு மெம்மனோ துயரம் தொழிப்பது நாடி
யுண்ணி றைந்திடு காதலா னினையுணர்ந் தனம்போயக்
கண்ணு தற்பிரான் புணர்ச்சிசெய் யுறையுள்கா ணுதியால். (கக)

* வண்ணம் - வடிவு.

கசுசு

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

ஆன்ன வேலையில் வெளகியே யம்பிசைக பிரிவா
ளின்ன வாறுசெய யெனறன ரென்செய்வா னெழுந்து
நினை லனவரும் வீரியம் விடுமுன நினறன
பொனை வாஞ்சுணக ளீளமுலைப் புறமபகன் தனளே (கஉ)

இதமு யாககெலா மளித்திடு மிறையவ னிணையில்
சதமி குந்திடக கணசிவந தெரிகவின வாடும
உதன நோகுகியே விபோகநீ வரச்செயு மதனா
சித்தி தங்கொளும் வீரியம் தாவகெனச் சீறி. (கஉ)

ஆய்யன் கொணடிநு கோபவெந நெருப்பினு கருசி
வெயய செநதழ லவனெடுத தன்னுடல் வெதும்பி
யுய்யு மாநில னாகிவா னவர்க்குரை செய்தே
ஆய்ய கங்கையில் விடுத்தனன சூர்கிளை தடிய (கச)

* திங்கண மூன்றினமேற சரவணத தொதுககின் டிகழு
மங்கண மாநில மதுதனிற் காவிரி வடபான்
மங்கு றேய்ப்பொழிற் சூழ்சர காண்டத்தின் மன்னும்
பொங்கு * நூபுர நதிபுகழ் படைத்ததென் றிசையில். (கரு)

ஆரும் வண்புகழ்க் கங்கைதா னெதுக்குமஞ் ஞானநிற்
சாரும் வெண்டுகை யாற்றனித தனிபிரிந் தம்மா
சீரு றுநதிரு வருவமோ ராறதாயத் திகழ்ந்தே
யாரு மின்னதென் றறிவரு மெம்பிரா னிருந்தான (கக)

ஏற சீர்பெறஞ் சிற்றரு வாகியே யிருநத
வாறு மோவடி வாகவக் காத்திகை மாத
ருறு காதலிற் காததன ருமையுட னமலன்
கூறு தற்கருங் கூடனமா நகர்குறித் தெழுந்தான். (கள)

* நூபுரநதி - கொள்ளிடம்.

புரந்த ரன்முதற் கடவுளர் புடைநெருங் கிடமேற்
பாரதா பாரிடஞ் சூழநதிடப் பல்லிய மொலிப்ப
வார்த ருஞ்சுர காண்டத்தின் வரும்பொழு தம்மா
சுரந்து தனமுலை பெருகுபால் கண்டுமை சொன்னாள். (சஅ)

ஆர ணம்முணார தறிவரும் புராதன வடுதத
கார ணாதனை யறிக்கிலை சிலீமுகங் கறுத்துப்
பூர ணகருட நிறைந்துமேற பொழிந்தெனத் தீம்பால
வார ணம்பயி லிவ்வுழை வருவதென னென்றே. (கக)

வேறு

பனிவரை யின்ற மாது பகர்மொழி யுணர்ந்துநாதன்
குனிசிலை நூதலாய் கேணின் குமரன்மு விரண்டு பெண்க
ளினிதுகாத் திடவெ முஞ்சீரச் சரவணப் பொய்கை யின்கட்
புனிதநற் குழந்தை யாகிப் பொறபுறத் தவழதல செய்தான். (உ௦)

சாற்றருங் கொடிய னுன தாரகா சுரனை வென்று
கூற்றினுக் கிரைகொ டிப்ப வளர்தலாற் கொங்கை விம்மி
யேற்றமாயச் சுரந்து தீம்பா லெழுந்தது குமா னுண்ண
வேற்றடங் கண்ணாய் நலகென் றொருமொழி விளம்பல் செய்தான்.

குளிர்புனற் றனித்த வழந்த குழந்தையைக் கண்டு செய்ய
தளிர்புரை கரத்தாற் றுங்கித் தனஞ்சுரா தொழுகு தீம்பா
லொளிர்ந்து லளித்தா னுச்சி மோந்தன னுயுத்தந் தன்னிற்
பிளிறிவெந் பகைவா காட்டப் பிறங்கெழிற புயந்தை வந்தான். (உ௨)

இத்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் தம்மை நோக்கிச்
சுந்தர வாக்கா லம்மை யொருமொழி துயரந் தீர
மந்தர கிரியை மாணந் தாரகன் வலிமை மாற்றும்
தந்திரக் குழந்தை வேலான் நன்னருள் பெறுமி னென்றாள். (உ௩)

கச்சு

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

வேறு.

பொன்னுலகத் தனிபுரக்கும் புரந்தரன்விஞ் சையருரகர் பொ
ற்பு வாயந்த, கின்னராகந் தருவாமுனி வராமிடைநது புடைசூழ
ந்து கிளாநதி யார்க்கு, முன்னவனுக் குபதேசஞ் செய்முருகன் முள
ரிமலாப் பாதம் போற்றி, மன்னினான் னையுமையன் வாவும்விடை
தனிலேறி மகிழ்ச்சி சூத்தான் (உச)

வேறு.

தனனிக ரரிய மேன்மை தஞ்சர காண்டந் தன்னிற
சென்னியா னுள்ள நாதன நிருவவ தாரஞ் செய்பு
நன்மைசேர் சருக்கந் தன்னை நவின்றன் னிப்பா லென்று
மன்னிய சிறப்பு வாய்ந்த வரம்பெறு சருக்கஞ் சொலவேன். (உரு)

திருவவதாரச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆட திருவிருத்தம்-எக௦

வரம்பெறுசருக்கம்.

தொல்லை நான்மறை துதித்திடு மண்ணலுந் தூய
வலலி யங்குழ லுமையுமீ ராறுதிண் புயமுஞ்
செவ்வ நாண்மலர் திகழ்தரு முகங்களோ ராறும்
வல்ல னாகிய குமரனைச் சிறதைவைத் தெழுந்தார். (க)

அண்ணல் சிறதனை செய்திட வளாந்தன
னெண்ணில் பல்லுயி ரளித்திடு மிறைவிதன் னுடனே
நண்ணு மாயிடை யிருத்திடு நற்புகழ் படைத்த
புண்ணி யத்தலங் கண்டுமேற நென்றிசை போந்தான். (உ)

பொன்னி மாநதித தென்கரை பொறப்புற விருந்த
தன்னை நேரருந தலபபெரு மகிமைசாற றறிதான்
மூன்னீ யெனையு மபூரமாயப பூசைசெய முறையான
மன்னி யோங்குமா பூரமா நகரென மாதோ.

(ங)

ஒருக ணப்பொழு திலகுமித தலத்தினி லுறைவோர்
வருபி தபிலை ருருத்திர னாவாமா ருது
பெருகு காவிரி யிடபதீத தமபடி பெரியோ
ரருமை சாற்றரி திடபவா கணாகளா குவரே

(ச)

என்று நாதனவாய மலர்ந்துரை செயதன னிரண்டு
குன்றெ னத்திக ழிளமுலைக் கோமள வலலி
மன்றல சேர்மல ரெடுததுமா பூரநா யகனை
யன்று பூசைநன் னலம்பெறச செயதன ளம்மா

(ரு)

புனித மாநதுலா மாதநான் முப்பதம் பொன்னி
யினிய தீர்த்தநீ ராடியெம் பிரானனை யிறைஞ்சுப
பனிம லாக்குழ லாள்பரம் பரனுட னெழுநது
கனிவு கூரவாஞ் சியநகர் கண்கிள மகிழ்ந்தான்.

(சு)

அங்கண் மாநிலந னுதித்திடு மங்களாம் பிகையோரா
பங்கி னுனபதவ காராதிகைப பரிதிநாட பணிந்து
கொங்கு சோமல ராலஞ்ச் சனைசெயது குளிரநீ
ரெங்க னும்பொழிந் திலகமம் மாதமாந கிருந்தான்.

(ஏ)

சுற்ப னூறது கண்டசா யாவன மிலைஞ்சி
வெற்ப ளித்திடு மன்னைவெண் காடனை வணங்கிப்
பொறபு வாய்ந்திடு பூந்தரா யண்ணலைப் போற்றி
யற்க ளத்திறை யுடனஞ்ச் சுனநக ரிணைந்தான்.

(அ)

கசஅ

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

மலர்நதி மிங்கமு நீர்நறு மலரினா லம்மை
யிலங்க ருச்சுன நாதனைப் பூசைசெய் தெழுந்து
நலன்கொ ளிந்திரன் வழிபடு நாதனான் மலர்த்தா
ளலங்கல் கொண்டருச் சனைசெய்து மகிழ்ந்தன ளம்மா. (க)

கொண்டல் சூழமண் ணிப்படிக் கரையொடு குறுக்கை
யண்டர் நாயகன் பதாம்புயம் வணங்கியன் புடனே
வண்டு வாராழும லாள்சுவே தார்க்கநல் வனத்திற்
கெண்டை நீள்விழி மகிழ்ந்திடக கிளர்நதுகுழந் தனளே. (க0)

போது சூழ்குழற் கார்தனிகைப் பூங்கொடி மாதர்
பாது காதலிட வளர்முரு கேசனைப் பரவி
யோது மெய்ப்புகழ் வானவ ருடனபொரு தொழியா
வாது செய்துதி தாரகன றன்வலி மாற்றி. (கக)

புரந்த ரன்புகழ் பெறப்புரந் தருள்புரி யென்றே
வரங்கள் பறபல வளித்துநீ வளர்நதிடு தலத்திற்
பரந்து வைகினர் நினைத்தவர் பாவநிக் கிடுவர்
கரங்கு வித்துனைக் காண்பவர் கண்ணுத லாவார். (கஉ)

அட்ட சித்தியு மாலயன் பதங்களு மன்றி
யிட்ட காமியம் யாவையும் பெறுகுவ ரென்றே
கட்டி வார்குமுல் கனிவுகூர் துரைசெய்தென் முலைப்பான்
மட்டி லாதுமேற் பெருகியே வாவிநன் ணுதலால். (கங)

சிலக நல்குசித் தாமுதத் துதித்திடு கிருமி
யிலகு மேனைய யாவையு மிமையவ ராகி
யலகி லாதபே ரின்பமேற் பெறுமென வனித்தா
ணலனு யிர்க்கரு ளண்ணது நல்வரங் கொடுத்தே. (கச)

தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.

கசுக

அயிலி லங்கிடும் வேற்படை யளித்தனன் மேன்மை
பயிலுஞ் சண்முகப் பிரான்பரம் பரன்பதம் பணிந்தே
மயிலை வெளகிடச் செயுமெழி லன்னையை வணங்கிக்
கயிலை நேர்சர காண்டத்திற் கவினபெற விருந்தான்

(கரு)

வேறு.

விண்ணவர் துயரந் தீர்த்துபொன் னுலகில வீற்றிருந் தெழில
பெற விளங்கும், வண்மைசோந் திலகு வரம்பெறு சருக்க வளமெ
டுத தீயம்பின ணிப்பாற், கண்ணகன புலியிற் றலப்பெரு மகிமை
காட்டிய சருக்கவாய் மையினே, யுண்ணெகிழ் மகிழ்ச்சி கூராதிட
வறிந்த வாறெடுத துரைததல்செய் குவனாள்.

(கசு)

வரம்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-எசக.

தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.

ஏடக மதுக்கமழ்ந் திலகு கூந்தலாள்
பாடகச் சேவடி படியிற் றோய்ந்திட
வாடக நகர்தனிற் போந்த ரும்பெறல்
வீடகங் கணிந்தருள் பிரானே வேண்டினாள்.

(க)

அருவரை யளித்தபெண் ணரசி யாய்மலர்
முருகவிழ்த் தனிகண்மொய்த் தெழுந்த சோலைஞழ்
தருமமா நகருறை தரும நாயகன்
நிருவடி யருச்சினை செய்து போற்றினாள்.

(உ)

கந்துக புரந்தனைக கண்ணுறறன்புடன்
சுந்தரப பசுபதி யீச னைத்தொழு
தெந்தையோங் காரமா நகர யெய்கியே
சந்திர சேகரன சரணம் போற்றினுள் (க)

விருப்பயீ தூரவெற பரசி பொறபுற
திருப்பனந தானுறை சிவனை யேசதியே
யிருட்பொலி கண்டனோ டெழுந்து சார்ந்து னனை
மருகமழ் பொழிற்றிரு மங்க லருகு. (ச)

பொறபுற பூதவ னேசன பொன்னடி
நறபுது மலரசொரிந தேத்தி நல்லெ நில்
விறபுரை நுதலினுள் விளங்கு கோடகா
வற்புத வமலனை யழப ணிக ளுள்ள. (ரு)

மாவடு வெனநலம் வாயநத கண னரினா
ளாவடு துறையுறை யணை லைத் தொழு
தேவடுத திடுமிடை மருசி னெம்பிரான
பூவடு பொன்னடி பணிநது போற்றினுள். (சு)

குடந்தைமா நகருறை குளிர்வெண் டிங்கஞ்சோ
மடநதைபா கனைவலஞ் செய்தி றைஞ்சிவன
டடர்ந்தழும் பொழினிக்கு திருவை யாதனைப்
படர்ந்தபே ரன்பினுற் பணிநது போற்றினுள். (எ)

பாங்கர்க்குழ் தலங்கனும் பணிநது பைந்தரு
வோங்கெழிற் திரிசிர புரதது றைந்திடுந
தேங்கமழ் கொன்றைவே னியன்றன் சேவடி
மாங்குயின் மொழியினுள் வணங்கி 'நின்றனன்'. (அ)

திலகவா னுதலதன் மேறசி நந்தி
மலர்சொரி வனங்கொள்வாட் போகக் மாமலை
யிலகுமீக கோயநல்வெண் னுவ லெம்பிரா
னலமிகு பொன்னடி நயரது போற்றினுள் (க)

பொன்னிமா நதியிரு புறத்துஞ் சூழ்நதநீ
தனைனே ரருஞ்சிவ தலங்கா யாவையு
மன்னிபோற் தேத்திமற றனேக மாந்தல்
மன்னுதற பரனையும் வணங்கிப் போற்றினுள். (40)

இருவாதே டரியவெம பிராணி தருருக
திருவினை யாடலசெய கூடல சோந்துள
முருகிட மலர்விழி மகிழ் வொணனுதல
பெருகா தலிற்றலப பெருமை யுனினுள். (கக)

வேறு

வழிமதுக சமழும் பொன்னிதழக கொன்றை மலரணி வள்ள
லொன் றுரைத்தான், கொழிதமிழ்க் கூட லுரைந்துசுந் தரனங்
கோலம்யான் கொண்டினி திருப்ப, னெழிலகொழித் திலகு மங்கயற்
கண்ணி யிடத்தமர்ந் திருநகாப புராதே, செழியர்கோ னரசு செலு
த்தென வமமை திருவுளம் பெருமகிழ் கூர்ந்தாள். (கஉ)

கவினமிக வளர்கல் யாணநற கோலக் காட்சிகண டிமையவர்
முதலாம், புவிதனி லுறையோர் பொருந்துபே ரின்பப் புணரியின்
முருகியே மகிழ்வார, செவிதனக் கமுதாய்த் துகிதரு துலாத்திற்
சேர்ந்திடு பிருகுவா ரத்திற், குவிமுலை மாதர் மைநடர்கள் உணங்கிற்
குலவுகா மியமிகப் பெறுவார். (கங)

கருட

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

நாதலா துணைநல் விருச்சிக மாத மிலகிடு தறுவினிற் பூமி
காதலன் வார மிரவிவா-ரத்திற் கண்டுபோம் நின்பல னெடுத்தே
யோதரி தட்ட சித்தியும் பெறுவ ருத்தம மாமெனக் கைந்து
பூதலந் தன்னிற றலம்புக மோங்கிப் பொற்புறுங் கூடல்கே தாரம்.
சிகழ்நிரு வானைக் காநிறை மகிமை சேர்நிரு வாஞ்சியந் திருந்தும்
புகழ்மிகும் வயித்திய நாதமில் வைந்துட் புண்ணிய நகரமாவ் கூட
லகமகிழ் தருமக் கூடன்மா நகரி னதிகமாம் வயித்திய நாத [ல்
மிகபர மிரண்டுந் தருமெனப் புகன்று னெழுந்தது துந்துபி விண்மே

மலர்மழை வானோர் பொழிந்தன ரம்மை யையனு மகிழ்நது
றைந் ததன்பி, னலகிப்பல் புகழ்சேர் கணம்புடை நெருங்க வரும்
றை முழக்கொலி யன்றி, யிலகிய முழவ மதிர்ந்திட வானோ ரேத்
தொலி கடலென முழங்க, நலமிசூ கயிலை சாரந்தரி சுமக்கு நவமணி
யாசனத் திருந்தார். (கக)

வேறு.

கவின்பெறு முயர்தலப் பெருமை காட்டியே
நவின்றிடு சருக்கமீ தினிந டிங்கிடக்
ருவிர்துவந் தெழுந்துளங் கொதிப்ப வெஞ்சினந்
தவிர்ந்திடாப் போர்புரி சருக்கங் கூறுவேன். (கஎ)

தலமகிமைகாட்டியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ஐசுந.

போர்புரிசருக்கம்.

துணைய வேலையிற் றரகா சுரனெனுங் கொடியோ
ணினம் ஸர்ப்பொழிந் கற்பக நாட்டுறை மகவான்
றணுவெ ருக்கொளத் தறுவனைத் தடுசர மாரி
துணையில் வான்பொழிந் தெதிர்ந்தெனச் சொரிந்தெதிர் தனனே.

அளவி றந்திடு மசுரவெம் படையெழுந் தனெக
வளம லிந்திடும் பொன்னுல கழித்தா மகளிர
கனப குங்கும மணிநதிடு கொங்கையிற் கண்ணீ
ரிளகி வீழ்ந்திடச் செயதலா லிரங்குவாய் புலந்தார். (உ)

சுந்த ரத்தது வளைத்தழற கணைபல தொடுததா
னிந்தி ரன்வரு மசுரனமார் பினிலிடு கவசஞ்
சிந்தி வீழ்ந்தது செக்கர்வான் பிழைமுடிப் பகழி
பொர்து பட்டிடத் துளைத்துரப் புறத்துரு வியதே. (ங)

வேறு.

தத்தந்திரை யெறியுங்கட றையொததிடு தீயோ
ரத்தந்தனில் வடிவேல்சுடர் வாளம்பு பிடித்தே
சித்தந்தி மாறிததிசை தோறுஞ்சார் மடியக்
குத்தென்றனர் வெட்டென்றனர் கொல்லென்றன ரம்மா. (ச)

வரமுற்றிய வசுரத்தலை வர்கள்பொற்புறு வாளுர்
புரமுற்றெரி கதுவத்தனி பொருந்தும்புனை மௌலிச்
சிரமற்றன ருரமற்றனர் திகழ்மற்பு வலியக்
கரமற்றன ரலைமொய்ததிடு கடலிற்கிரை யானார். (ரு)

குடலைக்கழு கொடுபறபல கொடிபற்றி யிழுததே
கடலுக்கிடும் வலையொப்பிட வடருற்ற கறித்த
படருற்றிடு மசுரர்ப்படு குருதிப்புனல் பரவித்
திடர்சுற்றிய தெனவுறநிடு சிரமொய்த்தது முடுகி. (சு)

இத்தன்மைய ரன்றிப்பொரு திடுதேவரு மசுரர்
தத்தந்தலை வருமுற்றனர் சரமாரி பொழிந்தார்
மொத்துந்திரை யெறியுங்கட லெனமுண்டெழு தீயோர்
சித்தந்தி மாறச்சார் தெய்வப்படை தொட்டார். (ஏ)

கஞ்சு

புள்ளிருககுவேளுர்ப்புராணம்.

வாசங்குசம் தருமீழலில வாசஞ்செயு மிமையோரா
பாசங்குணை பிறைவாயுகிழ பாணங்கள் விழிதரா
ராசங்குயி லாவாயுத முசலங்க னெயித்தே
மோசஞ்செயு மசுரனறலை வருமொயம்பொ டெறித்தார (அ)

சுராதொந்த வுயுத்தஞ்செயது தொடாஜியவா தம்பா
லரமங்கைய நிருகொங்கையும் வழிகணபுன லதலப
பரசும்பல பட்டயும்படி களமெங்கு மதிந்த
முரசுங்கவிழ தரவற்றது முனவைத்திடு துவசம் (க)

இரத்தத்துட னிரத்தலை வாகணமுடின் னிலவேல
கரபத்திர மதனாலிடு கவசத்தை யறுத்தே
யுரமுறந்து கணைதைத்தொரு வீடவிட்டனா புவிமேற
சிரமித்துட லுருளப்பொரு சிலைபற்றி விழுந்தார். (க0)

புரவிப்படை யொடுபறபல புரவிப்படை பொருதி
யிரவிற்றிரி தீயோருயி ரியமற்கினை யிடுமேற
பரவிக்கிரி தனையொத்தெழும் படுமாமத கரிசக
கரவிற்கர வனையோர்தலை காலாலிட நியதால். (கக)

தோலாவர மகிழ்வுறந்து துயர்செய்திடு கொடியோன
காலாள்பரி கரிதேநிவை கஞ்முற்றன கண்டே
மேலாகிய துயரத்தொடு வின்னோர்க ணடுங்க
வாலாலமெ முநதோடிடு மதுபோல நடந்தான். (கஉ)

வேறு.

மலர்தலை -யுலகிற் தவம்பல புரிந்து மந்திர வேள்விக ளியற்றி,
யிலகுபுண் ணியத்தாற் பொன்னுல கதனி லெய்திய வானவ ருட
னே, குலகிரி போலுந் தாரகன் பகைமேற் கொண்டுபோர்க் களந்

தனிற் சேனை, பலவிறத் ததனாற் சுககிரன பாதம பணிந்துப் பல
துதி செயதான. (௧௩)

சிலைவினைத் தனந்தங் கணைகளைத் தொடுத்தது திகழும்விண
னுருஞ்சியே வளாந்த, மலைகளைப் பிடுங்கி யெறித்துகோ முரைமா
மரங்களை முறித்தெறி ரெறிந்து, கொலைபுரி யாய்வேல விடுத்தவா
னவாதங் கொடுஞ்சம நிற்பல நிறத்தார, நிலைகலங் கினராய்க் கணை
யுட றுளைப்ப நினைனா சிலரெனப் புகன்றான. (௧௪)

உணவினைத் தேடி விளிந்தனா சிலாமற் றுண்ணுதோ வேலாடி
னா சிலாமே, லிணரெரி போய்ந்த கண்ணின ராகி யீனறிநி தந்தை
யைத் தாயைக், குணமிரு புதல்வா மித்திரா தம்மைக் கூவினா
சிலாசில ரொன்றே, நிணமொழு கிழிமவேற் றுரகன பின்னு நினை
வை யெடுத்தெடுத்த துரைத்தான. (௧௫)

பனைத்திழி பராரைத் தருவிறகுப் பலம்வோ பநிந்திடல பற
வைகட கிறகு, துணைத்தெழு கொங்கை மாதாகட குலகிற் றெலலை
னால கறபெனச் சொல்லு, மனைத்திடாக குழந்தைக் கழுகைபுற
பசுவிற் கரீசர்கட் கடாந்திடு படைநே, நினைத்திட வரியா யிறந்த
தாற் படைமே லென்செய லாவதென் றிரந்தான். (௧௬)

பிருகுரஞ் சீவி மந்திரஞ் செபித்துப் பெரும்படைத் தலைவனா
யெழுப்பி, பொருதுளி யிரததம் புவிவிழி லகர ரொனறுபல் கோ
டியா யெழுந்து, பொருதிட வளித்தான வானவர் குழும்பிப் புகழ்பெ
று சரவணப் பொய்கை, வருமுரு கேசன் மலாடி போற்றி வந்தனை
செய்தனர் வகுப்பார். (௧௭)

வேறு

சீர்நி றைந்திடு தேவ ரசாரும்

போர்பு ரிந்த சருக்கம் புகன்றனன்

கருசு

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்,

சார்கொ மிந்திறற ரூகன் தன்சிரம்
பார்வி ளங்க விழுதல் பகாவன்மேல்.

(கஅ),

போர்புரிசருக்கமுற்றிறறு.

ஆட நிருவிருத்தம - எஅக.

தாரகாசரசங்காரச்சருக்கம்.

பொற்பமர் பசும்பொன் னுலகில்வா ழிமையோர் புரந்தான்
பொருதிற லிழந்தே, யற்பக னீங்காத் துயரயீ தூர வடர்பெருங்
காற்றினு லடிபட், டிறறிமீம் பராரை விருக்கமெண் ணரிதா யெங்க
ஊங் கிடப்பது போன்று, பறபலர் வீழ்ந்த பெருங்களம் பார்த்து
வந்துதாள் பணிந்துமுன் விரங்க.

(க)

ஆறுமா முகவெம் பிரானுய ரபயங் கொடுத்தணி மணிமுடி சூடி,
யேறுகற் தருளு மையன தருளா லிலங்குசே னுபதி யாகிக், கூறுபல்
கோடி யசுரரைக் கொன்று கொலைபுரி தாரகா சுரனை, வேறுவே
றனேகங் கணைதொடித் திலகும் வேற்கிறை கொடுப்பனென் றெ
ழுந்தான்.

(உ)

வலம்புரி முழங்கப் பேரிகை யதிர மலர்மறை பொழியவா
னவர்தங், குலந்தலை யெடுப்பப் புலோமகச பசும்பொன் குலவிய
மங்கல ளாணன், னலம்பெற வனேகங் கணம்புடை சூழ நவிலுமெ
ன் டிகைகளுக் கிறைவ, ரலங்கல்வேற் குமர நாயகன் திருநோக்
கனித்திடும் பணிசெய வன்றே.

(ஊ)

ஆனற்பொறி சிந்துங் கண்ணின ராகி யசுரவெம் படைபல
சூழத், தண்குறே ரிலையென் றெண்ணியே யிறுமார் நிருந்திடு தார

கன் மருங்கிற், சினத்துமும் புரததை யெரித்தவெம் பெருமா னனி
ததிடு தெய்வநா யகனறன், வனப்புறம் வெற்றிக் கொடியொழிம
வந்து வலன்றரும் பாசறை வதிநதான். (ச)

இதத்தினை யளிக்கும் வலம்புரி யோசை யெழுந்தது செவிப
புகும் பொழுதிற், கசத்தொழி சிவந்த கணணின னாகிக் காரணம்
யாதென வினாவ, மதப்பெருந கொடிய செம்பொழுதன்மை மந்திரி
சங்கரன் சுதனற, பதத்தினை வாணோக களித்திட வேண்டிப் படை
யெடுத்த தன்னெனப் பகர்ந்தான். (ரு)

கணப்பொழு தேனா தாழ்த்திடத் தகாது கருதுதி நின்னுயி
ருண்டு, நினைத்தினை யெயிற்றிற் கிரையிடுங் கால நேர்ந்தெதிர்
நின்றன னென்றே, வணக்கமோ டினைய மாறறழு முறைத்தான
வாம்பரி பூட்டிய தேர்மே, லிணக்கமில் கொடிய னேறினன் கவச
மிட்டுவில் லெடுத்தன னெதிர்த்தே. (சு)

அந்தரத் தமரா சூழந்திட நினை வையன்மேல் வைந்துனைப்
பகழி, சிந்தினன் றெய்வ வான்படை யெடுத்தான் தேவர்தங் கோ
மக னான, விர்திர னுடனே செம்பன்வந் தெதிர்த்தா னிலிய தனஞ்
சய னுடனே, வந்துபோர் புரிந்தான் றெம்பன்வா லெயிற்றுக் கயிட
பன் மறலிமுன் மலைந்தான். (எ)

நிருதிதன் னுடனே முானுடற் றினன்முன் னின்றிடும் வருண
னோ டெழுந்து, கருமுகில் சூழ்ந்த தென்னமே காட்சன் கணபல
தொடுத்தனன் சரபன், பொருதினன் வருகாற் றிறையுடன் காலன்
புகன்றிடு குபோனோ டெதிர்த்தான், சுருதியாய்ந் திடுமி சாணன்
முன வெகுளி சூழ்சர தெற்பன்விற் குனித்தான். (அ)

கடுஅ

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

ஓதரும் புகழ்மேன மண்டலக கிறைமுன னுற்றனன் காலக
னிலகு, பாதலத ததிபன் நன்னுடன் கால நேமிபத பலபடை தொ
டுத்தான், காதக னான சம்பரன் சபரன் கண்டகன் கணககிலாக்
கொடிய, பாதக மிகுந்த சண்டனீள் சுசண்டன பாரவிற் றனிததனி
குனித்தா (க)

தூசரன முதலா மெழுவாகன சூலந தோமர முதறபல படை
கள, வாசவ லீரோ முலகினுக் கதிபா தவகள்மேற் றெடுததெதிரா
வனைத்தா, ரீசனூர் புதலவன் புனனகை புரிந்தே யிவாகளைக கடற
கிரை கொடுததான், பேசருங் கொடிய தாரகன் பேழவாயப் பிள்ள்
திதழ் கடிததெதி ரெழுந்தான. (க0)

வேறு

அரனா மகனா கியவை யன்மலர்க
கரமீ திலெடுத தனன்விற் கடுநோ
சரமா ரிபொழிந் தனனன னவைதைத்
தூரமு மிருவிப புறமோ டியதே. (கக)

தாவில் வலிபெற் றிடுதா ரகனுஞ்
சேவின் புறுவோ னருள்செம் மல்புயத்
தேவின் சிரமைந் துபுதைத் திமையோர்
கோவின் குலிசத தையொடித தனனே. (கஉ)

சூலப் படைதோ மரமா தியெடுத
தேலக் குழல்பா கடுனழிற் புதல்வன்
கோலத் திருமார் பில்லிடுத் திருள்கு
ராலத் தைநிகர்ப் பவடார் தனனூல், (கங)

வேறு

மங்குன் மீது மறைந்துபின் வந்துநின்
றங்கை விற்குனித தாயிரம வெங்களை
சங்க ரனபுதல வன்றட மாபினிற
பொங்கு சோரி பொழிய விடுததனன். (௧௪)

மாயன செயது வலியவில் வாங்கியா
காய நின்று கணைக டொடுத்தனன்
சேயன பாகிய தேவா பதைத்துயிர
சாய வேதரை மீதில் விழுந்தனர் (௧௫)

படைதத லைவர் பலரிற் தராகளபோ
ரிடைக்க ணினறயி ராவத மெண்ணிலடி
ருடைபபெ ரும்வலி மாறியொ மிகுகியே
துடைபப ருந்துப ரத்தொடு சோராததே. (௧௬)

வெய்யன நேரொடு சாரதி வீழ்ந்திட
வையன வாளி தொடுத்தன னன்னவன
கையி லேந்து சிலைவெங் கணையுடன
வைய மீது குதித்தெதிர வந்தனன். (௧௭)

தொல்லை நான்மறை தேடருந தூயவ
னலை நேரசு ரன்றுணை யங்கையில்
வில்லை நாணுட னிற்றிட வெங்களை
யொலலை விட்டியிர் பார்மிசைத தள்ளினான் (௧௮)

இரக்க நீத்த கொடியவ னென்னும்வல்
லரக்கன் வாளெடுத் தண்ணனமுன் வந்தனன்
சிரக்கம் பஞ்செய்து சீற்ற மிகுந்திடக்
கரத்தி ரள்வலி காட்டி யுடற்றினான். (௧௯)

தரணி நின்று பொருதிடு தாரக
 னுருமி ரண்டு பிளவுபட் டோதநீர்
 பரவியேறும் பரவை பழந்திட
 உரன னித்த வயிற்படையேவினான்.

(௨௦)

வேறு.

எண்ணரிய விமையவர்தந் துயர நீங்க விரதிரனபொன் னுல
 குபுரந் திடச்சு வேத, வண்ணவயி ராவதழும் புகழ்சேர் சங்க மாநிதி
 யும் வளர்பதும் நிதியும் வாசத், தணமலர்ககற் பகதருவு மகிழ்ச்சி
 கூரத் தாரகா சுரனவதையாஞ் சருக்கஞ் சொன்னே, எண்ணலச
 ரீரிவாக்களித்த துய வருமையிசு சருக்கமே லுரைப்ப னம்மா. ()

தாரகாசுரசங்காரசசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௮௦௨.

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கம்.

எண்ணில்வா னவர்தமக் கிரங்கி நேரக்கிய
 தண்ணளி மலாலிழிச சண்முகப் பிரான்
 வெண்ணிலரத் தவழந்திடும் வெள்ளி மாலவரை
 யண்ணலை யகங்குளிர் தரநி னைந்துபின்.

(௧)

தொடுத்திடும் பிருகுசெய் ஐழ்ச்சி லையவந்
 தடுத்ததஞ் ஞானமோ இதர்க ளாகியே
 படுத்தன ரிமையவர் பரவை மீதுயிர்
 விடுத்தறழ் தாரகன் விழந்த தேர்இலார்.

(௨)

நமரிவ ரிவரென நரடித் தேடுகந்
 தமர்துணை யின்றியே தனிகி டந்திடு
 மமர்தம் மூர்ச்சையைத் தீர்ப்ப தம்மைபங்
 கமர்கன லொழுகுதன் னுதலே யாகுமார்.

(௩)

என்றுநிச் சயஞ்செய்திவ வுலக மீதினில
வென்றிசோ காங்கே தாரம வேதம்வந்
தனறருச சனசெயும வனமை யாறுடன
அன்றும்வெண னாவலசோ சூழும் வாஞ்சியம்.

(௨)

இந்தமா நகரெலா மெழில்கொ ழித்தநல்
லந்திவெண பிறையணி யணண லராமகீழ்
சுந்தரத தலமெனத னுணிபு ணர்ந்துதன்
சிறதையி னினின்றெ டிதிற செலகு வேனென

(௩)

ஒருமொழி புகளுநன னுலக மீதினிற்
குருபர னாய குமர நாயகந்
கருமைபொன் மெளிமைபொன் ருவ துள்ளதோ
திருவின யாடலோ தெளித தோகிலேன்.

(௪)

எண்ணுமப் பொழுதச ரீரி வாசகெழுந்
தண்ணை திருவவ தாரஞ் செயதிடம்
புண்ணியத தலநதனிற் போந்து நாதனை
யுண்மைசே ரிருதய கமலத துனனியே.

(௫)

திருத்தமா நலனகொள்சித் தாமு தத்தடப்
பெருத்ததீ ரந்தனிற் பெருகும் வானவ
ருருத்தமைச் சோக்கமே லுரம்ப டைத்தொளிர்
மருததுவின் மனுசசொலஞ் ஞான மாயந்திட.

(௬)

கயிலைமால் வரைவளர் கணனு தம்பிரா
னபிலினை வேல்விழி யணங்கு தன்னுடன்
பயில்பெரு மகிமைபற் பலப டைத்திடுஞ்
சயிலநேர் விடையுடைத் தவணிற் சார்புவன்.

(௭)

என்றவக் கணநதனி லிமய மீன்றவ
 டனறிருப் புதலவனஞ் சண்முகப் பிரா
 னனறிசேர் வயிததிய நாதஞ் சார்ந்தெய்
 மொன்றிய மனுவின் யுளததி லுன்னினுன (க௦)

ஆருயிர் நாயகன குறிப்ப நிதனாகும்
 மாருதம் வானவர் துனப முறையவன
 பாருறு மவர்முதற் பலரை யுமமெடுத்த
 தேருறை தீர்த்ததீ ரத்தி லெயதியே, (கக)

வாரமீ தவாதமைச் சோத்து வைத்தபின
 னாமு தானசித தாமு தப்பினற
 சீரணி குமரவே டெளிதது ரைத்தனன
 ஸாரணி புகழ்சிவ கவசத் தனையே (கஉ)

அமுந்திய விண்ணவாக் கிரங்கி யன்புகூர்ந்
 தெழுந்துமுன் னிருடியா கயிலை யெய்தியே
 கொழுந்துவெண பிறைபுனற் குலவும் வேணி'யன
 செழுந்தனி ரிணையடி செவித் தையதேள், (கஃ)

பொன்னுல கழிந்தது பொருந்தும் வானவா
 மன்னிய பிருகுசெய் மனுவிற் பறபல
 வின்னல்கூர் வியாதியுற் றனரெ முந்திட
 வுன்னரு ளனறியே றென்று காண்கிலேம, (கௌ)

என்றுநின் நிரந்தன டபய மீந்தனன்
 கொன்றைநாண் மலரணி யையன் கூறுமீ
 தன்றியுங் கயிலைவிட் டகன்றி டாமன்முன
 னின்றன ரருள்பெருங் கால நேர்பெற, (கரு)

கயிலைநா யகனசிவ கணங்கள் சூழ்தரக்
 குயின மொழி வரமிருத திகைபுக கொண்டுமேற்
 றயிலபாத் திரநதசஞ் சீவி தன்னுடன
 பயிலவயித தியனெனப பரிந்தெ முந்தனன்.

(கக)

வேறு.

எயதிவென ணீறு முத்திமண் டபகூட விளவடி மிருததிகை
 யெடுத்துத், துயயநற றயிலந் தொடமி ரளிக்ருந் தூயசஞ் சீவி
 யைப் பிழிநது, கையின லைமன பூசினன வாஜேர் கணப்பொழு
 தினிறபிரு கியற்றும், வெயயரோ மொழிநது திவவிப தேகம் விள
 வகவே மெழுந்தன ரம்மா.

(கக)

வேறு.

மிசகமயக குறுமோக வஞ்ஞானந் திர்ந்திமைபோர் வேறு ருது
 தக்கசரு வாங்கபூ ரணராகி யெழுந்துதயா பானே போற்றி
 செக்காவா னந்தனிலவ துதித்தசிறு பிறையணிநத செலவ போற்றி
 புக்கவிட முண்டனிதத வருட்கடலே போற்றியென வேத்திநினரா

வேறு.

நண்ணும் பசுந்தே நொழுதிதழி நறமா மணம்வீ சிமும்வேணி
 யண்ண லளித்த வசரீரி வாக்கின மகிமை கூறினனாய்ந்
 தெண்ண வரிய மேன்மைவளர்ந் திலகு தேவ ருசசனைசெய்
 யுண்மை யான சருக்கமான் மியமேல விளங்க வுரைசெய்வேன். ()

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - அடக.

தேவரஞ்சனசெய்சருக்கம்.

அலகிலா மகிமை பெற்ற வாமராக ளடியேம் வாச
மலரினா பூசை செயது மகிழ்ச்சிகூர் விழாவி யற்ற
நலமிகு கருணை செய்ய நாதனை வேண்டி மென்றா
ரிலகிய குமுத வாசகா லிறைவனன நெனவி ளித்தான். (க)

உததமன பின்னு மன்னோக கொருமொழி யளித்தல் செயநா
ரரித்தலந் தன்னி னீவகு மியறறுமுன வினையால வந்து
நித்தியம் விடாது காயுளு சுரமுறைசு சுரநி கழந்து
பித்தமே லிடுஞ்சு ரம்வாய பேசருளு சுரமும் பின்னா. (உ)

துன்னிய சனனி வாசத தோட்டேத திரநோய் நவகாச
சென்னினோய சுவாச காசஞ் செவித்துளைக குறம்பி மூலங்
குளமநோய சுவேத குட்டங் குலவலி கயநோய் மேக
மன்னிய வகுநித துன்பம் வடிசுநீ ரிழிவு மன்றி (ங)

நகந்தனி ஹுநோய தந்த நலிவுநோய மாரப டைப்பு
ம்குருதுய ருநுநோய பிலலி குனிய வேதை கண்டோ
ரகநிதிக கிடவே பேழுவாய நிறநிதி மலகை வந்து
புகுந்துசுந் திரிநோய் புளனூர புகுநிதிந் பயநது போமே. (ச)

என்றெடுத் துரைத்த மாற்றம் யாவையு முணாந்து துள்ளுங்
கன்றுழை மழுத்த ரித்த கரமுழுக கண்ணும வெண்ணீ
றென்றிய மேனி வாயநத வெள்ளியுமன புருக்க கண்டு
சின்றுபூ நீர்சொ ரிந்து நிமலனைப் பூசை செய்தார். (ஞ)

பகருவ மாண வன்னம் பழமிள நீர்பா னிய
மிக்கபா யசந்தாம் பூல விதவகை நிவேத னஞ்செய்
தக்கர வணிந்த வண்ணந் கணிபெறு தீப மேந்தித்
தொக்கவிண் ணவாக ளாரா தனைசெய்து துதித்தல் செய்தார். (ஊ)

வசந்தகாலத்திலங்கு திருவிழாசெய்ய வானத்
திசைந்ததுந் துபிமு முங் ப பலபிப மிபமப மாத
ரசைந்ததுன் னடனஞ் செயய வணிகொடென மலயத தென்ற
வசந்திதும் வெப்ப மாற்றி யுறுபதஞ் செயவ மைததார. (எ)

தருப்பணங் கவரி தூல விருந்தமடுவண் டரள மாலை
திருத்தமா முறைதொ மிததுத திகழ்ந்தவெண் குடைவி ளங்கு
முருப்பொலிசு திலகு மற்று முளவுப சாரஞ் செயதே
விருப்பது சீத ளஞ்சுழ மிருபணி பலவுஞ் செயதார. (அ)

வேறு

அருள்பழுத் திருந்த வைய னதுமதி பெற்று மேலார்
தெருள்வலி யுளராதத் தேவா கோனமுத லிமையோர் செவ்விப்
பொருண்மிருத தொளிசு யங்குய பொன்னுல காணைசு கோந்தே
யிருணித்த தசரா செயதிங் கிணையொழித் திலகி னாரால். (க)

வேறு

இலகிய விரதந் தவம்பல புரிந்தே யேழுல கழம்புகழ நிறைய
வலகிலா மகிமை பெற்றிடுந் தேவ ரருச்சினை செயதிசி சருக்கப்
பலவள மதனைப் பகர்ந்தன னுள்ளம் பரிந்துவா லாம்பிகை யம்மை
குலவிய மலரா லருச்சினை செய்யுஞ் சருக்கமேற கூறுவன் குறித்தே.

தேவரருச்சினைசெய்சருக்கமுற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - அடிக

வாலாம்பிகையருச்சினைசெய்சருக்கம்.

அஞ்சிறைத் தும்பி யின்னீசை தொழிப்ப வணிகொள்பூந் தாதி
றைத் தலரு, மஞ்சரி நெருங்குஞ் சேலையின் மருங்கு வள்ளவாயக
கமலநான் மதுவார்த், தெஞ்சலில் சுணைகள் பற்பல மல்க விறை

வறு மிலகும் பிசையும், விஞ்சையர் முனிவர் விண்ணவர் சூழ
வெள்ளியங் கிரியிலவீற திருநதார். (க)

தெண்ணிலாத் தவமுரு சிறுபிறை யணிந்த தெய்வநா யகன்
சிவ கணங்க, னெண்ணரும் பூத கணம்புடை சூழ விலகுமா ணிக்
கம்பைத் திழைத்து, வண்ணநல லெழிலவாயந திருநதவா சனத்தின
மன்னிவீற் திருசுகுமப பொழுதி, னுண்ணிறை காத லுமையுடன
முத்தி மண்டப மொளிசெயப போந்தான. (உ)

விளங்கிழை முத்தி மண்டபச் சூழல் வியப்புறு தென்றிசை
சார்ந்த, கிளாந்தபூ வுலகிற செலநினை பொழுதிற கெழுமுதன
னெழிலினை நோக்கி, யளவிகு னென்றேர் மகளிரும் புருட ரைய
கின் றனைகிகா சொல்ல, வளமபெறு மவரு மிலையென வியந்து
மகிழ்ந்திது மாந்தனள வுகுத்தாள. (ஈ)

அற்றைஞான் றையன மறைநானன புகழ்சே ரற்புக வடிவுள்
ராகி, , நெற்றியிற கண்ணு நானகுதின புயமு நீறணி மேனியு
நீண்ட, கற்றைவார் சடையு நிலகண் டமுமான மழுவும்வாய்ந் திடு
களைத் திராமும், பெற்றவ ராகி யனேகர்கண் னுற்றார் பெயவரை
பார்த்ததி சயித்தாள். (அ)

திலகவா னுதலாள் கண்ணினுக் கெதிர்பின் றேன்றினன் திரு
நதநல லெழில்கூர்ந், திலகிடு மிமய மால்வரை யளித்த விளங்
கொடி யாரிவ ரென்ற, ணிலயிசை வயித்திப நாதநற றலத்தி னெ
கிழ்மது மலரினாற் பூசை, நலயிகச் செய்த பேரென நவின்ரு னயந்
தருச் சனைசெய நினைந்தாள். (இ)

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கம்.

கௌ

அண்ணலே யனைய தலத்துனைப் பூசை செயவரு னென்றன ளளித்தான், வண்ணவாரா கூந்த லிலகுக்கோ மளவா லாமபிகை யுரு வமாயசு தொளிசே, ரெண்ணிலபன மணிவைத திழைததபொன் விமானத் தேறின னுருத்திர கணங்கள், விண்ணவ ராமா மக ளிர்க ளனேகர் மிடைந்திரு புறத்தினு நிறைந்தாரா, (சு)

முழவொலி யாழி னிசையொலி வேத முழக்கொலி யமுதமுந் திருக்குங், குழலொலி மணிமே கலையாம பையாபூங் குயிற்சூற பாடலி னொலிமென், மழலவாயப பசம்பொற சதங்கையி னொலி தாமரையடிச் சிலம்பொலி யெழுந்தது, தொழவரு மன்பர் துதித் திடு மொலியெண டிசைதொழு குழந்தது தொடராதே. (எ)

மரகத மயில்பொன் மலையினிற் றங்கி வந்தென விமானத்திற் போந்தது, விரவுமா னந்த வொளியுரு வாகி விளங்குகே தாரமான் தல ததிற, கரமலர் குவித்தது நின்றகண் ணருவி பாய்ந்திடக் கனிந்துள முருக, வரவகங் கணக்கே தாரநா யகனை யருச்சனை புரிந்தன ளம்மை. (அ)

திங்கள்வா ணுதலவாய்ந் திலகும் பிசைவெண் டிரைநுரை யொடுசுழித் தோடுங், கங்கைக்கும் காசி மாநக ரதனிற் கவுண்மதம் பாயகடுஞ் சேற, வெங்கரி யுரிவை போரத்திடுங் கருணை விசுவகா தனையருச சனைசெய, தங்கண்மா நிலத்தின மகிமைசேர் னைமி சாரணி யந்தனிற் போந்தாள். (க)

கற்பகா லங்கள் பற்பல கண்டு கழித்தருந் தவம்புரிந் தழியாப், பொற்புறம் வேளவி செய்தகத திருளைப போக்கிமெய்ஞ் ஞானஞ் ரியன்போன், றற்புத வழுவம் வாய்ந்திருந் திடுமம் முனிவா ரனே

கருக் கருள்செய், தெற்பணி பூண்டங் கெழிலகொழித் திலகு யிறை
வனை யருச்சினை செய்தாள். (க௦)

குலவிய குருக்கேத் திரத்திலி தமாந்த கொன்றைவே னியன்
றனை வணங்கி, யலகில்வனை புகழ்சோ திருச்சயி லத்தி, லங்கண
னீணையடி பணிந்து, பலத்தி வேத வாககிய மதனா பரவிரீ ணதி
பல கடந்து, நலமிகுந் திடுபொன் முகலிகும் மலைவா னன்னுகா
ளத்திவந் தனளால். (கக)

செம்பொன்மால் வரையீன நெடுததிஞ் செல்வி திகழ்தனி
மலைதனில் விளங்கு, மம்பிகா பதியை யரியகா ளத்தி யையனைப்
பூசைசெய் தெழுந்து, கம்பைமா நதிகும் காஞ்சிமா நகரைக் கண்டு
கண் களித்தருள் பழுத்த, வெம்பிரா னேகாம் பரணைநான் மலரா
லெழில்பெற வருச்சினை செயதாள். (கஉ)

அருணைமால் வரையை வலஞ்செயது வணங்கி யருள்கொழித்
திருந்திமி விருத்த, கிரியுறை யிறைவன் பொன்னடி பணிந்து
களர்மறைச் சிலம்பொலி கலிப்ப, வரிவிழி மாது கண்டுளங் களிப்ப
மன்றனோ ஈடம்புரிந் திலகுங், கருணைநா யகனைத தாமரை மலர்ச்
செங் கைகுவித் தருச்சினை செயதாள். (கங.)

அள்ளிலை கெடுவேற் கண்ணுமை திருச்சிற் றம்பல மகன்று
தென் திசைகும், கொள்ளிடங் கடந்து காழிமா நகரிற் குலவுபொற்
ஞேணிவீற் திருக்கும், வள்ளலைப் பிரம புரீசனைச் செழுந்தேன் மல
ரினா லருச்சினை செய்து, வெள்ளெருக் கிலகும் வனந்தனைக் கண்டு
மிகுமகிழ் கூர்ந்தனள் வியந்தே. (கசு)

சுதுமணம் கழம்பூஞ் சோலையு நனின் வாலியு நவமணி யிறை
த்து, சிவபூபு ரொணிகும் விமானமும் விசும்பி னீணிகு விலகுசோ

வாலாம்பிகையருச்சினை செய்சருக்கம்.

ககக

புரமு, மெய்த்ப்படைத தெழுந்தே யுயர்ந்தபொன் மதினு மெழில்
கொழித திருக்குரால் வீதி, யுறுபெருகு செல்வ மாடமா ளிகையு
முமையுள முருகிடப் பாரததாள. (கரு)

வேறு.

உளத்தின்மகிழ் கூர்ந்தவள்புள் ளிருககு வேளு ருயரெல்லை
மருங்கினினைத் தெனவென் றுனனி, யளபபரிய பரிசனஞ்சூழ்ந்
திடவி மான மதினின் று மிறங்குவளா வாலையாகி, வளத்தினுட னிரு
ந்தசித்தா முதநீ ராடி மன்னுமொளி நேணிபுது மணங்கு லாலி, விள
ககமிகு குங்குமநன் னுதலி னிட்டு மேகலைகண டிகைதறித்து விரை
ந்து போந்தாள் (கக)

வேறு.

பெற்றியிகு சந்திரகார் ததாசு பரததிரா காரஞ சூழ்ந்து,
பொற்றொடியா லயமபுகுது விளங்குபே ரானந்தப பொலிவு தோ
ன்ற, நெற்றியிர்க்கண படைத்திருந்த நிமலன்வயித தியநாத னினைத
தாள் போற்றி, யுறறபெருங் காதலுடன் விதிமுறையாற் பூசைசெய
வுன்னி நின்றாள். (கக)

நலன்செய்மணங் கமழ்தருமஞ் சனந்தயில மான்பால்வெண்
டயிர்நல் வாசங், கலந்திடுங் குமங்கோரோ சனையிளநீர் கணிதேன்
செங் கரும்பின் சாரோ, டிலங்குசருக் கரைநறுகெய் யிளவெநநீ
ரின்னமபி டேகத் துள்ள, துலங்குதிர வியததொடுசந தனக்குழம்பு
திருமுடிமேற் சொரிந்து பின்னர். (கக)

ஒற்றாடை சாத்திவெண்ணீ றணிந்திழைவாய்ந் திடுமடை யுடு
த்துத் தோண்மேற், பொற்புண தூல்சாத்திக் கதிர்மகுடந் தரித்து
மணிக் கலன்கள் பூட்டி, நற்போதி னொடுவில்வ நறுந்தொடைய

லலங்கரித்த நயத்து னாப, மெற்போன்று சுடருமணித தீபமெடுத்
திலகுநீவே தனங்க ளெலலாம. (கக)

பறபலபொற் தளிகையினிற் பரிந்தமைததப் பெருந்தீப மெ
டுத்துப் பாங்க, நுறநிலகு சோடசநல் லுபகாரத் துடன்பூசையுரி
மையாக, விற்பொருவு துதலுமையாள் செய்துவளா வேதபாக
கியத்தா லைய, னற்செவிக்கின் னமுதமெனத துதிசெய்தான் முழ
வொலிநான் மருங்கு மல்க (உ௦)

வேறு.

ஐயன்வாய்ம் திடுபே ரன்பினாற் செய்யு மருச்சினை யுவந்தெ
ழில் கொழிக்கு, நெய்தவழ் கூடந லம்பிகைக் கிலகு நிதனிய யெள
வன மளித்தா, நெய்துதற் கரிப விடதுபா கமுமிக தன்னேழின்
மகிழ்ச்சிகூடர் திருநது, வையசந் தன்னில வருமவர் விழையும் வரந்
தர விளங்கின ளம்மா. (உ௧)

வேறு.

அளவில்பல் லுயிர்க்கெலாம் வரம ளித்திட
வளரும்வா லாம்பிகை பூசை மான்மியத்
துளவள முரைத்தன னுலகு ளோர்க்கரு
டெளிதரு திருவிழாச சிறப்புச் சொல்வன்மேல். (உஉ)

வாலாம்பிகையருச்சினைசெய்சருக்கமுந்திற்று.

ஆட திருவிததம்-அருக.

திருவிழாச்சருக்கம்.

பொற்புறபூக் கமலமிசை யினிதுகற்பு நான்முனைப் புவன
கிதினெழ்த்துப்பெற் திடுவேத முதலெந்தால் கருவிது மெனம் தன்

புத், நற்புதமா கியவயித்திய நாதமணைத் தெண்ணரிய வமரர் சூழப்,
பறபலபல் லியமுழங்க வையனிலை யடிக்கமலம் பணிந்தான் மா
தோ. (க)

வேறு.

ஆரணத் தேடித் காண வையனே போற்றி மூல
காரண போற்றி யுன்னுங் கற்பனை கடந்தாய் போற்றி
தாரணி தனனிற் றேனருத துணையதா யிருந்தாய் போற்றி
வரணி செம்பொற் கொங்கை மங்கைதன பங்கா போற்றி. (உ)

வேறு.

பரிவுமிகப் பணிந்தினை யதுகிசெய்து கண்ணருவி பாய நின்று,
புரிகருணை யுனதுமலர்ப் பொன்னடியை யருச்சினசெய் துலகம்
போற்றும், திருவிழவு செயவென்றான் மெய்வகா யகன்றிருவாய்
மலர்ந்து செம்பொன், விரிமுகோ திமமூரும் வேதன்முகர் தனை
நோக்கி விளம்ப லுறறான். (ங)

மலைவளர்கா தலிவயித்திய நாதமகி மையையுணர்ந்து உணங்கி
மேலா, நிலைமையெனை யினையதோ தலத்திலருச சனைரியமம் புரி
ந்து செய்யத், தலைமைபெறும் வேதவாக் கியமதனாற் றுகிசெய்து
தகுதி யோங்கு, மிலைநெடுவேல் விழிகளிபப வரம்வாங்கி யெழுந்து
மகிழ்ந் தியற்றும் பண்பால். (ச)

நின்மனததன் புறம்வரம்யா னெவ்வாறு தரத்தருநீன் வெள்ளி
வெற்பும், வன்மைபெறு சூலமுமிப் பொழுதுவிட்டு விடுவன்கழிந்
தன்பர்க் கீந்த, நன்மைபெறும் வரந்தனைத் தள்ளியான் விடநிலை
யே னயந்து மாது, தன்மைவியந் தவளருள்பெற் றினியதிரு விழாச்
செய்யத் தக்க தென்றான். (ரு)

வள்ளலளித் தியெனிய வாக்கதனைச் செவிக்கமுதாய் மன்னி
யோங்கு, முள்ளமகிழ்ச் சியினுடனே யம்பிக்கையப் பணிந்துதித்

தன்னுன் சிந்தை, கொள்ளவிழைந் திடுமவரம்யான் தருருவன்கே
 னென்றனளபூங் கொணறை வாயந்த, வெள்ளாந் தி னுணியயித்திய
 நாதனையான பூசைசெய்ய விழைந்தே னென்றான். (௬)

அனையவரந் தரத்தருவ தன்மநா னிதம்பூசை செய்த லானீ,
 நினைபும்வரந் தருவனென வுரைத்தமொழி தவறாது நினக்கஃ தீந்
 தே, னனைப்பவிழு மலரெடுத்தே நலனசேருந் திருவிழா ஞானநி
 னையன், நனையிலரு மருச்சனையான் செயவனினை பூறுதவிந் தாய்
 ய வென்றான். (௭)

இடபலா கனக்காட்சி தருமைந்தான் திருவிழா வினில் வங்கு,
 படவரவந் தரித்தபிரான் நனைப்பூசை செயின்யாவும் பலிக்கு மை
 ந்த, தொடர்வுபெறு சிவபூசை னானதோ டமுநதீருந் னாயன் நன்
 னை, யுடலின்மயிர்ப் புளகமுதத் தரிசித்தோர் பலனெண்ணி யுரைப்
 பார் யாரே. (௮)

சனமுறு னானம்வரச் சிவபூசை பண்ணுகிற தில்லை யென்று
 ஞானநா யகனையுல குறுதிபெற நன்னியமம் புரிந்தேன் முன்ன
 மானதினூல வருமைந்தான் திருவிழா வினிறபூசை செயவே னாய்ந்த
 போனகமற துளவுபசா ரமுஞ்சைவா கமம்புகலும் விதியாலென்றான்

ஆயநறு மலரெடுத்தே யண்ணலினை யடியிலருச் சனைசெய்
 போதிற், னாயமணங் கமழ்தூபஞ் சுடரொழந்தி படுநிலே தனமுஞ்
 சூழ்ந்து, காயநில முறப்பணியு முபசாரங் கடந்தவப சாரம் யாவும்,
 பாயும்விடை யண்ணலைந்தான் திருவிமாக தரிசனஞ்செய் பலரு
 னீங்கும். (௧௦)

தக்கருந் துரோகமுதற் சகலபா வமுந்தீருந் தன்வா பூறு,
 மிக்கோர னுழையயுயிழ்தல் வைதல்கோ பித்தல்கே றென்று பே
 சல், புக்கவா னையின்பூசா காலமதிற் புதல்களைப்பா ராட்டிந் தோ,

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்

டர், திக்கினைவிட் டோடுமைந்தார் திருவிழாத தரிசனஞ்செய் தவர்
கட் கென்றான். (௧௧)

ஆம்பிகைசெய் குமுதவாய் மலர்ந்துரைத்த மொழிசெவிக்கின்
னமுதாய் வாய்ந்த, செம்பதும மலருறையு நான்முகனை னனுக்
கிவைவின் ணப்பினு செயதே, யும்பாதொழு மன்னவனறன னருள்
பெற்றத திருவிழா வுபசா ரங்க, ணம்புபெருங் காதலினுற செயத
னன்மற் றவைதெரிந்து நவிலவா யாரே. (௧௨)

பொன்னுலக மகிழ்ந்துபூ வுலகில்வந்தே யிருந்ததெனும் பொ
றபு வாய்ப்ப, நனமைபெறு சங்கநிதி பதுமநிதி நவிலரிய மகிமை
சூழ்நது, மன்னிவளாந தோங்குசிரதா மணிதேனு கற்பகமற் றளவு
மன்றிப், பன்னுபுக முளகேசன படைத்தநிதி யழும்பரந்து நிறை
ந்த பாங்கால். (௧௩)

ஒளிசெய்சதை தீற்றியெழில் கொழிகுமணி மாடமுயர்ந் திடு
மா காய, வெளிமுகி தொடும்வீதி விளங்குமனைச் சுவாத்தலயிங்
குலிகச் சேறு, தெளிசூழம்பு தோயத்தெழுது சித்திரம்பொற் புறந்
தெற்றி தோயந் தென்றல், குளிரிலவி னுடனவீசக் கோதையரா
டவர்மகிழ்ச்சி கூர்ந்து நின்றே. (௧௪)

விரவுமொளி வயிரநெடுங் கானிறத்தி மாணிக்க விட்டஞ் சேர்
த்த, மரகதபந் தரிதபவள மணித்தொங்க னாற்றிமா செறிநது வாய்
ந்த, தரளமணி யெழின்மாலை தொடுத்திளநீர் கருகாரம்பைத் தாறு
னாக்கிப், பரவுநெடு வீதியணி பெறவாயி லிருபுறம்பண் புறவே செ
ய்தார். (௧௫)

வெள்ளிபசும் பொன்னமைந்து விளங்குபூ ரணகும்பம் வீதி
தோறு, மள்ளிவைவெல் விழிமாதர் மணிமேடை யலங்கரித்து வைத்
தா. ரள்ளித், தெள்ளுபனி நீர்க்கலவை தெறித்தனர்பொன் னிறங்

களசு

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

கொள்கிற ருளர்ந்து செங்காற், புள்ளலம்பு வாவிதிகழ் செங்கமலைப்
போதுபரிந் திறைத்தார் மாதோ. (கசு)

அண்ணல்வயித் தியநாதன் திருவிழாப் பெரியகொடி யேற்ற
மாலோன், வெண்ணிலவு சொரிந்திடுசுக் கிலபக்கப் பங்குனிமா தத்
தின் மேலி, நண்ணிபகார்த் திகையாகு மிடபவா கணக்காட்சி யதிதி
நாளா, முன்மைபெறு மாயிலிய மிரதமா முத்தரந் திர்த்த மாமால்.

என்றெழுதிப் பத்திரிகை யெடுத்துமருத் துவர்செங்கைத் தல
த்திலீந்து, வென்றிமிகு மிந்திரன்கந் தருவர்முனி வாரியக்கா விண்
னோர் சித்த, ரன்றியுல கீரேழி னுறையுமவர்க் கினியமங் களமா யா
ரும், வன்றிறல்சேர் வாகனத்தின் வரத்தக்க தென்றுரைத்து வருமி
னென்றான். (கசு)

வேறு.

இலகுபத் திரிகை தன்னி லெழுதிய துணர்ந்து செம்பொ
லுலகிலுள் எவர்க ளண்ட கோளகை யுறைவோர் மற்றும்
பலப்பல வுலகில் வாழ்வோர் பருப்பதத் தினிலி ருப்போ
ரலகிலா மகிழ்ச்சி பொங்கி யெழுந்திட வெழுந்தா ரன்றே. (கசு)

குணகடல் கிழக்கு வாய்மை குலவும்கா ளொளிபுத் தூர்மேற்
கிணைதரும் வடபாற் றென்பா விலகுபன் மணிகொ ழித்தே
யுணவினித் தழுதாய் வாய்ந்த வுபயகா விரிவி னுப்ப
ணைணயுநான் கெல்லை குழந்தா ரதன்புற மருங்கு நின்றார். (உ௦)

எங்கணு மன்ன சாலை யெண்ணிட வரிதாய் வந்தோர்
தங்கிடற் குவகை பொங்கத் தனித்தனி சமைந்த சாலை
யங்கண்ண றனக்கி னையந்தே யணிபெறும் னாக சாலை
மங்கள தாய்வி னங்க வளஞ்செழித் திருத்த மன்னோ. (உ௧)

பஞ்சம சுத்தி மற்று முளவனு கூலம் பார்த்துக்
கஞ்சநாண் மலர்ரோ னுள்ளக கணிவொடுங் கொடிதா னேற்றி
யெஞ்சலி லுபசா ரங்க ளெழில்பெற வியற்றி யண்ணல்
செஞ்சர ணம்ப னின்றி திருவிழா விளங்கச் செய்தான். (உஉ)

வலம்புரி முழங்க வேத மறையவ ரோத வான்மீ
திலங்குதந் துபிக லிப்ப வேழிசைப பாட லோங்க
நலங்கொண்மத் தளந்தொ ணிப்ப நடம்பயின் மாத ரம்பொற்
சிலம்பொலி பரம்பத் தாளங் கணிலெனத் திகழ்ந்த தெங்கும். (உ௩)
வேறு.

சிங்கமுகக் கொடியாளிக் கொடியிடபக் கொடியன்னக் கொடி
செஞ் சூட்டிப், பொறுகுசின மிகுங்கோழிக் கொடியலகைக் கொடி
மகரக் கொடியிப் பூமி, டெங்கும் விளங் கிடுங்கீர்த்திக் கொடியுடனே
யெடுத்திலகப் பிடித்தார் விண்ணேர், பொங்கியிடு பூமாரி பொழிந்த
னரயா வரும்கிழ்ச்சி பூத்தார் மாதோ, (உ௪)

மயில்விதிரி மயிற்பிச்சங் கண்ணாடி சுருட்டிசா மரையீ யோ
ட்டி, வெயிலுமிழ்ப்பூச் சக்கரவா ளக்குடைசூழ் வெண்கொற்றக்
குடைமா ணிக்கங், குயில்பசும்பொற் குடைவெள்ளிக் குடைமுத்
துக் குடைபவளக் குடைசெ ழிப்ப, வயிலிலகி யிடுமீட்டி படை
வாண்மு னனந்தந்தி வர்த்தி யார்ந்த. (உ௫)

வேறு.

அல்லியங் கமல மேவு மயன்பரிந் தியற்று மேலா
நல்வர மனிக்கு மைந்தான் திருவிழா வினின லஞ்சேர்
மெல்லிய லுமைபே ரன்பரீல் விதிமுறை பூசை செய்தாள்
செல்லுவே ளண்ணல் பூசை செய்துவேல் வாங்கி னானல். (உ௬)

களக்

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

அருமையாய வீதி தன்னி லலங்கரித் திடுந்தே றூர்ந்து
வருவது தரிச னஞ்செய் மகிழ்ச்சிபைப் பெற்று வாய்ந்த
பெருமைசேர் பருவந் தனனித பெரும்பய னளிகு மையன்
நிருவுளப் பாங்காய வாயந்த தீரத்தநீ ராடல செயதான். (உஎ)

அலகிலபல் புவனத துள்ளோ ரனைவரும் விருப்பங் கூர
நலமிது முகமன கூறி நவமணி சொரிந்து செம்பொ
னிலகிய விமான நலகி யேனைய பலவுஞ் செய்தே
மலரவ னன்னோ ருள்ள மகிழந்திட விடைகொ டுத்தான். (உஅ)

வந்திடு மனநத கோடி முனிவர்விஞ் சையர்கள் வானோ
ரிந்திர னிலகு மீரே மூலகனி துறைவோர் யாருஞ்
சுந்தர வயித்திய நாதன் றுணையடிக் கமலம் போற்றிச்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூடநத திருநதுதம் மூலகஞ் சேர்ந்தார். (உக)

எண்ணிலா வுயிர்கட் கெல்லா மிலகுபே ரின்ப மெய்த
வண்ணலுக் கமைந்த தாய திருவிழாய்ச் செய்தே யண்ண
நண்ணளி கூடநத நல்கும் வரமபல வேறறுச் சாரந்த
வெண்ணிறக் கொழிபின் போத மேவினன் பிரம லோகம். (கஉ)

வேறு.

பிரமன்வா னவர்கள்பே ரின்ப மெய்திட
வருதிரு விழாச்செய்நன் மகிமை கூறினோ
னருள்பொழி குமரநா யகன ருச்சனை
புரிதரு சருக்கநற் பெரற்பு ணைப்பன்மேல். (கக)

திருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-அஅச.

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அய்யனளித் திடுமினிய வசரீரி வாக்கதனை யனபு கூர்ந்து
துய்யசர காண்டவனந் தனிலிருந்தான் சுருதியிசை மலகச் சூழ்ந்து
செய்யசய சயவென்னுந் திருந்துபே ரிசைபல்கத திகழ்பூ மாரிதோ.
வையகம்பொற் புறநல்க மன்னியயா மொலியெழுந்து முழங்க மா

பொற்புமிகு குமரநா யகனிலகு குணதிசையைப் பொருந்து
மேலா, நற்புகழ்மங் களம்பெறுதற குரியர்விழை குவரென்றே நய
ந்து நோக்கிப, பறபலநன முழவினொலி பரந்திடபே ண்புநெகிழ்
பரிவு கூர்ந்தே, யற்புதமெய் திடவிருந்தா னண்ணலும்வெண் கயி
லையகன் றவனிற சார்தான். (௨)

பங்குனியின் முதற்பக்கம் பயின்றதிதி பதினென்றிற் பரிதி கீழ்
பாற, செங்கதிராபொற் புறவுதயஞ் செயுங்சால மிலகுசெவ்வாய்க்
கிழமை சேரும், பொங்குபுகழ் பெறுதினதிற பொருதியவா யிலி
யராட் புனிதன் மேவ, வெங்குமெழில் பெறத்தழைந்தே யிருக்கு
நிம்ப தருமூல மிலகிற் றன்றே. (௩)

இலகிழம்பச் சிமதிசைபார்த தெதிராமுகம்பொற புறவிழைவ
னிருந்தான் மேன்மை, குலவியசித தாமுதநற குளிர்திரப் பாங்குர
ருள் கொழிக்கு மம்மை, பலன்விழைவோர்க் கினிரோக்குர திசை
வடபா லெனநின்னந்தோ பரிவு கூர்ந்து, நலமிகுதென் றிசைநோக்கி
நல்வரந்தந் திடநயந்தே யிருந்தா ளம்மா. (௪)

வருஞாவர் தமைச்சண்டு மகிழ்ந்துதிரு மஞ்சனமு மலரும் வா
சம், பெருகுநிலே தனமும்வகை பெறவமைத்தே நிறைதருபே ரன்
பா னையன், திருமுடிமே லபிடேசஞ் செய்துசெழு மலாணிந்து

கௌ

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

திகழ்நல் லன்ன, முருகுநறு நெய்யொழுது முபகாண மளித்தொ
ளிசெய் தூப மேந்தி. (டு)

அண்ணலருள் பொழிமுகமண் டலயிலகக் கொடுத்தமைந்த
தீப மேலோ, ரெண்ணியீடு ரெண்வகைநல் லுபசாரம் யாவையுஞ்
செய் திலகம் வாக்காற், பண்ணமைந்த துதிசெய்து பணிந்துபர
வசமாகிப் பண்ணும் பூசை, யுண்மைதனை யுவந்தையன் விழைந்தன
நல் கினாலக மகிழ்ச்சி யோங்க. (சு)

அம்பிகையு முச்சிமோர் தன்புகூர் தனப்பசுந்தே னவிழூர்
தூய, செம்பதம மலர்போலுந் திருவடியை வணங்கிமுரு கேசன்
சேலு, ரொம்பெருமா னேயெனது நாத்துகிப்பக கரமலர்கொய் தெ
யித்துச் சாத்த, நம்பிமென் பார்க்கருள்செய் தாளிணையென் முடிவ
ணங்க நாள்க டோறும். (எ)

எனதுவிழி யருண்மேனி யினைத்தரிசித திடராசி யிலங்குங்கொ
ன்றை, வனமலரி னறுமணமின் புற்றிருப்பச் செவிநினது புகழின
வாய்மை, யனவரதங் கேட்பவரு ளளித்திடவேண் டினனென்ற
னைய னல்கித், தனதுதளர்க் காததினாற் றைவந்தான் மகிழ்ச்சியிகத்
தழைந்தே பஸ்கால். (அ)

எழில்கொழிக்குஞ் சாகாண்ட் டிம்பவனத் தமர்ந்திடுநின் றனை
யெஞ் ஞான்றும், வழிபடுமன் பினரிட்ட கரியமும். பெறவாங்கன்
மகிழ்ந்து நல்கிப், பொழிமதுத் தமிழ்ச்சங்கப் புலசைமதெரி யறிவு
டைய புதல்வர்ப் பேறு, மொழிவரிய பொன்னுலக முதன்மேலாம்
பதவிமுழு வதூதல் கென்றான். (க)

நின்னைமுனம் பணிந்துருகி நின்றதுதி செய்துநின் தருள்
பெற்றிப்பா, லென்னைவனங் கிளர்ந்தமக்கித் தலவாசஞ் செயும்புல

ஆதித்தனருச்சீனசெய்சருக்கம்.

களக

மற் றிலகு மேன்மை, பன்னவளர்ந் திடுபுரா ணங்கேட்கும் பலன
பலிக்கும் பணியார் தங்கட், கன்னியமப் பலனீங்கி விலகியிடு மிஃ
துண்மை யாகு மென்றே. (க0)

நீர்தாங்குஞ் செஞ்சடில நிமலனுரைத் தனன்பசுந்தே னிகழுங்
கொன்றைத், தார்தாங்கு மன்னவன்ற னன்புறுசண் முகப்பெரு
மான் றயங்கு செம்பொன், வாராதாங்கு களபமுலை வள்ளிதெய்வ யா
னையிரு மருங்குஞ் சூழப், பார்தாங்கற கரியவிமை யவர்குழாம் பணி
யவீற் றிருந்தான் பாங்கால். (கக)

வேறு.

அய்யனைக ழுமரநா யகன ருச்சீன
செய்திடுஞ் சருககமான் மியச்சி றப்பினை
யுய்தர வுரைத்தன னெளிநுஞ் செஞ்சடர்
வெய்யவன் பூசைசெய சருகக மேற்சொல்வேன். (கஉ)

குமரநாயகனருச்சீனசெய்சருக்கமுறநிறநு.

அஃ திருவிருத்தம் - அகசு.

ஆதித்தனருச்சீனசெய்சருக்கம்.

அலகில்சீர் மகிமை வாய்ந்த தக்கனுக் கதிதி யென்றே
யிலகெழில் படைத்த கன்னி பிறந்தினி திருந்தாள் வாய்மை
குலவுகா சிபனுக் கன்னோன் கொடுத்தன னவள்வ யிற்றிற
பலகிர ணங்கள் குழும் பரிதிவா னவனு தித்தான். (க)

அன்னவன் பாரி சாயா தேவிமற் றவட னக்குப்
பின்னொரு காலந் தோட்டாப் பெற்றிடும் பேதை தன்னை
நன்மண மனைய வெய்யோன் செய்தன னவடன் னும
மிந்நில மெங்குங் காந்தி மதியென வெடுத்து னைப்பார். (உ)

முருந்தறும் மூரல் வாய்ந்த விருவரின முதனமை பெற்று
வருங்குல மடர்நை சாயா தேவிரன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே
யிருந்திடும் பதம பீடத தினிலொரு ஞான்று தோட்டாத்
தருங்கருங் குழலி ருந்தாள் கண்டனள சாயா தேவி. (க)

கொதித்துளம் பதைப்பக் கோபங் குதித்திடுங் கண்ண ளாகி
புதிகுமா தவனமுன் னினதே யுரைத்தன ளவளெ னக்கு
மதித்திடு சமான மாக வெண்ணியா னிருகும் வாய்ந்த
நிதிப்பது மாசு னத்தி லிருந்தன னென்ன லென்றே. (ச)

மான்பொரு விழியாள் பின்னர் வனப்பிழந் தவன்கொ றீரி
கூன்குரு டெனினுந் தக்க குலமடந் தையர்வி சேடர்
தேன்படு மொழிய னென்னுஞ் சிறநில னிழிகு லத்த
னான்பொதி யவனைத் தீண்டி னுறுகுல நரகில வீழும். (ரு)

அன்னவள் புதல்வர் தம்மாற் சுவர்க்குழங் கிடையா தாகு
மென்னுயிர் நாதா வன்னாட் குழிந்ததன் டனைசெய் யாயேன்
மன்னுமென் னுயிர்வி டிப்ப னென்றவள் வாராய் மின்னே
பன்னிநீ யவளென றாசு யாகவே பார்ப்ப னென்றான். (சு)

விதிநெறி விசாரி யாது தண்டனை செய்தால் வேடன்
வதிதரு குலத்தில் வந்து பிறப்பன்வாழ் மனைவிக் கென்றும்
பதிகழந் திடுதல வேறு பதித்திருந் திடுத றாசர்க்
கதிகதன் டனைய டித்தன் முண்டனந் தாசிக் காமால். (ஏ)

ஈசபத் தினிக்குச் செய்யுந் தண்டனை தள்ளி நீக்கல்
வாசகார் குழலா யன்னா டனைமனத் தினினி னோந்து
பேசல திலலை யென்று பெருகுதன் கிரணந் தம்மால்
வீசின்ன வெதும்பித் தோட்டா வின்முனம்-விழுந்த சொன்னான்.()

கருகிய மேனி கண்டு கதிரவற கெதிரே நினறு
மருகவென் மகண்மேற் காதல் விடுதிட வந்த வாறு
தெரிதர வுரையா பென்றான் சீறிநீ யிழிந்த சாதிக்
குரியவ னினனோ டென்ன வுரைப்பென் னுயிர்த்து ரைத்தான். ()

இயங்கிய கோப நீங்கி யிழிந்தபா னிலகி வாய்ந்த
வுயர்ந்தவர் தம்மைச் சேரி னொழிந்திடுங் களங்க மென்று
சயம்பெறச சொல்வ தோராய போலுமென் றனனற டங்கண்
வயங்கிழை யுனது மாதை வருந்தியான் கேட்ட துண்டோ. (40)

எழுந்திடு முயரம் பெண்ணை மூன்றதின் மேலி ருந்து
முழுந்துருள் பொழுதி னினறன் கைவிட லாழி பூறஞ்
செழும்புன னிழலிற் பாரததுத் திகழ்தரு கணையா லெயய
விழுந்தவல் வாழி கண்டு கொடுத்தனை வியந்து நினறே. (41)

ஆதலின் விலையாய்க் கொண்ட பொருளென வாயி னுணின்
பேதையென நிகழ்ச்சி பேசி யிடுமது பொருது கண்ணன்
மீதழற் பொறிகள் சிறத வெகுண்டுதன சாணை வாயிற
கோதுறக் கடைத்தான் மேனி யெழிலெல்லாங் குலைந்த தம்மா. (42)

என்செய்வான் பரிதி நிற்பெண் ணெனக்கதி மோக மாரு
மன்புவைத திடுவ னென்ற னவவுரை செவியிற் கேட்டு
முன்புநான் முகன னித்த முரண்மிகு சாணைச் சுற்றறத்
தன்கையா னிறத்தி விட்டான் றரிக்கில னொந்து மீண்டான். (43)

வருந்திய துயரங் காங்கி மதியிரு கண்ண னோக்கி
யருந்தவ மியற்றும் வானோ ராவனை யடுதது நின்ற
முருந்துறழ் முத்த மூரற் குழுதவாய் முகம ளகந்த
நிருந்துபைங் கிளியின் வாய்த் திகழ்மொழி யொன்று ரைத்தான்.

முன்னரென் பிதாவுக் கென்னை யிகழ்ந்தது முழுதுஞ் சொன்னே
 னன்னவன் கூர்மை வாய்ந்த சாணையி னகத்தி லுய்த்து
 மனனிய லொளிம முங்கக கடைந்தனன் வருத்தந் தீர
 வுன்னரு ளன்றி வேறொன ளுளதுகொ லிரவிக கையா. (கரு)

என்னுநன் மொழிகேட் டாசா னிலகிய வயித்திய நாதந்
 தன்னினிக் கிடுமென் றுன்றன் பாரியோ டெழுந்து தாதார்
 பொன்னிதழ்க் கடுக்கை வேய்ந்த வயித்திய நாதன் பொற்றான்
 பன்முறை பணிந்து தீர்த்தம் படிந்தருச் சனைபு ரிந்தான். (கரு)

பொருந்திய கன்னி மாதம் புகழ்மிகு மாக மாதம்
 வருந்தினான் மூன்று செய்த பூசையின் வாய்மை தன்னைத்
 திருந்துபே ரருள்ப டைதத தேவநா யகன்ம கிழ்த்தே
 யருந்திற் லெழிலு நலகி யரியநல வாழு மீந்தான். (கரு)

இன்னருத் துளிப்ப ஆதி விளரிவண் டெழுந்து பாடு
 நன்மலர்க் குழலாள் காந்தி மதியுட னாங்க டோறு
 மன்னுபே ரின்ப நல்கும் வயித்திய நாதன் பாதந்
 தன்னையன் பொடுப ணிந்து தனதுல கத்தைச் சார்ந்தான். (கரு)

மனமிறு மாந்து தோட்டா மஃளொரு ஞான்று வாய்ந்த
 தினகரன் பாரி சாயா தேவியா சனத்தி ருப்பத
 தனதுளங் கொடுத்தே யன்னா டனித்திருந் ததுவுந் தீர்த்து
 வினவிநல் லுரிமை செய்து விளங்கினன் விண்ணின் மீதில. (கரு)

வேறு,

கறைவிளங் கியமணி மிடற்றுக் கண்ணுத
 லிறைவனுக் கிரவிரான் மலரெ டித்துந்

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்,

கஅரு

ஹறைவழா தருச்சனை செயதல் சொல்லினன்
மறையருச் சனைசெய்த வணமை சொலவன்மேல்.

(௨௦)

ஆதிதனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

கூட திருவிருத்தம்-ககக.

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.

இலகு சோமக னென்றுரை பெற்றிடு
மலகி லாற்ற லுடைபவ னாய்ந்தபொன்
ஹலகில் வாழிமை யோராதய ருற்றிடத்
திலக நான்மறை சேர வெடுத்தன

(௧)

வஞ்ச னைசெய் தெடுத்தின் மாகட
னஞ்ச போலொளிர் சேற்றி னடுவினி
லஞ்சி யேக்கமு றப்புதைத தானயர்ந்
தெஞ்சி வானவர் யாவும் விடுத்தனர்,

(௨)

அரவ ணிந்திடு மையனை யன்னவர்
பரவித் தோத்திரஞ் செயதனர் பைந்துழாய்
விரவு மார்பன்ற னைவியன் கங்கைதன்
சிரம ணிந்தவன் சிந்தனை செய்தனன்.

(௩)

வைய முண்டிடு மாயவன் பாய்விடை
யையன் றன்னை நினைந்த துணர்ந்தடல்
செய்யுஞ் செங்கண் மகரம தாகியே
வெய்ய சோமகன் வீழப் பொருதனன்.

(௪)

குருதி சோர விழுந்தபின கூறருஞ்
சுருதி தேடி யெடுத்திச் சுரந்தருள்
பெருகு காதலிற் பேதுற னீக்கியே
திருவி னாயகன் செவவிபெ றச்செய்தான். (ரு)

மறைக ணானகும் வயித்திய நாதன்
னறைம லாப்பதம் போற்றி நவிலான்
முறைமை யாக முதிர்ந்திடு மன்பின
னிறையும பூசைசெய் நேசம தென்சொல்வேன். (சு)

ஏல வாச வெழிற்றிரு மஞ்சனங்
காலந் தோறுங் கனிந்தபி டேகஞ்செய்
தால முண்டிடு மையனுக் கற்புதச்
சாலி யன்ன நிவேதனந் தானல்இ. (ஏ)

மற்று முள்ள வகையுப சாரமு
நற்றி றம்பெறச் செய்தெழி னல்வரம்
பெற்ற மூர்த பிரான்றரப் பெறறதால்
வெற்றி வேத புரியென்பர் மேன்மையோர். (அ)
வேறு.

நாதனை நறுமல ரான யந்துநால்
வேதம்வந் தருச்சினை புரியு மேன்மைசே
ரோதருஞ் சருக்கமீன் டெடுத்தி னைத்தனன்
பூதலம் வருகுசன் புநழ்ச்சி மேற்சொல்வேன். (க)

வேதமருச்சினைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-கஉரு.

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

கஅரு

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

பொற்புறம் தவஞ்சூழ் சூதமா முனிவன் புகழ்மிது நையிசா
ரணிய, வறபுத முனிவ ரகமகிழ்கூர வமையுமந் காரகன மகிமை,
நறநிறம் பெறவே யுரைத்தன்மே யினனமே னவிலருந் காதன்மீ
தூரச், சொற்சுவை யினிய பொருட்சுவை யுணர்ந்தோர் துதித்தனர்
குவித்தகை யெடுத்தே. (க)

தயங்குபூ ருவத்தி னன்னெறி முதிர்ச்சி தருமிரா தந்திர மென்
ன, நயம்பெறு கற்பக தனிபணி வரைசூழ நலன்மிது தாழ்வரை
யதனிற, பயன்றா வுமைதன் னுடன்மகிழ் கூர்ந்து பரிவுறு திருவினை
யாடல், வியன்பெறச் செய்யும் விழைவின னாகி விமலன்வெய் யோ
னேனோக் கினனே. (உ)

அங்கியங் கடவு ணடுவிலின் றரிய தவம்புரிந் திடுமவர் போ
னறு, வெங்கதி ரவன்றன் வெயிலகொதித் திடுமவ் வேலையின் விழி
த்துமே னோக்கி, யெங்களு யதன்வீற நிருந்தனன் முகத்தி னெழு
ந்துவோர்த் திடுந்துளி யொன்று, பொங்குமாழ் கடலின் வடவைவான்
கணல்போற் புவிதனில் விழுந்தது மாதோ. (ஈ)

உத்தம மான நிலமகள் வாய்ந்த வுபநிட வாக்கிய மதனான்,
மத்தரான் மலர்சேர் வள்ளலைத் துதித்தென் வருத்தம தறியவே
றுளரோ, வத்தனே தாங்கற கரியதாய்த் தாபாக் கினியதி ரூராமா
யடர்ந்த, தெததுணை கொண்டு திருவே னிரட்சி யிரட்சியென் திரங்
கினின் றனனே. (ச)

இவ்வகை புலிமா துரைத்தது மினிநீ யிரங்குத நவிரெனப் புக
ன்று, னவ்விசே ரண்ண னவிலுமப் பொழுதி னல்லெழில் சிவந்த

க அசு

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

வண னமதாய்ச், செவ்வியாய்க் கருமை தீர்த்திடு குன்றி நிறமுடைத
திகழுகதி ரவன்போற, கவ்வைநீராக் கடலகும் புவிவினின் மெழந்து
கறையிடற் றண்ணலைப் பணிந்தான். (ரு)

மாந்தளிர் மேனி டையனன் னவனை மகிழ்ந்துவாய்ந் திருந்திடு
குருரஞ், சாந்தநீ செயது புவிக்கணு கூலந தனைப்புரி தயங்குமங் கள
முண, டாந்தகு முபய காவிரி யதனாக கமைத்திடு நாப்பண்வார் கட
லிற், கேயந்தமேற் றிசையின் வயித்திய நாத மெனுந்தல மியல்பெற்
விளங்கும். (சு)

பூசார் மனையி னித்தியாக் கிளிசெய் புகைநறு மணங்கமழ்ந்
திலகுந், தேசநல் கிடுமப் புண்ணிய தலத்தைத் தெரிசனஞ் செயத
வக் கணத்தி, னேசமுற் றுளத்தி னினைந்தன யாவு நிலைமையா யளி
க்குமென் னுரைத்தான், பேசரு மகிழ்ச்சி கூர்ந்துதென் றிசையைப்
பெட்டியீ னாரனாக் கினனே. (எ)

எண்ணரி தாகி யிருந்திடுந் தலங்கள் யாவையு மினிதுற வண
ங்கிப், புண்ணிய கங்கை நதியினீ ராடிப் புதுமல ரால்விசு வேசன்,
வண்மைசேர் பாதாம் புயந்தனி லிலகு மகிழ்ச்சிகூர்ந் தருச்சனை
புரிந்து, தண்ணளி முரல்பூர் தருவளர் வயித்திய நாதமா நகர்த
னைச் சார்ந்தான். (அ)

தீர்தரு வினைநோ யொழிந்திட விளங்கித் திகழ்ந்தசித் தாமுத
தீர்த்தந், தோயந்துநன் னிறப்பட் யிடைகரித் திருந்து தாயநீ றணி
ந்திழை யினிதா, வாய்ந்தமும் புரிநூ லணிந்திடு மாப்பின் மன்னமுத்
தரீயரின் றசைய, வாய்ந்துசே ருருத்தி ராக்கான் மாலையற்புத
வொளியெய்ப் புனைந்தான். (ஆ)

கணிவுட னெழுநது சிந்துர முகக்கற் பகவிநா யகன்றனை வண
கசிப், பனிமதி யணிந்த வயித்திய நாதன் பதாம்புயங் கண்டுகண்
களித்தே, புனிதமஞ் சனம்பஞ் சாமுதம் பஞ்ச கொவியம் பூங்கனி
யிளநீ, ரினியநல் லபிடே கந்தனக் கமைந்த திரவியம் யாவையு மெ
டுத்தே. (க௦)

அளப்பருங் காத லுடனபி டேகஞ் செயதுநல் லாடையா பர
ணம், வளத்தொயி சாததி நிவேதன மளித்தது மந்திர விதிமுறை
வழாது, விளக்கிய தூப தீபமுங் கொடுத்தது மேதரு சகத்திர நாம,
மிளக்கமுற் திடுகூ விளங்குத தேந்தி யினிதருச சனைபுரிந் தன
னே. (க௧)

திவ்விய மான வன்னநெய் யொழுகித் திகழ்ந்திடு மபூபந்
கனிமற, நிவ்வகை யனேக விதநிவே தனமற நினைமைபெற திடநித
மளித்து, நவ்விசே ரண்ண றனைப்பணிந் தெழுந்து நலம்பெறு துதி
பல செய்தான், சுவவைசூழ் கடலின் விடறுக ரமலன் கண்ணின
முன் னெழுந்தரு ளினனே. (க௨)

பூமக ளினிய புதல்வநின் றனக்குப் பொறபுற வேண்டிய வர
ங்க, ளேமமெய திடயார் தருகுவங் கேளென் றிசைத்தன னண்ண
லே கினது, தாமரை மலர்பொற றுளினி நினையுஞ் சிரதைதற் தரு
ள்புவி தனின்மே, லாமணி பெறுநற கிரகநின் றங்க மாகுமா திக்க
நல் கென்றான். (க௩)

அன்னது மன்றி வேண்டின னினைய தலந்தனின் மாதமீ ரா
நின், மன்னிய செவ்வாய்க் கிழமையி லினிய மகேசுர பூசைபண
ணினர்தா, நன்மைசேர் சகல பாக்கியம் படைத்து நலம்பெறு புத

கஅஅ

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

வ்வணைப் பெற்றுப், பின்னாவென் கயிலை சேர்ந்துபே ரின்பம் பெ
றுமவர நல்கூல் கெனவே. (கஅ)

வேறு.

அங்கா ரகன்வேண் டியவாங்க ளனைத்து மளிததே பெருங்கரு
ணை, யெங்கோன் விளங்கி யிருந்தனன்மற நெழில்சேர் சித்தா முத
வடபாற, செங்கோ கனக முகமலர்தென் றிசையை நோக்கி யிட
வுறைந்து, கொங்கார் மலரா னிதம்பூசை புரிந்து மகிழ்ச்சி கூர்ந்
தனனே. (கரு)

இன்னோன் புகழ்சேர் மான்மியமற றின்ன மொன்று பகர்வ
னெனப், பன்னூன் முறைகண் முழுதுணர்நது பதினெண் புராணங்
கரைகண்ட, தன்னே ரிய சூதமுனி வரன்கூழ் நைமி சாரணிய,
நன்மா முனிவர் செவிக்கினிய வமுத மொழியா னவில்கின்றான். ()

வேறு.

இலகிய சுவேதவிக் தெழுந்த தெம்பிரான்
மலர்முகத் தனிலொரு கறபம் வன்மைசேர்
நிலமிசை விழுந்திட நிமலன் செய்தனை
னலர்குச னுதிரமே னியினு திததனன். (கஎ)

நடுக்கினர் வானவர் நாதன் பார்த்தவன்
கொயிந்தழ லுருவினி லுதிரங் கூருவ
தொடுக்கிடச் செய்குவ னென்று ரைத்துமே
ஸநிந்திறற் குசன்கருத தனமயக் கூறினான். (கஅ)

மங்கள் வாரநின் மகிமை யிவ்வுல
கெங்குளோர் களுந்துதித் தேத்த நல்கினேன்
செங்கைகூப் பினர்க்குநின் குருநர் தீர்த்துநீ
பொங்கிய புகழோடு பொலிக வென்றான். (கக)

வேறு.

எண்ணருத் துயரங் கூர விருந்தசெங் குட்டந் தன்னாற்
கண்ணினு லொருவர் பாரார் கடலவிட முண்ட கண்ட
வண்ணலே நினையனறி யடியனேற கரணு முண்டோ
நண்ணுமிக குட்டந தீர நலவழி யருள்செய யெனறான். (உ0)

மங்கள வருவ மான வயித்தீய நாதஞ் சேர்ந்து
பங்குனிச் செவ்வாய் தனனிற பரந்திமி மமுத மென்னும்
பொங்குபூம் புனலின மூழகிப புராதனன வயித்திய நாதன
பங்கயச் சரணங் கண்டு பணிந்திடிற் றீரு மெனறான். (உக)

ஆறணி யண்ண லோது மனைத்தையு முணர்ந்து மேலாம்
பேறரு டலத்தைச் சாராது பிறங்கிமி மகிமை கண்டு
கூறரும் வீர பத்திரக் குரிசிலை வணங்கி மறறும்
வேறுவே றிறைஞ்சிச் சித்தா முதபபுனல விதயாற ரேய்ந்தான். ()

வண்மைசோ மாசி மாதப் பிறப்பினிற் றீராத மூழகித்
திண்ணிய படிமேலேறும் பொழுதினிற் குட்டந் தீராதே
யெண்ணரும் பசுமபொன் மேனி யெய்தினான் குசன்பின் வாய்ந்த
புண்ணியக கவச மொன்று புகன்றய ரீசா னத்தின். (உக)

ஓடையொன் றியறறித தூய வொளிசெய்செங் கழுநீர் வைத்துக்
கோடைஞான் றிறுநீங் காது குளிர்மணங் கமழும் பூவா
லாடைவெம பூலித்தோல பூண்ட வண்ணலுக் கேறகும் வண்ண
நாடியே சாததி நின்று நலம்பெறத் துதிகக ஹறான். (உச)

கமலநான் முகனுங் காணக் கண்ணுதற் பிரானே போற்றி
யமலனே போற்றி பெங்க னையனே போற்றி நீங்காத்
தமலம தொழிப்போரக் கெனறுந் தையபுரி பரனே போற்றி
* துமலநீரத் துயிர்க்குத தோன்றாத் துணையதா யிருந்தாய் போற்றி.

* துமலல - தும் அலலல்; தும் - துகள்.

சுருதிதே டரிய நாதா தாயனே போற்றி யெனறே
வருதுதி பலவுஞ்செய்து வள்ளல்பூங் கோயில் வாய்நத
நிருதிதென் நிசையிற் சிததா முதநிறை வடபா வீங்கா
தருகுதென் முகம தாக உமார்தினி திருந்தான் பன்னுள் (உக)
வேறு.

திறஞ்சே ரினிய செபநதவஞ்செய திலதர்ப் பணநெய யாகுதி
செந், நிறஞ்சே ராகா ரகன்றனை நினைந்தே யளியா தவர்க்கமமா,
விறந்தே யிடுமப பலனதனா லினைய தலத்தி னியல்பெறுநல், லறஞ
சேர்ந் திருந்தோர் மறநெவர்வந தவர்க ளெ வர்க்கு மஃதாமால். (1)

அண்ணல் வரம்பெற் தினிதுறையு மங்கா ரகனாக் கிப்பலனென்யிடு
நெண்ணியளிப்போர்க் கெண்ணருநல் லெழினமங் களம்வந் தெய்தி
நண்ணும் புகழ்பொன் னவமணியும் கொழிகரு மனனோ னனமகிழ்ச
பண்ணு மதனா லவந்நினவின் படியே யனைததும் பலித்திடுமே. [சி
வேறு.

அற்புத மிகவங் காரகன் பூசை செய்திடுஞ் சருக்கம்யா னறி
நத, நறபெரு மகிமை யுரைத்தன னிதன்மே னாதனைக் கலைமதி விதி
யாற், பற்பல மலாகொண் டருச்சனை புரிநது பணிந்துவாய்ந திடுது
தி புகன்ற, பொற்புறு சருக்க மான்மிய மதனைப் புவிக்கிதம் பெறப்
புக லுவனே. (உக)

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-கருசு.

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

எண்ணிலா மகிமை பெற்ற தக்கனாக் கிருபத் தேழு
பெண்ணெழில் கொழிக்க வந்து பிறந்தன ரினையர் தம்மை

விண்ணின்மீ தியங்குந் தூய வெணமதிக் களித்தா னன்னுன்
கணமணி யெனவி ளங்கு ரோகணிக் கன்பு செய்தான். (க)

ஏனையர் துயரங் கூர்ந்தே யிருந்தனர் சின்னாள் பின்னா
வானின்வெண் ணிலவு காலை மதியினை நீங்கி வந்து
தேனினு மினிமை வாயநது திகழ்ந்திடு சொல்லாற் றந்தை
தானிதம் பெறவே கேட்பச் சாலவு முரைத்தா ரந்தோ. (உ)

பொன்னினங் கொம்பு போனற புதல்வியர் நடந்த யாவு
முன்னாநினை றுரைத்த போது முதிர்ந்திடு சினதத னாகி
வெந்நெருப் பெனவே கண்கள் சிவந்திட விண்ணின் வாழு
மன்னவன் றனைச்ச பித்தா னடித்தது கயநோய் வந்தே. (ஈ)

குமுதவாய் விள்ள வெள்ளை நிலவுகொப் பளிகருந் தூய
வழுதமே னியிறக ளங்க மடித்தது கண்டு பார்மே
னமதுநோய நலிவு தீரு மெததலத் தென்று நைந்தே
தமதுநே ரரிதாய் மனனும் வயித்திய நாதனா சார்ந்தான். (ச)

எய்தரு மகிமை பெற்றே யிருந்திடுந் தீர்த்த மூழ்கி
வைதிக விதிவ ழாது சந்திவந தனஞ்செய் தாய்நத
துய்யநீ றணிநது தூய கண்டுகை தரித்துத் துத்திப்
பையர வணிந்த நாதன் பதமலர் பணிந்து போற்றி. (ரு)

வேறு.

பூசைக் கமைந்த மஞ்சனமும் புதுமா மலரு நறுஞ்சாநதுந்
தேசிற் பொலிந்த தீபமுஞ்செஞ் சாலி யினிய திருவழுது
மீசற் கேயந்த பரிசினு லமைத்தே யிளகி யுருகுமன
நேசத் துடனே பூசைவிதி நியம மாக நிதஞ்செய்தான். (சு)

அய்ய நவன்முன் நெழுந்தருளி யடுத்த சாபந் தனைநீங்கு-
செய்து திகழ்பூ ருவபக்கந் தனனிற்கலைகள் செழித்தோங்கு
வெய்து மபர பக்கமதி லிறங்கப பருவந் தனிலிலகித
துய்ய கலையீ ரெட்டிநிறைந் துலகு துதிசெய் திடவளித்தான். (௭)

பெண்ணிற் கணமந்த கற்பினராய்ப் பெருகு மெழில்வாய்ந் திடுமினிய
வொண்ணித் திலநன் னைகமாத ரிருபத தேழு பேருமுள
நண்ணப் பனிமா மதிவாய்ந்த நலஞ்சேர் போகந் தனைநுகரச்
கண்ணெற் றியினிற் படைத்தமணி கண்ட னருள்செய் தனனம்மா.

மருந்தாங் வயித்திய நாதனுமாம் வள்ளல் கலைமா மதிக்கருள்கூர்ந்
திருந்தே வரநல னினனவலன்செய் திவிப துதிபற பலசெய்து
திருந்த முலகு தனைசேசோந்து செநதா மரைவாண் முகமலர்ந்து
பொருந்து மனைவி யனைவர்களும் புகழ்ச்சே ருரினம பெறச்செய்தான.

வேறு.

ருளித்தரு மமுத கிரணமா மதியின் கொள்கைமான மியந்
தனை யெடுத்துத், தெனிகா வுரைசெய் தனனிதன் மேற்செங் கதிரா
வன் மண்டலத் தினிறபோந், தொளிபெற வருவ னெனறெழூந் து
யர்ந்து பரநதுவீழ் சடாயுவி னுமகி, ரளிதரு மன்பர் முகமலர்ந்
திலகு மகமகிழ் கூடதரப் பகர்வேன். (௧௦)

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௧௬௪.

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கம்.

திருத்திய நான்முக னளித்த செவ்வீசேர்
பெருந்தவ நாரத முனிவன் பேசரு

மரும்பகை கடிந்திடு மம்ப ரீடன்வந
திருந்தபே ரவைமகிழ கூர வெயதினான். (க)

பொனமுடி தரித்தர சுரிமை பூண்டிடு
மன்னவ னருககியந கொடுத்த வந்தனை
நன்னெறி பெற்றிடச் செயதுன னலவர
வென்னவென குலஞ்செயுந தவமென தேத்தினான். (உ)

இகலபுரி யைம்புலப பகைக டிந்திடு
மகதியாழ் முனிவரன் மன்ன வரையமையும்
புகனமொழிப பரிவையும் பூரித தன்னவ
னகமகிழ தரப்பல வாசி கூறினான். (ங)

தரணியோர் குடைநிழ றனிற்பு ரந்திடும்
புரவல னிகபரப் பேறு பொறபுற
நராசுர தமக்கெலா நல்கு நற்றலந
திரமுற வையனே யருளசெய யென்றனன் (ச)

பூவிரித தோங்குபூம பொழின்மி குந்திடுங்
காவிரி வடகரை தனிற்கண் டோர்களைகண்
மேவரி தாம்மகிழ கூாவர் விண்ணவர்
யாவரும் புண்ணியத் தலமென் தேத்துவார. (ஞ)

சித்தநன் மகிழ்பெறச் செய்யுஞ் செவ்வீசோ
முத்திமா நகாதனிற் சடாயு முக்களைக
கொத்துவாயந் திருந்தகூ விளமெ டித்துளம்
பத்திகூர் சிவார்ச்சீன பண்ணும் வாய்மையால். (கூ)

தாரணி சடாயுமா நகர மென்றுதான்
பேரணி பெறவுரைத திடுமெ னப்பெரு
காரண முணர்ந்தநா ரதவ ருந்தவன
சீரணி வேந்தனாக் களித்தல செய்தனன். (௭)

மன்னவ நெழினமுனி வரணை நோக்கிவித
தன்மைசேர் சடாயுவின் றந்தை யாவன்மே
னன்மையாங் குலவரன் முறைமை யாதெனப்
பன்னரு நன்மொழி பரிந்து கூறினான். (௮)

தக்கனற் புதல்வியாம வினதை தன்னையென்
ழக்கெலாம் புதழ்படைத திலகு காசிபன
மிககனன மனைவியாய்க் கொடுத்த னன்மிகு
பக்குவ வணங்கரு ணனைப் ப யந்தனள். (௯)

பின்னார்நற் கருடனைப் பெற்றெடுத்தனன்
முன்னவன் மூதறி வுள்ள சேனியை
நனமணம் புணர்ந்தன னலமி ருந்திடு
மன்னவ ளிருபுதல வனைய ளித்தனள். (௧௦)

தகுதிவாய்ந் திலகுசம் பாதி யென்பவன்
மிகுதிறம் படைததுமுன் பிறந்த மேன்மையான்
புகழ்பெறு சடாயுவென் றுலகம் போற்றிடு
மகிமையா னவன்றனக கிளைய வாளாலே. (௧௧)

சூழ்தரு மிவாசொலற் கரிய நண்புடன
வாழ்பெரு நாளினிற் கயிலை மால்வரைத
தாழ்தடஞ் சாரலின் தேறி ணுந்தித்
தாழகட லெனக்கிளர்ந் தார்க ளங்குளா. (௧௨)

பையவெய் தவாதமைப் பார்த்தி யாங்கனிப
பொய்மயக குறுபிறப பொழிகக வெண்ணினேர
தெய்வநா யகனறரி சனஞ்செய வோர்களைச
சைவரா யிருநதுநீர் தழிதத னீதியோ. (கந)

என்றபின வாசலி னிருந்த யாவரும்
வனறிற்ற கழுவினுக் கிலகு ஞானம்வந்
தொன்றியே புண்ணிய பாவ வுண்மையை
நனறுணாந தறியுமோ வெனந கைத்தனா. (கச)

கனமமவிட டிருந்திடுங் கழுகி னுக்கா
னனமைசேர் ஞானநல குவதுண டாங்கொலோ
வென்னபுன மதியென லீகழ்ச்சி கூறியே
யன்னவா போவெனப் புகன்ற கறறினா. (கடு)

பத்திகூ தாவவர் தமைப்ப னிரநதுநன
முத்திசோ நெறிதனை மொழியு மென்றிரந
தெத்தனை யோதுதி செயத தெண்ணரி
தததுனை நெறியுணாந தளித்தன மேயினார். (ககூ)

வேறு

புகழ்பெற நிதஞ்செய கனமநன கியறறிப் புகலுதற் கரும்பிர
வஞ்சந, திகழ்சிவாக கிணையா னடப்பதென நெணனு மவன்சிவ
ஞானியா குவனமே, லீகழ்தரு மவன்ற னுளத்தினன் னெறிசேர்
கிட்டைநீ லீவேகமில பறவை, யிகழ்தரக கடவ தலதுனை யினே
யோ னுடன்புக விடேமென விசைத்தார். (கங)

அயயஞக் கிணையைச் செலுத்திடு மவர்க ளறிநதிட வமர்ந்து
சம் பாதி, நொய்யதாம் பட்சி சாதியா னுவலும்வேதநன் னெறி
தனைக கேண்மின, வைதிக மறையோர் தமசகுமெயஞ ஞானம்

வரும்வழிச் சிவராச்சனைப் பலனாஞ், செய்யவே லரசாக கந்தனா
தமைச்சே விப்பது ஞானசா தகமாம (கக)

ஒழிந்திடும வணிகாக காதன ரரச ரொளிாமலாப பாதசே
வையினா, மொழிநதிட வரிய ஞானசா தகமா முறைமையி னுதித்
தகுத திராகுச், செழுந்திரு ஞான சாதக மூவா சேவையி னாலவரு
முனிவாக, கெழுநதுசெய யரிய தவத்தினுன் ஞான மெத்திடுஞ் சா
தக மாமும். (கக)

நலன்கொள்கந தருவாக கினனிசைப் பாடல் ஞானசா தகம
தாளு சித்தாக, கிலவருகன மவுனங் கின்னராக கெழிலவாயந திருந்
தகூ மாலைகட் திதனா, பலனபெறும் வித்தியா தராகருவாத் தியங்
கா பகுத்திசை பெறவடித திடுத, நிலம்புக நினைய வேய்வர்க் கெ
ன்று நிலைமையா ஞானசா தகமா (கக)

பொருத்திடும் பட்டி சாதிமே லெழுந்த பொறபுறச சாயத்து
தாமு தயாந்த, திருந்துமவின மீதில் வட்டயிட டேறிச் செலவது
தெய்வரா யகற்கும், வரும்பெரு மகிழ்ச்சி கூதாச செயபு மாத
லான ஞானசா தகமா, மருமபுக நிலகு மவரவா சாதி தருமமே
யனைவரும் விழைவா (கக)

என்றுநின் னுரைப்ப விருந்திடு மவர்க ளெழுந்தாநீ பற்றிடும
வேக, நனமுணாந தநியக காட்டிய பின்னா நாதனைத் தரிசனஞ் செ
ய்ய, வெனறிகுழ விடையாந் தருகுவ மெனது மேலுமொன் னுரை
ததனா பாணு, வனறிந் விலகு மண்டலம் புகுந்து வருமள வென
வகுத தம்மா. (கக)

வியந்தநீ யெழுந்தே யினையவ னுடனே செல்லுழி வலிமையை
விட்டிப், பயந்தவீழந் திடினமேற் செயவதென் னெனறார் பரிந்து
செய் விரதம்விட் டிடுவோ, னயந்தரு புராண துடனஞ்செய் வோ

னண்ணிடு நரகம்யான புதுவன, நுயாரதிடும் பாவ மெய்திடக கடவ
னென்றுறு தியையுரைத தனனே. (உ௩)

தரித்திடுரு சபதம் கூறியே தரையைத நன்னெழின் மூக்கினுற்
தீறி, ஸ்விததுவன சிறகை யுளாந்திரு வருளுகுழ வேகமாய்ப் பறந்த
னா கதிரோ, நெனிததிறிங் கிரணந தாங்கரி தாகி யிலையவ நிலகிய
கந்த, புரிசசர காண்ட வனநதினமர் திரப்பொற் குண்டமேற் புகழ
பெற விழுந்தான். (உ௪)

வன்றிறன மகிமை சிறசில வாகத் தாழந்திட வருந்திமே லெ
ழந்தே, யொன்றரை முகூதந் தனனிலா காய வெளிகடந தோடி
மேற பாணு, தனறழ லொழுது மண்டல மணிததாய நெருங்குமவ
வளவையிற் றழைந்து, வெனறிருழ சிறகு வெந்துசம் பாதி வீரதிய
வரைதனில் விழுந்தான். (உ௫)

வேறு.

மணிமர் திரவவு டதகுண் டமு * மிளை யவள்வண் புகழமு தம
தாக, வணிதன புனலொளிர் தடமும் பிறையர வணியும் பரனையு
மிமவான்றன, கணிதம பெறுதவ மதினவந் திடுமுறை தனையும்
வளர்முரு கனையுளுஞ், தணியுந் தெளிவுறு பொழுதின னறிகுத றரு
மின் பழுமிக வுளதாக. (உ௬)

வேறு.

கண்டபின் குண்டந் தனிற்றின மூன்றிற கவினுறு பழவம்வா
யந தெழுந்தே, தண்டகா ரணிய மிதுவென வுணரது தமனிய வுல
கினி லுறையு, மண்டாபோற் றிடுநல வயிததிய நாந வண்ணலை யரு
ச்சனை புரியு, மண்டிகா தலினுந் தீரத்தநீ ராடி வந்துமூ வலஞ்செயது
பணிந்தான் (உ௭)

அதிகமா மகிமை பெறுமூப சார நிறையவே தாகம முறைத்த
விதிமுறை வழாது விருச்சிக மாத மேஷபிற பககவட் டமிநாட்
கதிபெறப பூசை செய்தருள் பெற்றுக்கவிற்பெறு தண்டகா ரணிய
முதிராகனி யருந்திச் சஞ்சரித தினப முறறினி திருநதனன மன்னே.

அததகு புகழ்சூழ தண்டகா ரணிய மதுதனிற றசரத நெழில
சே, ருததம மான மந்திரத தலைவ ருடன்பதா திகள்புடை சூழ,
முததவெண குடைநீர் முலிறசிலை வளைத்து முதுகின விலங்கினம் வெ
ருவப, பததிவாமர திருந்த பெருவலை கடடிப் பலவித வேட்டை
தான் செயதான (௨௯)

விரிசுடா வெயிலின வெப்பமீ தூர யுண்ணுநீர் வேட்டையால
வருந்திப, பரிசன முழுதுஞ் சோரந்நிடப பராரை விருக்கநீர் முலிற
துயின் றன்னபாம், கரியபுற நினைக்கா லாலுதைத தனனா லு
கண் சிவந்திட வெழுந்து, புரிசினங் கொண்ய வருவது கணபி பொ
ருப்புவிட் டெழுநதனன் சடாயு. (௩௦)

திரண்டுகூர் வாய்கத மூக்கினா லரவு தீண்டுமுன கொத்தியே
யமுததி, விரண்டுதுண் டமதாய்க் கடித்தெறிந தன்னங் வேல்வையி
லரனாடெழுந் தரசன, முரண்டகு காலன் பிழக்கவந திருநதா நெ
ன்றபி சீணையெடுத தன்னமுட், புரண்டிடச் சடாயு விரைந்தரன்
மொழியாற புகன்றன னடநதன யாவும். (௩௧)

உரைததபி னிலிய கனியளித தெழுந்தே யுண்ணுநீர் ரெடுத்து
யான் வருவன், வரைப்புய மன்ன நின்களை தீரப பருகிரீ வாழுமூ
தூரைத், திரைக்கடல் போலுந் தானைகள் சூழச் செல்லினித தமை
யனுங் காத, லரைக்கணப் பொழுது மறந்திடா திருக்க வருள்புரி
யென்றுபோற் தினனே. (௩௨)

குலமுறை மையுந்தான் வந்திடும வரவுங் கூறினன் மகிழ்ச்சி
கூர்ந தரசு, னிலகிய வெழிலசோ மார்புறப் புலவி யினியதிங் கனி
புன லருந்திப், பலதுதி புகன்று சடாயுவை மறவாப் பரிவொழி தன்
னக ரணைநதா, னலமிகு மனைய சடாயுவவ வனததி னுடபல வுறை
நதுசரு சரித்தான் (௩௩)

வேறு

உளத்திலவாயந் தருகியபே ரன்பாற கங்கை யொளிர்புனற
கோ தாவரிநீ ராடி யுணமை, விளகடியரும பலனளிகக மேவும பொ
ன்னி வெளளநீரோ தோய்ந்துகிறை விரித்து ளர்ந்தது, வளத்தினைநன
முனிவராகள் வாசரு செய்யு மகிமையினை யினையதென வகுத்தி
யார்சகு, மளபபரிய தனடகா ரணியந் தனனி லைமபதினா யிரமவ
ருட யிருந்தா னமமா. (௩௪)

இனையநலந் தருவனத்தி லிராமன் சேதை யிலக்குமணன் மூவ
ரும்வந தனரி லங்கு, மனையர்தமை முனிவராக ளாசி கூறி யாசசிர
மந் தொறுநதுகித்தா ரிலயகை யானும், வனைகழலகு ழிராவணன்மா
ரீசன கூட வரவிரத மேரியவர் வாசரு செய்யு, கினைவரிய மகிமை
நிறை தானப பாங்கா நீடுபெருந் தேர்நிறுத்தி நினறு பாராததான் ()

செஞ்சொல்விடு மாரீசன் சேதை கணமுன் சிறந்தபொனமான்
வடிவெடுத்தது திகழ நின்றான், கருசமலாத் திருவனையாள காதல்
கூர்நது கணவனுடன் பிடித்துவரப் புகன்றான் கையில், வெஞ்சிலையு
மிககிணையு மெடுத்தது நீங்கா விருப்பமுறு யிலக்குமணன் றன்னை மே
வும், வஞ்சியிடைச் சேதைனைப பாது காத்து வைத்துநில்லென் றெ
ழுநதுவரு மான்பின் போந்தான். (௩௫)

அகப்படும்பான் மையதாகி யனேகந் தூர மகன்றபின்வெங்
கணைதொடுத்தா னுசை தாவென், நிகத்தினொடு பரத்தினையு மளிக்கும்

வாயமை யிராமன்வாக கறுபோலக் கூப்பிட் டெய்த, மிகப்பெரிய கண்ணுடனே கீழ்த் தந்த வெய்யகுற சீதைசெவி மேவும் போ திற, நிகைத்துமிகப் பயந்தசேல விழிந்ர பாயத் திறலசெயிலக் கும் ணனைச்சேக கிரமபோ வெளறாள் (௩௭)

தடுத்தாரைதான் கொடுமைமொழி புகனா ளப்பாற றமைய னிருந் திமிடந்தான நேடிச் சென்ற, னடுத்தாநிறை விராவணன் சந்நியாசி வேட மதுகொண்டு வந்தபிடசை யருந்தக் கேட்டா, னெடுத்தனன்பின் றன்னுருவ மிராமா வெனா னெனசெய்வா ளவ ன்பறநி யெடுத்தத நேரை, விடுத்தனன்றென னிலங்கையதில் விரைவிற செல்ல வெயதுயிராததா டவினையை வெல்வார் யாரே. ()

அரக்கனமடி யினிலிருந்து வருந்திச் சீதை யமுதகுறற் சடாயு செவிக் கனலிற செம்பை, யுருக்கிவிட்ட தெனக்கேட்ப துணர்ந்து தன்கண் ணெழுகனலிற சிவந்திடத்தே ரோடா வண்ணம், பருப பதம்போ னினறுதநித தானப ரந்த பாலிந்தித் தீரமதிற பாவி தள ளிச், செருக்கினொடு பெண்ணைடுகிங் கரையிற சோந்தான் சிறற மிகக் கொத்திமுடிச் சிதறச் செயதான். (௩௯)

வாம்பரித்தேர் வணடிலபொடி பட்ட தோங்கு மணிககுடை யின் றலேகோய விழுந்த மணமே, லாமபிகவிழ்ந் திருந்ததெனக் கிடந்த தமமா வடல்கிளர்சா ரதியுயிற தனன்வில் லம்பு, தூம்பு படு துணியுநா ளாகச் செயதான் சுழன்றெழுந்து சிறகைவிரித் தடித்தான னாயா, டேம்பியழு திடப்பதகன றரையில் விட்டுச் சிறகு கா லிரணமிறுத தெறிந்தான மாதோ. (௪௦)

கொடியகணை கழுததுருவி யோட விட்டான் குண்டலம்போற சடாயுவிழார் தனன்கோ தண்ட, நெடியவனறன் னருந்ததிக்கற பனையா டண்ணை நீண்டகரத் தாலெடுத்தோர் நிமிடப் போதின்,

மடியில்வைத்து விரைந்தெழுந்தா காச மார்க்க மாகவில்ங் கையை
யணைந்து வளர சோக, வழிநிலின் வைத்தனனமேற் பறவை வேந
தற கதித்ததம்ப ரீடனுக்காங் குரைபப தானு (சக)

வேறு.

சின்தை சளர்ந்து சேதைனைத தேடி யிராம நிலக்குமணன்,
வந்து பாலி ந்திகடந்து மணிசோச சனைகள் பரந்திருந்த, கரத வரை
யில வாம்பரித்தோ கணைவில லொடிந்து படுகளம்போன், நிறத வித
ம்வீழந் திருந்தனகண டிறகு சிதைபட டதுவகண்டார். (ச௨)

ஒழுக வுதிர் முயிரததுடலி னுயிருண டிலை பெனக்கிடந்த,
கழுதி னுருவங் கண்டுவனே காலன் வேட மாறிவந்து, கொழுதி
வரிவண டாற்றுநெடுவ கூந்தற் சேதை தனைப்பிடித்தே, முழுதுந்
தின்று னிவனுயிரை முடிபப னென்று கணைதொழித்தான் (ச௩)

அன்ன வேலைத தசரதனுந் கிளையோ னியானென றுரைத்த
தற்கு, முன்ன நடந்த செயலனைத்து மொழிந்து சேதை தனையிலங்
கை, மன்னுங் கொடிய விராவணனறன் மடியி லெடுத்தது வைத்து
வந்தா, னின்னல கூரப பொருதிவிழுந் தேனென் றிவையும் புகன
றனனூல். (ச௪)

வேறு.

அன்னநல் வாயமை மொழிசெவிப புகுத வன்புயி தூர்ந்துள
முருகி, யுனனுயிர் விடுஞான றுறறதான் மனத்தி னொருகிறு தயரமு
நினையேன், முன்னை நீ பூசை புரிந்திடும வயித்திய நாதமா நகர்தனை
முதன்மை, மனனிய சித்தா முதவட பாலின் வயித்திய நாதன்வாழ
தெனபால். (ச௫)

அற்புத மாண விபூகிசுண் டத்திற கணித்தாநற் சிதைதனை யடு
க்கிப், பொற்புவாயந் திரிமுத் தரக்கிரி யையினைப் புரிசுவ னென்ற

னன் பூமி, யிறகுறை காலேப பரப்பியே தலையைத் தொங்கவிட் டிற
நதனன் சடாயு, மறபுய வலிமை யுடையவ னெடுத்து வந்துபின
னம்முறை செயதான. (சக)

ஞலவிய மகிமைப புகழ்பல படைத்துக் குணங்குடி யிருந்திடு
மீரே, முலகுபோற நிடுஞ்சித் தாமுதப் புனலின் மூழ்கியுத தாககிரி
யையினை, நலமுறச் செய்த விராமனவெள னெருக்கி னீழ்வி னற
பிஜா பிண்ட, மிலகுதாப் பணமும் வேதநன மனுவா லெழில்பெற
வியற்றினன் மாதோ. (சௌ)

அனைய நியமஞ் செய்துமுடித தரவு மதியுந தண்புனலும
புனையும் வயித்திய நாதனடி பணிந்தன புருவா கிப்பூசை
தனையாயந தரிய வேதவிதி தவறா திலக்கு மண்ணோடு [தான்.
நினைபு மவைதாம் பெறவியற்றி நெடுங்கா னகததென் றிசைபோந
வேறு.

இலங்கெழிறச் சைதயைத்தேடி நடந்திராம வினிபதிரு வணை
யியற்றி யிலங்கை சோநது, வலன்கொளகனை தொடுத்திரா வணை
னைக கொன்று வந்ததிதத வீபூடணனுக் கிலங்கை வாழு, நலன்கொ
ணமுடி சூட்டியருந் ததிக்குக் கறபு நல்கியிடுஞ் சைதயுடன் விமான
மேறிக, கலநதுரிமை மிருயிலக்கு மணன்பின் சூழக் கனகமதி
லயோததிசென்று காதல கூர்ந்தான். (சக)

வேறு.

அறக ளத்திறை தன்னை யருச்சனை
பொறபு றச்செய் சடாயு புகழ்த்திற

நற்ச ருக்க நவின்றனன காலவன

சொறநி நங்கொள் சருக்கமேற சொலலுவேன. (௫௦)

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிறறு

ஜீவ திருவிருத்தம்-௧௦௧௪.

காலவச்சருக்கம்.

லமே னியனறனை ந்தமும் போற்றிடுங்

காலவ னெனுமபெய ரிருடி காதையைச

சாலவே சூதமா முனிவன றணமைசோ

சீலமா முனிவரற் குரைத்தல செய்கனன (௧)

விழுமிய கேள்வியான மேனமை பெறறிடு

மெழுபது டோக ஁டனி ருநனன

வழுவறச் சந்திவந தனமி யற்றினன

பொழுதுவீண் போக்குவ திலன்பு கனறிடன (௨)

இனையவன றலகஞ்சரு சரித்தற் கெண்ணியே

புனைநலம் பெறறகா விரிப்பு துப்புன

றனைவலஞ் செய்துமூழ் கினன்பின சார்ந்திடும்

வினையொழி சந்தரபுட் கரிணி மேவியே. (௩)

தோயந்தன னரங்கநற் றுணைப்ப தாம்புப

மேய்ந்திடும் படிதுதித் திறைஞ்சிப போந்தனன

வாய்ந்தசீர் முட்டமா நகர மாகியாப்

பாய்ந்திடு நதித்கிருப் பதிநூற் றெட்டுமே. (௪)

கூவகுள தீர்த்தந் ராடி வணமுழாய

பாங்குறத தரித்திடு முகுந்த னைப்பணிந்

தோங்கிய காதனம் தூரப் போற்றியே
நீங்குமென மகேந்திரப் பொருபயி னின்றான் (ந)

வேங்கையின் றோலவிரித் திருந்து வேங்கட
வோங்கிய கிரிசகுரே ரொன்று மிலலைபென
ருங்கவ னின்றதுத புகழிற் செய்யவித்
பாகருறு புணரி ற்ப படிநது மூழ்கினான். (க)

மத்தியா னந்தனில் வளரும் வேங்கடத்
தாதம சுவாமிபுட கரிணி யொண்புனர்
சித்தன் மகிழ்பெறத் தோயநது செவ்வீசோ
பகதியால் வேங்கட நாடன் பாதமேல். (ச)

மருக்கமழ பைந்துழா யணிந்து வந்துபின்
விருப்பறு மகேந்திர கிரியை மேவ்யே
திருப்பொலி செயன்முறை விகவ தேவமு
மருத்திமே லறுசுவை யடிசி லுண்டனன் (அ)

தரண்மேற நிசைபுகுஞ் சாயங் காலையி
லரண்மலி மதுரநா யகளை யன்பினா
பரவின னீங்கிதிற பழுது வந்திதன்
விரவுதி யினிலுயிர விடுவ னெனறான். (க)

இம்முறை யாயிரம் வருட மெய்துஞான்
றம்முறை யிருடிசே துவினி லாய்புனர்
செம்மையா யாடிமேற் சித்த பாதுகை
யிம்முறை யேறியுத தரத்தின மேயினான். (க0)

செல்லுழி யுபயகா விரியின நீரமேன்
மலகும்வெள் ளொருகருல் வனத்தின பாககரி
னெல்லையி னடந்தன னெழுநதி ராககதன
கொல்லவர் தவனெனக் கொடுத்தது நினறன்ன (கக)

நாதனே யெனநர சிஙக மந்திர
மோதியொண புனலெழித் திறைப்ப வுகிரரு
சாதக மாகியவ விருடி தானமிசைக
காதக விராக்கதன் கனிந்தி றைஞ்சினுன (கஉ)

இனையகட லுலகிலிவ வருவம் வந்தது
புரையறப் பகரெனப் பூரு வந்தனி
லுரைபெறு துந்திவ னெனவு ரைப்பரென்
உரையறை பெறும்பெயர் வாயமை மெனறன்ன (கங)

மலலிகாச சுனமகா தேவன முன்னரி
னெல்லகா ணருஞ்சிவ நிசியி னோபெறு
செல்வமா மறையவன சிவபு ராணாநுல
சொல்லுமா யிடைப்பல தூட ணருசெயதேன. (கச)

கந்தரு வககுலத் துதித்துக் கானநூல
வந்ததாற பாடினேன மறைவ லோரெலாரு
சிந்தைகூந நதிசயித் தனாசி வந்தவ
னெந்துவெளு சாபமோர ரொடியிற கூறினான், (கரு)

அகந்தைசெய யராகனா யைந்து சனமநீ
சகந்தனி லெடுத்திடத் தகக தெனறன
னிகழ்ந்துசீர்ப புராணநூ லினைப்ப ழித்தலாற
புகன்றது பலித்தது புனித வென்றனன், (ககூ)

வேறு.

சென்றபின் னான்கு சென்மஞ் சிவரிசி யதனி னாதன
நனறரி சனத்தா லைந்தாஞ் சனனநீ வயித்திய நாதன
வென்றிசோ தலத்த ரக்க னுருவினை யெடுத்தது வேதம்
நனறநிந திலகு கால வனைப்பிடித திடந டப்பாய.

(௧௪)

அன்னவன் மனுவொன் றேதி யருமபுன நெளிப்பான் பின்ன
ரினவல லுருவ ிங்கி யிடுமெனப புராண வாயமை
நன்னெறி யறிந்து கூறும் வேதிய னவினரா னனனோன
சொன்னவப படிச னிததுத் தொடர்ந்தன னென்ற னம்மா.

(௧௫)

அருட்கிட னான வுனகை யரும்புனற பட்ட போதே
யிருட்பொலி பாவ நீங்கிற் றிலகுந் தருவலோகம
பொருட்கெனச செல்வனென்று புகன்றுபொற புறம்வி மானந
திருத்தக வேறித் தெய்வக் குழாம்புடை குழச சென்றான

(௧௬)

வேறு.

மவ்வுளவேங் கடநாதன றரிசனத்தில் விகாதம்வந ததனூல் வெ
யய, வங்கியின்மூழ் குவனென்று சீடாதமை யழன்மூட்டு மெனரா
னன்னோ, ரெங்கனகுலக குருவேநின் றினைநீங்கி யாங்கனெவ்வா
றிருப்போ மென்றே, செவகைவிரித் தெமையிரட்சிப் பதுசேவை
யன்றோவென் றுரைத்தல செய்தார்.

(௨௦)

அரிசுகிபன பூசாவிச் சதிவநதா லனபருககென் றருநான முன்
னந், தெரியவுணாத் தினையதினச் சிந்தையிலைவத் தியமபினமென்
றிரவந், தேம்பும், பரிவுடையோர் தமைப்பாத்தக காலவனீ ரீத
யுத்தப படியா மென்றே, யுரிமையுறப் புகன்றிடுத றவிரத்தங்கி
முட்டிமென வுரைத்தான் மாதோ.

(௨௧)

என்செய்வா ரதன்பினெரி யழன்மூட்டி வைத்தனர்கா லவனெ
முநது, தன்செயகை யுறுதிமுறை மனுலோதி பங்கியினமூழ கின்ன
ரு ழாமன, மின்செய்சிற் றிடையுபய நாசசியா ரிமையோரகள
வினரந்து செலலப, பொன்செயபாம் பணைநீங்கி யவனெதிர்கார்த
திகைப்பருவம் போர்தான மாயன. (௨௨)

மன்னுமவயித தியநாதன் றனககிலகும் வாயுதிசை யதனின்
வநது, நன்மைமிகு காலவனாக செந்நாநின்று நளினமலர்க் கரமபி
டிததுதி, துன்னுமவனக கனனீககி யெடுததுவரம் கேனெனருன் று
யரந் தீர்த்து, பன்முறைகா லவனனனோன் றனைப்பணிநது பரிநது
துதி செயதான் பாங்கால (௨௩)

இனையதலந தனிலைய நீயிருத்தல வேணடும்பே ரின்ப வீழி,
நனையளிக்கு மாதலினுற் றலவாசம யானசெய்வரந தருதல் வேண
டும், புனையுநறம பசுந்துளப வேங்கடநா யகவென்று புகன்ற
னனனோ, னனையபடி வேணடும்வர மனைததுமனித தனனடங்கா
மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான (௨௪)

வரங்கொடுத்த வாய்மையினால் வரதவேங் கடநாத னெனவா
னோரு, மிரங்குகருங் கடலுடுத்த பூவுலகந தனிலுள்ளோ ரேனை
யோருங், கரங்குவித்துத துதிசெய்தார் காலவனாக் கருணமுருந்தன்
கமலபாதம், பரிந்துபணிந் தவரிட்ட காமியம்யா வையுமபெறுவார்
பலநாள் வாழ்வார. (௨௫)

வேறு.

கருத்த மைநதிடு காலவ னூரணன
றிருபப தாமபுயம் பூசைநி தன்செயது
மருத்த ழாயணி வள்ளலவை குந்தமவாழந
திருக்கு நறகதி யினபமேற பெற்றனன். (௨௬)

தெளிவு பெறறிதி சீடர்கள் யாவரு
 நளின மங்கைத் ஞாயகன் பாதமேற
 றளிப சந்தழாய சாதகிய கங்குளிரம்
 தெளிதின் வைகுரத் மெய்தியின் புறறனா (உ.எ)
 வேறு.

மத்தநற் துழாயணி வள்ள லைத்தொழும்
 பத்திகூர் காலவன் பண்பு கூறினே
 னுத்தம மானநல லுறுதி வாயந்திதி
 சித்திர கேதுவின் செய்கை சொலவன்மேல (உ.அ)
 கலவச்சருக்கமுற்றிற்று
 கீட திருவிருத்தம்-க0ச2.

சித்திரகேதுச்சருக்கம்.

இனிதின்மூ வாறு புராணநன் குணாதே யெடுத்திதம் பெறப்பகா
 முனிவரன் சவுன காதிமா முனிவா முகமலாந தகமகிழ் கூரப் [குத
 புனிதன்வாழ் தெய்வ நாயகன் வயித்திய நாதனற பொறபுறு சரிதந
 தனிலொரு காதையற்புத மாகத் தகும்படி யுரைத்தன்மே யினனூல.
 வேறு.

தயங்குசவ வீர தேசந் தனைப்புரந் தளிப்போன் மேலாஞ்
 செயம்பெறு சித்திர கேது திகழவன் மனைவி கற்ப
 வியநதறி வரிய மேன்மை விளங்குமே மாங்கு யன்னே
 னயந்தரும் புதல்வ னினறி நாடொதும் விசார முற்றின (உ)

எண்ணினன் சிவனை மாலை யிந்திரன் முதலவா னோரை
 றண்ணும்வே தியரை முன்னம் பூசனை நயநது செய்யேன்
 நின்னிய கொடுங்கோ லோசசித் திரிந்ததாற சோகத் தென்னைப்
 புண்ணியப் புதல்வற பேறு கிடைத்திடாப் புன்மையென்றே. (க)

இம்முறை யிரங்கு போதிற் காற்கிய முனிவ னெனபோன்
செம்மைசோ சித்திர கேது திருத்தகு மனையிற் போந்தான்
கொம்மென வெழுந்த வேந்த னருக்கியங் கொடுத்தபு போற்றி
விம்மிவெய துயிரத்தி ருந்தான் வினவிமேன முனிவன மாதோ. (சு)
மனததுறு கிலேசந் தன்னை வகுத்ததுரை பெனறு வேந்தன்
றன்ககிதம் பெறந் யந்து கூறின னதனபின் றககோ
ரினத்தினன மகிமை பெற்றோ யென்குறை புதல்வ னில்லை
நினக்குவே ஸுரைப்ப தென்னென நிமமொழி நிகழ்ந்தல செயதாய்
வேறு.

அரசுருங் குரைப்ப வுணாந்திடு முனிவ னகவதுளிந் தெடுத்த
ரை செயதான், புரவல புதல்வற் பேறுனக கில்லாக காரணம் புந்
துவன் முனனம், வீரவுநல வளஞ்சி கலிங்கத்தே சத்தின் வேந்தல்
பாகவீர நிருந்தாய், திரமுற் றோ முணாந்தவே தியன்றன சிவகிசிப
பூசையை யிகழந்தாய் (சு)

அன்றவன பூசைத்திரவிய மதனி லளிந்திடு பழத்தினை யெறி
சதுத, தின்றனை யப்பால் வேறிடந் தனன்றிச் சிவகிசிப பூசையை
முடித்தான், மனதவிப் புவிற் சித்திரநா ளிருந்தே மரித்தனை யியற்
நிய பாவ, மொனறியே புதல்வற் பேறுனக கில்லா துளநதுயர்
கூர்ந்திருந் தனையே (சு)

உனக்குநல லுறுதி யுபயகா விரியி னுப்பணி லொருதல முளது,
மனததுயர் திரங்கு மாயிடை வரத வேங்கட நாதினை வணங்கித்,
தனக்கினை யில்லாத தையலை வயித்திய நாதினைப் பணியினமேன
முனறு, தினத்தினிற் புதல்வற் பேறுதான் கிடைக்கும வகைகட
மலையவன் செயவான். (அ)

வன்றிற லுறுதி வேள்வியா னியற்ற வளர்திர வியமனித் திடு, நின்றதா மாமற செல்லுதி யெனவே நிறையுமா தவனுரைத தனன் பின, வென்றிசே ரரசன முனிவரன் மனத்தின விழைந்தன யாவையு மீந்து, தன்றுணை வியைமுன போந்திடசு செயது தானபடை யுடனெழுந தன்னே. (கூ)

நல்லஞான் றுற்றுத கையலை வயித்திய நாதனை விதிமுறை பணிந்தே, செல்வமா முனிவ னுரைத்தவட் படியே செயதனை வேங்கட நாதன், சொல்லரும் புகழ்சேர் புதல்வனைப் பெறுவை'சூழ்ந்திடுஞ் சிவநிசி விரத, மொல்லையிற் குழா தியறறுதி வயித்திய நாதனை வணங்கியென் றுரைத்தான. (கௌ)

திகழ்ந்திருக தலத்தை மூவலஞ் செயது தெய்வநா யகனருள் பெற்றுப், புகழ்ந்திட மகிமை பெற்றதன் றேசம போந்துமா தந்தொறும் பொருந்தி, நிகழ்ந்தபே ரன்பாற சிவநிசி விரத நியமமாயியற்றின னாதன்பி, னுகந்தொறு முள்ளோர் துதிசெயப் புதல்வ னுதித்தன னுததம் தினத்தில. (கக)

சிறிதுநாட் சென்ற பின்புதல வனுக்குத் திகழ்தரு மணிமுடி சூட்டி, நெறிமுறை செங்கோல் செலுத்திடசு செய்து கேசமான் வேங்கட நாதன், பிறிவிலவை குந்தங் கயிலைமால் வரையும் பெற்றன னிககதை கேட்போ, ரறிவுள புதலவற பேறுபெற் றிடுவா ரளப்பரு நிதிபடைத் திடுவார். (கஉ)

வேறு.

பத்தியீ தூரவெம் பிரான்ப தந்தொழுஞ் சித்திர கேதுவின் சருக்கஞ் செப்பினே

வீரசேனச்சருக்கம்.

உக.க

ஐத்தமன் வீரசேனன் ஐன்மைசேர்
ஈததமாஞ் சருக்கமே லெடித்துச் சொல்லுவேன.

(கந.)

சித்திரகேதுச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருதம்-கௌந.

வீரசேனச்சருக்கம்.

சார்தரு நல்வளர் தழைத்து நாடொறுஞ்
சோதிகழ் வாலிய தேச மன்னவன்
கார்நிகர் வணமைசோ கரத்தி னுன்புக
மூரசொலற பாலரெண் ணரிய தாகுமே.

(க,

விளங்கி மவன்பெயர் வீர சேனன்வா
ழிளங்கும ரனைவிழை திகப ரம்பெற
வளர்ந்திடும் விரதநன் கியற்றி மானமிய
மளந்தி தருஞ்சிவ புராணங் கேட்டனன.

(உ.)

உரைத்திடு புராணிக ருளம கிழந்திட
விரத்தின மிழைத்தவா பரணம் யாவையும்
வரைப்புய மன்னவ னளித்து வணமைசோ
தரைக்கணவீற் றிருக்கவா சனமூர் தரதனன

(ஈ.)

தாழ்ந்திடு புவிதனீற ருனி ருந்தன
ஐழந்திடு புராணநற் கதைய னைததையும்
வாழ்ந்திட வுணருநான் மவுன நீங்கியே
குழந்தபே ருடன்பல சொல்வ முங்கினான்.

(ச)

இனையமன் னவனறனக் கிதம ளிததிந்
தனயனவந் துதிததனன் றகுதி பெற்றநந்
றினமதிந் சித்திர சேன னெனமுபே
ரனைவரு முரைத்திட விட்டழைத்தனன். (ரு)

அப்புதல வன்றனக் கீரெ— டான்மனிந்
செப்பரும் புகழ்சவு ராட்ட தேசம்வாழந்
தப்புவிக் கிதஞ்செய்மன னவன ளிததிந்
மைப்புயற் கூந்தலா டினம ணஞ்செய்தான். (சு)

இந்நபநான் டினி ரகய ரோக மெய்திமேற்
பெருகியை யையத்திலென் பெழுந்தி யாதகையைக்
கருகிடச் செய்துமேற் கனத்த தாதலா
லருமையாம வயித்திப மனைநதுஞ் செய்தனன். (எ)

நலிவுசெய் ததுதனை நாடி மன்னவன்
மெலியுண ணிடையுடன் விதன மீதுறப்
பொலிவிழ தெண்ணிடம் பொழுத ருந்தவ
மலிகவு தமமுனி வரனவந் துறறனன் (அ)

அருக்கிய முதலிய வளித்தது மன்னவன்
விருப்புறு முசமனம் விளம்பிப் புத்திர
ளிருக்குமந் நிலைமையு மெதித்துக் கூறினான்
றிருக்கிளா முனிவரன றிபானஞ் செய்துமேல். (க)

மன்னகேள் சிவகதை மகிழ்நது கேட்பவர்
பினனொரு வாகளுடன் பேசி டாரதை
யுன்முக மாகவே யுணர்வா நீமுன
மன்னிய ருடன்பல பேசிக் கேட்டதால். (க0)

இததகு நோய்தொடாந தெய்திற நீறிலா
வததன்மான மியந்தனைக கேட்கு மாயிடைச்
சிததம்வே றுகவே சிலசொற சொலபவன்
புத்திரன் கயவியா தியபைபொ ருநதுவான். (௧௧)

நதலா துயாந்தவா சனத்தி ருநதுமே
னாநற புராணநூல கேட்கு நன்மையில்
பாதக மிரவுரவம பதிய மூழ்கினுஞ்
சாதகம் பெறநெடுங் காலந தான்செலும். (௧௨)

புகனறிநி புராணநிந தனைசெய புலலறி
வகநதையர் புத்திரனை ராகுவா .
நிகழநதிடக் கயவியா தியுமவந தெய்திநி
நிகழந்துநீ ரிழிவெனு நோயநி ரம்புமே. (௧௩)

விடையுந் தவன்றல புராண மேனமைநன
னடைபெறக் கேட்பவர் நடுவெ மூந்திடி
னடைகுவர் குன்மனோ யன்றிக் குடமுந்
தடைபடா தெய்திநிந் தளாந்து வாடுவார். (௧௪)

திகைப்பொழித திடுஞ்சிவ புராணங் கேட்டுமே
னகைப்பவ நிரவ்ரவ நரகஞ் சோகுவார்
வகைத்திறம் விளங்கவா சிதத போகருநற
றெகைப்பொரு ளனித்திடாந நரகிற் றோய்குவார். (௧௫)

வணமைசோ புராணமான் மியமவ குகதெடுத்
துணமையய்ப் புகனறவர்க் குபாபெ ரும்பொரு
னுண்ணிழை யாடைநல் கிடார்க றெநதுதன்
கண்ணிழந் தருநர கழநதி யேங்குவா, (௧௬)

பொருத்திட வுரைத்திடு புராணி காக்குமேற்
 திருநதுமா பரணமுஞ் செம்பொன னுடையும்
 பரித்தளிந் திடாதவர் பாரின மீதினின்
 வருநதுவா சுவானமாயப் பிறந்து மனனகேள். (௧௭)

முன்னவன் புராணமேன் முழுதுங் கேட்குநன
 நன்மைசோ நாட்புரா ணிகாககு நன்னிதி
 பொன்னினுற செய்தவா பரணம் போதுசார்
 தின்னபற் பலவளிந் திடவி திககுநூல். (௧௮)

எனறுமா முனிவர னெடுத்தது ரைத்திவன்
 பொனறுவன் மாதமோ மூன்றிற போருமுன்
 னன்றிசோ வயித்திய நாத நறறலஞ்
 சென்றுசெத தாமுத தீர்த்த தோயநதுபின். (௧௯)

புதலவனல விருச்சிக மாதம் புண்ணிய
 மதிகமா மபரபக் கததி னட்டமித்
 திதியினில் வயித்திய நாதன் சீரடி
 விதிவழா தருச்சனை செய்து மேன்மைசூழ். (௨௦)

சடாயுகுண் டந்தனிற நயங்கு நீற்றினை
 வீடாதமெய் யன்பினு லெடுத்தது மேனிமேற்
 படாதபா டில்லையென றுரைக்கப் பண்ணுநோ
 யடாதொழிந் திடுந்தரிந் திடுமப் போதினின். (௨௧)

செல்லுதி யெனததெரிந் தெடுத்துக் கூறினா
 னல்லநீர்ந் திடப்புவி யளிக்கு மன்னவ
 னல்லமா முனிவர னவிலும் யாவையு
 மொல்லையிற் செய்தன னொழிநத தன்னநோய். (௨௨)

இட்டகா மியந்தரு மெழிற் புள் ளூரினிற்
நிட்டமாஞ் சடாயுருண் டததி னுகருநற்
பிட்டதி ரசம்வடை பிறங்கு மோதக
மடடிலா நிவேதன மகிழ்ந்து செயதனன்.

(௨௩)

வேறு.

மிக்கபுகழ் படைத்தோங்கு சடாயு குண்ட வேதிகைநற் பசும்
பொனவைத திழைத்து மேனமை, தக்கநவ மணிகுயிறறி யதன
வெண்ணீறு தனையணிந்து பின்னாததன் புல்லவன் பாரி, தொகக
பரி சன்னஞ்முநின்று வேந்தன ரொலபுகழ்சோ தேசமதிற பாதி
தூய, செக்காநிற மொளிராவயிததிப நாதற கீரது திருவருள்பெற்
றெழிற்கொடிஞ்சித தோமேற் போந்தான.

(௨௪)

பெருமைபெறு பிரதோட காலந தன்னிற பிறங்குசெவவாய்த்
ஐழமையினிற் பிதாக்கள் ஞானறி, னருமையிசு சடாயு குண்டத தில
கும் வெண்ணீ றணிந்தாலவெண் குட்டமுத லனைததுந் தீாவார்,
பொருநதியிடும் பகைவர்தமை வெல்வா விட்டுப் போகேனென
றுரைத்திடும்பேய் பூத மோடுங், கருதியிடு மிட்டகா மியங்க ணல்
குங்கைகண்ட பலனாகுந் கடலகும் பாாமேல.

(௨௫)

வேறு.

கிளர்ந்திடு முலக மீதிற கெழுமுசெவ கோல்செ லுத்தி
யளந்துகண் டெடுத்துக கூற வரியவண் புகழ்ப் படைத்து
வளம்பெறு வீர சேன மான்மியச் சுருக்க வாயமை
விளம்பின னிப்பாற சீல விருத்தநற் சுருக்கஞ் சொல்வேன்.

(௨௬)

வீரசேனச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆத திருவிருத்தம்-௧௦௮௧.

சீலவிருத்தச்சருக்கம்.

- குற்றநீத திலகிய குணமி குந்திநி
நற்றவ மியறறுநன் முனிவ னுரதன்
பெற்றிசோ கதைபிறி துரைதத தன்றியே
மறறுமோர் கதைவகுத துரைததன் மோயினுன் (க)
- வெயிலவிரி பசுமபொனவாயச திலகி விணடொடு
மெயிலுடுத தெண்ணரும புதழதழைதினை
பயிலபயி டுனிசி தேசம் பாரபபனா
மபிலிய லாரொடும வாழவ தனனதில (உ)
- குலவிய கண்ணுவ கோததி ரந்தழைந
திலகிடப் பிறநதவன் கபில னெனறுபே
ருலகுளோர் கூறுதற குரியன் பாரிபேர்
நலமிகு சுருணையென் றுரைப்பர் நாடடினின். (ஈ)
- ஏலவார் குழலெழிற் சீல விராதனை
யாலமுண டவனரு ளால னித்தனள்
காலகா லங்களிற கருகிச செயசடந
கோலகாக் கடலுல குவப்பச் செய்துபின். (ஊ)
- வேதவே தாககமு மோது வித்திநிந்
காதலகூர் பருவம சிறிதது கறறுணா
போதகா சாரியன புத்தி ரனறனக்
கேதநீந் கிடவனிப் பதுமி யறறினுன் (ஐ)
- இனையவ னாழ்வசத் தியறகை யென்கொலோ
நினைகிலை பாவமீ தென்று நிரதனை
தனைநிதஞ் செய்தனை றாணி மீதினி
லனைவரும் பழித்திட மதுவ ருநதினன். (ஐ)

தண்ணளி புரிந்துநீ தாயைத் தந்தையை
யெண்ணருந் தூடணஞ் செயதி கழகதுகா
ஞண்ணும்வே சியாநாக ரெச்சி லுண்டன்ன
பண்ணிடுக கொடுமையரா பகுத்துக் கூறுவார. (எ)

அன்னவள சேடம்யான கொடேன கனலுநில்
லென்னுமப பொழுதினும் வலிந்தெ மிதததைத
தினனுத றவிரதிலன நிருநது மெல்லினும்
புன்னகை செய்துபுல லுதலொ ழிகதிலன. (அ)

பிறங்குவேல் விழியொரு பெண்ணை யீனலுவைத
திறந்தன ளவளுநல் வீரநி யாமென
நிறங்கிளர் பருவமெய தினணி னைப்பினு
மறஞ்சுகி மெனலவிநித் தவலைப் புலலினன. (க)

எண்ணியென சொலவனயா னவளபின னீனநிமீம்
பெண்ணையும் புணர்ந்தனன் பெரிய பாவிதான
மண்ணினி லாதிமத் தியார்ச்சு னேசுர
வண்ணல்வீற் றிருநதிடு தலம மிததனன (க௦)

அனையநற் றலந்தனி லவனகொ டுநதொழி
றனையுரைப பரிதுநா டொறுந்தன னெஞ்சினி
னினேருவ னிவர்மனை சிதியெ மிகருமா
நினையதென் றிரவிலிற் றிருடி யேகுவான. (க௧)

விடையுகந் தேறுமவ் விமலன றன்னரு
ஞடையவன மறைக்குலத் துதித்து மாமறை
தடைபடா துணர்ந்தவன் சடாயு குண்டநீ
நிடைவிடா தணிந்திட முடிந்து றங்கினான். (க௨)

அணங்களு டனைவிடுத தவன்முன் போலொளித
திணங்குல விரவினிற் திருடற கெய்தினுன்
குணந்தரு சடாயுண டத்தி னீறறினைப
பண்டொரு முடிபபென வெடுத்தபுப் பார்த்தனன். (கங)

உணனுதற கமைபயோ காச மின்மையாற
றுண்ணென ஐதியே தூற்றி விட்டுமேல
வண்மைசே ராடையைக கவாந்து மாதீன
நணனுமுன னமனகணம் வரவி றந்தனன் (கச)

சீவகண மியமது தரைச்செ யிரத்தடாந
திவர்புன நீவாவந் திடுவ தென்கொலென்
றவர்த்தமை விலககிமுன் னூது நீறது
தவறியன் னவனுட றனனின் வீழ்ந்தது. (கரு)

கனழலீர போலுமென் றுரைத்துக் கண்ணின்முன
விண்டொடும் விமானமே லேற்றி மேவினா
ரெண்டிசை புகழந்திடு சடாயு வின்னெழிற்
குண்டரீ றணிபலன கூற்ற பாலதோ. (கௌ)

வேறு.

திருமுஞ் சீல விருத்தன் திருத்தமாம்
புகழ்கொள் வாய்மைச் சருக்கம் புகன்றன
னிகழ்சு வாசினி மான்மிய நீணில
மகிழும் வண்ண மெடுத்து வகுப்பன்மேல். (கௌ)

சீலவிருத்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கௌஅ.

சுவாசினிச்சருக்கம்.

ஆழ்ந்திடு கங்கா தீரம் திலகு மருமறை யவனமனை யவளசீர்,
குழந்தெழில் கொழிககுஞ் சுவாசினி யெனனுந் தூயவ ளாயிடை
யுயர்ந்து, தாழ்ந்திடு பனைக டழைந்திடு பராணா விருககமுந் தண்
மலர் நெகிழ்ந்து, வீழ்ந்திடு பசுந்தே னுடனமுறுக கவிழ்ந்து விரை
கமழ் நலனையும் புகழ்ந்தான் (க)

துணைபிரி யாம விருந்திடு மினிய தோழிய ருடனபொழி லகத்தி,
லினைமலர் கொய்பப் போந்தனள் வநோ ரியாவருந் தனித்தனி பிரி
நதார், மணமலி புனைனை நீழலிற் தனித்து நினைந ளமமரப பொ
ந்தி, னனைகொடும் பேயதான் கண்டுமோ கிததே யடுத்தது பிடித
திட வமமா. (உ)

குணதிசை யதனிற் தள்ளாவிந்த திலகு கோழரைக கடம்பினீள்
பொந்தி, னனையும்வே தாளம் வெளியினிற் புறப்பட டனையமுன்
னினறதங் கதனபின, வணமிகு போதி யெனுமரப பொந்தின வசி
த்திடு பிரமரட சசுவொன், நிணையிலா வணங்கன் னவனொதிர்
நினற திவையெலாந் கண்டிவெய துயித்தான். (ங)

நங்கிவ டனைன யான்முனங் கண்டேன் பின்புநீ கண்டனை
யினறு, பாங்கரி னின்று முறைமையா யிவனை யனுபவித் திடுமபடி
யனறி, போங்கிய வலிமை பேசிமுற கொல்வே னுனையொரு கண்
ப்பொழு ததனி, வீங்கிநீ போவென் றென்றினோ டொன்று நெ
ருப்பெழக் கூறி நின்றதுவே. (ச)

இனையபற பலவுஞ் செவிப்புகும் பொழுதி னென்செய்வாள்
வெருவினள் மூச்சை, தனையடைந் தின்ற தந்தையின கிருகஞ் சார்

நதன ஞ்ண்டிநித திரையோ, திணையள வேனு யினறியே பித்தர் செய்கையை யெய்தின ளபபாற, புனையிழை தனனை யிருடியாச் சிரமம் புகச்செய்து போந்தனா தாமும். (ரு)

மெல்லிய தனனை மணம்புரிந் தவறும் விருப்பறு மன்னையும் பிதாவு, நலலமா முனிவ ரிடத்திலோ மாந நான்குமா தம்மொரு வருடஞ், செலவா ளளவும் விதிமுறை வாசஞ் செய்தனா வேறு வே ருக, வொல்லையி லிவாக ணினையறிந் தொருபாழங் கிணற் றினிற் தள்ளினினை றொளித்தே. (சு)

அலகைக ளிருநத வதனபின்மூ வருங்கா னுதுபோயத தேடி யே பார்த்து, * நிலவரங் கண்டு வெய்துயிர்த தெடுத்தி நின்றனர் மூப்பது வருடஞ், செலவரி த்ததனமுன செயதபுண ணியத்தாற சேர்ந்தனா வெள்ளெருக கிலகி, நலமிக வளிகும வனத்திலப் பொழுதி னடுங்கியே நின்றன புறம்பின. (எ)

கண்ணுவ முனிவ னுச்சிர மத்தின் கடைப்படி வடதிசை யதனி, னெண்ணமூங் குலேந்தே யவையெலா மேங்கி நின்றபின் கணங்குழைப் பதியை, வணமைசே ரொழுக்க முறைமையாற றொ முது வணங்கின ளதிசயித தம்மா, பெண்ணணங் கவளை யின்றவ ரிருந்த பெரியவே தியர்பதம் பணிந்து. (அ)

கேட்டனா தலத்தின் மதிமையை மறையோர் கெழுமுசித்தா முத தீர்த்தம், வாட்டடங் கண்ணுண முழுகிடச் செயம்மின் வலி மைசேர் பசாசணு காது, நாட்டமூன் றடைய வயித்திய நாத னற் பதம் பணியுமப் பொழுதி, னீட்டிநல் லினையா லிகபரம் வேண்டும் யாவையு மளித்ததிடு மென்றார். (க)

திலகநான் மறையோ ருரைத்தவப் படியே தீர்த்தநீ ராடிடச்
செய்து, நலமிகும் விலவக கிணையினுல வயித்திப நாதினை யருச்ச
னை புரிப, விலகுசாய தநதை செயதன ரணங்கு மிபற்றியே வலம்
வரும் பொழுதிற, சொலமகி முனிகஞ்ஞ சடாயுஞ்ஞ டத்தின் றுயரீ
றள்ளியே டணிதோள். (௧௦)

ஆரமு தனைய வணங்கிவட் கடுதத வலகைநோ யன்றியே
யச்சோ, கோரமாம் வினைக ளியாவையு நீங்கிக குலவுபே ரின்ப
மெய் தினர்தஞ், சீரணி விளககந தோன்றிட நினரு டிகழந்திதி
மனையகுண டத்தின், காரண முணாந்து மூவரு மெண்ணிக கரை
பெரு மகிழ்ச்சியைப் பெற்றா (௧௧)

கரங்குவீத திலக மூவலஞ் செய்து காசினி யதனின்மே லா
ன. வரந்தரும வயித்திப நாதினை வணங்கி வாழுமூ ரொபதின ரத
னூற, புரந்தரன முதலாங் கடவுளா போற்றும் பொறபுறு டாயு
குண டத்தின், நிரமபெறு மகிமை யரிதரி தெனறே செப்பின
ஹரத மூனிவன. (௧௨)

வேறு

துய வாயமைச் சுவாசினி வண்மைப
யேயு மாறு கருததெடுத தோத்தனே
னூயும் வணபுக ழூன்றதுச் சீலனன
பாயி லவகு சருக்கம் பகாவன்மேல. (௧௩)

சுவாசினிச்சருக்கமுறநிற்று

ஆ திருவிருத்தம்-௧௧௧௧.

துச்சீலச்சருக்கம்.

திருந்துகாம் பிலிய மென்னுந் தேசம்வாழ் மறையோன வேதம
வருந்ததுச சீல னென்போன் மததநான் மலர்சோ பிதத

னரும்பலன் கொடுப்ப தென்னென் றனேகமா நின்றை பேசி
யிருந்தனன் சோரன லீட்டிற் பொருள்கவர்ந் தெழிறநீ யிட்டான்.

ஆரிய ரன்றிச் சுற்றத தாாகளு மவனைத் தளனிப்
பூரியா போவென் றூரின் புறத்தினில் விடுததா ரன்னோன
பாரிபுத திராபின போதப் பறபல லூக டோறு
மோரியை யொத்துக் கூப்பிட் டோடியே திரிநதி ரந்தான். (௨)

வழிதனி லிடிவி முடது மாய்ந்தனள் பாரி யன்னோ
ளழியுமுன் மைநதன் கூட விழுந்திறந் தனனொ ழிநது
செழியகா எனகத்திற் சின்னா ழிரிந்தன னதன்பின் செவவி
பொழிதரும் வயித்திய நாதம் போந்துபூவ் கோயில சேர்ந்தான.()

சுலபகல் சென்ற பின்பு திருந்துமனா சனமெ டுக்கு
மிலகீய பணிதான் செயதே யிருந்தன னவனைத் தாய
நலமிகு மெனுவ யிறநி னோயநலி துனப முளளான்
குலவுபுண் ணியவி பூதி குண்டரீ நிகெ வென்றான். (௪)

செவியினிற் கேளான் போன்றே யிருந்துபின் நேடிப் பார்த்துப்
புவியினின மருநது வாங்கித் தினறிழற போமெ டிததுக்
குவியுமிச சாமப லுனறன் கொடியநோய தீர்ப்ப தில்லை
விவிதமாம் பணம்ப நிகக வேண்டியே வைத்தா ரெனறான். (௫)

ஆங்கிகழ்ந் தெடுதது ளைக்கு மம்மொழி புணர்ந்து நின்று
தாங்கருவ் கோபந் தன்னாற் சபித்தனன கண்சி வந்து
வேங்கையாய்ப் பிறப்பா யென்றே வெளியிலவ் வெதிபோ முன்ன
நீங்கின னரவந் திண்டி. நெடியவப் பாவி யம்மா. (௬)

ரணவினி னரகந் தன்னிற ரேய்நதிடத் தள்ளி விட்டா
ரணயவ னரகின வீழா தருஞ்சிவ பணிமுன செய்த
வினவச மதனா மேன்மை விளங்கருச் சுனமா மூதூர்
'ணையணை தடலசெழிதத் தழல்விழி யுழுவை யானா. (௭)

"தடரு மகிமை பெறறுத் திகழுமத் தலததில வெய்ய
வடனவ விபூதி குண்ட நீறுமே னியின ணிரது
பாடிற புருந்தான் கணடி பிடித்ததக கனற்கண் வேங்கை
யோடினன் குதறித் தளள வொழிந்ததவ் வருவ மன்னே. (௮)

நிறம்பொலி விபூதி குண்ட நீறுபட் டிறநத வாற்றூற்
சிறந்திடும் விமான மேறிச் சிவகணஞ் சூழ வெள்ளிப்
பிறங்கல்வீற நிருந்தான மிகக பெருமைசேர் குண்ட மேன்மை
சறங்குரீள் கடலசூழ பாரிற் கணிபபரி தனரே வெனறான. (௯)

இலகிய வெதிவி பூதி குண்டநீ றணிந்தி ருநது
* கலதைசெய் வியாதி நீங்கிக் கருணைசெய வயித்திய நாந
னலமிகு பொற்றூள் போற்றி நவிலரு மகிழ்ச்சி கூரநது
சீலபகல வாசன செய்து திருநதுமாச் சிரமஞ் சோநதான. (௧௦)

வேறு.

துலங்கும் வன்புகழோங்குதுச் சீலநன
னலங்கொள வாயமைச் சருகக நவினறன
னுலங்கொ டோருதங் கனனுயர் மானமியப்
பலன்பு கனற சருக்கம் பகர்வனமேல. (௧௧)

துச்சீலசசருக்கமுற்றிறறு.

ஆட நிருவிருததம் - ௧௧௨௨.

உதங்கச்சருக்கம்.

பின்னரும் விபூதி குண்டப பெருமையைச் சூத னென்னு
 நன்முனி வரனபு கன்று னுனமறை யுணர்ந்து ந்திய
 கனமநன கியறிக காமக் குரோதநீத தண்ணல பாதம்
 பனமுறை பணிவேன சீடா பரிவுகூர தரவி ருந்தான
 சறகுண மறையோன சீட னொருவனாழ கயரோ யுறறுப
 பறபல துயரு ழநது வருந்தியே குருவைப பாததுச
 சொறபெறு கால மூனறுந தெரிந்திடுந னாயோ யிரநோ
 யறபக லொழியா தெனனை யடுததை யருள்செய யென்றுன.(உ
 வேறு

முனபுவை சியனி மூரகக நடைமிகு துரோகி பூசை
 யனபுடன செயவோர் தமமை யகநதையா லிகழ்ச்சி செய்தாய்
 தெனபுவி யாளுந கால னூதுவா சினதது வநது
 பினபிடித் திழுதது வெயய பெருநர கததில மீழ்த்தார. (௩)

ஆங்கது நீங்கி நாயாய்ப் பிறநதனை யதனபின வநது
 பாங்குள மறைக்கு லத்தி னுற்பவித தனையப் பாவத்
 தோங்கின கயரோய தீரு முபாயமொன றுரைப்பன கொணறைத
 தேக்கமழ வயித்திய நாசன செவவிசேர் தலததைச சோந்து.(ச)
 நிறைந்திடும் விபூதி குண்ட நீறறினை யணிந்த போதிந
 குறைந்துநீங் கிமிமற றொனாழ கொடியரோய தீரா தென்றே
 யறைநதன னனைய மேனமைத தலநதனை யடுத்த வெண்ணீ
 நிறைந்திடப் பத்தி நீங்கி யெடுத்தல னுடலி லிட்டான. (௫)

அடுத்திடும வியாதி தீரக் கணடில னாசான் றனனைக
 கடுத்துடல் வெளுத்த தனறிக காரிய பில்லை யென்று
 தொடுத்தன னனைகம வார்த்தை னுகளுந சாம்ப லென்ன
 கொடுத்திடு மென்றி கழ்ந்து கொடுமொழி பினனுஞ் சொனனுன.

தந்தரத் துதங்கள் கூறும் வெய் சொற பொறும் லுள்ளத்
 ரகயில் பாவி காசு மாடுவை யெனது சாப
 ரககணப் பொழுதுந் தாழா தீட்டன வைனவ லாரி
 'தநினிற் பிறந்து சோயிற புறத்திலோரா மரத்தி ருந்தான். (எ)

'தம மறையோன சிதரா மூதப்பின லுதய காலம்
 தீமீ தூர பூழாப பணிபதி யணிரத வேண்
 கியன நனைப ணித்து நிறைநிதிம் லீபுதி குண்டச்
 தீம் நணாது மீதி கொண்டுதொன னகாருசு சென்றான். (அ)

தும்வே தியனம் சிழந்தே யந்திரன லுஞ்சு செயத
 பயநா தனைவ ணங்குச ஞ்ரிய தூததப பாகாப
 பயவக குண்ட நீற்றுப பரிபபாக கணததை வைத்துப்
 யாயகையற் தீர்த்த பானம் பண்ணுதற் கெழுது போந்தான். (இ)

த்தகு பொழுதிற் காசு மனையபாக கணததை லுக்காற்
 காததிக குண்ட நீறு டட்டாற சோயயந தேகளு
 சதமாய நீங்குத பேரா குழந்த வமான மெறி
 தீத்தனவாழ கயிலை சாராகு நிலைபெற திருந்தா னம்மா. (க)

தப்படி யனெகம் வாயமை யெய்திய லீபுதி குண்ட
 தீமபபெரு யெனமை தனைனை விதவழா துதி யாகச்
 செபினன புரண மூவா மனாந் துளந தெளிந்த னாயோ
 அப்பருந தவத்தோ ரெல்லா முயாபெரு மகழ்ச்சி பூசதார். (கக)

உதங்கச்சருக்கமுதநிறு.

கூட திருவிருத்தம் - கககக.

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்
 முறநிறு.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரசித்தபத்திரம்.

இப்புராணம், பல்லவராயப்பட்டு ம-ள-ள-ஸ்ரீ, அழகப்பிள்ளை
பவாகள தந்த ஏட்டுப்பிரதியின் உதவியால் அச்சிடப்பட்டது
இந்நன்றி யாவராவும் இனிது பாராட்டற்பாலது. இப்புத்த
வேணடியவர்கள் சிதம்பரம் செங்கமுகோபபிள்ளையார்கோயிறநெ
110-ம் நெம்பாவீட்டில் நம்மிடத்திலும், சிதம்பர சைவப்பிரக
வித்தியாசாலை மாணேஜர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவ
ளிடத்திலும், சென்னையில் கலாரதநாகர் அச்சுக்கூடத்திலே
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, ஊ புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், வயித்
சுரன்கோயிலில் மளிகைவியாபாரம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, முருகப்பமுதலியா
வர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை அணு-அ, தபாற்குலி அணு-க

இங்ஙனம்,
சு. சொக்கலிங்கமுதலியார்

புராணம், பல்லவ, ம-ள-ள-ஸ்ரீ
வே. சாமிநாதையர் நூல் நிகு
அட்டயாறு, சென்னை-20.

